

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

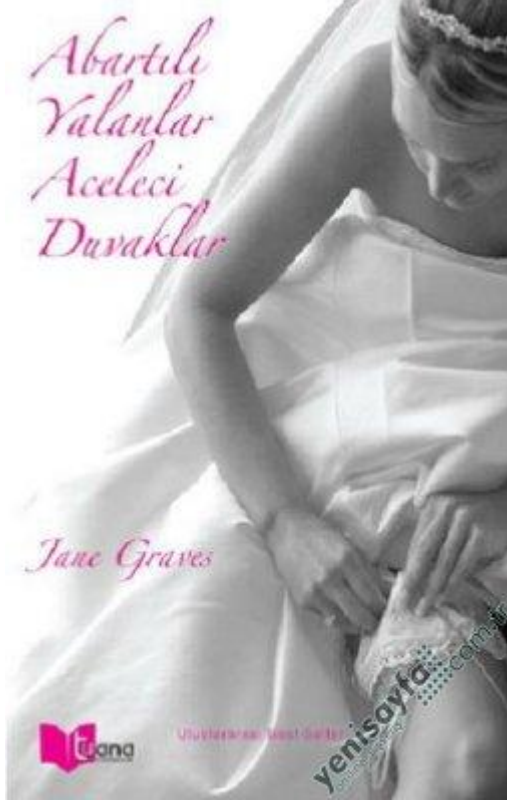
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Muhteşem bir romantik komedi!"

Aceleyle evlen...

Muhasebeci Heather Montgomery planlarıyla yaşayan biridir. Dolayısıyla, seksi ve baştan çıkarıcı Tony McCaffrey ile Vegas'ta tanışacağı, bayan şansını oynayacağı ve kumarda kazanılan paraları şampanya dolu bir geceyle kutlayacağı, en çılgınca hayallerinde bile aklına gelmemiştir. Ertesi sabah evli uyanacağı ise, kesinlikle ihtimal vermediği bir şeydir! Bu cici, düzenli ve güzel kız, nasıl olur da buzdolabı boş ve dairesi felaket bölgesine benzeyen ama aynı zamanda kendisini şehvetten çılgına çevirerek düzgün düşünmesini engelleyen biriyle evlenebilir?

Şehvette ağırdan al!

Çabucak evlenen ve boşanmak için yanıp tutuşan Tony, çapkın yaşamına dönmek için sabırsızlanmaktadır. Ama Heather'in ailesi, ciddiyeti ile bilinen kızlarının nihayet aşık

olduğunu öğrenerek heyecanlandığında, Tony Heather'a bir plan önerir: Heather, onun dış fırçasını sterilize etse ve yatakla ilgili her şeyi yasaklasa bile, iyi şansın bedelini ödemek için bir ay daha evli kalmaya razı olur. Ama heather onun tahmin ettiğinden ve beklediğinden daha fazlasıdır; Tony'nin neredeyse ıskalayacağı bir evliliği kutsamaya dönüştürecek, keskin zekalı, tutkulu ve duyarlı bir kadındır

zulem

1. BOLUM

Bunlar Heather Montgomery'nin hayatı boyunca gördüğü en çirkin nedime kıyafetleriydi ve gerçekten de çok fazla nedime kıyafeti görmüştü. Teksas Stadyumu'nu dolduracak kadar kalabalık bir aileniz olduğunda, daima evlilik hazırlığında olan birileri olurdu ve aile kuralları gereği kuzenler birbirlerinin nedimeleri olurdu; hatta aralarında kan bağı bulunanlar gelinin okul arkadaşlarının arkasında durmak zorunda kalsa bile.

Bu kez Heather'm kuzeni Regina düğümü atıyordu ve bu elbiseleri seçmesinin tek nedeni vardı: Aşırı pahalı düğün organizatörü, bu kıyafetlerin en son moda olduğu konusunda onu ikna etmişti. Heather'a göre, elbiseler sadece gülünç görünüyordu.

"Regina!" diye haykırdı Bir Numaralı Nedime, kombine-zonlu, şişkin kollu, beli sıkıca saran altı elbiseden birinin eteğini sallarken. "Bunlar harikal"

İki ve Üç Numara da benzer görüşlerini dile getirdiler. Dört ve Beş ise hayran hayran sateni okşadılar ve tuhaf nefes sesleri çıkardılar; görünüşe bakılırsa onlar da çok beğenmişti. Heather, hepsi "i" harfiyle biten beş ismi -Cami, Tacı, Tamı, her ne haltsa- ve hangisinin hangi sarışına ait olduğunu ezberlemeye çalışmaktan vazgeçmişti. Sonuçta, saç uzunluklarına göre onları numaralandırmaya karar vermişti.

Bütün ooh ve aahların arasında, Heather annesine dönerek gözlerini devirdi. Barbara Montgomery bu elbise provası gezisine katılmıştı ama aslında ne kardeşinden ne de yeğeninden hoşlanıyordu. Orada olmasının nedeni, aile düğünlerinin daima heyecan yaratmasıydı ve eğer olayların merkezinde kalırsa, cehennem çılgınlığı başladığında hiç şüphesiz orada olabilirdi. Bütün aile, Heather'm zihnini kaynatan bir kargaşayla geliyordu. Sakin, düzenli, planlı bir hayatı tercih ettiği düşünülürse, bazen leyleğin yirmi dokuz yıl önce yanlış bir dönüş yaptığını ve onu yanlış evin bacasından içeri attığını düşünmüyor değildi.

"Ah, evet," dedi Barbara. "Elbiseler kesinlikle harika. Sen de öyle düşünmüyor musun, Heather?"

"Evet," dedi Heather, neredeyse annesi kadar ağır bir Stepford aksanıyla konuşarak. "Harika."

"Elbette harika," dedi Bev Teyze, Üç Numara'nın eteğini kabartırken. "Hepsi Jorge imzalı."

"Görünüşe bakılırsa, pembe Jorge'un imzası olmalı," dedi Heather. "Yani, baksanıza pembe rengi ne kadar çok kullanmış."

"Onlar pembe değil," dedi Regina, saçlarına iliştirilmiş bir dantel dağını sertçe titretecek şekilde başını arkaya atarak. "Onlar somon rengi. Bu mevsimin modası." Ellerini salladı. "Haydi, kızlar/Elbiseleri deneyin."

Heather bir soyunma odasına girdi ve elbiselerden birini üzerine geçirdi. Kollar dirseklerine kadar sarkıyor, en azından on beş santimi yerde geziyordu ve beline öylesine sıkı oturmuştu ki nefes alıp vermek bile marifetti.

Perdeyi çekip açtı. Beş kızdan her biri üzerine mükem-melen oturan bu sersem elbiseyle ve yüzünde aptalca birer sırıtışla soyunma odasından çıkmıştı. Bu, Paris'teki bir defile salonunda, komik giysili modelleri izlemek gibi bir şeydi ama her nedense burada kimse gülmüyordu.

Düğün grubunun bu kusursuz üyelerini baştan aşağı süzerken, terzi kadın gülümsedi. Sonra Heather'a yaklaştı.

"Hmm," dedi, elini Heather'm elbisesinin bel bölgesinde kaydırıp başını iki yana sallayarak. "Biraz dar gelmiş."

Heather iç çekti. "Regina'ya otuz sekiz beden almasını söylemiştim. Bunun gerekeceğini biliyordum ama..."

"Kırk mı?" dedi Regina, masum bir tavırla gözlerini kırpıştırarak. "Üzgünüm, Heather. On iki dediğine eminim."

Regina'nın iştirme sorunu filan yoktu. Sadece düğün salonunda peşinden gelecek bu kalem gibi kadınların her birinin aynı şekilde görünmesini istiyordu. Heather'm nefes alamayacak olmasının önemi yoktu. Tören boyunca beynine ayakta kalmasına yetecek kadar oksijen gittiği sürece, Regina için sorun değildi.

"Biraz bollaştırabilirim," dedi terzi kadın. "Ama sadece biraz. Çok fazla dikiş boşluğu yok."

"Kırk beden alamaz mısınız?" diye sordu Heather.

"Zaman yok."

"Düğüne bir aydan az zaman kaldı," dedi Regina. "O zamana kadar bir beden zayıflayabileceğine eminim."

Bir ay içinde bir beden zayıflamak mı? Üstelik son on yıl içinde bile bir beden zayıflamamışken mi?

"Hollywood karpuz diyetini dene," dedi Dört Numara, aptalca bir sırıtışla. "O diyet sayesinde bir hafta sonunda üç kilo vermiştim."

Harika. Heather sadece gitmekten nefret ettiği bir düğüne katılmakla kalmayacak, bu istenmeyen ayrıcalık için bir de açlıktan ölecekti demek. Terzi kadın elbisenin kenarını işaretlemek için eğildiğinde, Heather iki kiloluk çuvala konmuş beş kilo patates gibi görünmemek için bir ay boyunca kaç sap kereviz yemek zorunda kalacağım merak etti.

"Eh, Heather," dedi Bev Teyze. "Şu sıralarda görüştüğün biri var mı?"

İşte ölümsüz soru. Cevabı asla değişmiyor gibi görünen o lanet soru. "Hayır, Bev Teyze. Şu anda kimse yok."

"Ne yazık. Ama endişelenme. Bay Doğru ile çok yakında karşılaşacağından eminim."

İma çok belirgindi ve Heather öfkeden kızarmıştı, çünkü bu cümle doğrudan annesini hedef alıyordu: Benim Regina'm evleniyor; oysa senin Heather'in kimseyle çıkmıyor bile.

"Aslında, Heather şu dönemde kariyerine odaklanıyor," dedi Barbara. "Bugün birçok genç kadın, evlenmek için otuzlarına kadar bekliyor."

"Kadın dergileri böyle mi diyor?" dedi Bev Teyze, şaşkın-mış gibi yaparak. "Eğer öyleyse, benim bilmem mümkün değil tabii. Her sayısını okuyabildiğim tek dergi, Modern Gelin."

"Onların söylediği," dedi Barbara, "bazı kadınların evlenip yerleşik hayata geçmeden önce kendi başarılarına odaklandığı."

"Ve bence Heather bu konuda oldukça akıllı," dedi Bev Teyze, hafifçe gülümseyerek. "Böylece, en kötüsü olur da evlenecek birini bulamazsa, en azından hayatının geri kalanında sofrasına yemek koymakta zorlanmayacak."

Heather, Bev Teyze'nin yorumlarına aldırmamayı uzun zaman önce öğrenmişti. Annesi ise öğrenememişti. Heather annesinin beyninin aşırı yüklendiğini, verecek bir cevap arayışıyla kıvrandığını biliyordu, ama konu kaltaklığa geldiğinde, Bev Teyze ile baş etmek mümkün değildi.

Heather elbisesini çıkardı ve kendi giysilerini giydi. Terzi kadın elbisenin kenarlarını işaretlerken, Heather annesinin yanına oturdu.

"Sen Bev Teyze'ni dinleme," diye fısıldadı Barbara. "Sadece, Regina daha üniversiteyi bile bitirememişken sen harika bir kariyer izlediğin için kıskanıyor."

İşin doğrusu, bir muhasebecinin kariyerinin harikallığı konusunda belirgin bir sınırlama vardı ve ailenin gözünde iyi bir yere sahip olmak, kariyerin avantajlarından biri değildi. Kariyeri seçen kadınlar, anneliğı ve ev hanımlığını seçenlerle aynı kefeye konmuyordu. En çok değer verilen şey, evlenme, üreme, ürünü yetişkinliğe taşıma ulaştırma, evi temiz tutma ve kocanla sekreteriyle seni aldatıp kaçmamasına yetecek kadar bir ilişkiyi sürdürme becerileriydi.

"Neden Regina'ya bu düğüne katılmak istemediğimi söyleyemiyorum?" diye fısıldadı

Heather. "Benim orada olmamı zaten istemiyor ki. Bence geri çekilirsem, bu ikimizi de mutlu eder."

"Hayır. Regina istemişse, bunu yapacaksın."

"Angela ona hayır dedi. Ben neden diyemiyorum?"

"Angela, Uganda'da Barış Gönüllüleri ile birlikte."

"Yani bundan kurtulmak için yapmam gereken tek şey bu mu? Yabancı bir ülkede açlık ve sefalet içinde yaşamak mı?"

"Mantıksız konuşuyorsun."

"Peki, ya Carol? O da hayır dedi."

"Carol'un düzgün davranmakta zorlandığını biliyorsun. Düğün gününde nasıl davranacağını Tanrı bilir."

"Yani ağzıma birkaç Prozac atarsam, ben de uygunluğumu kaybederim, öyle mi?"

"Evet, herkes senin dengesiz olduğunu düşünür."

Doğru. Ailede herkesin bir konuda ünü vardı. Heather'in ünü aklı başında olmaktı.

"Şimdi bir hikâye uydurursan," diye devam etti annesi, "Regina evlendiği ve sen evlenmediğin için herkes senin kıskandığını düşünür."

Heather ailedekilerin ne düşündüğünü umursamadığını söyleyecekti ama annesinin umursadığını biliyordu. Bev Teyze'nin önünde, kızını evlenmek gibi sıradan bir şeyle ilgilenmeyecek kadar meşgul, başarılı bir kariyer kadını olarak tanıtıyordu. Ama Heather gerçeği biliyordu. Annesi aslında Kızım bir mali müşavir, demek istemiyordu. Söylemek istediği şey şuydu: İşte kızım, yakışıklı kocası ve dört sevimli çocuğu.

On beş dakika sonra, prova bittikten ve Regina'dan düğünde takacakları mücevherler konusunda uzun bir nutuk dinledikten sonra, Heather ve annesi gelinlik mağazasından çıktı. Kapı arkalarından kapanır kapanmaz annesi gözlerini devirdi.

"O elbiselere inanabiliyor musun?" dedi. "Kardeşimin parası olabilir ama kesinlikle zevki yok. Hiç de olmadı zaten. Neyse, fark etmez. Elbise ne kadar korkunç olursa olsun, sen o elbisenin içinde bile çok güzel görünüyordun."

Güzel mi? Hayır. Heather bir gerçekçiydi. Güzel filan değildi. Ama annesi bunu sürekli söylemekten bir türlü vazgeçmiyordu; sanki yeterince tekrarlarsa gerçekleşecekmiş gibi. Heather büyürken, annesinin gizlice izlediğini ve çirkin ördeğinin bir gün kuğuya dönüşmesini umduğunu düşünüyordu. Bunun yerine, Heather tavukla papağan arasında bir yerde kalmıştı. Her sabah ütüyle düzeltmeye çalıştığı kıvrır kıvrır saçları, burnunda aynaya baktığı her seferinde düzelttireceğine yemin ettiği bir kemer ve kibar insanların "yuvarlak hatlı" diye tanımladığı bir vücudu vardı. Son on yılda, yaklaşık yirmi beş kilo

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

yaratmaya kalktığında, genellikle Teksas etkileyiciliğini, tatlı gülümsemesini ve becerikli dilini kullanarak durumdan sıyrılıyordu. Ama bu bar satılığa çıktığında, daha büyük şeyleri hedeflemeye başlamıştı. Her şeyden önce, başkasının işinin parçası olmaktansa, kendi işini yönetecekti.

John istifasından dolayı üzüldüğünü söylemişti ama Tony'nin kendi işini kurma kararına saygı duymuştu. Sonra çekmecesinden bir şişe İskoç viskisi çıkarmış, ikisi için birer kadeh doldurmuştu ve Tony'nin gelecekteki başarısı için birlikte kadeh kaldırmışlardı.

Tanrım, bu gerçekten iyi gelmişti.

Tracy masaya geldi ve her zamanki gibi Sam Adams tarzına büründü. Yaklaşık bir ay önce orada çalışmaya başlamıştı ve kesinlikle Tony'nin tipiydi; biraya asla hayır demez, iyi zaman geçirmeye bayılırdı ve uzun sarı saçları ve uğrunda ölünecek bacaklarıyla çok güzel bir kadındı. Yakında bir gün bakmaktan daha fazlasını yapmaya niyetliydi.

"İyi görünüyorsun," dedi Tracy. "Bunun nedeni ismi lazım olmayan bir barı almaya hazırlanman olabilir mi?"

Tony gülümsedi ve tadı her zamankinden daha güzel gelen birasını yudumladı. "Kesinlikle öyle. Pazartesi unutulmaz bir gün olacak."

"Buradaki herkes, senin yeni patron olacağını öğrenince heyecanlandı." Tracy ona doğru eğildi ve fısıltıyla ekledi: "Frank sersemin teki."

Tracy haklıydı. Frank gerçekten kötü bir patrondur ve Tony'nin onun gibi olmaya hiç niyeti yoktu. Köle efendisi olmak gereksizdi. Mutlu bir eleman, kesinlikle üretken bir eleman demekti. Bundan sonra Tony'nin felsefesi bu olacaktı..

Her şeyin nasıl mükemmelen yerine oturduğuna inana-mıyordu. Bir teklif yapmıştı ve bir hafta süren pazarlıktan sonra, Frank sonunda pazarlığı tıkamaya karar vermişti ve ön ödeme olarak Tony'nin elindeki paradan yirmi bin dolar daha fazla istemişti. Sonra Tony arkadaşı Dave'den yirmi bin dolar borç istemiş, bunun karşılığında da sessiz ortak olarak ona yer önermişti.

Tony gerekli araştırmalarını yapmıştı. Bölgedeki demografik eğilimleri ve tahmini iş gelişimi raporlarını incelemişti. Birini tutarak tahmini kâr/zarar raporu çıkarttırmıştı. Binayı ve sistemleri inceletmişti. Her şey iyi görünüyordu ve Pazartesi akşamı satışı gerçekleştirmeye karar vermişlerdi.

Bunun için sabırsızlanıyordu.

Tracy uzaklaşırken, Tony döndü ve salona bakındı. Saat beşte kalabalık az olmasına rağmen, bir saat sonra mekânın tıka basa dolacağını biliyordu. Şu anda iki adam bira içerek bardo oynuyordu. Genç bir çift kapıya yakın bir masada derin bir sohbete dalmıştı. Duvar dibindeki bir masadaysa, iki kadın önlerinde martini kadehleriyle oturuyordu.

Kadınlar onun tipi değildi -biraz fazla sıradan görünüşlüydüler- ama kapıdan cebinde

parayla giren ve iyi zaman geçirmek isteyen herkes, yeni sevilen müşterisi olacaktı. Bay Konuksever olarak her biriyle ayrı ayrı ilgilenecek, harika yiyecek ve içecek spesiyalitelerini sunacak, bütün gece yüzünde kocaman bir sırıtışla dolaşacaktı. Bir mahalle barı, insanlara kendilerini evlerinde gibi hissettirmeyi amaçlamalıydı ve yapmaya niyetli olduğu şey de kesinlikle buydu.

Kapıya doğru döndüğünde, Dave'in içeri girdiğini gördü. Tony yirmi bin dolarlık çeki almak için onunla burada buluşacaktı; öğleden sonra gidip çeki bozduracak, böylece Pazartesi günü alımı gerçekleştirecekti. Tony ona el sallayınca, Dave de masaya yaklaşıp oturdu.

"Bira?" dedi Tony. "Ben ısmarlıyorum."

"Hayır, teşekkürler."

"Ah, haydi, benimle bir bira iç. Kutlamak istiyorum."

Dave huzursuzca kıpırdandı. "Öyle mi? Biraz sonra bunu istemeyeceksin."

Tony donup kaldı ve içini huzursuz bir endişe ateşi kapladı.

"Dave? Neden söz ediyorsun sen?"

Dave sıkıntıyla yanaklarını şişirdi- "Kötü haber, dostum."

"Ne?"

"Sana yirmi bin dolar veremeyeceğim."

[zulem](#)

2. BOLUM

Nedime elbiselerinin çirkin olması gerekir," dedi Alison, martini kadehindeki zeytinlerle oynarken. "Bu bir kanun."

Heather kendi martinisini yudumladı ve kadehin dibini bulana kadar o elbiselerin anısının zihninden silinmesini diledi.

Ah, canı cehenneme! Kimi kandırıyordu ki? Koca bir şişe cin içse bile hatırlamaya devam edecekti.

Alison kumral saçlarından bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırdı, dirseğini masaya koydu ve çenesini eline dayayarak Heather'm gelinlik mağazası deneyimini içinden 'atışını' dinledi. Alison'm kaşları sürekli olarak kalkık durduğundan, hiç çaba harcamadan karşısındaki kişiyi ilgiyle dinliyormuş gibi görünüyordu ama aslında çoğunlukla dinlemiyordu. Bu muhtemelen dinlemediği zamanlardan: biriydi ama bunu itiraf etmeyecek kadar iyi bir dosttu.

"Sorun sadece tarzın tuhaf olması değil," dedi Heather. "Rengi de kötüydü. Pembe"

Alison'm alnı kırıştı. "Pembeyi sen hiç sevmezsin.

"Aslında o pembe herkesin pembesiydi. Bir blender al içine bir karpuz parçası at; bir düzine flamingo tüyü ekle; üzerine de bir şişe Pepto-Bismol doldur. Düğmeye bastığında o pembeyi elde edersin."

"Bir anlaşma yapmaya ne dersin?" dedi Alison. "Evlendiğimizde, birbirimizin nedime elbiselerini veto etme hakkımız olsun. Böylece ikimizin de trajik bir hata yapma olasılığını asgariye indirmiş oluruz."

"Bu fikir hoşuma gitti," dedi Heather.

Lise son sınıftan beri yaptıkları gibi serçe parmaklarını birleştirerek ant içtiler. İlkinde ikisi birden Noel dansına davet edilmedikleri sürece asla gitmeyecekleri konusunda yemin etmişlerdi ve bu hiç sorun olmamıştı, çünkü hiçbir erkek onları davet etmemişti.

"Lisedeki halimizi hatırlıyor musun?" dedi Alison. "Evleneceğimiz erkeklerde aradığımız özellikleri listelemiştik hani?"

Heather hatırlıyordu. Kendi listesinde zeki, iyi giyimli ve mizah duygusu güçlü gibi maddeler vardı. Alison'm listesinde güzel bir vücut, öpüşmeyi bilen biri ve sadık gibi maddeler yer almıştı. O dönemde ikisi de bakire olmasına rağmen, Alison'm sezgileri büyüklüğün önemi olduğunu söylüyordu.

"Evet," dedi Heather. "Ben profesyonel bir adam istiyordum; sense bir porno yıldızı arıyordun."

"Hey! Yüksek kondisyon bir erkekte önemli bir özelliktir. Yani, beş dakika içinde bitecekse, soyunmanın ne anlamı var ki?" Alison etrafa bakındı. "Evlenmek istediğimiz erkeklerden söz etmişken..."

Heather, McMillan'm sürekli müşterilerinden birinin, tanımadığı başka bir adamla birlikte oturduğunu gördü. Tony McCaffrey'i ne zaman görse kalp atışları biraz hızlanırdı ama sonuçta bir kadının savaşamayacağı belli temel dürtüler vardı, değil mi?

"Evlenmek mi?" dedi Heather. "Onun gibi bir "adamla mı?"

"Haklısın. Evliliği unut. Güzel, ateşli bir ilişki bana yeler."

Tony gibi bir adamın yanaşacağı şey de kesinlikle bu olurdu, çünkü böyle adamlar serbest olmayı severdi. O tutsak edici yeşil gözler ve baş döndürücü gülümsemesiyle, karşısındaki kadın daha neye uğradığını anlamadan kendini çırılçıplak bulabilirdi.

"Evet, muhteşem biri, değil mi?" dedi Heather. "Ama öyle bir adamı gerçekten ister misin?"

"Lütfen. Sen olsan onu yataktan atar mıydın?"

"Ben öyle biriyle yatağa girmezdim ki dışarı atayım."

Alison gözlerini devirdi. "Çok yalancısın."

"Hayır, değilim. Ben beyni olan erkekleri severim. Böyle adamlar o kadar yakışıklıdır ki başka hiçbir şeye ihtiyaçları olmaz."

"Seni bilmem," dedi Alison, "ama bu adama yeni bir fizik tezi hazırlatmaktansa, onunla deliler gibi sevişmeyi tercih ederim."

"Güzel. Neden yanına gidip bu akşam boş olup olmadığını sormuyorsun?"

"Doğru," dedi Alison. "Sorun şu ki burada konuştuğumuz bütün süre boyunca, omzumun üzerinden arkamdaki garsonun kalçalarına bakıyordun."

"İşte demek istediğim de bu. Böyle bir adamla nasıl bir geleceğin olabilir ki?"

"Geleceği boş ver. Onunla bir gece geçirmek de bana yeter." Alison özlemle iç çekti.

"Neden bizim gibi kadınlar öyle erkeklerle asla birlikte olamaz?"

"Çünkü biz üç rakamlı IQ'ları olan kadınlarız."

"Gerçekten. Neler sunabildiğimize bir baksana. Üniversite mezunuyuz. İyi işlerimiz var. Terapi görmüyoruz. Belki görünüş açısından Bayan Amerika olmayabiliriz ama küçük çocukları korkutacak kadar da çirkin değiliz, değil mi?"

Heather kaşlarını çatı. "Birazdan iyi kişiliklerimiz ve sağlıklı rahimlerimiz olduğunu da söyleyeceksin."

"Sorun şu ki mesleklerimiz çok sıkıcı. Sen muhasebecisin, ben kredi yetkilisiyim. Hangi erkek böyle biriyle çıkmak ister ki?"

"Ne yapalım yani? Hostes mi olalım? Egzotik dansçı mı? Dallas Kovboyları amigosu mu?"

"Aslında Hooters kızı olmayı düşünebilirim. Bir kez olsun, bir erkek beynim yerine beni vücudum için istesin."

Ve Tony gibi bir adamın dikkatini çekmek için gereken şey kesinlikle buydu: Bel altında kalan kot ve göğüsleri sergileyen dar bir tişörtle muhteşem bir vücut, bir göbek küpesi ve kalçanın üst kısmında bir dövme. Bir kadının zekâsı, sutyen ölçüsüyle ters orantılı oluyordu nedense.

Tracy yanlarına gelerek birer martini daha isteyip istemediklerini sordu. Heather hesabı istedi.

"Bu kadar erken mi kalkıyorsun?" diye sordu Alison.

"Bunu bitirir bitirmez. Sabah erken kalkmak zorundayım. Regina havalimanına gitmek

konuştugunu söylemiştin. Onun için sorun olmadığını söylemiştin."

"Öyleydi de. Ama sonra kız arkadaşlarıyla konuşmuş. Eğer bir bara ortak olursam, bütün zamanımı burada geçirmeye başlayacağımı söylemişler."

"Bu delilik! Sen sadece sessiz ortak olacaksın. Burayı ben işleteceğim."

"Ona bunu anlatmaya çalıştım ama dinlemedi. Bütün zamanımı burada geçirmek isteyeceğimden emin. Zaten çok fazla golf oynadığımı düşünüyor."

"O halde daha az golf oynayacağını söyle. Lanet olasıca golf sopalarını göle atacağını söyle. Tanrı aşkına, ona bir şeyler söyle, Dave. Pazartesi sabahı burayı satın alıyorum!"

"Üzgünüm, dostum, sana yardım edemem."

Tony yaşadıklarına inanamayarak arkasına yaslandı. "Dave? Seninle ne kadar zamandır arkadaşız?"

Dave bakışlarını kaçırdı. "Birkaç yıldır."

"Altı yıldır. Altı! Birlikte Charlie'nin yerinde çalıştığımızdan beri. Ve bana bunu mu yapıyorsun?"

"Sen dostumsun, Tony. O karım. Ben onunla yaşamak zorundayım. Ve inan bana, bu bazen hiç kolay olmuyor." Dave saatine bakarak iç çekti. "Eve dönmem gerek. Yemeğe geç kalırsam canıma okur."

Dave masadan kalkmak üzereyken, Tony onun kolunu tuttu. "Haydi, Dave, sana valarıyorum. Bir şeyler yap. Burayı almayı ne kadar istediğimi biliyorsun."

Dave üzgün gözlerle ona baktığında, Tony şansının olmadığını anladı. "Üzgünüm, dostum. Gerçekten. Ama sana yardım edemem."

Dave, Tony'yi birasıyla, öfkesiyle ve kırıışlarıyla üzerine çöken hayaliyle baş başa bırakarak uzaklaştı. Pazartesi sabahı elinde ön ödemenin tamamıyla gelmezse, anlaşma iptal olacaktı.

Düşün. Düşün! Pazartesiye kadar yirmi bin dolar nasıl bulabilirsin?

zulem

Uzun bir süre bir plan yapmaya çalışarak orada oturdu. Ama aklına hiçbir şey gelmiyordu. Kendi kaynaklarını sonuna kadar kullanmıştı ve o miktarda borç isteyebileceği başka arkadaşı yoktu; özellikle de bu kadar kısa sürede. Arkadaşı olmadığı gibi, ailesi de yoktu.

Bir evi olmadığından, ipotek ettirebileceği bir evi de yok-tu.

Bilardo masalarına baktı. Birkaç oyun oynasa kazanabile-ceğini biliyordu ama bir mahalle barında bilardo oynayarak yirmi bin dolar kazanması için değil birkaç gün, bin yıl bile yetmezdi.

Hayal kırıklığıyla bir iç çekerek başını ellerine gömdü. Burası tekrar satışa çıktığında, muhtemelen kendisi işsizlik maaşı alıyor olurdu.

Sonra aklına gelen bir düşünceyle başını yavaş yavaş kaldırdı. Pazartesi gününden önce yirmi bin dolar kazanabileceği bir yer kesinlikle vardı. Bilardo olmayabilirdi ama kumarın başka türleri de vardı...

Hayır. Bunu düşünmek bile delilikti.

Ama dakikalar geçtikçe ve umutsuzluk arttıkça, delice bir plan bile iyi bir plan gibi görünmeye başlar. Zor bir olasılık -böylesine mantıklı bir adamın asla düşünmeyeceği kadar düşük bir olasılık- ama bu fırsatın ellerinin arasından kayıp gitmesini önlemek için tek yolu buydu.

Cep telefonunu çıkardı, bir havayolu şirketini aradı, Las Vegas'a ilk uçuş için yer ayırttı ve Bayan Şans'ın da peşinden gelmesini diledi.

* * *

Nedimeler Cuma günü öğle saatlerinde Las Vegas'a ulaştı. Bir taksiyle otele geçtiler ve herkes çiftler halinde odalarına dağıldığında, Heather elbette ki tek başına kalmıştı. Ama sorun değildi. Eğer alternatifi hiç durmadan konuşan, var olmayan selülitleri yüzünden sızlanan ve makyaj, duş vs nedenlerle banyoyu yirmi dört saat meşgul eden bir kadınla aynı odayı paylaşmaksa, o odayı tek başına kendine ayırmaktan rahatsızlık duymayacaktı.

Odalarına yerleştikten sonra, Heather öğleden sonrayı son moda bikinileriyle göz kamaştıran diğer kızlarla birlikte havuzda geçirdi. Heather havalimanında kalkıştan önce aldığı romanı bitirmişti ve bütün bu süre boyunca beş kızın da yakınlarındaki bütün erkeklerle flört edişini dinlemişti. Re-gina da aynısını yapmıştı ama her seferinde flörtün sonunda cilveli bir şekilde kıkırdamış ve üç kıratlık elmas yüzüğünü göstermişti.

Üzgünüm, çocuklar, beni istediğinizi biliyorum ama bekâr değilim.

O akşam yemeğe gittikten sonra, diğer kızlar birlikte güzel zaman geçirebilecekleri yakışıklılarıyla tanışmak için kumarhaneye indiler.

Üniversitede Vegas tutkunu bir profesörün verdiği istatistik dersleri sayesinde, Heather kumar oynamak konusunda bir şeyler biliyordu. Oyunlar nasıl oynanır? Olasılıklar nedir? Her şey kumarhaneden yana olsa bile hangi oyunlar müşterinin daha lehine olabilir? Hatta bir defasında Alison ile birlikte Shreveport kumarhanesine gitmiş ve barbut oyununda yüz dolar kazanmıştı. Ama her şey şansla ilgili olduğundan, Heather ne zaman bırakması gerektiğini biliyordu. Günün sonunda Heather kumarın en iyi haliyle pahalı bir

eğlence ve en kötü haliyle korkunç bir bağımlılık olacağına karar vermiş ve bir daha oynamak istememişti.

Nedimelerin akşam eğlencesi olarak seçtiği diğer şey de -tuhaf adamlara yaklaşmak- Heather'a hiç cazip gelmemişti. Bu yüzden onların peşinden gitmek yerine, insanları izlemek için ana caddeye çıktı, birkaç dükkana girdi ve bir komedi oyununa bilet aldı.

Daha sonra odasına dönerken, kapının önünde on dolarlık bir kumarhane fişi bularak anı olarak saklamak için cebine attı.

işte Vegas'ta şansı dönmüştü. Tek sorun, bu annesinin umduğu şekilde olmamıştı.

Cumartesi sabahı hepsi geç saate kadar uyuduktan sonra otelin kafelerinden birinde öğle yemeği yediler. Heather, Beş Numara'nın sabahın üçüne kadar odasına dönmediğini ve BirNumaramın ancak şafakta geldiğini öğrendi. İkisi de seks maceralarını detaylıca anlatıyordu ve onlar konuştukla Heather şimdiye dek seks hayatının ne kadar cansız olduğunu daha iyi anlıyordu.

Heather diğerlerinin banyo gezisine katılmadı ve bunun yerine o gece yemek için onlarla buluştu. Bir Numara ve Beş Numara hâlâ önceki gece olanları anlatıyordu ve Heather yemekten sonra martinisini yudumlarken, o gece odasında izleyebileceği güzel bir film olup olmadığını merak etti.

"Heather," dedi Regina, "iyi zaman geçiriyor gibi görünmuyorsun."

Heather irkilerek başını kaldırdı ve ona baktı. "Harika zaman geçiriyorum."

"Bütün hafta boyunca on kelimedenden fazla konuşmadın."

"Ben iyiyim. Gerçekten."

"Senin sorununun ne olduğunu biliyorum."

"Sorunum mu?"

Regina nedimelere dönerek silah başına çağırır gibi bir hareket yaptı. "Kızlar, Heather'a bir kavalie bulmalıyız."

Martini yudumu neredeyse Heather'm boğazına kaçıyordu. "Ne dedin sen?"

"Evet!" dedi Dört Numara. "Çöpçatanlığa bayılırım."

"Ben de," dedi Beş Numara. "Bu otel bekâr adamlarla dolu. Çok geçmeden sana birini buluruz."

Heather afallamıştı. Bu kızlar akıllarını mı kaçırmıştı? "Hayır. Gerçekten. Sadece odama gidip bir film izlemek istiyorum."

"Ah, haydi, Heather!" dedi Regina. "Bu kadar geri kafalı olma. Sana birini bulalım."

"Hayır, teşekkürler' dedi Heather. "Tek gecelik ilişkiler bana göre değil."

"Ne dediklerim bilirsin," dedi İki Numara, kaşlarını oynatarak. "Vegas'ta olan, Vegas'ta kalır."

Heather bundan şüpheliydi. Burada kapacağı bir hastalık, onu muhtemelen Teksas'a kadar izlerdi.

"Haydi," dedi Üç Numara. "Biriyle birlikte olmak istemez misin?"

"Teklif için teşekkürler," dedi Heather. "Ama sadece odama gitmek istiyorum." Martinisinin geri kalanını bitirdi, sandalyesinden kalktı ve alkolün etkisiyle biraz sallandı.

"Biliyor musun, Heather," dedi Regina, "bir erkek arkadaşın . olmaması hiç şaşırtıcı değil." Heather donup kaldı. "Çünkü denemiyorsun bile."

Ah, lanet! Heather buna ne diyebilirdi ki? Denediğini, söylese, bir erkeğin ilgisini çekemeyecek kadar acınası bir kadın olduğunu ifade etmiş olacaktı. Ama denemediğini kabul etse, bu kez de bir erkeğin ilgisini çekmekten vazgeçmiş bir acınası kadın durumuna düşecekti.

"Sadece odama gitmek istediğimi size söyledim," dedi Heather.

"Şey, istediğin buysa," dedi Regina. "Yardım etmeyi denemediğimizi söyleyemezsin."

Heather, Regina'nın böyle davranma nedeninin, başkalarını aşağılayarak kendi güvensizliklerini bastırma çabası olduğunu biliyordu. Ama diğer yandan, Heather ellerini kuzeninin boynuna dolayıp gözleri yuvalarından fırlayana kadar sıkmak da istiyordu.

"Teşekkür ederim," dedi Heather, alaycılık sınırında gezen bir tatlılıkla, "ama dediğim gibi, ben artık odama çekiliyorum."

Dönüp restorandan çıkarken, Regina'mn alaycı bir gülümsemeyle onu izlediğini biliyordu.

Aslında Regina yanıliyordu. Heather erkeklerle bir araya gelmeyi denemişti. Kadın dergilerinde bekar kadınların yapması gerektiği söylenen her şeyi yapmıştı. İnsan içine karışmıştı. Gönüllü işlere katılmıştı. Bir hobiyle uğraşmaya başlamıştı. Bir kilise grubuna üye olmuştu. İşyerinde erkeklerle tanışmıştı. Bir marketin ürün bölümünde takılmıştı. Hepsini yapmıştı ama sonuç alamamıştı. Şimdi, Regina'mn düğününe katılmak zorunda kalmak bir yana, muhtemelen yanında getireceği bir kavalyesi de olmayacaktı.

Heather köşeyi dönerek asansörlere yöneldiğinde, sırtı dönük halde duran bir adamla karşılaştı. YUKARI tuşuna çoktan basılmıştı ama adam sabırsızca uzanıp tekrar bastı. Heather onun yanında durdu.

"Burada asansörler gerçekten yavaş, değil mi?" dedi.

"Evet," diye mırıldandı adam. "Merdiveni bundan daha hızlı çıkarım."

"Benim odam yirmi ikinci katta," dedi Heather, gülümseyerek. "Sanırım, bekleyeceğim."

Konuşurken dönüp adama baktı ve bir an için hayal gördüğünü sandı.

Tony McCaffrey mi?

Hemen arkasını döndü. Hayır. Olamazdı. Evden bin mil uzakta bu asansör lobisinde onunla yan yana duruyor olamazdı. Onun tek yumurta ikizi? Belki.

Göz ucuyla tekrar baktı. Hayır. Bu Tony idi. Tek yumurta ikizi bile o kadar benzer olamazdı. Heather'ın onu hep gördüğü şekilde giyinmişti; doğal, rahat ama bu kez açık mavi bir polo gömlek, eski bir kot pantolon ve Nike ayakkabılar giymişti.

Onu her görüşünde olduğu gibi kalp atışları hızlandı. Ama hangi kadının hızlanmazdı ki? Bazı erkekler, ergenlik

çağıyla mezar arasındaki yaş aralığında her kadının durup bakmasına neden olacak kadar yakışıklı olurdu ve Tony McCaffrey kesinlikle onlardan biriydi.

Ama birden, Heather bir terslik olduğunu hissetti. Çoğu zaman onun yüzünde gördüğü baş döndürücü gülümseme yerine, şimdi suratı asıktı. Düğmeye tekrar bastıktan sonra döndü ve gözlerini kapatarak sırtını duvara dayadı; derin bir iç çekerken, parmak uçlarından bir bira şişesi sarkıyordu.

"Kötü bir gece mi?" diye sordu Heather.

Tony gözlerini açtı. Ne kadar üzgün olduğunu anlamak zor değildi. "Bundan kötüsü olamaz."

"Sorun nedir?"

"Bu gece kazanmam gerekiyordu. Gerçekten ama gerçekten kazanmalıydım."

Oh, daha önce onun bilardo oynadığını birkaç kez görmüştü ama kumar bağımlısı olacağı Heather'm hiç aklına gelmemiştir.

"Tefeci mi?" diye sordu Heather.

"Hayır. Öyle bir şey değil."

"O halde ne?"

Tony somurtkan bir tavırla birasını yudumlarken, Heather bir an için onun cevap vermeyeceğini düşündü.

"Gerçekten çok istediğin bir şey oldu mu hiç?" dedi Tony nihayet. "O kadar ki elde etmek

için her şeyi yapabileceğin bir şey?"

Heather omuz silkti. "Şey, evet, sanırım olmuştur."

"Hayır. Yani, senin için gerçekten önemli olan bir şey."

"Ne gibi?"

Tony iç çekti. "Bir bar satın alacaktım."

"Bar mı? Nasıl bir bar?"

"McMillan adında bir yer. Plano, Teksas'ta bir mahalle barı."

Heather şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Tony, McMillan'ı mı satın alacaktı?

Sonra barın satışa çıkarıldığını duyduğunu hatırladı. Tony, McMillan'da çok fazla zaman geçiriyordu -içiyor, bilardo oynuyor, kadınlarla flört ediyordu ama orayı gerçekten satın alacağı Heather'm hiç aklına gelmemişti.

"Beni tanımadın, değil mi?" dedi Heather.

"Ah... tanımalı mıyım?"

"Plano'dan geldim. Arkadaşımla birlikte bazen McMil-lan'a gideriz. Seni orada görmüştüm."

Tony ona şaşkınlıkla baktığında, Heather'm her zaman düşündüğü bir şey doğrulandı. Bir barın kapısından içeri girdiği anda, görünmezlik pelerinine büründüğünü düşünürdü hep.

"Evet," dedi Tony, sonunda. "Sanırım seni orada görmüştüm." Ama Heather onun kendisini asla fark etmediğini biliyordu.

"Eh, ne oldu peki?" diye sordu Heather. "Anlaşma suya mı düştü?"

"Bir arkadaşım bana ihtiyacım olan yirmi bin doları verecekti. Sonra vazgeçti. Pazartesi sabahına kadar parayı topar-layamazsam, anlaşma suya düşecek. Vegas'a gelmemin nedeni, düşündüm de, belki..." Duraksadı. "Ah, canı cehenneme. Aptalca bir fikirdi zaten."

"Parayı burada kazanabileceğim mi düşündün?"

"Düşük olasılıklar bile zaman zaman gerçekleşir." Tony birasını bitirdi ve şişeyi yakındaki bir çöp sepetine atı. "Ama görünüşe bakılırsa bu o zamanlardan biri değilmiş."

Heather, en son ne zaman birini Tony'nin o anda olduğu kadar açması durumunda gördüğünü hatırlayamıyordu ve bunu fark ettiği anda, McMillan anlaşmasının onun için sadece bir kapris olmadığını anladı. Barı umutsuzca istiyordu.

İsteddiği şeyi elde etmek için, Vegas'ta her şeyini riske atmaya hazırды.

"Neden tekrar denemiyorsun?" diye sordu.

"Hayır. Kaynaklarım tükendi. Bu gece bir sent daha har-cayamam."

Heather asansörün sinyalinı duydu ve kapılar açıldı. Tony binmek için döndü.

"Dur," dedi Heather.

"Ne?"

"Bekle."

Tony asansör kapılarını tutarken, Heather çantasını karıştırmaya başladı ve odasının kapısının önünde, koridorda bulduğu on dolarlık fişi çıkardı. "Al, bununla oyna," diyerek Tony'ye uzattı.

"Hayır. Senin paranı alamam."

"Bu fişle oyna. Eğer kaybedersen, bana on dolar borçlu olursun. Kazanırsan, ben on dolarımı alırım ve sen de geri kalanı alırsın."

Tony güldü ama aslında komik bir şey yoktu, "Teşekkürler, tatlım. Ama yirmi bin dolar kazanmak istiyorsam bundan çok daha büyük bir paraya ihtiyacım var."

Tony asansöre bindi. Heather elinde fişle onu izledi. Kapılar kapandı. Heather yirmi ikinci, Tony yirmi dördüncü katın düğmesine bastı.

Asansör yükselmeye başladığında, mekanik gürültü dışında hiçbir şey duyulmuyordu. Sadece katları geçtikçe ding, ding, ding, sinyal sesleri geliyordu.

"Bir hata yapıyorsun," dedi Heather.

"Bundan şüpheliyim."

"Bence bu şanslı fiş."

"Öyle mi? Nedenmiş o?"

"Bunu odamın kapısının önünde, koridorda buldum.

belki de bulmamın bir nedeni vardır. Belki yazgı ya da başka bir şey."

Tony başını çevirdi. "Üzgünüm. Yazgıya inanmam."

İnatçı, inatçı herif.

Bu Heather'ı çıldırtıyordu. Kumar oynamanın mantıklı bir şey olabileceği çok az durum düşünebilirdi ama bu kesinlikle o durumlardan biriydi. Kişinin elinde kendisi için önemli

olan bir şeyi elde etmek yolunda tek şansı kalmışsa, bu şans ne kadar küçük olursa olsun, denemeye değmez miydi?

Asansör kapıları yirmi ikinci katta açıldığında ve Tony hâlâ teslim olmadığında, Heather doğal bir tavırla fişi elinden düşmüş gibi yere bıraktı. Plastik fiş mermer zeminde tıkrdayarak yuvarlanıp Tony'nin ayağının dibinde durdu.

"Oh," dedi Heather. "Bak ne oldu. Düşürdüm." Sonra tatlı bir şekilde gülümsedi. "İyi geceler."

Asansörden indi ve arkasında kapanacak kapıların sesini dinleyerek odasına doğru yürüdü. Ama kapılar kapanmadı.

"Dur," dedi Tony.

Heather dönüp baktığında, onu elinde fişi tutarken gördü. "Bunu yirmi bin dolara dönüştürme olasılığının ne kadar olduğu konusunda bir fikrin var mı?"

"Oynamazsan sıfır."

"Milyonda bir şans."

"Hiç şans olmamasından iyidir."

"Bu geceki şansıma bakılırsa, aşağı inmeye bile değmez."

Heather asansöre geri döndü. "O halde ben senin için oynayayım. Bir defasında Shreveport'taki El Dorado'da yüz dolar kazanmıştım."

"Bu yirmi bin dolardan çok uzak."

"Yirmi bin doları hedeflemiyordum ki."

"Ne oynuyorsun?"

"Barbut. Yirmi bir sevmem ve ondan sonra en düşük mekan avantajına sahip olan oyun bu."

Tony başıyla onayladı. "Benim oyunum da budur. Umarım benden daha şanslısımdır."

Heather bir gerçekçiydi. Bundan şüphesi yoktu. Ama beş dakika öncesine kadar her şeyini kaybetmiş gibi görünen bu adama biraz umut verirken, içini inanılmaz bir iyimserlik duygusu kaplamıştı. Belki de bu aslında cinin beyinde yarattığı etkiden kaynaklanıyordu.

Her iki şekilde de, kendini harika hissediyordu.

Asansör aşağı doğru hareket ettiğinde, Tony derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi; bütün bu süre boyunca parmak uçlarını gergin bir tavırla kalçasında tıkladıyordu. Şansının

milyonda bir olduğunu biliyordu ama yüzündeki ifadeye baktığında, Heather onun buna ne kadar inandığını anladı.

su andan itibaren het ve toni'nin maceralari basladi..acep kim sansli

[zulem](#)

3. BOLUM.....

Tony on doları yirmi bin dolara dönüştürmelerinin neredeyse imkansız olduğunu biliyordu. O halde neden hiç tanımadığı bir kadının yanında barbut masasında duruyor ve eve daha fazla rezil olmuş halde dönmek için bekliyordu?

"Nasıl oynuyorsun?" diye sordu Tony:

"Bana bırak."

Masa sorumlusu atış yapmaya hazırlanırken, Heather fişi pas çizgisine koydu. Sonuç yedi çıktığında Tony'nin kalp atışları hızlandı. Otomatikman kazanmıştı. Ama bunun bir anlamı yoktu. Herkes barbutta bir kez kazanabilirdi.

Heather fişlerden birini çantasına attı ve diğerini Tony'ye uzattı. "Şimdi oynayacak paran var."

"Yirmi binden hâlâ çok uzak."

"Bir yerden başlaman gerek."

"Pekâlâ," dedi Tony. "Tekrar oyna."

"Şimdi sıra sende."

"Hayır. Şansımın kötü olduğunu sana söylemiştim."

"Kötü bahislerden uzak durduğun sürece, benim kadar kazanacak şansın var."

Ama Tony bundan emin değildi. Yazgıya inanmadığını söylemiş olmasına rağmen, kendisiyle aynı şehirde yaşayan, satın almak istediği bara takılan, odasının önünde bulduğu fişle oynamaya devam etmesi için ısrar eden bu kadınla karşılaşması gerçekten tuhaftı.

Çok ama çok tuhaftı.

Tony onu ilk gördüğünde, hiç umursamamıştı bile. Ortalama özelliklere sahip biriydi. Sıradan giyiniyordu. Cici kız tarzındaydı ki bu da Tony'ye hiç uymuyordu. Ama Tony'nin o akşam aradığı şey bir kız arkadaş değildi. Bir mucize arıyordu ve şu anda bu mucizeyi ona verebilecek tek kişi bu kızdı.

"Dinle... şey... adın ne demiştin?"

"Heather."

"Heather. Sana dediğim gibi, şansım bu gecelik binadan çıktı. Benim yerime senin oynamanı istiyorum."

"Ya kaybedersem?"

"Ben zaten kaybettim. On dakika öncekinden daha kötü olmayacağım kesin."

Heather omuz silkerek fişi tekrar pas çizgisine yerleştirdi. Masa sorumlusu iki kez üst üste altı atınca, Tony'nin on doları yirmi dolara yükseldi ve Tony heyecanlanmaya başladı.

"Şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Tony.

"Hmm," dedi Heather, masayı incelerken. "Bir sonuç bahsi."

"Neden?"

"Sadece sezgi."

Heather bu kez atıcıya karşı bir bahis oynadı. Adam yenildiğinde, Tony inanamayan gözlerle Heather'a baktı.

"Kazandın," dedi Tony.

"Şanstan başka bir şey değil."

"Ama bazılarının şansının diğerlerinden daha iyi olduğu kesin. Tekrar oyna."

Masa sorumlusu zarları Heather'a verdi. Heather bir bahis oynadı ve on bir attı. Bir kez daha kazanmıştı. Üstelik sonuç bahsi oynadığı için, parasının iki katından fazlasını kazanmıştı.

Bu inanılmazdı.

Sonra, bir sonraki atışta kaybetti ve Tony titrediğini hissetti. Ama Heather hâlâ gülümsüyordu.

"Sorun değil," dedi Heather. "Kaybettiğimizden fazla kazandığımız sürece, sorun olmayacak."

Sonraki kırk beş dakika boyunca, her attığını kazanmasa da, Heather'm önündeki fişler giderek artıyordu. Tony iyice heyecanlanmaya başlamıştı. Çabucak bir hesap yaptığında ve ellerinde yaklaşık bin beş yüz dolar olduğunu gördüğünde, gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bu iş ciddileşmeye başlıyordu. Şimdi Heather'm elinde iyi bir miktar vardı ve onları

gerçekten gitmek istedikleri noktaya ulaştırabilirdi.

Tabii şansları böyle gittiği sürece.

Heather sakın görünmeye çalışıyordu ama bu kadar fazla parayı riske atmanın kendisini ne kadar gerginleştireceğini tahmin etmemişti. Bir çift zarın rastgele atılışıyla belirebilecek ya da kaybolabilecek büyük miktarda paralara değil, zamanla büyüyen muhafazakâr yatırımlara alışkındı.

Masanın etrafında toplanarak kendisini izleyen diğer kadınların da farkındaydı, ama aslında büyük ölçüde Tony'yi izliyorlardı. Çok sayıda kadının ilgisini çekmek için peş peşe kazanan yakışıklı bir adamdan daha iyisi olamazdı. Oyunu oynayan Heather olsa da onların izlediği Tony idi. Kendisini şaşırtan bir şekilde, Tony'yi sahiplendiğini hissetti.

Geri çekilin, demek geldi içinden. O benimle.

Tony'ye ilgi duymadığı konusunda Alison'a ne demiş olursa olsun, kendine engel olamıyordu. Salondaki en yakışıklı adamın ilgisini çekmiş olmak hoşuna gitmişti. Ama yine de gerçeği biliyordu. Adam onunla ilgileniyordu, çünkü onun sayesinde kazanıyordu.

O halde dikkat et de, kazanmaya devam etsin.

Garson geldi ve Heather'm genel yargı yeteneği ciddi şekilde sendelemeye başlamış olduğundan, bir martini daha istedi. Sinirlerini gevşetecek bir şeye ihtiyacı vardı. Diğer yandan, Tony hiç de rahatsız görünmüyordu. Önlerindeki fişler arttıkça, daha rahatlıyor, daha neşeleniyor, daha umutlanıyordu.

Garson içkilerini getirdiğinde, Tony birasından birkaç yudum aldı. Heather martinisinin yarısını bir yudumda bitirdi. Pekâlâ. Şimdi kendini daha iyi hissediyordu. O kadar titremiyordu. Biraz daha iyimserdi. Sadece biraz başı dönmüştü. İnsanların Vegas'a cep harçlığıyla gelip milyoner olarak dönüşünü anlatan birçok hikâye dinlemişti. Tony ve kendisinin bir milyon dolara ihtiyacı yoktu. Sadece yirmi bin dolar kazanmaları gerekiyordu.

Bu şekilde düşündüğünde, o kadar ulaşılmaz bir hedef gibi görünmedi. Aslında, oldukça mümkün görünüyordu. Kendini öncekinden daha şanslı hissediyordu; bu yüzden daha yüksek bir riske girdi. Onun ne yaptığını anladığında, Tony'nin yüzündeki gülümseme hafifçe silindi. Heather bunu görünce endişelendi ama nefesini tutarak zarı salladı.

Ve kazandı!

Tony bir çılgılık attı. Kolunu Heather'm omzuna dolayarak yanağına kocaman bir öpücük kondurdu. "Benim iyi şans tılsımım." dedi ve her zamanki baş döndürücü gülümsemesiyle Heather'a baktı. "Tanrı'ya şükür ki sana rastladım."

Heather'm kalp atışları hızlanmış, Tony'nin dudaklarının değdiği yer alev alev yanmaya başlamıştı. Tony yakışıklı, heyecan verici, eğlenceli biriydi ve onun yanında olmak Heather'a kendini parlıyormuş gibi hissettirmişti. Aniden sanki içine başka bir kadın girmişti

ve o kadın zar sallıyor, risk alıyor, her ne pahasına olursa olsun Tony'ye yirmi bin doları kazandırmak için uğraşıyordu.

Sonraki birkaç saat boyunca biraz kaybetti ama daha fazlasını kazandı ve birikimleri arttı, kumarhanedeki yüksek sesler ve slot makinelerinin sürekli tıngırtılarına üç martininin etkisi de eklenince, daha önce hissettiği gerginliğin yerini her türlü kaybetme düşüncesinden uzak bir kazanma tutkusu almıştı. Mantıklı olarak, Vegas'ta kaybedenlerin başına neler geldiğini biliyordu ama Tony ona tekrar gülümsedi-ğinde, bu düşünce Heather'm zihninden uçup gitti.

Sekiz bin dolar çizgisine yaklaştıklarında, Tony eğilerek Heather'm kulağına fısıldadı: "Adımlarımıza dikkat etsek iyi olur. Böyle bir şans sonsuza dek sürmez."

"Hayır. İyi gidiyoruz. Şimdi işleri biraz kızıştıralım."

"İşleri kızıştırmak mı?"

"Daha büyük bahisler."

Tony ona şaşkınlıkla baktı. Sonra gözleri parladı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Tarzımı sevdim."

Heather yerden birkaç santim havada duruyormuş, heyecanla yüzüyormuş gibi hissediyordu. Bunu başarabilirdi. Yirmi bin doları kazanacaktı. Sonuçta, birkaç saat içinde sekiz bin dolar kazanmışlardı. Birkaç bin dolar daha kazanamazlar mıydı?

Çok geçmeden sekiz bin dolar, on bin dolar çizgisine tırmandı.

"Hayatım, yanıyorsun," dedi Tony, elini Heather'm omzuna koyarak. Sonra eğilerek kulağına fısıldadı: "Sence bunu başarabilir misin?"

Heather ensesinden ayak parmaklarına kadar tatlı tatlı ürperdi. Tony haklıydı: Yanıyordu. Kaybedemezdi. Bazen evrendeki her şey kişinin arkasında dizilir, onu doğru yöne iterdi ve şu anda olan kesinlikle buydu.

"Evet," dedi Heather. "Başarabilirim." Derin bir nefes aldı. "Doğrusunu söylemek gerekirse, meteliksiz bir halde eve dönmenin zamanı geldi."

Tony olduğu yerde donup kaldı. "Ne?"

"Şimdiki atışta hepsini koyuyorum," dedi Heather. "Bütün kazandıklarımızı."

"Emin misin?"

Bunun çılgınlık olduğunu biliyordu ama inanç zihnini bir aslan kükremesi gibi doldurmuştu ve günlük faaliyetlerinde genellikle dinlediği küçük sızlanmaları bastırmıştı. Bu kez risk alacak, kurallarına göre oynamayacak ve sürdürdüğü o sıkıcı, tekrarlayıcı, sıradan hayatın dışına çıkacaktı.

Bu gece o aslanı dinliyordu.

"Hepsi, on bin dolar," dedi Heather. "Bana güven. Hissediyorum. Kazanacağız."

Sözlerinde samimi olduğunu göstermek için Tony'ye meydan okuyan bir tavırla baktı. Sonra bakışları Tony'nin dudaklarına kaydı. Tanrım, ne harika, ne tatlı dudakları vardı; özellikle de onları hemen kulağının dibinde konuşmak için kullanırken. Onları tekrar hissetmek istiyordu; her neresine deşerse. Eğer birkaç yüz dolar kazandığında onu yanından öptüyse, kim bilir yirmi bin dolar sınırını aştıklarında neler yapardı?

Olasılıkları düşünmek bile Heather'm başını döndürdü.

Bakışları Tony'nin gözlerine yöneldi ve bir an için hayır diyeceğini sandı. Oysa Tony'nin yüzünde hafif bir gülümseme belirdi ve iyice yayılarak sonunda sırtışa dönüştü.

"Pekâlâ, hayatım. Başarıyla tartışmam. Bastır!"

Evet!

Heather tekrar masaya döndü ve önündeki bütün fişleri pas çizgisine itti; masadaki herkes sessiz bir halde, sanki hayatlarında gördükleri en cesur kadın oymuş gibi Heather'a bakıyordu. Gerçek şu ki o anda Heather da kendini öyle hissediyordu. Tony'ye dönerek güvenle gülümsedi. Zarlari salladı ve attı. Masaya çarpışlarını duydu. Kalabalıktan kötü bir şey olduğunu belli eden uğultular yükseldi. "Dört" dedi masa sorumlusu. Heather dondu. Hayır. Bu olamazdı. Sanki her şey yavaşlamış, zaman durmuştu. Doğru duyduğunu sanmıyordu. Yedi olmalıydı; hatta belki on bir. Dört dışında her şey olabilirdi. İnsanların kutlaması gerekiyordu. Ama gördüğü şeyin farkındaydı. Dört siyah nokta, minik şeytani gözler gibi ona bakıyordu.

Bataklık suyuna batmış, her şey çamura bulanmış gibi hissediyor, hiçbir şey düşünemiyor, nefes bile alamıyordu. Tony orada öylece duruyor, masa sorumlusunun topladığı fişlerden ayrılmak istemiyormuş gibi kollarını sallıyordu.

Hayır, hayır, hayır! Bu olamaz!

Masanın etrafındakiler kendi aralarında mırıldanmaya başlamıştı. Heather söylenenlerin çoğunu duyamıyordu.

Sersem, aptal gibi kelimeler o kadar net, güçlü şekilde duyuluyordu ki Heather onları başına inen çekiç darbeleri gibi algılıyordu. İnsanlar daha önce ona cesur biriymiş gibi bakmamışlardı; genellikle tren enkazlarına veya zincirleme trafik kazalarına baktıkları gibi, dehşetle bakmışlardı. Bir felakete sadece birkaç saniye mesafede olduklarını biliyorlardı ama bakışlarını kaçırıpamamışlardı.

Heather gözlerini kırıştırarak birkaç adım geriledi. Nasıl bu kadar aptal olabilmmişti? Böylesine anın etkisine kapılmak onun yapacağı bir şey değildi. Aslında Vegas'ta binlerce dolar bahis koyup kumar oynamak da onun yapacağı şeyler arasında değildi. Onun nesi vardı?

Tony'ye baktı. Az önce şaşkınlıktan açık kalmış olan ağzını kapamış, şimdi dişlerini sıkıyordu ve elindeki bira şişesini o kadar sıkı kavramıştı ki Heather şişenin kırılacağından korkuyordu. Tony aniden döndü ve uzaklaşmaya başladı.

"Tony! Bekle!"

Heather ona yetişti ve asansör lobisine doğru yürürken Tony'nin yanında koşmaya başladı. "Üzgünüm. Özür dilerim. Çok özür dilerim. Asla hepsini bahse koymamalıyım. Asla."

"Evet, haklısın. Bunu asla yapmamalıydın."

"Bana ne olduğunu bilmiyorum."

"Sanırım cin çarptı."

"Yapabileceğimi düşündüm," dedi. "Gerçekten düşündüm ki..."

"Hey, başında da benim param değildi. Onunla ne istersen yapabilirdin."

"Parayı senin için kazanmak istedim!"

"Bunu konuşmak istemiyorum."

"Ama..."

Tony durdu ve ona döndü. "Bak, eğer sana kendini daha iyi hissettirecekse, aslında ikimize de kızgıyım. Bunu yapmana izin verdim, dolayısıyla senin kadar benim de hatamdı."

Ama yüzündeki ifadeye bakınca, Heather onun söylediklerine bir an bile inanmadığını anladı. Tony şimdi onu suçluyordu ve sonsuza dek de suçlayacaktı. Bu korkunç bir sonsuzluktu.

"Dur!" Heather elini çantasına soktu ve ilk başladıkları on dolarlık fişi çıkardı. Tedirgin bir şekilde gülümseyerek fişi Tony'ye uzattı. "Bak, bu hâlâ bizde."

"Dalga geçiyorsun, değil mi?"

"Hayır. Bir kez yaptıysak, yine yapabiliriz. Ama bu kez..."

"Yeter, tatlım. Benden buraya kadar."

Bu kez, Tony'nin ciddi olduğunu biliyordu.

Heather'm midesi bulanmaya başlamıştı. Tony'nin yüzündeki o gülümsemenin kaybolmasına kendisinin neden olduğu düşüncesinden nefret ediyordu; önce hayalini kazanabileceği umudunu ona vermiş, sonra da çekip almıştı.

Tony döndü ve asansör lobisine yöneldi. Heather kendini hayatında hiç olmadığı kadar kötü hissediyordu. Bu gece bu şehrin bir yerinde, biri eve büyük bir kazanan olarak dönecekti.

O kişinin Tony olması için her şeyini verirdi.

Heather döndü ve oyun alanına baktı. Parlak ışıklar. Gülen insanlar. Kazanan insanlar. Pekâlâ, belki bir seferde yirmi bin dolar olmayabilirdi ama...

Birden gözüne bir şey ilişti. Hemen yanında bir slot makinesi duruyordu. Göstergeyi taradı ve azami ödemeyi gördüğünde gözlerine inanamadı.

Yirmi bin dolar mı?

Makineye bakarken kalbi deli gibi atmaya başladı ve sonra ağır, güçlü bir ritimle devam etti.

Belki de bu gece yazgının onlarla işi bitmemişti.

Tony asansörün düğmesine bastıktan sonra dönüp sırtını duvara yasladı. Birkaç saat önce yine bu anı yaşamamış mıydı?

Hayır. Hiç aynı değildi. O zaman üzerinde bir fil oturu-yormuş ve vücudunu sıkıştırarak içindeki havayı boşaltı-yormuş gibi hissetmemişti. İsteddiği her şeye neredeyse ulaşmak üzereydi. O kadar yaklaşmış, o kadar yaklaşmıştı ki...

Ama sonuçta geleceğini deli bir kadının ellerine teslim etmişti.

İsteddiği tek şey yukarı çıkmak, yatağa girmek ve bugün hiç yaşanmamış gibi davranmaktı. Pazartesi günü hayatım kazanmak için araba çalmaya geri dönecek, böyle bir fırsatın bir daha ne zaman kapısını çalacağını merak ederek yaşamına devam edecekti.

Düğmeye tekrar bastı. Bu lanet olasıca asansör de hangi cehennem deydi?

Aniden oyun alanından bir gürültü yükseldi ve her zamankinden daha büyük bir gümbürtü koptu. Makinenin birinden çılgınca sesler geliyor, insanlar alkışlıyordu. Tony bu sesi tanıyordu. Biri kazanmıştı; hem de büyük kazanmıştı. Lanet olsun. Neden kendisi değildi sanki?

Sonunda asansör geldi. Birasını bitirdi, şişeyi yakındaki çöp sepetine attı ve asansöre bindi.

"Tony! Bekle!"

Kapanan asansör kapılarının arasından baktığında, kendisine doğru aceleyle koşuran Heather'ı gördü. Tony elini kapıların arasına sokarak tekrar açılmasını sağladı. Heather asansöre bindi, Tony'nin ellerini tuttu ve onu dışarı çekti.

"Heather! Ne yapıyorsun?"

"Neler olduğunu asla tahmin edemezsin!" '

"Ne oldu?"

"Başardım, Tony! Başardım!"

"Neyi basardın?"

"Yirmi bin dolar kazandım!"

Tony aptal aptal gözlerini kırptırdı. Bu bir şakaysa, kesinlikle kötü bir şakaydı.

"Bu mümkün değil," dedi Tony. "O kadar parayı kazanman saatler sürer."

"On dolarlık bir slot makinesine fişi attım ve yirmi bin dolar verdi!"

Heather haklıydı. O makineler büyük kazanç getirebiliyordu. Çok ender olan bir şeydi ama olasılık vardı. Ama ne kadar?

"Tony?" dedi Heather, ellerini sallayarak. "Beni duydun mu? Kazandım!"

"Haydi, Heather. Kimse bir slot makinesine yaklaşıp ilk denemesinde yirmi bin dolar kazanmaz."

Heather'm yüzü asıldı. "Ama yaptım! Şuna baksana!"

Heather ona elindeki kâğıdı gösterdi. Doğru söylüyordu. Bu, yirmi bin dolarlık bir makbuzdu.

Heather'm aklını kaçırmış olmadığını, belki de parayı gerçekten kazanmış olabileceğini nihayet anladığında, Tony öylesine bir kıskançlık hissetti ki neredeyse acıdan ikiye katlanacaktı. Barbut masasında onun için oynarken umursamaz davranmış, sonunda onu eli boş bırakmıştı. Sonra kendisi oyun salonundan çıkar çıkmaz, Heather büyük ikramiyeyi almıştı. Evet, bu kız kesinlikle şanslıydı. Ama yanlış zamanlarda.

Tony iç çekerek arkasını döndü ve asansör kapılarını açmak için düğmeye bastı. "Senin adına sevindim, hayatım. Tebrikler."

"Ne demek istiyorsun? Bu senin için!"

"Neden söz ediyorsun sen? Bizim işimiz bitti. O senin on dolarındı. Yani bu da senin yirmi bin doların."

"Hayır! Eğer bir an için kendimi kaptırmasaydım, barbut masasında o parayı senin için kazanacaktım. Yaptığım şey aptalcaydı." Heather neşeyle gülümsedi. "Ama hatamı telafi ettim, değil mi?"

Tony buna inanamıyordu. Yani bu kız parayı kendisine mi veriyordu?

Tony heyecanlandı ama bunların gerçekten olduğunu kabullenmeye hazır değildi. Sonuçta Heather içkiliydi ve barbut masasında da kanıtladığı gibi, aptalca şeyler yapabilecek durumdaydı. Yine de, Tony onun yüzünü yakından incelediğinde, kızın samimi olduğunu gördü.

"Yirmi bin dolar çok büyük bir para," dedi. "Bir şey söylemesen, kazandığını asla bilemezdim. Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü bunu yapmazsam, yirmi bin dolar değerinde bir suçluluk duygusu hayatım boyunca beni bırakmayacaktı. Kendimi suçlu hissetmek istemiyorum. Bu parayı al lütfen. Lütfen."

Dramatik bir şekilde söylemiş olsa bile, Tony onun du-daklarındaki gülümsemeyi seçebilmişti ve heyecanı daha da artmıştı. "Yani bu parayı bana vermeyi gerçekten mi istiyorsun? Hiçbir şey istemeden, beklemeden?"

"Benim on dolarım olabilir ama sonuçta senin için oynuyordum. Düşünsene. Gördüğüm ilk makinenin tam olarak ihtiyacın olan parayı vermesi olasılığı nedir? Bu yazgıydı, Tony! Yazgı!"

Tony daha önce yazgıya asla inanmamıştı ama Heather haklıydı. Olasılık ne olabilirdi? Omuzları ürperirken, bir şeylerin nedenini sorgulamayı bırakıp, sadece olanların beklentilerinin çok ötesinde gelişmiş olmasının tadını çıkarması gerektiğini düşündü.

Tony gülümsedi. Sonra kahkahalara boğuldu. Heyecanla bir çığlık atarak kollarını Heather'a doladı, onu kucağına aldı ve etrafında döndürdü. Tekrar yere bıraktığında Heather da gülüyordu ve yanakları kızarmıştı.

"Barı satın alabileceksin," dedi Heather, nefes nefese.

"Senin sayende."

"Şanslıydım."

"Şans değil, unuttun mu? Yazgı."

"Ama bana yazgıya inanmadığını söylemiştin?"

"Son birkaç dakikadır inanmaya başladım," dedi Tony. "Birçok şeyi yeniden değerlendiriyorum artık."

Şu anda kollarında olan kadın da bunların arasındaydı. Hiçbir şey söylemeden kendine saklayabilecekken, kaç kadın ona yirmi bin dolar vermek için peşinden koştururdu ki?

Genellikle çıktığı kadınların hiçbiri bunu yapmazdı.

Heather'a bakarken, içinde bir şeyler kıpırdandı. Heyecanla parlarken gözlerinin ne kadar mavi ve güzel olduğunu ilk kez fark etti; o geniş, zekice gülümsemesinin dudaklarının etrafında oluşturduğu kırışıklıkları; ve ellerinin altındaki o tenin yumuşaklığını.

Bütün bunların hayal gücünün bir oyunu olmadığına kendini inandırmaya çalışırken, Heather'm kollarını okşadı. Hayır, bu hayal gücünün bir oyunu değildi. Daha önce onun kendi tipi olmadığını düşünmüştü ama şimdi, bunun olmaması için bir neden göremiyordu.

Belki de aldığı alkolün ya da olayların iniş çıkışının etki-siydi. Belki de hayatına girip aniden bütün hayallerini gerçekleştirmesinden kaynaklanıyordu. Ama nedeni ne olursa olsun, Tony onu bırakmak istemiyordu. Bunun yerine, Heather'ı omuzlarından tuttu, kendine çekti ve öptü.....

[zulem](#)

4. BÖLÜM.....

Tony'nin dudakları Heather'inkilere değdiğinde, genç kadın daha önce şaşırmadığı kadar şaşırdı. Ama Tony elini onun ensesine koyduğunda ve kendine daha fazla çektiğinde, Heather'm şaşkınlığı bu nefes kesici öpücükle boğuldu. Heather elini Tony'nin göğsüne dayadı ve gömleğini yumruğunun arasına aldı; bu arada diğer eli doğal bir şekilde Tony'nin ensesine kaymıştı. Kendini öpücüğün zevkine bırakmış hale, umutsuzca Tony'ye tutunmuştu.

İşte buydu. Bir erkek tarafından böyle öpülmeyi daima istemişti. Tadı nefes kesiciydi - bira, seks, zafer; hepsi bir ağızda toplanmış gibiydi- ve asla yeterli gelmiyordu.

Başkalarının izlediğini hissetti. Asansör lobisine girenler, böylesine açık bir tutku gösterisini beklemiyordu. Tony'nin muhtemelen herhangi bir nedenle kadınları sürekli öptüğünü ve onun için kazandığı paranın çoğundan daha iyi bir neden olduğunu düşündü. Yirmi bin dolarlık bir öpücüğün nasıl olacağını hiç hayal etmemişti ama artık biliyordu.

Kesinlikle inanılmazdı!

"Heather, sen ne yaptığını sanıyorsun?"

Heather döndü ve arkasında duran Regina'yı görünce sasirdi. Harika. Hayatında yaşadığı en güzel öpüşmeyi ancak o bozabilirdi zaten.

Ama sonra Regina'nın olduğu yerde donup kaldığını ve ona tam anlamıyla inanamayan gözlerle baktığını fark etti., Bes nedime de etrafında toplanmıştı ve onlar da gördüklerine, inanıyorlardı.

O anda, Heather bu dünyada Tony McCaffrey ile öpüşmeye yakın tek bir zevk olabileceğini anladı ve o da Regina'nın onu Tony McCaffrey ile öpüşürken gormesiydi. Heather çok keyiflenmişti. Ahhhh! Bu gece giderek daha da güzelleşiyordu.

"Selam, Regina," dedi Heather, arkasından nedimelere parmak uçlarıyla el sallayarak. "Selam, kızlar."

"Arkadaşların mı?" diye sordu Tony, Heather'a dönerek.

"Ah... evet. Şey, Regina benim kuzenim. Bir ay içinde evleniyor. Biz diğer kızlar da onun nedimeleriyiz. Düğünden önce eğlenmek için buraya geldik."

"Tebrikler," dedi Tony, Regina'ya. Sonra diğerlerine döndü. "Sizinle tanıştığıma sevindim, hanımlar."

O bin vatlık gülümsemelerinden biri yüzünde belirdiğinde, kızların hepsinin dizlerinin bağı çözüldü. Bir an için Heather onun bu kızlardan birini gözüne kestirmiş olabileceğinden korktu. Belki de diğerlerini bir kenara atacak ve geceyi o kızla geçirecekti. Bu beklenmeyecek bir hareket değildi. Ama Tony bunu yapmak yerine Heather'a döndü.

"Gidip şu evrak işlerini halletmeye ve parayı almaya ne dersin? Bu arada, ben de limuzini alayım."

Heather gözlerini kırptırdı. "Limuzin mi?"

"Şimdi kutlama zamanı," dedi Tony. "Biraz şampanya, bir Vegas turu ve..." -göz kırptı- "aklımıza gelebilecek diğer şeyler. Ne dersin?"

Altı şaşkın ifadeli yüz, vereceği cevabı duymak için Heather'a döndü. Bu gerçekten oluyor muydu? Tony altı güzel kadının ortasında kalmıştı ve geceyi onunla mı geçirmek is tiyordu?

"Güzel bir fikir gibi görünüyor" dedi Heather. "Kutlamamız gereken çok şey var."

"Kesinlikle." Tony eğildi ve Heather'ın yanağına bir öpücük kondurdu. "Otelin önünde buluşuruz."

Son kez gülümsedikten sonra, Tony resepsiyon masasına yöneldi. Kadınlar onun gidişini izlerken, hepsinin ağzı şaşkınlıktan bir karış açık kalmıştı.

"Tanrım," dedi Üç Numara, Tony onları duyamayacak kadar uzaklaştığında. "Regina. Şu adamı gördün mü? Muhteşemi"

"Öyle görünüyor," dedi Regina. "Eğer güzel çocukları seviyorsanız."

"Çocuk filan değil," dedi Beş Numara. "Bunun kesinlikle tam bir erkek olduğundan eminim."

"Vay canına, Regina," dedi İki Numara. "Bir erkek arkadaş bulmak için gerçekten de

yardımaımıza ihtiyaçı yokmuş, baksana."

Heather en uğuk hayallerinde bile böyle bir senaryo düşünemezdi ve şimdi tadını çıkarmaya kararlıydı. Regina'mn yüzünü görmek bile yeterince büyük bir zevkti; Regina suratına bir kova soğuk su yemiş gibi görünüyordu.

Pekâlâ, kişiliğinden beklenmeyecek kadar hain davranıyordu ama böyle bir fırsatı tekrar yakalayamayacağına göre, tadını çıkardığı için onu kimse suçlayamazdı.

Dört Numara, Heather'a döndü. "Onunla nerede tanıştın?"

"Restorandan sonra asansör lobisinde."

"Neyi kutluyorsunuz?" diye sordu Bir Numara.

"Tony yirmi bin dolar kazandı da." Öyle de denebilirdi. Gerçeğe yakındı. Regina'mn detayları bilmesine gerek yoktu.

Regina'mn ağzı daha da açıldı. "Yirmi bin dolar mı?"

Evet."

"Ve şimdi sen onunla mı gidiyorsun?" diye sordu Regina. " Bir limuzinle?"

"Evet."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Nedenmiş?"

"Açık değil mi? Adamı tanımıyorsun bile."

Heather buna çok şaşırdı, çünkü Regina diğer iki kıza boyle bir uyarıda bulunmamıştı. Ayrıca, Tony tam anlamıyla yabancı da sayılmazdı.

"Aslında, onu tanıyorum. Sayılır. Plano'da aynı bara takılıyorruz. McMillan. Chantal'ın karşısındaki caddede." Bilirsiniz, sizin her zaman gittiğiniz o aşırı pahalı yer.

"Milano'dan mı?" dedi Dört Numara. "Vegas'ta biriyle karsılaşıyorsun ve adam seninle aynı şehirde yaşıyor. İnsan insan bundan daha şanslı olabilir mi?"

"Hakkında bildiğin şeyler bundan mı ibaret?" dedi Regina. "Yani seninle aynı bara gidiyor."

"Başka bir şey daha biliyorum," dedi Heather. "Çok iyi öpüşüyor."

"Heather," dedi Regina, sertçe. "Sana belli bir nedenle yaklaştığı açık. Yerinde olsam cüzdanıma dikkat ederdim."

Heather güldü. "Az önce yirmi bin dolar kazandı. Benim paramı çalmaya neden ihtiyacı olsun ki?"

Regina buna karşılık veremedi. Çirkin ve sersem kuzenini böylesine yakışıklı bir adamla birlikte görmekten hiç hoşlanmamıştı. Bu, dünyayı temelinden sarsan bir şeydi.

"Haydi, Heather," dedi Regina, umutsuzluk yansıtan bir ses tonuyla. "Bir seri katil filan da olabilir."

Heather güldü. "Seri katil mi?"

Regina çenesini kaldırdı. "Bu yaptığın akıllıca bir şey değil. Hepsi bu."

"Güzel. O zaman, izin verirseniz, biraz aptallık yapmak

istiyorum." Heather yine parmak uçlarıyla nedimelere el salladı. "İyi geceler, kızlar."

Son derece keyifli bir şekilde kasaya gitti ve yirmi bin dolarlık çeki aldı. bir süre beklemesi gerektiğinden, belki de dışarı çıktığında Tony'nin gitmiş olabileceğinden korktu. Ama otelin döner kapılarından çıktığında ve kaldırıma adımını attığında, onu uzun, parlak, siyah bir limuzine yaslanmış kollarını göğsünde kavuşturmuş, Sunset Bulvarı kadar parlak bir gülümsemeyle kendisine bakarken buldu.

Tony arabadan uzaklaştı ve sürücü kapıyı açtı. Önce Tony bindi, sonra elini tutarak Heather'm binmesine yardım etti. Heather içeriye girdüğünde neredeyse küçük dilini yutuyordu. Yumuşak deri koltuklar, televizyon, müzik sistemi ve bar vardı. Bir buz kovaşında bir şişe şampanya soğumaya bırakılmıştı ve yanındaki rafta birkaç şişe daha vardı.

Tony arabanın arkasındaki uzun koltuğa oturdu ve Heather'ı yanına çekti; şimdi kalçaları birbirine yapışmıştı.

"Nereye gideceğiz, efendim?" diye sordu sürücü.

"Sadece sür," dedi Tony. "Bulvar, şehir merkezi, ışık ve hareketin olduğu her yer uyar."

Sürücü kaldırımdan uzaklaşırken, Tony birkaç CD'yi karıştırdı, birini seçti ve CD-çalara taktı. Klasik bir rock parçası, Heather'm sinirlerini gevşeten bir bas ritmiyle kolonlardan yayıldı.

Tony şampanyanın mantarını açtı ve içkinin köpüğü şişenin kenarından aktı. Hemen bir kadeh kaptı, doldurdu ve Heather'a uzattı. Heather belki de bu gecelik yeterince içtiğini düşündü ama bir-iki kadeh şampanyanın bir zararı olmayacağına karar verdi. Sonuçta, kutlama yapıyorlardı, değil mi?

Heather kadehi aldı. Tony bir tane daha doldurdu ve kadehini kaldırdı. "Senin şerefine içiyoruz, hayatım. Benim iyi şans tılsımım olduğun için."

Kadehleri tokuşturdular ve Heather bir yudum aldı. Hmmm. Fena değildi.

Sonra biraz daha ve biraz daha büyük iki yudum aldı. Biraz daha. Şampanyadan hoşlandığını hatırlamıyordu ama bu kesinlikle harikaydı.

Tony şampanyasını bitirdi ve biraz daha doldurdu. Heather geri kalan içkisini birkaç büyük yudumda bitirdi. Küçük kopukler boğazından aşağı patlayarak iniyor, alkol midesini yakıyor, onu içten dışa ısıtıyordu.

"Mmm," dedi Heather. "Bu gerçekten güzel."

Heather kadehini uzattı, Tony tekrar doldurdu ve bu kez Las Vegas'a, hayallerin gerçekleştiği çöldeki o vahya kadeh kaldırdılar. Heather duygusal bir şekilde iç çekerek biraz daha içti. Sonra McMillan'a içtiler ve Heather oranın yeni sahibinin yönetiminde daha da iyi bir yer olacağını belirtti. Daha farkına bile varmadan, kadehi tekrar boşalmıştı. Tony doldururken, Heather müziğin ritmiyle kafasını sallıyordu. Tony muhteşem, gitaristliği için Carlos Santana'ya kadeh kaldırırken ve sürücü köşeleri son derece kıvrak bir şekilde dönüyor; Heather kendini hayatında hiç olmadığı kadar mutlu hissediyordu.

Ama zihninin derinliklerinde küçük bir ses onu uyarıyordu. Bu, annenin seni daima uyardığı türden bir erkek. Senin gibi cici kızlardan yararlanan türden.

Cici kız. Heather şu ana kadar onlardan biri olmaktan ne kadar nefret ettiğini fark edememişti. Muhasebeci olmak, Bağıştırdığı bütün basmakalıplar yüzünden yeterince kötüydü zaten. Ama çoğunlukla, erkekler onu geriyordu. Ama Tony'nin kendisini korkutmaması ne kadar güzeldi. Özgür, eğlenceli biriydi ve onunla konuşmak çok kolaydı. Üstelik onunla geçirdiği birkaç saatten sonra, aylardır tanıdığı bir-cok erkekle olduğundan daha rahattı.

Ayrıca inanılmayacak kadar yakışıklıydı ve Heather'ın nefesini kesiyordu.

"Ah, neredeyse unuttum!" Heather kadehini Tony'ye verdi, çantasını karıştırdı, bir çek çıkardı ve ona uzattı.

Tony uzun bir süre çeke baktı ve nihayet başını kaldırdığında, Heather onun parlak gülümsemesi karşısında eriyeceğini sandı.

"Buna hâlâ inanamıyorum," dedi Tony. "Hayatım, sen başka bir şeysin."

"Pazartesi sabahı ilk iş olarak bu çeki bozduracağım. Bunu yapar yapmaz da her şey yoluna girecek." Cebindeki on dolarlık fişi çıkardı ve gülümseyerek gösterdi. "Slot makinesinde on dolarlık banknot kullandım, bunu da hatıra olarak saklayacağım."

"Sanırım sana on dolar borçluyum, ha?"

Heather güldü. "Bana McMillan'da bir-iki kadeh bedava içki verirsen, ödeşmiş oluruz."

"Bir-iki bedava içki mi? Hayır. Senin McMillan'a gelmeni istiyorum; hem de çok sık gelmeni istiyorum. Ama senin paran orada geçmez. Asla. Anlaşıldı mı?"

"İçkini ve yemeklerini bedava verirsen nasıl para kazanacaksın?"

"Sen karşıma çıkmasaydım barı nasıl satın alacaktım, ki?"

"Tony," dedi Heather, ona doğru eğilirken biraz sallanarak, "dikkatli olmazsan, sadece şampanyayla bile seni iflas ettirebilirim."

Tony bu söze güldüğünde, Heather bütün vücudunun ürperdiğini hissetti; bu harikaydı. Yakışıklı erkeklerin ilgisini üzerine odaklayan o güzel kadınlardan biri olamamıştı. Ama şimdi öylesine güzel duygular yaşıyordu ki bu rüyanın bitmemesini istiyordu.

"Bu bana liseyi hatırlattı," dedi Tony. "Balo gecelerinde limuzinler çok eğlenceli olurdu."

[zulem](#)

"Ben baloya gitmedim," dedi Heather.

"Öyle mi? Baloya gitmediğinde liseden mezun olamadığımı sanıyordum."

"Ben veda konuşmacısıydım. O yüzden diplomamı verebileceklerini düşündüler."

"Ah. Akıllı kızlardan biri. Onlarla pek fazla çıkmadım."

"Öyle mi? Neden?"

"Çünkü çılgınlığı sevmezler."

Heather kıkırdadı. "Bu biraz doğru aslında. Ben asla çılgın bir kız olmadım."

"Endişelenme. Bunu düzeltebilirim."

Tony onun kadehini alıp kendisinininkiyle yan yana koydu ve sonra uzanıp limuzinin tepe penceresini açtı. Koltuğa Uzanıp Heather'm elini tuttu ve yanına çekip kendisiyle ayakta durmasını işaret etti. Sonra başını pencereden dışarı uzatıp Heather'ı da teşvik etti. Rüzgar saçlarını uçuşturuyor, başının arkasında bir bayrak gibi sallıyordu.

"Tanrım, sen delisin!" diye haykırdı Heather.

Tony kolunu onun omzuna attı ve yanağına kocaman bir opucük kondurdu. "Heather, tatlım, iyi zaman geçirmek konusunda öğrenmen gereken çok şey var!"

Gerçek şu ki çılgınlık Heather'm hoşuna gitmeye başlamıştı.

Kaldırımlardaki insanlara el sallayıp bağıryorlardı. Bazıları karşılık veriyor, bazıları ise onlara delilermiş gibi bakıyordu. Bazıları onları görmezden geliyordu ama başlarını bir limuzinin çatısından dışarı çıkarmış iki manyağa nasıl aldirış etmediklerini Heather anlayamıyordu. Zihninin hâlâ ayık olan bölümünde, delirmiş gibi davrandığını biliyordu ama zihninin diğer tarafı, o kısma çenesini kapamasını söylüyordu.

Sonunda kahkahalar arasında koltuğa geri çöktüler ama Heather yüzündeki sırıtışı silemiyordu. Tony haklıydı. Çılgınlık güzeldi. Çılgınlık eğlenceliydi. Yan yollarda öylesine eğlenceli şeyler varken bütün hayatını bir otobanda dümdüz giderek yaşadığına inanamıyordu. Tony limuzin şoförüne doğru eğildi.

"Hayallerimin kadını," dedi. "Bütün bu süre boyunca burnumun dibindeymiş. Buna inanabiliyor musun?"

"Hayır, efendim," dedi şoför, duygusuz bir tavırla. "Bu gerçekten inanılmaz. Aslında, isterseniz bir mahkeme binasına gidip size evlilik cüzdanı alabiliriz."

Heather güldü. "Demek sizin için Las Vegas'm anlamı bu. Hızlı zenginlik, hızlı evlilik."

"Sen hiç doğaçlama şeyler yapmaz mısın?" diye sordu Tony.

"Ben mi? Hayır. Doğaçlama yaşamam. Bu geceki doğaçlama kapasitem de, başımı limuzinin çatısından çıkarmakla bitti."

Tony elini Heather'in bacağına kaydırды. "Bundan emin misin?"

O anda Heather'm başına yıldırım düşse, acısını hisset-meyebilirdi. Tony bakışlarını onun gözlerine odaklayarak elini yukarı ve bacaklarının arasına doğru kaydırды. Bütün vücudu ürpertiyle sarsılırken, Heather gerildi. Tam bayılacağını hissederken, Tony elini geri çekti ve Heather'm dizinin hemen üzerinde bıraktı.

Sonra Heather'a doğru eğildi, elini bacağından çekip koltuktan başının arkasına doğru kaldırdı. Diğer elini yanağına koyarken eğilmeye devam etti.

"Çok güzel gözlerin var," dedi, başparmağıyla Heather'in şakağını okşarken. "Yumuşak, yumuşacık bir tenin var." Sonra parmak ucunu Heather'm alt dudağında dolaştırdı. "Ve şu güzel ağza bak."

Sonra eğildi ve Heather'ı öptü. Ama kumarhanedeki "az önce yirmi bin dolar kazandım" diyen öpücükten çok farklıydı bu. Uzun, yavaş, ateşli bir öpücüktü ve Heather'm bütün kasları gevşemiş, zihni erimeye başlamıştı.

Tony onu kollarından bırakmadan biraz geri çekildi ve parmak ucunu köprücük kemiğine, göğüs arasına kaydırды. Heather nefeslerinin sıklaştığını, karnının karıncalandığını hissetti.

"Gerçekten Plano'da mı yaşıyorsun?" diye sordu Tony.

"Evet. Gerçekten orada yaşıyorum."

"Ve McMillan'a gidiyorsun?"

"Evet. Bana inanmıyor musun?"

şekilde sevişirlerdi sadece. O kadınların herhangi biri, limuzin kapısı arkalarından kapandığı anda soyunmaya başlardı. Ama bu sadece oturuyor, hayretten açılmış gözlerle etrafına bakıyordu ve elini bacağına koyduğu anda neredeyse yüreği eline düşecekmiş gibi gelmişti.

Yavaş ol, dedi kendi kendine. Bu kız farklı.

Heather'ın üzerinde bol bir bluz, saygın uzunlukta bir etek ve aşırı ağırbaşlı ayakkabılar vardı. Her erkeğin başını dondurecek göğüslere sahip olmasına rağmen, onlarla gösteris yapmıyordu. Seksi olmaya çalışmıyordu.

Belki de onu bu kadar seksi kılan şey buydu.

Ustelik çok da akıllıydı. Farkı anlamasına yetecek kadar aptalla çıkmıştı. Daha önce kendisinden daha akıllı bir kadınla çıktığını hatırlamıyordu. Bunun eril egosuna ciddi hasar vermesi gerekirdi ama her nedense, bu Heather'ı daha da çekici kılıyordu.

O parayı kazanmanın heyecanına ek olarak midesine inen alkol ve siyah bir limuzinin arkasında bu harika, muhtesem kadınla öpüşüyor olmak, Tony'ye kendini dünyanın efendisi gibi hissettirmişti. Bu çok güzeldi. Çok güzeldi.

Bu sıra dışıydı.

Tony onu öperken elini göğsüne kaydırıp ve başparmağıyla meme ucunu bulduğunda, çoktan şişmiş ve sertleşmiş olduğunu fark etti. Tony elinin altındaki göğsü okşadığında, Heather öpüşmeleri arasında inledi ve daha fazlasını isteyerek göğsünü Tony'nin avucuna bastırdı. Tony bluzunu ve etegini parçalayarak çıkarıp onunla orada sevişmemek için kendini zor tutuyordu.

Hayır. Bunu yapamazsın. Bu kızla olmaz.

Heather'ın yüzünü ellerinin arasına alarak geri çekildi ve genç kadının gözlerine baktı. Heather sık ve sık nefesler arasında ona bakıyor, mavi gözlerini hülyalı bir tavırla kırıştı-riyordu.

"Ne?" diye mırıldandı Heather.

"Sen tanıdığım diğer kadınlardan farklısın."

"İyi yönde mi, kötü yönde mi?"

"Şu anda bulunduğum nokta göz önüne alınırsa, hayatım, daha iyi olamazdın."

Heather dolgun dudakları ve bembeyaz dişleriyle gülü msediğinde, Tony'nin içi eridi

. Bu kadın. Doğru kadın bu.

Yıllardır çıktığı kadınların hepsi sadece eğlencelikti. İyi zaman geçirmek istiyorlardı ve Tony bunu sağlamıştı. Ama bu kadın farklıydı. Aniden, çoğu erkeğin asla yaşamadığı

Yana yuvarlandı ve hafifçe homurdanarak yatağın kenarına oturdu. Baş, birinin İngiliz anahtarıyla vurarak açmaya çalıştığı tıkanık bir lavabo gibiydi. Kendine baktı. Gömleğini çıkarmıştı ama üzerinde hâlâ kotu vardı. Bir kadınla birlikte uyumuş ve onunla seks yapmamış mıydı yani?

Kırmızı alarm! Bunun için fazla yaşlanmaya başladın.

Bütün geceyi içerek geçirse bile, komaya yakın bir durumdan ayık ve canlı hale gelmesi birkaç dakikadan fazla surmezdi ama şimdi bunu yapamadığını açıkça görüyordu.

Banyo. Su. Duş. Kahve. Gerektiğinde tekrarla.

Yataktan kalkarak banyoya doğru yürümeye başladı ama sonra şifonyerin üzerinde gördüğü yabancı bir şey dikkatini çekince olduğu yerde donup kaldı. Bu bir kâğıt parçasıydı ve ne olduğu konusunda hiçbir fikri yoktu. Kâğıdı eline aldı ve görüşünü netleştirmek için gözlerini kırptırdı.

Hayır. Hayal görüyor olmalıydı.

Bakışları aşağı kaydı. İki isim vardı. Tony McCaffrey ve Heather Montgomery. Birlikte.

Bir evlilik cüzdanının üzerinde!

En azından on saniye için Tony hiç kıpırdamadan kâğıda baktı ve içinde, öfkeli bir arı sürüsü gibi bir panik dalgası yükseldi. Bu gerçek olamazdı.

Olabilir miydi?

Aniden, dün gece mahkemeye benzer bir yere gitmiş olduklarını hayal meyal hatırladı. Ve gecenin karanlık gökyüzünde yıldızlar ve melekler gördüğünü de hatırladı; neler oluyordu? İki kişinin "evet" dediğini de hatırlıyordu ve yanlış hatırlamıyorsa, o iki kişiden biri kendisiydi.

Hayır. Bu mümkün değildi. Bunu yapmış olamazdı.

Ama işte karşısında duruyordu. Kendisi, Tony McCaffrey, hayat boyu sürececek bu tuzaktan daima kaçınmış olan ve bir kadınla birkaç günden uzun süre çıkmayan adam, evlenmiş miydi? Ne yaptığını sanıyordu ki?

Eh. En azından artık kadının adını biliyordu.

Boğuluyormuş duygusundan kurtulmak için derin bir nefes aldı ve kendine bunun düzeltilebilecek bir durum olduğunu, insanların her gün boşandığını söyledi. Kendisi de onlardan biri olmaya kesinlikle kararlıydı. Evlendiği kadının da aynı şekilde hissedeceğinden şüphesi yoktu. Böylesine delice bir şey yapan herkes, kararını geri almak isterdi.

İster miydi?

Döndü ve kadına baktı.

Belki de istemezdi.

Bir kolunu yastığının altına sokmuş, diğerini yanağının yanına yerleştirmiş, uzun saçları yastığa yayılmış halde uyurken, son derece tatlı, nazik ve güven verici görünüyordu. Dün gece onun kadınların tükenmekte olan bir alt türüne dahil olduğunu düşündüğünü hatırlıyordu: Cici kız. Dün gece, bu oldukça güzel bir şey gibi görünmüştü. Ama bu sabah sorun anlamına geliyordu.

Hem de büyük bir sorun.

Şu anda kadın muhtemelen rüyasında beyaz çitlerle çevrili bir ev, çocuklar için araba koltuğu takılmış iki SUV ve B üyukannesinin Iowa'daki çiftliğinde aile tatilleri görüyordu. Bal ayındaki bir gelin gibi uyanacak, bütün tatlılığı, gülümsemeleriyle ona bakacak, altın yıldönümlerine kadar her şeyin yolunda gideceğini umacaktı. Evliliklerinin ilk günü-bosanmakla geçirmek istediğini söylediğinde, kadının gozyaslarına boğulacağı şüphesizdi. Dün gece Tony'nin yirmi bin dolar kazanmasına yardım etmişti -aslında, o parayı çıkarıp eline vermişti- ve şimdi söyleyebileceği tek şey evliliklerinin... Oh!

Yir mi bin doları geri de isteyebilirdi. Tony bunu düşünmek bile istemiyordu.

Evlilik cüzdanını bıraktı ve bu durumdan kurtulmanın bir yolunu bulacak kadar beynini uyandırabilmek için yüzüne su çarpmak üzere banyoya girdi, çünkü hayatında istediği en son şey, evli bir adam olmaktı.

Tanrım, lütfen, ağlamasına izin verme.

banyodan döndüğünde onun uyanmış olduğunu görünce sasırdı. Saçları hâlâ darmadağınktı ve gözlerinin altında rimel halkaları vardı. Sırtını yatağın başlığına dayamış halde oturuyordu; bir eliyle yatak örtülerini göğsüne bastırmış, diğerinde ise evlilik cüzdanını tutuyordu.

Biliyor. Şimdi ona bu durumdan çıkmak istediğini söylemek zorundasın.

Ama daha bir şey söyleyemeden, kadının yüzünde görme y i beklediği o tatlı gülücüğün var olmadığını fark etti. Uyku sersemliğinin verdiği o tatlı dinginlik yoktu. Tony gozyaslarından korkmuştu. Şimdi onları görmek için dua diyordu, çünkü şu anda kadının yüzünde gördüğü cinayet İfadesi yerine onları tercih ederdi.

Kadın evlilik cüzdanını kaldırıp Tony'nin yüzüne doğru salladı. "Bu da nesi? "

[zulem](#)

5. BOLUM

Heather'm zihni öylesine bulanıktı ki elindeki kâğıt parçası için sadece tek bir açıklama düşünebiliyordu, Vegas'm bir yerinde eve götürüp arkadaşlarınıza gösterebileceğiniz -Ha, ha, ha! Bakın! Biz evlendik!- sahte evlilik cüzdanları satılıyordu.

"Bu bir şaka, değil mi?" dedi Heather, sert bir sesle. "Bana bunun bir şaka olduğunu söyle."

Tony'nin yüzünde o milyon dolarlık gülümsemenin belirmesini bekledi; böylece birlikte gülebilirlerdi.

Ama Tony gülümsemedi.

Heather paniğe kapılmak üzereydi. "Yani bana bunun gerçek olduğunu mu söylüyorsun? Gerçekten evlendik mi?"

Tony gözlerini kapadı. "Bağırma, hayatım. Bağırırsan beynim patlayacak."

Ciddi misin? Tekrar bağırırsa, asıl Heather'm beyni patlayacaktı.

"Neden odamdasin?" diye sordu Heather.

"Ha... biz... evliyiz?"

Heather zorlukla yutkundu. "Biz..."

"Seks yaptık mı? Sanmıyorum. Uyandığımda hâlâ giyiniktim."

Heather yüzünü buruşturarak yorganı kaldırıp altına baktı. Giysiler, Tanrı'ya şükür. Çok rahatlamıştı.

"Bana ne hatırladığımı söyle," dedi Tony.

Heather başını eğdi, gözlerini kapadı ve bir belirip bir kaybolan görüntüler halinde parçalar birleşmeye başladı. Ama ellerinde koçbaşlarıyla küçük adamlar kafanı delip çıkmaya çalışırken bunu yapmak zordu.

"Yirmi bin dolar kazandığımı hatırlıyorum," dedi.

"Güzel," dedi Tony, rahat bir nefes alarak. "O kısmı kendim uydurduğumu sanmıştım."

Heather, bir limuzinle Bulvar'da bir aşağı bir yukarı dolastıklarını hatırlıyordu. Yanıp sönen ışıklar. Parıltılı neonlar. Ve sampanya.

İnanılmayacak kadar çok şampanya.

"Limuzinde olanları hatırlıyorum," dedi Heather, yüzünün hissettiği kadar kızarmadığını umarak.

“ Peki ya sonrası?”

Arka koltukta oturmuş, ayağa kalkıp başlarını tepe penceresinden dışarı uzatmış, diğer arabalara, kaldırımlardaki insanlara, başıboş sokak köpeklerine, hareketsiz nesnelere el sallamışlardı. Sonra tekrar yan yana koltuğa yerleşmişlerdi ve....

Sonrasında olanları düşünmek bile yüzünü ateş basmasına yetmişti. Baştan çıkarıcı, seksi, öpüşmeyi gerçekten bilen, Tanrı nimeti ellere sahip, gülümsemesi Sunset Bulvarı'nda ki neonların ışığından daha parlak bir adamla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmişti.

Heather gözlerini kapadı. Bulanık olmaktan çıkıp netlesen bir film gibi, bir tür ofisin görüntüsü zihninde canlandı. Parlak ışıklar. Masalarda oturan insanlar. Tony ile birlikte Doldurdukları formlar. Sonra tekrar limuzine binişleri. Yıldızlar, aylar ve küçük uçan melekler vardı. Bütün bunlar ne anlama geliyordu?

"Bir mahkeme vardı," dedi Heather, çatlak sesle. "Bir şa pel. Biraz belirsiz ama..."

Yavaş yavaş görüntüler anlam kazanmaya başladı. Netleşti. Düzgün bir zaman sıralamasına dizildi. Bu olduğunda, korkunç, inkâr edilmez tek bir sonuç ortaya çıktı. Eliyle bo gazını kavradı ve kısık sesle konuştu: "Tanrım. Biz gerçekten evlendik, değil mi?"

"Öyle görünüyor."

"Ama bunu yapmamıza neden izin verdiler? Ne yaptığımızı bilecek durumda değildik ki!"

"Bu şehirde sarhoş insanların evlenmesine izin vermeyi reddetselerdi, düğün şapellerinin yarısı kepengi çekerdi."

Heather paniğe alışkın değildi. Kas gerilmelerinden nefret ederdi. Midesi bulanıyordu. Panik, hayatları düzensiz bir kargaşaya dönüşmüş olan insanlar içindi. İleri dönük plan yapmayı bilmeyen insanlar için. Doğaçlama yaşayan insanlar için.

Sonra yıldızları, ayları ve uçan melekleri düşündüğünde, onları nerede gördüğünü nihayet hatırladı. Utanç içinde gözlerini kapadı. "Lütfen bunu arabada hizmet veren bir şapelde yapmadığımızı söyle."

"Doğru hatırlıyorsam," dedi Tony, ensesini ovalayarak, adına 'Aşk Tüneli' diyorlar."

Ulu Tanrım! Sadece Vegas'ta evlenmekle kalmamış, aynı zamanda bunu akla gelebilecek en zevksiz şekilde yapmıştı!

"Bu olamaz. Bu ben değilim. Ben ailenin akli başında kızıyım. Daha önce asla böyle bir saçmalık yapmadım!"

Tony omuz silkti. "Bir defasında Cancun'daki bir plajda çıplak uyanmıştım. Dallas'tan Meksika'ya yaptığım uçuşu hâlâ hatırlamıyorum."

"Sonunda evlenmiş miydin?"

"Hayır."

"O halde bu kadar büyük bir delilik sayılmaz. Tebrikler. Simdi kişisel rekorunu kırdın."

Heather yorganı attı ve yataktan kalkmaya hazırlandı. Tony onu kolundan yakaladı.
"Biraz sakın olur musun? Bu o kadar büyük bir mesele değil."

"Büyük bir mesele değil mi?" dedi Heather, kolunu çekip kurtarıırken. "Biz evlendik!"

"Ama bunu iptal edebiliriz. Yapmamız gereken tek şey bir fesih kararı çıkarttırmak."

Heather olduğu yerde kaldı. Feshetmek mi? Evet. Elbette. Yapmaları gereken tek şey buydu. Evlendiklerini kimse bilmeyecekti. Bunu kendilerine saklar, sessizce evliliği fesheder ve dün gece hiç yaşanmamış gibi hayatlarına devam ederlerdi. İkisinden başka kimsenin bilmesi gerekmezdi.

Adini o evlilik cüzdanında gördüğünden beri ilk kez, Heather'ın kalbi deli gibi atmaktan vazgeçti. Tıpkı Tony'nin İriliği gibiydi. Büyütülecek bir şey yoktu. Sadece düğünü İptal etmek için biraz evrak işleriyle uğraşmaları, baş ağrıları için aspirin almaları gerekecekti ve çok geçmeden bütün olanları kötü bir anıdan ibaret şekilde geçmişte bırakacaklardı.

"Haklısın," dedi Heather, kendini çok daha iyi hissederek. "Bir fesih kararı. Bu sorunu çözer. Bu pek zor olmaz, değil mi?"

"Kesinlikle."

"İnsanlar bunu hep yapıyor. Ne kadar zor olabilir ki?" "O halde anlaştık mı?" dedi Tony.
"Evliliği feshediyoruz.."

"Elbette."

"Tanrı'ya şükür," diye mırıldandı Tony.

Heather ona döndü. "Ne?"

"Ah... hiç."

"Hayır. Ne dedin sen?"

Tony güldü. "Kızabileceğini düşünmüştüm de."

"Ne için?"

"Bilirsin. Evli olmak istemediğim gerçeğiyle ilgili."

Heather gözlerini kırıştırdı. "Yani buna kızacağımı mı düşündün?"

"Ah... belki," dedi Tony. "Ama kızmadın. Önemli olan da bu."

"Hayır. Önemli olan, bu mermiden sıyrılmış olman, değil mi?"

"Hayır, demek istediğim..."

"Yani benim aslında seninle evli olmayı istediğimi mi düşündün?"

Tony kaşlarını çattı. "Bunun bir olasılık olduğunu düşündüm."

"Vegas'ta. Hem de seninle?"

Tony alınmıştı. "Bilgin olsun diye söylüyorum, benimle evlenmek için can atan bir sürü kadın var."

"Kendine bir bakar mısın? Bir kadın, senin gibi bir adamın aniden beyaz çitlerle çevrili o küçük eve hazır olduğuna inanacak kadar aptal olabilir mi?"

"Benim gibi bir adam derken ne demek istiyorsun?"

"McMillan'daki kadınların yarısıyla çıktın; diğer yarısı da sıralarını bekliyor."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Flaş haber, Tony, kadınlar kendi aralarında konuşur. Erkekler tuvalette konuşamayabilir ama kadınlar bunu hep yapar. Her türde şey duyarım. Ama yeri gelmişken," dedi Heather, yataktan kalkıp tuvalete yönelirken, "ben sırasımı bekleyen o kadınlardan biri değilim."

"Öyle mi? Ama dün gece hiç de öyle demiyordun."

Heather döndü ve. Tony'nin muhteşem yeşil gözlerindeki o bilgiç bakışı gördü. Biliyordu. Heather'm dün gece kendisine ne kadar kolay kapıldığını ve o ateşli, seksi anların nasıl tadını çıkardığını biliyordu.

"Sarhoştum," dedi Heather. "İnsanlar sarhoşken aptal şeyler yapar."

"o limuzinin arkasında benimle öpüşüp koklaşma nin nedeni bu muydu?"

" Baska ne olacaktı ki?"

" Zevkli olması?"

" Zevki unut," diye tersledi Heather. "Yaptığımız şu aptallığı düzeltmeye konsantre olmamız gerek."

"Tabii, hayatım. Nasıl istersen."

Tony ona gerçekten sinir bozucu bir alaycılıkla bakıyordu. Elbette zevkliydi. Ama çılgın,

sorumsuz insanların sevdiği türden bir zevkti ve son yirmi dört saattir yaşadığı cilginlik ve sorumsuzluk, Heather'a bir ömür boyu yeterdi.

Dün gece Tony ona bütün hayatı boyunca beklediği kadın olduğunu söylemiş, kelimelerini sıcak ellerinin ve dudaklarının akla gelebilecek bütün uygunsuz yerlere dokunusuyla desteklemişti. Şampanyanın etkisiyle Heather bu eglenceli, baştan çıkarıcı, yakışıklı adamla birlikte olmaktan hoslanmıştı ve sadece onun yanında olmak bile kendisini beyinsiz, havai bir aptala dönüştürmüştü. Sanki bütün hayatını öylesine aptalca bir şey yapmayı bekleyerek geçirmisti ve şimdi bunu yapmıştı.

Aniden odadaki telefon çaldı ve Heather'in zaten sancıyan kafası zonkladı. Ahizeyi kaldırdı.

"Alo?"

"Heather, ne yapıyorsun?" dedi Regina. "Cep telefonunu kapamissin. Neredesin sen?"

"Ah..."

"Havaalanına zamanında dönebilmek için saat onda bizimle lobide buluşacaktın."

Heather saatine baktı. Onu on geçiyordu. Lanet olsun "Uyuyakalmışım."

"Ama yetişmemiz gereken bir uçak var. Hemen gidiyoruz!"

Heather elini alnına koydu. "Bir sonrakine binerim."

"Ama havaalanına benimle geldin."

"Plano'ya taksiyle dönerim."

"Heather? Neler oluyor? Sen o adamla mı birliktesin? Regina korkulu bir şekilde inledi. "Tanrım! Onunla yattın değil mi?"

Ah, bu ironi değil miydi? Evet, Tony ile yatmıştı. Yani aynı yatağı paylaşmışlardı. Hâlâ giyinik oldukları düşünülürse, uyumak dışında bir şey yapamayacak kadar sarhoş oldukları açıktı. Ama Regina bunu bilmiyordu. Hiç şüphesiz aklından çok daha açık saçık şeyler geçiyordu ve içinde bulunduğu duruma rağmen, Heather'm yüzünde neredeyse bir gülümseme belirecekti.

"Olabilir," dedi Heather, keyifli bir şekilde.

"Heather!" dedi Regina. "Sen tuhaf adamlarla yatmassın! Annen duysa ne der?"

Heather buna inanamıyordu. Annesi mi? Regina diğer ne dimelere de tuhaf adamlarla yattıklarını duyduklarında annelerinin ne düşüneceğini soruyor muydu?"

"Tanrı aşkına, Regina," dedi. "Beni biraz rahat bırakır mısın? Neredeyse otuz yaşımda..."

Heather birden durdu. Bir dakika. Annesi mi?

Vücutundaki bütün tüyler diken diken oldu. Hayır. Düşündüğü şeyi yapmış olamazdı. Bunu yapmış olamazdı!

Regina'ya, Plano'ya döndüğünde görüşeceklerini söyledi ve telefonu kapadı. Sonra cep telefonunu açtı ve arama geçmişine baktı: Oradaydı. Dün gece, saat on bir buçukta annesini aramıştı. Bunun nedeni sadece hatırlamak olamazdı.

"Ah, hayır," diye inledi.

"Ne oldu?" dedi Tony.

"Hayır, hayır, hayır!"

"Ne oldu?" diye tekrarladı Tony.

"Dün gece annemi aramışım!"

"Oyle mi?" Tony'nin gözleri fıldır fıldır döndü. "Ah, Bunu hatırlıyorum. Düğün şapelinden çıkışımızdan sonra. Hatta onunla ben de konuştum, değil mi?"

Heather annesini aramıştı. Bunu nasıl da unutmuştu?

Acıklaması basitti. Dün gece o saatte vücudunu boğazına kadar şampanyayla doldurmuştu. Aslında şu anda komada olması gerekirdi.

"Anladığım kadarıyla bu sorun yaratacak bir şey," dedi

Hem de nasıl!

Heather o sarhoşluğun etkisiyle annesine düğününü anlatmıştı. Kocasının ne kadar harika, yakışıklı ve girişimci olduğunu anlattıkça anlatmıştı.

Simdi hepsini hatırlıyor ve dehşete kapılmaktan kendini alamıyordu.

Annesi ilk anda şaşırmıştı. Bu şartlar altında her akli basında annenin soracağı soruları sormuştu; kızının aklını kaybedip kaybetmediğinden emin olmasını sağlayacak soruları.

Ama Heather yeni kocasının Plano'dan olduğunu, tam bir yabancı olmadığını ve ne yaptığını kesinlikle bildiğini söylediğinde, annesi biraz rahatlamış, muhtemelen sarhoşluğun verdiği keyfi yeni bir gelinin heyecanı olarak yorumlamıştı. Sonuçta Barbara, Heather on sekiz yaşını doldurduğundan beri hep istediği şeyi elde etmişti: Kızı evlenmişti! Sonra Heather'a tembihlemişti: Uçaktan iner inmez, yeni kocanı hemen eve getiriyorsun!

Heather da bunu yapmaya söz vermişti. Ama şimdi annesine bir damadı olmadığını, o kadar istediği torunları yakında göremeyeceğini söylemek zorunda kalacaktı. Bu durum daha kötüye gidebilir miydi? Bundan daha da kötü olması mümkün müydü?

rezervasyonunu değiştirmiğti. Ardından, yirmi dört saat hizmet veren bir hukuk servisini aramis ve bir online form doldurarak evlilik feshini başatabileceklerini öğrenmişti. Tony'ye bunu yapmak için oteldeki is merkezine gitmesi gerektiğini de söylemişti. Akşamdan kalmıs olmanın etkisiyle başı zonklarken bunu yapabilmesi, durumu kontrol altına alabilmesi ve sorunları hızlı, etkili bir sekilde çözebilmesi Tony'yi şaşırtmıştı. Gerçekten ayık olsa sorunlara ne kadar yetkin yaklaşabileceğini Tony tahmin bile edemiyordu.

Daha sonra havaalanına tek başına gitmişti ve koltukları birbirine yakın düşmese, Tony onu hiç görmeyecekti. Haberi annesine vermiş olmanın pişmanlığı dışında, hiçbir sorun yok gibiydi. Gözyaşı filan dkmemişti.

Dönüp Tony'ye de bakmamıştı.

Tony bundan dolayı rahatlaması mı, yoksa alınması mı gerektiğini bilemiyordu. Evet, bu sorundan kurtulmak istemisti. Heather'ın bunu kabul etmesini de istemişti ama o kadar da ısrarcı bir sekilde değil. Tony ile evlenmeyi istemesi fikri gerçekten o kadar berbat mıydı?

Kes şunu. şu anda kız gözyaşları içinde ayaklarına kapanmadığı için şanslısın.

Sonuçta, Heather o türde bir kadın değildi. şimdi üzerinde bir kotla mavi bir bluz vardı ama diğer her şeyi bejdi. Uzun ve düz saçlarının her bir teli, teftişe hazır bir asker gibi duruyordu. Makyaj yapmıştı ama kendine yeni bir yüz çizmek yerine, makyajı güzel bir sekilde yüzüne yedirmişti. Sakin, kendine hakim'bir tavırla hareket ediyordu ve doğumundan beri her adımıını planlamış gibi görünüyordu. Gergin kadınlar onu rahatsız ederdi. Onları mutlu etmek için ne yapması gerektiğini bilemezdi, çünkü 'ne yaparsa yapsın işe yaramazdı.

Pekâlâ. Bir galon şampanya bu kadını mutlu etmişti ama onun gibi bir kadın ne kadar sık mantar patlatır ve keyfini çıkarırdı?

Heather kemerini bağladı ve uçuş görevlilerinin güvenlik talimatlarını can kulağıyla dinleyen ilk uçak yolcusu olarak tarihe geçti. Sonra el çantasından bir Forbes dergisi çıkartıp okumaya başladı.

Forbes mu? Onun yaşındaki kadınların Cosmo, Glamour veya Marie-bilmem ne dergisi okuması gerekmez miydi?

Bu kadın kesinlikle onun tipi değildi.

Tony başını yastığa dayadı ve gözlerini kapadı ama bir hafta boyunca uyuyabilecek kadar yorgun olmasına rağmen, bir türlü dalamadı. Sonraki birkaç saat boyunca, müzik dinledi, bayat fıstık yedi, meşrubat içti ve iş sorumluluklarının ötesinde ilgi gösteren bir hostesle sohbet etti. Kadın ona telefon numarasını verdiğinde, Tony otomatik bir sekilde gülümsedi ve kâğıdı gömlek cebine attı. Uçaktan indiğinde kâğıdı minik parçalara bölecek, en yakındaki çöp sepetine atacak ve kadını unutacaktı. Bu sabah evli bir adam olarak uyandığından beri, böyle doğaçlama ilişkiler çekiciliğini kaybetmişti. Daha da kötüsü, gerdeğe bile girememiş bir evli adamdı.

Ah, canı cehenneme. Ne fark ederdi ki? Nasılsa onu da hatırlamayacaktı.

Nihayet indiklerinde, Heather hemen kalktı, yukarıdaki dololaptan çantasını aldı ve uçaktan ilk inen yolcular arasında çıkışa ilerledi. Tony körüklü kapıdan geçip terminale girdiğinde, Heather'ı göremedi. Otopark katına inmek için asansöre bindi.

Otomatik kapılardan geçip dışarı çıktığında, Heather'ı kuyruğa girmiş insanların önünde taksi beklerken gördü. Otoparka girmek için yürümeye başladı ama o sırada vicdanı devreye girdi. Plano'ya gitmek için yapacağı otuz yıllık taksi yolculuğu, Heather'a bir servete mal olacaktı.

Sorun değil. Yürümeye devam et.

Ama kıpırdıyamıyordu. Sadece kaldırımda duruyor, Heather'a bakıyor ve kendini berbat hissediyordu. Heather'm onun için yaptığı onca şeyden sonra, kendisi götürebilecekken onun taksiye o kadar para vermesine seyirci kalmak hakça mıydı?

Bir taksi kaldırıma yanaştı ve şoför Heather'm bavulunu almak için indi. Tony onlara yaklaşıp bavulu adamın elinden aldı.

Heather ona döndü. "Tony? Ne yaptığını sanıyorsun?"

"Bu sana bir servete mal olacak."

"Umurumda değil."

"İkimiz de Plano'ya gidiyoruz. Seni ben götüreceğim."

"Buna gerek yok."

"Ama sorun da değil."

Heather itiraz etmek için ağzını açtı ama sonra tekrar kapadı. "Pekâlâ/" dedi, "seninle geleceğim." Ama bu konuda hiç de memnun görünmüyordu.

* * *

On dakika sonra, Heather ve Tony, Explorer'm içinde yan yana oturuyor ve 635. Karayolu'nda ilerliyorlardı. Tony'nin yanında olmak, Heather'ın tahmin ettiği gibi huzursuz ediciydi.

Uçak indikten sonra onunla konuşmak zorunda kalmamak için eşyalarını çabucak toplamış ve hemen inmişti. Son üç saati, iki sıra arkasında oturan bu adamı düşünerek, bütün bu süre boyunca dönüp ona bakmaması, dün geceyi kafasından atamadığını hissettirmemesi gerektiğini kendine hatırlatarak geçirmişti.

Çünkü bunu yapamıyordu. Beş dakika için bile başara-mıyordu.

Bundan nefret ediyordu. Anın coşkusuyla evlendiği için kendini azarlaması gerekirken, yapabildiği tek şey o olaya kadar geçen bütün baş döndürücü saniyeleri zihninde yeniden yaşamaktı.

Ama görünüşe bakılırsa huzursuz olan sadece kendisiydi. Tony pek rahatsız görünmüyordu. Bir country CD'si takmıştı ve müzikle birlikte direksiyonda parmaklarını tıklattıyordu. Heather hız göstergesine baktı; hız sınırı altmış mil olmasına rağmen, Tony neredeyse yetmişle gidiyordu. Trafik işaretlerini kural olarak değil de, öneri olarak alan o adamlardan biri olduğunu görmek Heather'ı pek şaşırtmamıştı doğrusu.

"Uçakta Forbes okuyordun," dedi Tony.

Heather ona temkinli bir bakış attı. "Evet."

"Daha önce Forbes okuyan bir kadınla karşılaşacağım aklıma bile gelmezdi."

"O zaman muhtemelen muhasebeci olan çok sayıda kadınla karşılaşmamışsındır."

"Sen muhasebeci misin?" Tony güldü. "Nedense bu beni pek şaşırtmadı."

Heather iç çekti. Bir erkekten hiç olmazsa şu sözleri duymayı isterdi: Ne? Muhasabeci mi? Dalga geçiyorsun. Süper model olduğuna yemin edebilirdim.

Belki bir sonraki hayatında öyle olurdu.

"Demek istediğim, çok detaycı bir kişiliğin var," dedi Tony.

Heather omuz silkti.

"Ben öyle değilim. Ama öyle olmayı öğrenmem gerekerek sanırım, değil mi? Bir iş yöneteceksem?"

"Evet."

Kolonlardan gelen müzik dışında ortam sessizdi.

"Eee, üniversiteyi nerede bitirdin?" diye sordu Tony.

Her zaman böyle gevezelik eder miydi?

"Rice Üniversitesi."

"İyi bir okul. Ben Teksas Üniversitesi'ne gittim. Ama sadece bir yıl." Tony gülümsedi. "Ana dalım tekila içimi, yardımcı da devamsızlıktı. O alanlarda diploma vermeyi önerdikleri anda doktoramı yapacağım."

Heather karşılık vermeyince, Tony konuşmaya devam etti, Görünüşe bakılırsa, sessizliği sevmeyen ve kendini sessizliği bozmak zorunda hisseden insanlardandı. Ona güçlü, sessiz

biri olmayı düşünüp düşünmediğini soracaktı ama Tony hiç susmuyordu ki.

"Bana benimle neden konuşmadığını söyler misin?" dedi Tony.

Heather dönüp ona baktı. "Ne?"

"Uçakta benimle konuşmadın. Havaalanından ayrıldığımızdan beri de neredeyse ağzını bıçak açmıyor."

"Sadece, dün geceden sonra yorgunum."

"Biraz sohbet etmek güzel olabilir."

"Pek havamda değilim."

"Haydi, Heather. Gerçekten de..."

"Bak, Tony. Dün geceyi birlikte geçirdiğimizi biliyorum ve neler yaptığımızı Tanrı bilir, çünkü her şeyi tam olarak hatırlamıyorum ama seni neredeyse hiç tanımıyorum. Hak-
kında konuşacak ortak neyimiz olabilir?"

Tony'nin gülümsemesi havaya karıştı. "Pekâlâ. Sadece aramızda olumsuz duygular olmayacağını ummuştum."

Heather başını çevirip pencereden dışarı baktı ama vicdanı onu rahat bırakmıyordu. Bu kargaşadan kendisi de en az Tony kadar sorumluydu ama sanki bütün suç onunmuş gibi davranıyordu.

"Özür dilerim," dedi Heather. "Kibirli görünmek istemedim. Ama senin için durum kolay. Bütün yapman gereken arkana dönüp gitmek. İşin arkasını toplayacak olan benim."

"Annenden söz ediyorsun."

"Evet."

"Peki, ona ne diyeceksin?"

Heather iç çekti. "Tam olarak bilmiyorum."

"İçki içtiğini biliyor mu?"

"Evet. Biliyor."

"Çok fazla içtiğini biliyor mu?"

"Ben çok fazla içmiyorum!"

"Dün gece içtin. Mazeretin de bu. 'Anne, sarhoş oldum ve kendimi kaybettim. Anlamaya çalış.'" "

"İçtiğimi bilmesi, bu konuda mutlu olacağı anlamına gelmez. Onun alkol namına içtiği tek şey, her Noel Arifesi'nde yarım kadeh şampanyadır. Ona kendimi kaybedecek kadar

sarhoş olduğum için böyle bir şey yaptığımı söylemek, bana puan kazandırmaz."

"Anlamıyorum," dedi Tony. "Hangi anne kızının Vegas'ta evlenmesini ister ki? Asıl sevdikleri şey, bütün o düğün olayları filan değil midir?"

"Benim sadece evlenmemi istiyor. Tercihen, henüz ona dört-beş torun verecek kadar gençken. Durumu istediği şekilde karşılayabilir. Sadece bunun bu kez olmayacağını söylemek zorunda kalmak beni korkutuyor."

Görünüşe bakılırsa Tony buna nasıl karşılık vereceğini bilmiyordu, çünkü nihayet konuşmayı kesmişti ve Heather da bu yüzden kendini gerçekten de daha fazla kibirli biri gibi hissediyordu.

Boş ver. Sadece şu pisliği temizle.

Heather, Tony'yi ailesinin Plano'daki evine yönlendirdi ve Tony arabayı kaldırıma çekerken, Heather ona sürmeye devam etmesini söylememek için kendini zor tuttu. Tercihen bir uçuruma doğru; böylece bu sorunla uğraşması gerekmezdi.

Arabadan indiler. Tony bagajı açtı ve Heather'in bavulunu aldı.

"Şu fesihle ilgili daha fazla bilgi edinir edinmez seni arayacağım," dedi Heather.

Tony bavulu ona verdi. "İyi şanslar."

Heather başıyla onayladı ve dönüp eve baktı. Ya şimdi ya da asla. Asla ise bir seçenek değil.

Tam o sırada ön kapı açıldı ve annesi verandaya çıktı. Arkasından babası. Burt Amca. Sylvia Hala. Kuzeni Kelsey. Büyükanne Roberta. Büyükbaba Henry. Ve diğer halalar, teyzeler, amcalar, dayılar ve kuzenler.

Heather donup kaldı. Neler oluyordu?

Hepsi peş peşe basamaklardan iniyor, kaldırımda aceleyle ikisine yaklaşıyordu. Ailesinin evinin büyüklüğü düşünülürse, bir sürü sirk palyaçosunun minicik bir arabadan inişi ni izlemek gibi bir şeydi ve sanki insanlar evden dışarı çıkmıyor, dışarı dökülüyordu.

Ah, Tanrım, hayır. Bu olamaz!

"Neler oluyor?" diye sordu Tony.

"Bilmiyorum/" dedi Heather, bitkin bir tavırla. "Ama hiç iyi görünmüyor."

"Bütün bu insanlar senin evinde ne arıyor?"

"Burası benim evim değil. Ailemin evi."

Önce annesi yüzünde delice bir sırıtışla arabanın yanına geldi. Doğruca Tony'ye yaklaştı ve önünde durarak elini kendi göğsüne doğru hızla salladı.

"Ah, Tanrım, Heather! Gerçekten de söylediğin kadar ya-kışıklıymış!" Sonra kollarını Tony'nin boynuna doladı vo yanağına kocaman bir öpücük kondurdu. "Aileye hoş geldin!"

[zulem](#)

6. BOLUM.....

Tony donup kalmıştı. Kıpırdayamıyordu. Konuşamıyordu. Sadece ağzı bir karış açık halde orada öylece duruyordu. Herkesin elinde fotoğraf makineleri vardı ve flaşlar birbiri ardına patlıyordu; sanki kendisi ve Heather birer super yıldızmış ve karşılarında paparazziler varmış gibi.

"Adım Barbara," dedi kendisine sarılıp öpen kadın, deli gibi sırtmaya devam ederek. "Heather'm annesiyim."

Uzerinde çiçekli pamuklu gömlek, altında bol paçalı bir kot ve ayağında sandaletler vardı. Kıyafeti ve kulaklarının arkasına tıktığı kabarık saçlarıyla tam anlamıyla bir anneydi. Bir adamı kolundan yakalayıp yakına çekti.

"Bu da Heather'in babası, Fred."

Heather'ın annesi gülümsüyordu ama babası gülümsemedi. Uzun boylu, iri yapılı, çam yarması gibi bir adamdı; eğlence için telefon fihristlerini ikiye ayıran tiplere benziyordu.

"Hepiniz burada ne arıyorsunuz?" diye sordu Heather.

"Annen bizi arayıp senin evlendiğini söyledi," dedi kadınlardan biri. "Elbette ki hepimiz yeni kocanla tanışmak istedik."

Tercüme: Hepsi, Heather'ın gerçekten aklını kaçıırıp kaçırmadığını görmek istiyordu. Aralarından birkaçının bakışları dikkate alınırsa; jüri hâlâ bir karara varamamıştı, ama yine de bu, Tony'ye yaklaşıp kendilerini bilmem ne amca, bilmem kim hala, bu teyze, şu dayı, kuzen kuzen kuzen diye tanıtmalarına engel değildi. Tony yüzünde umutsuzca bir "beni buradan kurtar" ifadesiyle Heather'a döndü ama o da en az kendisi kadar şaşkın görünüyordu.

Basamakları çıktılar, kapıdan içeri girdiler ve kalabalığın akışıyla kendilerini oturma odasında buldular. Tony odayı belli belirsiz algılıyordu. Düzenli ve temizdi ama çok eski modaydı; en azından yirmi yıllık gibi görünen çiçekli bir kanepe ve yıllanmış cevizden

mobilyalar vardı. Şöminenin üzerinde yaşlı bir kadının ürkütücü bakışlı bir portresi duruyordu; bazı tuhaf ailelerin tavan arasının karanlık bir köşesine atmak yerine evlerinin salonunda sergilediği türden bir resimdi. Bu evin bir yerinde dantelli masa örtüleri olduğu da şüphesizdi. Banyoda, tığ işi tuvalet kâğıdı kılıflarından olmalıydı. Tony düşündükçe daha da korkuyordu.

Kanepede oturan iki kişi, onları kaldırımda karşılama-mıştı. Biri Tony'nin tanımadığı yaşlıca bir hanımdı; diğeryse, Heather'ın kuzeni Regina idi. Tony onunla dün gece tanışmıştı.

Regina kanepeden kalkarken, daha önce olduğu gibi yine kusursuz görünüyordu. Mükemmel bir vücut pürüzsüz bir ten, muhtemelen, bir servet harcadığı göğüsler; genellikle Tony'nin peşinde koştuğu türden bir kadın. Ama kibirli ifadesi, Heather'ın dün gece Tony'ye söylediklerini destekliyordu: Tony o muhteşem kabuğun altını görebilirse, karşısında iliklerine kadar bir kaltak bulacağı belliydi.

Aile dağılırken, Regina yaklaşıp Heather ile Tony'nin önünde durdu ve her yanından samimiyetsizlik akmasına rağmen tatlı bir şekilde gülümsedi. "Görünüşe bakılırsa sizi kutlamak gerekiyor. Heather, bu sabah telefonda konuştuğumuzda bana evlendiğini söyleyebilirdin."

Heather, Tony'ye gergin bir bakış attı. "Ben... Ben sadece... sanırım uyku sersemliğimi üzerimden atamamıştım."

Regina, Tony'ye döndü. "Dün gece seninle tanıştığımda, bugün aileden biri olarak karşılaşacağım aklıma gelmemişti. Bir düşünsene."

Evet, bir düşünsene.

Diğer kadın kanepeden kalktı. Üzerinde bej bir pantolon ve ipekli bir bluzla, aşırı miktarda altın mücevher vardı. Saçlarını ise abartılı bir kızıl-sarı tonuna boyatmıştı.

"Ben Heather'm teyzesiyim; adım Beverly," dedi. "Regina' nın annesiyim."

Tatlı bir gülümseme. Hesapçı bir beyin. Tony böyle bir kadının kokusunu yirmi metreden alabilirdi. Anasına bak, kızını al.

"Eh, bize düğününüzden söz etsenize," dedi Bev. "Las Vegas'taki bir düğün şapelinde ani bir kararla evlenmekten daha tatlı bir şey düşünemiyorum."

"Evet!" dedi Barbara, heyecanla iç çekerek. "Bu romantik değil mi?"

Tony, Barbara'nın biraz aptal mı olduğuna, yoksa kendini bu güya sevindirici olayın etkisine kaptırıp alaycılık detektörünü mü kapattığına karar veremedi.

"Anlatsanıza!" dedi kadınlardan biri. "Bütün detayları duymak istiyoruz."

"Anlatacak çok fazla şey yok," dedi Heather.

"Sadece dört saatten sonra nasıl evlendiğinizi açıklayarak başlayabilirsiniz," dedi adamlardan biri. Yanındaki kadın, onun kaburgalarına bir dirsek indirdi. Adam kadına dönerek fısıltıyla cevap verdi: "Kes şunu, Sylvia! Bu mantıklı bir soru!"

"Şşt, Burt!" diye çıkıştı Sylvia, fısıltıyla karşılık vererek "Bu seni ilgilendirmez!"

Sonra Sylvia, bunların gerçekten herkesin hayrına olmasını dilediğini gösteren bir gülümsemeyle Tony ve Heather'a döndü. Tony etrafına bakındığında, herkesin yüzünde aynı umutlu gülümsemeyi gördü. Kalabalığın geri kalanının içlerindeki şüpheyi ifade etmekten alıkoyan tek şeyin ne olduğunu tahmin edebiliyordu: Vegas'a ayak bastığı andan itibaren o özellikleri kaybetmiş olsa bile, Heather'ı aklı başında, zeki, gerçekçi ve mantıklı biri olarak tanıyorlardı.

"Regina bana Las Vegas'a gitmeden önce birbirinizi tanıdığınızı söyledi," dedi Bev.

"Ah, evet." Heather, kelimelerini dikkatle seçerken Tony'ye bir bakış attı. "Tony benim de bazen gittiğim bir barın sürekli müşterilerinden."

"Ne güzel," dedi Bev. Sonra Barbara'ya döndü ve sülfür kokusu almış gibi yüzünü buruşturdu. "Barda tanışmışlar."

"Şimdi de orayı satın alıyor," dedi Barbara. "Heather bunu bana dün gece söyledi. Sana söylemiş miydin, Fred? Tony bir girişimci olacak!"

"Evet, söylemiştin," dedi Fred. "Sanırım on kere." Sonra gözlerini kısıp kaşlarını çatarak Tony'ye döndü: Kızıma verdiğin sözü tutsan ve yükselmeye devam etsen iyi olur, diyordu o bakışlar. Yoksa seni böcek gibi ezerim.

Tony hayatı boyunca kendini zaman zaman tuhaf durumlarda bulmuştu ama bu onun için bile biraz fazla sıra dışıydı. Biri -tercihen Heather- bu çılgınlığı durdurmak zorundaydı ama o da kendisi kadar şaşkın görünüyordu. Ayrıca, ağzından çıkabilecek herhangi bir yanlış kelime, bu kalabalığı öfkeli bir gruba dönüştürebilirdi.

Tony eğildi ve Heather'm kulağına fısıldadı. "Heather, seninle biraz yalnız konuşabilir miyiz?"

"Ah... tabii. Bize biraz izin verir misiniz?"

Heather, Tony'yi başka bir odaya götürdü. Burası da bir sürü mobilya bulunan bir ine benziyordu; ceviz bir-masa, deri bir kanepe ve üzeri dergilerle dolu büyükçe bir sehpa,

Gunss and Ammo. Hunting Illustrated. Shooting Sportsman.

Ama ortamdaki en erkekçe şey, duvarların neredeyse her birini kaplayan av anılarıydı. Geyik. Ceylan. Bizon. Tony'nin ne olduğunu bilmediği diğer birkaç yaratık. Sadece sayılarına bakmak bile, Fred Montgomery'nin tahniçisinin çocuklarına üniversite parası sağladığını anlamaya yeterdi. Duvarda av anılarının bulunmadığı tek yerde, silah rafları duruyordu.

"Ulu Tanrım," dedi Tony, etrafına bakınarak.

"Babam avlanmayı sever." Heather duraksadı. "Kendisi emekli polis. Bu yüzden silahları iyi tanır."

Ah, harika. Bir polis. Fred, Tony'nin kızıyla evlendiği günün sabahında boşanmaya karar verdiğini duysa, hiç şüphesiz onun beynini uçurmak isterdi; üstelik bunu yapacak imkânlarla da sahipti. Hem de yirmi kez! Sonra kimseye belli etmeden cesetten de kurtulabilirdi. Adam bir polisti!

"Ailen düğünümüzün gerçek olduğuna mı inanıyor yani?" diye sordu Tony.

Heather zayıf bir şekilde omuz silkti. "Buna kimin inandığını gerçekten bilmiyorum. Sadece annemin inanmayı ne kadar istediğini biliyorum. Dün gece ne kadar mutlu olduğumu ve senin ne kadar mükemmel bir insan olduğunu ona on kere söyledikten sonra, sanırım gerçekten inanıyor."

"O halde onu aksine inandırmak zorundasın."

"Biliyorum."

"Buna inanamıyorum," dedi Tony, başını iki yana sallayarak. "Tek yaptığım seni evine getirmektir ve şimdi kendimi bu sıkıntının ortasında buldum!"

"Özür dilerim/"

"Çok gergin biri değilimdir ama silahlı ve öfkeli adamlarla karşılaşmak, iyi zaman geçirme tanımıma pek uymuyor."

"Babam öfkeli filan değil."

"Öyle mi? Bana FB1'in en çok arananlar listesinin tepesindeki kişiymişim gibi bakıyor."

"Şiddet eğilimi olan biri değildir."

"Dalga mı geçiyorsun? Etrafına bir baksana. Adamın vurduğu hayvan sayısı belli!"

"Bu şiddet değil. Avcılık."

"Üstelik de polis."

"Bu onun işiydi," dedi Heather, gözlerini devirerek. "Ve bütün kariyeri boyunca silahını sadece bir kez ateşledi."

"Hı-hım. Eminim adam tek kurşunla eşek cennetini boyladığı içindir, değil mi?"

"Şey... evet."

"Ailene gerçeği söylemek zorundasın."

"Biliyorum. Biliyorum, tamam mı? Ama..."

"Ama ne?"

Heather iç çekti. "Daha önce annemi hiç böyle görmemiştim."

"Nasıl yani?"

"O kadar mutlu ki. Şimdi oraya gidip herkese evliliğimizin gerçek olmadığını söylersem, çok utanacak. Bev Tey-ze'nin de hayatının geri kalanı boyunca ona bu konuda işkence edeceğine bahse girebilirsin."

Tony yanaklarını şişirdi. Bunları dinlemek istemiyorum.

"Bak, Bev annemin kardeşi," dedi Heather. "Zengin bir kocası var. West Plano'da büyük bir evde oturuyor. Evlenmek üzere olan çok güzel bir kızı var. Annem emekli bir polisle evli. Doğu Plano'daki yirmi yıllık küçük bir evde oturuyor. Ben onların tek kızıyım. Evlilik ufukta bile görünmüyordu. Bev Teyze anneme bunu her fırsatta hatırlatıyor. Şimdi oraya gidip herkesin önünde ona evliliğimizin gerçek olmadığını söylersem ne durumda kalacağımı tahmin edebiliyor musun?"

İste nedeni buydu. Tony işte bu yüzden kadınlarla çok fazla yakınlaşmak istemiyordu. Yakınlaştığı anda, aileleriyle sorunlarıyla, duygularıyla uğraşmak zorunda kalıyordu ve bu konuda başarılı olduğu söylenemezdi.

Hleather'a baktı. Heather kaşlarını çatmıştı. Ve -ulu Tanrım gözleri parlıyordu.

"Sorun nedir?" diye sordu Tony.

"Hiç." Heather babasının masa çekmecesini karıştırdı, bir kagit mendil çıkardı ve gözlerini sildi.

Kaç. Hemen git. Bu onun ailesi ve onun sorunu. Ama Tony baska bir şeyi daha anlamıştı. Gittiği takdirde aşağılanacak, utanacak, herkesin önünde mahcup duruma düşecek tek kişi Heather'm annesi değildi.

"Onlara gerçeği söylediğinde annenin ne duruma düşebileceğini bana açıkladın," dedi Tony. "Peki, sen ne durumda olacaksın?"

Heather onun gözlerine baktı ama sonra bakışlarını kacırdı. "Fark etmez. Bunun yapılması gerek."

"Söyle bana."

Heather iç çekti. "Şey, bir bakalım. Muhtemelen. Bev Teyze ve Regina bana anlayışlı yaklaşıyor muş gibi yaparlar ama aslında Regina'nın düğünü gölgede kalmayacağı için gizliden gizliye sevinirler ve ben de aşağılamaya devam edecekleri ahmak kuzen olarak kalırım."

"Sana söylemem gereken bir şey var," dedi Heather, ailenin geri kalanına dönerek.

"Aslında, hepinize söylemek istiyorum."

"Her neyse," dedi Sylvia Hala, neşeyle, "dün gece annene söylediğin şeyin üzerine çıkamaz."

Herkes güldü. Sonra kahkahalar yatıştı ve Heather kendisine beklentiyle bakan onca insanın karşısında ne diyeceğini bilemez halde kalakaldı.

"Eh, kocan nerede?" diye sordu Regina, koku almış bir av köpeği gibi etrafına bakınarak.

"Ah, şey... sizinle konuşmak istediğim şey de bu," dedi Heather.

Regina'nın yüzünde hesapçı bir ifade belirdi. "O... gitmedi... değil mi?"

Heather tam gerçeği itiraf edecekken, arkasında Tony'nin sesini duydu. "Elbette gitmedim. Gördüğünüz gibi buradayım."

Tony yanına gelip durduğunda, Heather onun mazoşist olup olmadığını merak etti. Ama bu bir şeyi değiştirmezdi. Heather gerçeği söylemek zorundaydı ve bunu şimdi yapacaktı.

"Düğünümüzle ilgili. Bu gerçekte görüldüğü gibi değil.

Annesinin gülümsemesi belirgin şekilde silindi. Akrabaların da yüz ifadeleri değişti.

Regina'nın gözleri parladı.

"Bakın, gerçekte olan şey..."

Tony kolunu onun omzuna attı. "İzin ver de, ben halledeyim."

Heather tekrar ağzını açtı ama Tony onu susturmak için kolunu hafifçe sıktı. "Heather haklı," dedi Tony. "Bu tam olarak görüldüğü gibi değil. Karşınızda, aklına estiği gibi davranıp gerçekten aptalca bir şey yapan iki insan gibi görünüyoruz. Yani, sonuçta birbirimizi çok az tanıyoruz ama evlendik."

Regina'nın bir felaket umuduyla bir Heather'a, bir Tony'ye baktı. Heather eliyle boğazını kavramış, gözleri korkuyla açılmış olan annesine baktı.

"Muhtemelen bu sabah kalktığımda ne kadar aptalca bir şey yaptığımı düşündüğüm aklınıza gelebilir," diye devam etti Tony. "Yani, Vegas'ta evlenmek? Bu kadar delice bir şey olabilir mi? Ama sonra Heather'a baktım ve düşündüm ki..." Tony başını çevirip Heather'm gözlerinin içine baklı "Hayatta insanı böylesine doğru bir şeye sürükleyen olaylar ne kadar yanlış olabilir ki?"

Bunları söyledikten sonra Tony genç kadını kollarına aldı, onu bir koluna yatırdı ve öptü.

Aile üyelerinden hayret nidaları yükselirken, Tony'nin dudakları kendisini boğuyor olmasa, muhtemelen Heather da şaşkınlıktan haykırabilirdi. Birkaç saniye için annesinin evinde olduğunu, etrafında ailesinin ve akrabalarının bulunduğunu, Tony ve onun

muhteşem dudakları dışındaki her şeyi unutuverdi.

Tony onu tekrar yavaşça ayağa kaldırırken, herkes alkışlamaya başladı. Oda ısıklarla inliyordu. Sonunda Heather kendini toparlayabildi. Babasının ofisiyle oturma odası arasında bir yerlerde Tony'nin kendisine âşık olduğunu düşünecek kadar aptal değildi; o halde bu adam ne yapmaya çalışıyordu?

Onlara gerçeği söyle. Bu aldatmacanın devam etmesine izin veremezsin. Bu gülunc kontrolden çıkmış durumu hemen düzelt.

Sonra etrafına bakındı. Annesi inanılmayacak kadar mutluydu. Burt onu dürterek güvence veriyordu. Bev belirgin şekilde rahatsız olmuştu. Regina'nın ağzı şaşkınlıktan, açık kalmıştı. Büyükbaba Henry, ağzına bir avuç kraker atmıştı ama diğer hiçbir şeyle ilgilenmiyordu.

Heather konuşamıyordu. Yapabildiği tek şey şaşkın bir halde orada öylece durmak ve ailesine bakmaktı. Suyun atında boğuklaştığı için net olarak duyamadığı sesler gibi, Tony'nin annesine pasta ve kahve için teşekkür ettiğini ama geri çevirmek zorunda olduklarını söylediğini duydu. Ama aç olmalısınız," dedi Barbara. "Uçakta size düzgün bir şey yedirdiklerini sanmıyorum."

"Barbara," dedi Sylvia, kaşlarını kaldırarak. "Yalnız kalmak istiyorlar."

Tony, Sylvia'ya bakarak gülümsedi ve göz kırptı. Sylvia kıkırdayarak karşılık verdi. Regina'nın alt çenesi neredeyse yere değmek üzereydi. Heather'm annesi, zihninde bebek patikleri görüyor gibi bakıyordu.

Söyle şunu, dedi Heather, kendi kendine. Onlara gerçeği soyle. Onlara Tony'nin gerçekte kocan olmadığını, sadece Vegas'ta saçmaladığınızı söyle.

Ama Tony onu kapıdan dışarı sürüklemeye başladı ve dili hâlâ ağzının içinde bir tuğla gibi durduğundan, arabaya binip kapıları kapatana kadar Heather ses çıkaramadı.

"Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?" dedi Heather. "Onlara gerçeği söylememi istediğini sanıyordum."

"Üzerinde düşündüm de, buna hiç gerek olmadığını anladım. En azından şimdilik yok."

"Neden söz ediyorsun sen?"

"Bak," dedi Tony, "Regina'nın düğününden sonrasına kadar bekleyebiliriz. O zamana kadar ortalık sakinleşir. Onlara yürütemediğimizi söyleriz. Ayrıca o zamana kadar fesih de resmileşir ama herkes sessizce boşandığınızı düşünür. Onlara boşanmayı senin istediğini söyleyebilirsin."

"Peki, bütün bunlar ne işe yarayacak?"

"Kendin söyledin. Kilisede herkesin acıma dolu bakışları altında kalmak istemiyorsun. Bu şekilde buna gerek kalmayacak. Bir ay beklersek, herkes gerçek bir evlilik olduğunu

düşünür. Gerçekten istediğimize inanırlar. Daha sonrasında onlara birbirimize uygun olmadığımızı anladığımızı söyleriz ve bu evlendiğimizi bile zor hatırladığımızı söylemekten çok daha iyi."

Heather arkasına yaslandı. "Sen gerçekten aklını mı kaçırdın?"

"Haydi, Heather. Şimdi içeri girip 'Hey, adam sarhoş olup benimle evlendi ama şimdi vazgeçiyor' demek mi istiyorsun yani?"

"Hayır ama..."

"Annene böylesine delice bir şey yapacak kadar sarhoş olduğunu söylemek istiyor musun?"

"Hayır ama..."

"Bir ay beklersek, o iğrenç kuzenine sonunda gülümser, göz kırpar ve 'Belki evliliğimiz uzun sürmedi ama devam ettiği sürece harikaydı,' diyebilirsiniz." Tony sırttı. "Aradaki farkı gördün mü?"

"Evet ama..."

"O halde anlaştık. Bir ay evli kalmak o kadar da büyük bir mesele değil..."

"Tony!"

Tony duraksadı. "Ne?"

"Bu parlak planında küçük bir kusur olabileceği hiç aklına geldi mi?"

"Kusur mu?"

Heather'm telefonu çaldı. Çantasından çıkarıp açtı. "Anne? Evet, az önce hareket ettik. Nasılsın?" Bir an dinledi. "Ah... evet. Tamam. Daha sonra sana bilgi veririm." Duraksadı. "Evet. Daha sonra seni arayacağım. Söz."

Telefonu kapadı ve elini kucağına bıraktı.

"Ne oldu?"

Heather yavaşça dönerek Tony'nin yüzüne baktı. "Annem adresini öğrenmek istiyor."

"Adresim mi? Benim adresimi ne yapacakm..." Tony aniden gözleri fal taşı gibi açılarak sustu. "Yani birlikte yaşayacağımızı mı düşünüyor?"

"Elbette öyle düşünüyor! Biz evliyiz, sersem! Bunun hiç aklına gelmediğini mi söyleyeceksin yani?"

"Ah," dedi Tony, aptal aptal Heather'a bakarak. "Sanırım kusur olarak gördüğün, şey de

buydu."

"Tam onlara gerçeği söylemek üzereydim ki şimdi her sey kocaman, berbat bir kargaşaya d6n6řt6. Bunu nasıl yaparsın?"

"Ama annen birlikte yaşamadığımızı bilemez ki."

"Ah, evet, bilir."

"Hayır. Eğer ailen evine gelirse ve beni ortalıkta göremezlerse, onlara bir iş için dışarı çıktığımı söyleyebilirsin. gerçeği asla bilmeleri gerekmez."

"Hayır. Benimle birlikte yaşamadığını kesinlikle bileceklerinden eminim."

"Nasıl?"

"Nasıl mı?" dedi Heather, sesini yükselterek. "Ç6nk6 ben onlarla yaşıyorum, seni geri zekâlı!"

Tony iyice aptallaşmıştı. "Sen hâlâ ailenle mi yaşıyorsun?"

"Hâlâ onlarla yaşamıyorum. Kendi dairemın kontratı dolmuştu. Bir yer satın almak istiyorum ama hen6z uygun bir yer bulamadım. O zamana kadar ailemle kalıyorum." Heather kapıyı açmak için uzandı.

"Bir dakika," dedi Tony, onu kolundan yakalayarak. "Nereye gidiyorsun?"

"Onlara gerçeği söylemeye; ilk seferinde yapmam gereken de buydu. Elbette ki senin, benim sevgili kocam olarak Oscar'ı hak edecek performansından 6nce. şimdi gerçeekten aptal gibi görüneceğim."

"Hayır. Onlara söylemeyeceksin."

"Evet, söyleyeceğim!"

"Biraz rahat olur musun?"

"Bunu söylemeyi keser misin? Son kez rahat davrandığımda, sonunda kendimi evlenmiş buldum!"

"O halde farklı bir plan. Boş bir yatak odam var. Sadece Regina'nın düğ6n6 geçene kadar benimle kal."

Heather şaşkın gözlerle ona baktı. "Ne dedin sen?"

"Yarın anlaşmayı tamamlar tamamlamaz, zamanımın büyük b6l6m6n6 barda geçireceğim. Birbirimizi pek görmeyeceğiz bile. Eğer bir şey olursa, mutlu yeni evliler gibi davranabiliriz." Tony omuz silkti. "Sorun ç6z6ld6."

"Sorun çözüldü mü? Tanımadığım bir adamla bir ay aynı evde yaşamam mı sorunu çözdü?"

"Şey... evet."

Heather inanamayarak başını iki yana salladı. "Senin için gerçekten sorun olan bir şey var mı?"

"Barı satın almak. Bu büyük bir sorundu. Sen bana o konuda yardım ettin, şimdi de ben sana yardım ediyorum."

"Buna kendin yol açtın!"

Tony sırtıttı. "Zaten o yüzden sana yardım etmem gerekiyor."

Heather elini kaldırdı. "Bak, kendi zor anlaşılır tarzınla' gerçekten nâzik olmaya çalıştığımı biliyorum ama seninle bir ay yaşayamam. Bu çok tuhaf."

Tony gülümsedi. "Eminim 'tuhaf' kelimesini olabilecek en iyi haliyle kullanıyorsun."

Heather homurdanarak başını eğdi. Bütün itirazlarına rağmen, şimdi geri dönerse gerçekten de çok açınası bir duruma girecekti. Regina'nın yılanımsı yüzünü düşündü. Annesinin yanaklarından süzülen gözyaşları zihninde canlandı. Sonsuza dek kapısının önünde sıraya girecek o aptal koni adaylarını düşündü.

Bununla er ya da geç başa çıkması gerekecekti. Ama beyni zonklarken ve uykusuzluk yüzünden zihnini toparlayamazken, sonraya ertelemek daha cazip görünüyordu.

"Seni tanımıyorum bile," dedi Heather.

"Dün gece birbirimizi gayet yakından tanıdık."

"Hey, bu bir daha tekrarlanmayacak, onun için sakın beklentilere..."

"Sadece ev arkadaşısınız. O kadar." Tony arabayı çalıştırdı.

"Bir dakika. Evet demedim ki."

"Yolda dersin."

"Tony..."

"Sorun ne?" dedi Tony, Heather'a şüpheyle bakarak. "Benimle yaşamaktan korkuyormusun?"

Heather gözlerini kırptırdı. "Korkmak mı?"

"Kendine güvenmiyorsun. Sorun da bu. Bütün bu 'birbirimizi tanımaya çalışmak yok artık' konuşmalarına rağmen, ellerini benden uzak tutamayacağından korkuyorsun."

Heather karşılık verecekti ama o anda Tony'nin yüzünde beliren gülümsemeyi gördü. Sonunda teslim oldu. "Hiç vazgeçmiyorsun, değil mi?"

"Bak, Heather. Vegas'a gittim ve yirmi bin dolarla geri döndüm. Sen ise sadece kötü şekilde sarhoş oldun ve istemediğin bir adamla evlendin. Ortalık yatışana kadar sana evimi açmak, yapabileceğim şeylerin en azı."

Bu adam zihnini o kadar karıştırıyordu ki Heather hayatını kurtarmak için bile doğru dürüst düşünemiyordu. Sanki bataklıkta batıyor gibiydi ve her çabası onu daha da derine sürüklüyordu.

Ama eve tekrar baktığında, Tony'nin haklı olduğunu anladı. Yürümemiş gerçek bir evlilik, sarhoşluğun etkisiyle yapılan bir hatadan çok daha iyiydi. Aslında, Tony kendisini öptüğünde Regina'nın yüzünde beliren o şaşkınlık da hoşuna gitmişti. Her açıdan gülünç, hesapçı, haince bir düşünceydi ama Heather yine de kendini çok iyi hissetmişti.

"Pekâlâ," dedi sonunda. "Tamam. Neden olmasın? Seninle evlenecek kadar delirebildiysem, yanına taşınacak kadar da delirebilirim sanırım."

"Kesinlikle," dedi Tony, alaycılığı fark etmemiş gibi ama elbette ki fark etmişti. "Eşyaların ne olacak?"

"Şimdi oraya dönmek istemiyorum. Yarın hallederim. Vegas'tan getirdiğim bavulda ihtiyacım olan her şey var. Eşyalarımın büyük bölümünü kalacak bir yer bulana kadar depoya yerleştirdim, dolayısıyla alacak çok az şeyim var zaten."

Tony arabayı hareket ettirirken, Heather kendine her şeyin yoluna gireceğini hatırlattı. Bir ay sonra Regina'nın düğünü geçmiş olacaktı, evlilikleri feshedilecekti ve saygınlıklarını kaybetmeden herkese ayrılmaya karar verdiklerini açıklayabileceklerdi.

Evliliğimiz yürümemiş olabilir ama devam ettiği sürece harikaydı.

Doğru bir tavırla, insanları buna kesinlikle inandırabilirdi. Baş döndürücü bir ilişkiye kendini kaptırmış, sonuna kadar yaşamış, şimdi de bir sonraki maceraya hazırlanan ateşli bir bekâr kız. Hayatında ilk kez, zavallı, açması Heather olmak yerine, gerçekten de o ateşli kız olmak istiyordu.

[zulem](#)

7. BOLUM.....

Tony'nin dairesinin bulunduğu siteye girerlerken, Heather tuttuğu nefesini bıraktı. Oraya gidene kadar her yanı gerilmiş, kendini nasıl bir rezilliğin içine soktuğunu düşünmüştü. Ya adam bir barakada yaşıyorsa? Ya yan komşuları suçlularsa? Ya Heather'm hava karardıktan sonra, hatta gün ışığında bile gitmeyi aklından geçirmeyeceği bir semtte oturuyorsa?

Ama bu fena değildi. Kırmızı tuğla. Siyah panjurlar. Yakın zamanda boyanmış. Etraf bakımlı. Otoparkta son model arabalar. Güzeldi. Burada kalabilirdi. Bunu yapabilirdi.

Sonra Tony'nin peşinden daireye çıktı. Ve şaşırdı:

Bir kasırga nasıl olup da sitenin geri kalanına zarar vermeden sadece onun dairesini dağıtmış olabilirdi?

Gazeteler kanepenin üzerine saçılmıştı. Eski bir kot pantolon ve gömlek, bir sandalyenin arkasına fırlatılmıştı. Ye-mek masasının üzerine faturalar ve reklam broşürleri yayılmıştı. Sehpanın üzerinde büyük plastik bir kase duruyordu ve dibinde kalmış birkaç patlamış mısır tohumu dışında boştu. Kanepenin yanında tıka basa dolmuş bir çamaşır sepeti duruyordu ve içindekilerin kirli mi, yoksa temiz mi olduğu belli değildi; muhtemelen her ikisi birdendi.

Yükseltilmiş ocak kısmı ve zümrüt yeşili mermer tepelikli güzel bir şömine vardı ama Hot Rod ve Sports Illustrated dergilerinin eski sayılarına ev sahipliği yapmak dışında pek kullanılmamış gibi görünüyordu. Duvarlar boştu. Hiçbir süs yoktu. Ortam eve benzemiyordu. Resimler, fotoğraflar, hiçbir şey yoktu.

Ve mutfak. Oturma odasından tamamını göremiyordu ama çöp kutusu görünüyordu. Dolup taşmış bir çöp kutusu! Heather midesinin bulandığını hissetti.

Gördüğü tek temiz ve düzenli şey, Times Meydanındaki reklam panolarının büyüklüğündeki bir plazma televizyondur ve Tony'nin dairesini bir bekâr evi olarak kesinlikle tamamlıyordu. Heather bütün bu dağınıklığın altında güzel bir daire olduğundan emindi ama onu görebilmek için bakan kişinin hayal gücünü iyice zorlaması gerekecekti ve Heather asla o kadar hayalperest olmamıştı.

"Güzel bir yerin varmış," dedi Heather.

"Ağzından çıkana dikkat et. Alaycılığı duyduğumda tanırım." Tony bavulunu bir duvara dayadı ve sapını indirdi. "'Yaşanmışlık' görüntüsünü severim."

"Yani bu o dediğin şey mi?"

"Tahmin etmeliydim. Sen temizlik hastasısin, değil mi?"

"Temiz olmakta hastalıklı bir şey yok."

"Buraya gelen diğer kadınlar hiç de aldırıyorlar."

"Oh, hiç böyle bir fetiş duymamıştım. Demek kör kadınlara meraklısın."

"Onlar ortama bakmıyorlar," dedi Tony, gülümseyerek. "Genellikle bana bakmakla meşguller."

Megaloman.

Tony, Heather'm bavulunu kaptı. "Haydi. Sana Kral Dairesi'ni göstereyim."

Ve Heather'ı boş yatak odasına götürdü. Her yere kutular saçılmıştı. Bir duvarın dibinde eski bir şifonyer duruyordu ve diğerinin önüne Titanik büyüklüğünde turuncu bir kanep konmuştu. Kanepeye bir Budweiser neonu dayanmış, kablo su karmakarışık bir halde bırakılmıştı. Sanki bir öğrenci yurdu odası havaya uçmuş gibi görünüyordu.

"Eh," dedi Heather, "güzelmış."

Tony birkaç kutuyu kenara çekti. "Burayı depo olarak kullanıyorum."

Heather kutulardan birinin içine baktı. Sports Illustrat-ed'm yıllık bikini ve mayo sayılarıyla doluydu. "Evet, bunları atmak istemediğin belli."

"Bir defasında denedim," dedi Tony, üzgün bir tavırla başını iki yana sallayarak, "ama sonra bütün o güzel kadınları bir çöp kutusunun dibinde düşününce, yüreğim el vermedi."

Heather kâğıt kadınların belki de umursamayabileceğini söyleyecekti ama daha önemli bir konu olduğunu fark etti. "Burada yatak olmadığını bana söylemedin."

"Bu kanep bir yatak."

Tony birkaç kutuyu daha kenara çekti ve her tarafı buruş buruş, ortopedik açıdan kâbus gibi bir şilteyi ortaya çıkardı.

"Vay canına," dedi Tony. "Bunun bu kadar.. ezilmiş... olduğunu hatırlamıyordum. Belki de benim yatağımı alsan daha iyi olur."

"Hayır. Sorun değil. Bana lüks sözü vermedin ki."

"Emin misin?"

Emindi. Tony burada uyurken kendisinin onun yatağında yatması, zaten tuhaf olan durumu daha da tuhaflaştırı-caktı. "Evet, eminim. Sorun yok."

Tony dolaptan çarşaf, yastık ve bir battaniye çıkarıp yatağın üstüne attı. Heather, uzun süredir dolabın üzerinde durdukları belli olan bu eşyaların topladığı tozları düşününce ürperdi ama son derece yorgun olduğundan, muhtemelen bir otobüs durağındaki kirli bir sandalyede bile uyuyakala-bilirdi.

O sırada Tony'nin telefonu çaldı. Tony ekranda arayanın ismine baktı. "Affedersin," dedi, Heather'a. "Buna cevap vermek zorundayım."

Heather'ı iğrenç görünüşlü kanep ile, çoğu çıplak kadın resimlerinin bulunduğu dergilerle dolu kutularla ve iç karartıcı boş duvarlarla baş başa bırakarak çıktı. Heather burayı biraz düzenleyebilirdi ama ne kadar uğraşsa da, kendini yine de bir yurt odasıyla evsizler barınağı arasında bir yerde kalıyormuş gibi hissedecekti.

Bitişikteki banyoya göz attığında ise, yatak odasının sorunlarının en küçüğü olduğunu anladı. Sürekli temizlik ve uygun havalandırma olmadığından, Teksas'm nemli havası bir banyoyu çabucak küf yığınınna çevirebilirdi. Bu banyoda sıkı bir gösteri yaptığıysa kesindi.

Temizlik ürünleri bulmak için lavaboya yaklaşırken, cep telefonu çaldı. Hemen çantasından çıkarıp baktı.

Alison arıyordu.

Heather bir an düşündü ve telefonu telesekretere yönlendirmeye karar verdi. Alison en iyi arkadaşı olabilirdi ama Vegas'ta olanları ve şimdi içinde bulunduğu durumu ona anlatmaktan çekiniyordu. Sadece bir sürü soruyla karşılaşacağını tahmin ediyordu: Çıplak nasıl görünüyor? Yatakta herkesin söylediği kadar iyi mi? Ondan boşanmayı gerçekten istiyor olamazsın; sen deli misin?

Yarın. Bunlarla yarın ilgilenecekti. Bu gece düşünmesi gereken daha acil konular vardı.

Tony'ye evde endüstriyel temizlik ürünleri bulunup bulunmadığını sormak için oturma odasına yöneldi. Bu onu gücendirecek olsa bile, Heather'm umurunda değildi. Gelecek bir ayı, bilimsel deney gibi görünen bir banyoyu kullanarak geçiremezdi.

Kapıdan dönerken ve oturma odasına girerken, Toryy'nin kanepeye çökmüş olduğunu ve hâlâ telefonda konuştuğunu gördü. Böylesine karmakarışık bir dairenin ortasında çizmelerini fırlatıp atmış, gömleği kırışmış, ayaklarını sehpanın üzerine uzatmış olsa bile, hâlâ inanılmayacak kadar yakışıklı görünüyordu.

Ona bakmaktan vazgeç. O senin kocan değil. Olmasını da gerçekten ister misin?

Heather telefon görüşmesinin bitmesini beklemek için yatak odasına geri çekilmek üzereyken, Tony ona bakarak parmağını kaldırdı ve beklemesini işaret etti.

Tony sesini kısarak başka tarafa döndü ama Heather onun söylediklerini yine de duyabiliyordu. "Sakin ol, tatlım," dedi Tony. "Elbette ki öfkelenmeye hakkın var." Duraksadı. "Elbette! Yirmi dakika sonra orada olurum... Evet, biliyorum. O otuz milyonu gerçekten kullanabilirdin."

Sonunda Tony telefonu kapadı ve cebine attı. Biraz dışarı çıkmam gerek," dedi, ayakkabılarına uzanırken.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Heather.

"Bir arkadaşımın yardımı ihtiyacı var diyelim."

"Arkadaş?"

"Rona. Arada bir ağlayacak bir omza ihtiyacı olur. Kriz anlarında pek başarılı değil."

"Kriz mi? Neler oluyor?"

"Şey, genellikle erkek arkadaşının onu terk etmesi gibi durumlardır. Ya da işinden kovulmuştur. Belki ev arkadaşıyla kavga etmiştir. Bazen sorun saçlarını kötü kesen bir kuaför de olabilir." Tony ayakkabılarını giyerek bağcıkları hağlamaya başladı. "Bu kez lotoda büyük ikramiyeyi dört rakamla kaçırmış."

"Bu bir kriz mi yani?" dedi Heather. "Şehirdeki insanla rın yarısı bunu neredeyse her gün yaşıyor."

"Evet. Ama kazanacak rakamları zihninde gördüğünü ama o sırada kardeşinin aradığını ve bileti almaya gidene kadar rakamları unuttuğunu söylüyor."

"Ne olduklarını hatırlayamıyorsa, kazanacak rakamla olduklarını nereden biliyormuş?"

"Şimdi, Heather. Mantıklı davranıyorsun. Bu Rona ile anlaşmanı kolaylaştırmaz. Bu tür durumlarda mantık onu sadece ağlatır."

"Şunu doğru anlayalım. Milyonlarca dolarlık bir ikramiyeyi kaçırdığı için ağlayan bir kadını teselli etmeye gidiyorsun yani öyle mi?"

"Evet."

Heather ona aptal aptal baktı. Tony'nin davranışlarının ardında yatan nedenlerin çoğu insaninkine uymadığını biliyordu ama bu onun için bile tuhaf bir durumdu.

Birden anladı.

"Tahmin edeyim," dedi Heather. "Şu milyonlarca dolarlık ikramiyeyi kaçıran kadın. Gerçekten çok seksi, ha?"

"Ahh... şey, evet."

"Ve bir süre sonra ağlaması kesilip seks başlayacak."

Tony ayakkabılarını bağlamayı bitirip kanepeden kalktığımda, Heather hedefi on ikiden vurduğunu biliyordu.

"Bir dakika," dedi Heather. "Evli bir adam olduğun unuttun mu?"

"Hayır. Bunu unutmadım."

"Başka bir kadınla olursan, ailemden biri seni görebilir."

"Haydi, Heather. Böyle bir şey olmayacak. Aynı ortamlara girip çıkmıyoruz."

"Hâlâ bir olasılık."

"Çok düşük bir olasılık."

"Bak, Tony. Seni tanıyorum. Önümüzdeki bir ay içinde sadece Rona olmayacak. Görüş alanına giren bütün kadınlara yaklaşıyorsun."

"Abartıyorsun. Görüş alanıma giren bütün kadınlara yaklaşmıyorum. Bu doğru olsaydı, otobanda araba çeviriyor olurum."

"Sadece bir ay," dedi Heather.

"Konu sekssiz yaşamaya geldiğinde bir ayın ne kadar uzun bir süre olduğunu biliyor musun sen?" Tony kapıya yöneldi.

"Hey!" dedi Heather. "Bir anlaşmamız olduğunu sanıyordum!"

Tony umutsuzca bir tavırla ona döndü. "Var. Ve o anlaşmaya göre, sadece ailenin önünde evliyiz. O kadar. Başka kimsenin bilmesi gerekmiyor."

"Bu durum zaten yeterince çılgınca ve şimdi daha da kötüleştirmek mi istiyorsun?"

"Ailenin yanındayken, biz evliyiz. Onlarla değilken. Evli değiliz. Bunun neresi çılgınca?"

"Yani bir evlilik senin için yakıp kapatılacak bir elektrik ampulü mü? Haklısın. Hiç çılgınca değil."

"Pekâlâ, biraz çılgınca Ama..."

"Başka kadınlarla görüşmenin bir sorun olabileceği hiç aklına gelmedi mi?" diye sordu Heather. "Bu senin zekice planındaki diğer bir kusur olabilir mi?"

Tony kaşlarını çatı, 'alaycılık sana hiç yakışmıyor."

"Başka kadınlarla görüşmeye "devam edeceksen, bunu bana şimdi söyle ve bu işi burada bitirelim."

Tony başını yana eğdi ve bunu gerçekten düşünüyormuş gibi Heather'a baktı. Sonra derin bir iç çekti. Kanepeye çöküp ayakkabılarını tekrar çıkardı.

"Evde mi kalıyorsun?" diye sordu Heather.

"Evet/" dedi Tony. "Sonuçta, bütün bunlar benim fikrimdi. Eğer sahte kocan olacaksam, sanırım en azından sadık; sahte koca olmalıyım."

"Sadece bir ay."

"Evet," dedi Tony, özlemle; sanki Heather, Sadece önümüzdeki yirmi yıl boyunca, demiş gibi. Telefonunu çıkardı. "Rona'yı arayacağım ve onu rahatlatmaya çalışacağım. Biraz da telefonda seks yaparsak, eminim kendine gelir."

"Ne?"

Tony sırtıttı. "Hey, Heather. Sanırım kızarıyorsun."

Heather bakışlarını kaçırđı. "Kızarmıyorum."

"Hı-hım. Telefonda seks sevmez misin?"

Heather duraksadı. "Telefonda seks çocukça bir şey.

"Çocukça mı?" Tony güldü. "Hayatım, telefonda söylenen şeylerin çocuklukla hiçbir ilgisi yok. Sanırım daha önce hiç denemedin."

"Bundan daha kaba olabilir misin? Bir hanıma böyle bir soru soramazsın."

"Eğer telefonda açık saçık konuşuyorsan, bir hanım değilsin demektir; dolayısıyla bunun adil bir oyun olduğunu söyleyebilirim."

"Pekâlâ, Tony. Kazandın. Hiç telefonda seks yapmadım. Gece yarısı bir plajda, uçakta, banyoda veya arabada da seks yapmadım. Bilmek istediğın başka bir şey var mı?"

"Hayır. Ama sana bir tavsiyem var."

"Neymiş o?"

"Bu tür şeylerle hiç uğraşma. Hepsi sadece abartı. Kum... daracık yerler... sürekli olarak orana burana batan vites kolları..." Tony gülümsedi. "Ama telefonda seks. İşte bu gerçekten çok eğlenceli olabilir."

Heather omuzlarını sarkıttı. "Asla vazgeçmiyorsun, değil mi?"

"Hayır, söyleyecek başka şeyim yok. Rona'yı aramam gerek." Tam numarayı tuşlamaya başladığında, Tony dur aksadı. "Hey! Buldum! Konferans araması yapıp üçlü takılmaya ne dersin?"

Heather duyduklarına inanamayarak başını iki yana salladı. İsteddiği tek şey temiz bir banyoydu. Çok şey mi istiyordu? "Telefonda seksi unut. Benim temizlik ürünlerine ihtiyacım var."

"Ne yapacaksın ki? Ağzımı sabunla mı yıkayacaksın?"

"Banyo, Tony. Banyo. Berbat durumda."

"Öyle mi?"

"Bunu sen de gayet iyi biliyorsun."

"Affedersin. Banyo bakterilerini endişelenmem gereken şeyler listesinde en üst sıraya koymadım hiç."

"Belki de koymalısın."

"Sana banyoyu unutturacak şeyin ne olduğunu biliyor musun?"

"Neymiş?"

"Telefonda seks."

Heather gözlerini devirerek yatak odasına döndü ve banyoya girip bir sabunla yer bezi buldu. Elindeki tek şey bun-larsa, yetinmesi gerekecekti.

İşe koyuldu ve lavaboyu elinden geldiğince iyi şekilde ovmaya başladı. Tony önemli olmadığını düşünüyor diye önemsiz değildi. Er ya da geç, ortamını temiz tutma alışkanlığı olmadığı için korkunç bir hastalığa yakalanacaktı ve o zaman son gülen iyi gülecekti.

Ama birkaç dakika sonra, onu orada gülerken ve ne kadar titiz, aşırı ciddi biri olduğu konusunda kendisiyle alay ederken görebilirdi. Heather yavaşladı ve çok geçmeden bezi kenara atıp ellerini yıkadı ve kendini aptal gibi hissederek klozet kapağının üzerine oturdu.

Tanrım. Kendisi temizlik ürünlerinden söz ediyor, Tony ise telefonda seks diyordu. İşte ilişkilerinin özeti buydu.

Heather yüzünü ellerine gömdü. Dünya üzerinde yaşayan en sıkıcı kadınlardan biri olmalıydı.

Biraz kulak kabarttığında, Tony'nin söylediklerini duyabildi. Hiç şüphesiz Rona ile ateşli bir sohbet sürdürüyordu; bakterilerle değil, tamamen seksle ilgili bir sohbet. Tam o anda, hayatın gerçeklerini bir kenara atabilen ve doğruca eğlenceye dalabilen türden bir kadın olmayı diledi; bunun olabileceği bir senaryoyu asla zihninde canlandıramasa bile.

Tony gelmeyeceğini söylediğinde, Rona'nın hıçkırıkları daha önce görülmemiş bir seviyeye ulaştı. Kötü ruh halini dağıtmasına yardımcı olmak için ona şaka yapmaya çalıştı, ama Rona biri gerçekten kendisine ait olan milyonları elinden kapmış gibi sızlanmaya devam etti.

Sonunda daha fazla dayanamayacak hale geldiğinde, Tony ona Heather'ın söylediklerini söyledi; sayıları hatırla-yamıyorsa, kazanan rakamlar olduklarını nasıl bilebilirdi? Ama kendi tavsiyesine uyup mantığı bir kenara atmalıydı, çünkü Rona sadece bildiğini söyledikten sonra ekledi: Tony, hayatında tanıdığı en anlayışsız, en korkunç, en duygusuz insandı ve bir gün bir milyon dolar kazanırsa, Tony'ye bir sentini bile vermeyecekti. Tony bu sözlerden sonra telefon seksi olasılığının ortadan kalktığına karar verdi.

Bu, çenesini ne zaman kapaması gerektiğini bilmediğine başka bir kanıttı.

Sonra, durup dururken, aklına başka bir kadın geldi. Ba-bette. Ulu Tanrım. Babette. Onu nasıl da unutabilmişti?

Heather tam çantasını ve kahve bardağını masasına koymuşken, telefon çaldı. Arayanın ismine baktı. Alison. Yine.

Hayır. Şimdi olmazdı. Herkesin kendisini duyabileceği bu kübik ofis şehrinde Alison'a olanları anlatamazdı.

Bir dakika sonra, bir mesaj aldığını bildiren melodi çaldı. Telefonu çantasından çekip aldı. Elbette ki yine Alison idi. Sana ulaşmaya çalışıyordum. Vegas'ta neler oldu?

Eğer mesaj yazıp hikâyeyi anlatmaya çalışırsa, bütün parmaklarına kramp girerdi. Kısa bir cevap verdi: Doıvn-town Deli. Öğlende. Sana hepsini anlatacağım.

Bir dakika sonra Alison'm mesajı geldi: Gerçekten çılgınca bir şey mi yaptın?

Heather'm yüreği hopladı. Sakinleşmeye çalıştı. Alison'm bir şey bilmesine imkân yoktu. Neden soruyorsun? diye yazdı.

Alison neredeyse hemen cevap verdi: Annenle konuştum.

Ah, Tanrım!

Heather toplantı salonuna geçmek için yürümeye başladı ve iki numaralı hızlı arama tuşuna bastı. Alison cevap verir vermez konuya girdi.

"Heather, bana hemen söyle ve sakın yalanlar uydurma. Sen gerçekten e-e-evl..." Uff...
"Tanrım, söyleyemiyorum bile."

Heather toplantı salonunun kapısını kapadı ve bunun etrafından dolaşmasına imkân olmadığını düşündü. "Evet. evlendim."

"Vegas'ta mı?"

"Evet."

"Tanrım!" Alison duraksadı. Sonra kelimelerini dikkatle seçerek devam etti: "Kiminle evlendin?"

Alison annesiyle konuşmuşsa, bu sorunun cevabını zaten biliyor olmalıydı. Sadece doğrulamak istiyordu. Heather derin, sakinleştirici bir nefes aldı. "Tony McCaffrey."

"AMAN TANRIM!" diye bağırdı Alison. "Böyle bir şey hayatta..."

"Hayır! Sakın söyleme. Lütfen Ve Tanrı aşkına Alison, sakın ama sakın kimseye söz etmel"

Toplantı salonunun kapısı ardına kadar açıldı. Üst düzey yöneticilerden biri, yanında bir grup çalışanıyla gelmişti. "Ah... sanırım toplantı salonu saat sekizde bize aitti?"

"Özür dilerim," dedi Heather. "Hemen çıkıyorum."

Heather grubun arasından geçerek koridora çıktı ve konuşmasına fısıltıyla devam etti. "Alison, şu anda konuşamam. Öğlende benimle buluş, sana her şeyi anlatacağım."

Kimseye tek kelime etme. Beni duydun mu?"

"Duydum, duydum. Ama Heather."

"Downtown Deli, öğlende/" dedi Heather ve telefonu kapadı.

[zulem](#)

8. BOLUM.....

Downtown Deli'ye girerken, buram buram yemek kokuları ağzını sulandırdı. O aşırı küçük nedime elbisesine girmek zorunda olduğunu düşününce Regina'ya bir küfür savurdu ve tatlı bölümüne bakmak için bile durmadı. Alison'ın oturduğu masaya yerleşti.

"Annenin hayal gördüğünü sandım," dedi Alison. "Ama sen söylediği şeyi doğruluyor musun yani?"

"Neden annemle konuştun?"

"Aramalarım cevap vermediğinde endişelendim. Bunları uydurmadığına yemin et. Bana yemin et..."

Heather serçe parmağını kaldırdı.

Alison eliyle boğazını kavradı. "Yani bana bunların gerçekten olduğunu söylüyorsun. Nasıl oldu da geçen hafta ba-na altı aydır kimseyle çıkmadığını söylerken, bir gecede Tony gibi bir adamla evlenebildin?" Gözlerini kapadı. "Tanrım, bu kelimelerle ifade edilemeyecek kadar tuhaf."

"Düşündüğün gibi değil."

"Bence sen bu lanet olasıca gezegendeki en şanslı kadınsın!"

"Hayır. Bu gerçek bir evlilik değil."

"Gerçek değil mi? Elinizde belge yok mu?"

"Var."

"O zaman gerçek bir evlilik canım." Alison homurdandı. "Tanrım, Heather! Bunun benim için ne kadar acı verici olduğunu biliyor musun? Sanki o Noel dansına gitmek için okuldaki en yakışıklı çocuktan teklif aldın ve ben tek başıma evde oturmak zorunda kalmama rağmen, sen gittin. Bir anlaşmamız vardı!"

"Tanrı aşkına, Alison! O lisedeydi. Kendini fazla kaptırıyorsun."

Garson geldi ve Alison patates salatalı göğüs etli sıcak sandviç istedi. Heather dışerini sıktı ve soslu satatayla yetinmek zorunda kaldı. Yemeğin gelmesini beklerken, Alison'a bütün hikâyeyi anlattı; yirmi bin doları kazanmasından limuzin gezisine ve şapele gidip evlendikten sonra Tony ile aynı yatakta sızıışlarına kadar. Sonra annesine yalan söylediği için cehenneme gideceğine inandığı kısmı anlattı.

Alison şaşkınlıktan donakalmış halde arkasına yaslandı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın. Yani gerçek bir evlilik değil mi? Yani aşk, onur, mutluluk yok mu?"

"Hayır. Sadece içki, aldatmaca ve boşanma var." Heather başını iki yana salladı. "Beni öptüğü anda bir şey söylemeliydim. Kendime söylüyordum. Kelimeler zihnimdeydi. Ama sonra anneme, Regina'ya baktım ve..." Umutsuzca başını iki yana salladı.

"Sadece yapamadım."

"Hey, Tony beni öpseydi, bende aklımı kaçırdım." Alison gülümsedi. "Keşke bunu yaptığında Regina'nın yüzündeki ifadeyi görebilseydim. Eminim gözleri yuvalarından fırlamıştır." Güldü. "Bu gerçekten harika."

Heather dudaklarında beliren gülümsemeye engel olamadı. "Aslında biraz eğleneliydi." Sonra gülümsemesi silindi. "Ama hepsi bir yalandan ibaret."

"Ama ilham verici bir yalan. Yani bu planı yapan Tony miydi?"

"Evet. Ama ilk kez çılgınca bir şey yapmıyor. Bir defasında Cancun'daki bir plajda çıplak uyandığını ve Meksika'ya nasıl uçtuğunu bile hatırlamadığını biliyor muydun?"

"Dur bir dakika. Bunu zihnimde canlandırmam gerek." Alison gözlerini kapadı, iç çekti ve gözlerini tekrar açtı. "Ve bir ay boyunca seninle olacak."

"Benimle mi? Hayır, pek sayılmaz."

"Onunla birlikte yaşıyorsun, değil mi? Düğün gecenizde sevişmediniz diye -ki böyle bir fırsatı kaçırmaya bile inanmıyorum-"

"Bilinçli durumda değildim!"

"Bu fırsatı tekrar kaçıracağın anlamına gelmez."

"Asla. Öyle değil. Adı kaza eseri benimkiyle aynı evlilik belgesinde yazıldı diye bana karısı gibi davranacak değil."

"Karısı mı? Karı-koca olmak kimin umurunda? Yan getirileri olan bir arkadaşlığa ne dersin? Onu baştan çıkar."

"Onu istemiyorum ki. Adam berbat durumda. Yüzyılın başından bu yana evini temizlediğini bile sanmıyorum."

Alison gerçekten delirmiş gibi bakıyordu. "Yani elinde bir sünger ve bir kutu deterjan

O gün öğleden sonra saat ikide, Tony kâğıtları imzaladı, parayı aktardı ve McMillan'ın yeni sahibi oldu. Satış işlemini gerçekleştirdikten ve formaliteleri tamamladıktan sonra doğruca bara gitti, otoparka girdi, kontağı kapadı ve öylece oturup binaya baktı. Dostça görünüyordu; içeri girip oturulacak, rahatlanacak bir yerdi. Belki bir gün kuzey tarafında insanların açık havada yemek yiyip bir şeyler içebilecekleri bir yer yaptırırdı.

Frank arada bir yerel müzik grupları getiriyordu ve Tony bunu daha sık yapmayı düşünüyordu. Belki bir karaoke sistemi koyarak ortalığı biraz hareketlendirebilirdi. Bir komedi gecesi. Yemek, bir şeyler içmek, güzel zaman geçirmek için oraya getirecek her şeyi yapacaktı.

Kendini çok iyi hissediyordu. Hayır, kendini harika hissediyordu. Hayatında ilk kez gerçekten bir şeyler yapıyordu. Büyük bir şeyler. Birçok kişi kendi kendinin patronu olmak isterdi ama Tony bu hayali gerçekleştirmişti. (acaba?)

İçeri girdiğinde, Tracy, Jamie ve Kayla barın ucunda oturuyor, Lisa ile sohbet ediyorlardı. Kayla güzel, zeki ve becerikliydi; aynı anda üç işi birden yapacak ve daha fazlasına koşturacak türden bir garson. Lisa içkileri gerçek bir profesyonel gibi hazırlayan iyi bir barmendi. Garson ve müdür yardımcısı Jamie, normalde en az onlar kadar becerikliydi, ama sekiz aylık hamileydi ve doğal olarak biraz yavaşlamıştı.

Ve Tracy...

Aslında Tony daha önce onun ne kadar becerikli olduğunu düşünmemişti. Daha ziyade onun uzun, seksi bacaklarıyla ve baş döndürücü göğüsleriyle ilgilenmişti.

El sürmek yok. Bir ay. Bunu yapabilirsin.

Yanlarına gelirken, herkes ona beklentiyle bakıyordu. Bar taburelerinden birini çekip oturdu.

"Olay tamam," dedi. "Şu anda McMillan'm yeni sahibine bakıyorsunuz."

Kızlardan sevinçli çığlıklar yüksedi. Herkes ona sarılıp tebrik ederken, Tony kendini uçuyormuş gibi hissediyordu.

Chuck mutfaktan başını uzattı. "Yeni bir patronumuz mu var yani?"

"Tony az önce devri tamamlamış," dedi Kayla. "Artık yeni patronumuz o."

"Hey! Bu harika bir haber!" dedi Chuck, Tony'nin elini sıkmak için mutfaktan aceleyle çıkarken. Chuck, bütün yetişkinlik hayatını bir restoran mutfağından diğerine koşturarak geçirmiş orta yaşlı bir adamdı ve eline ne tür malzemene verirsiniz verin, uğrunda öleceğiniz lezzette yemekler yapabilirdi. Chuck'dan eğitim alan ve daha genç olan Frank'in dediğine göre işini iyi yapan- Emilio arkasından geldi. Tony ikisinin de işlerine devam edeceklerini belirtti.

"Mutfağa dönsek iyi olur," dedi Chuck. "Öğle saati geliyor."

"İşine dört elle sarılan elemanlar," dedi Tony, sırtarak. "Bundan hoşlandım."

"Umarım zam yapmayı düşünüyorsunuzdur," dedi Kayla. "Frank biraz cimriydi. Sen ondan çok daha cömert olacaksın, değil mi?"

"Elbette, hayatım," dedi Tony, başı bulutlarda dolaşırken. "Listemdeki ilk şey bu olacak."

Garsonlar öğle yemeğine hazırlanırken, Tony birkaç dakika daha barda kalarak, kendi işinin sahibi ve kendi kendinin patronu olmanın tadını çıkardı. Bir ay sonra boşandığında, artık ev arkadaşı olmayacak, o zaman Tracy'yi devasa yatağını paylaşmaya davet edecek ve mutlu bekâr yaşamına devam edebilecekti.))))))))))))

Sonunda ne olduğunu anladı: "Eğer bu mesajı alırsan, bizi McMillan'da bulabilirsin."

Orayı görmek için sabırsızlanıyoruz!"

Heather suratına şamar yemiş gibi oldu. Annesi! Bev Teyze! McMillan!

Heather bir an sonra anladı. Orası annesine uygun bir yer değildi. Ama nihayet gösteriş yapabileceği yakışıklı ve girişimci bir damadı olduğuna göre, bunu yapmak için sabırsızlanıyordu; özellikle de belli birinin yanında: Kibirli kardeşinin!

McMillan'a girdiği anda, Tony'nin aklını kaçıracığını da biliyordu.

Heather hemen annesinin evini aradı. Cevap yoktu. Bev Teyze'nin evini aradı. Yine cevap alamadı. Ulu Tanrım, çoktan yola çıkmışlar.

Tony. Onu uyarmak zorundasın.

Tony'nin cep telefonu numarasını bilmiyordu, bu yüzden McMillan'ın numarasını almak için bilinmeyen numaralar servisini aradı. Bilgisayar kumandalı otomatik ses kaydından numarayı alana kadar geçen süre sonsuzluk gibi geldi. Numarayı otomatik olarak aratmak için düğmeye bastı.

Telefon çaldı. Çaldı. Çaldı. Sonunda biri cevap verdi.

"McMillan. Nasıl yardımcı olabilirim?"

Tanrı'ya şükür. "Tony ile görüşmek istiyorum."

"Kim arıyor?"

"Heather deyin. Onunla hemen konuşmam gerek."

"Üzgünüm. Kendisi burada değil."

"Hayır. Orada olduğunu biliyorum. Telefonu hemen ona verin."

"Burada olmadığını söyledim."

"Nereye gitti?"

"Hiçbir fikrim yok."

Hayır. O sabah devir işlemlerini gerçekleştirdikten sonra, Tony'nin orada olmaması mümkün değildi. "Sizde cep telefonu numarası var mı?"

"Üzgünüm. Yok. Yarın tekrar arayabilirsiniz. Belki bu kez şansınız yaver gider ve onu yakalarsınız."

"Ama..."

Tık.

"Kayınvalidenmiş."

Tony masanın altından o kadar hızlı çıktı ki kafasını vurdu. Kayınvalide mi?))))))))))

Lanet olsun! Barbara Montgomery. Başka kim olabilirdi ki? Burada neler dönüyordu?

Ayağa fırlayıp aceleyle ofisten çıktı ve Barbara ile kardeşi Bev'i bir masada otururken gördüğünde, kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Kayla ve Tracy, Barbara'nın omzunun üzerinden elinde tuttuğu bir şeye, iri iri açılmış gözlerle bakıyordu. Aynı anda dönüp Tony'nin gözlerine baktılar ve hayatındaki ender anlardan birini yaşayan Tony, ne diyeceğini bilemedi.

"Ve şuna bir bakın," dediğini duydu Barbara'nın, yaklaşırken. "Heather'ın dayıları çekti. Birlikte çok şeker görünüyorlar, değil mi?"

Tony beyninden vurulmuşa döndü. Ellerinde fotoğraflı kanıtlar vardı.

O artık ölü bir adamdı!))))))))))))

[zulem](#)

9. BÖLÜM.....

Heather trenden atladı, evrak çantasıyla omuz çantasını arabanın içine attı ve otoparkı koşarak geçip McMillan'a doğru köşeyi döndü. Şansı varsa, annesi henüz gelmemiş olurdu ve her şeyi başlamadan durdurabilirdi. Ama sürücü kapısında hafif göçüğüyle beyaz bir Toyota'yı kapının önünde gördü.

Çok geç kalmıştı.

Derin bir nefes alan Heather kapıyı açıp bara girdi ve gördüğü manzarayla başından aşağı kaynar sular döküldü.

Annesi pencerenin kenarında bir masada oturuyor, heyecanla konuşuyordu. Bev Teyze ise asık yüzle yanında oturuyordu. Yanlarında üç garson vardı ve herkes birbirlerine fotoğraflar aktarıyordu. Tony yakınlarda duruyor, bir an sonra arsenik içmeyi düşünür gibi görünüyordu.

"Heather!" dedi annesi, biraz fazla yüksek şeşle. "Mesajımı almışsın. Gel de yanımıza otur, hayatım!"

Heather masaya yaklaşırken, hiçbir şeyin anlam taşımadığı o garip kâbuslardan birindeymiş gibi hissediyordu. Tony yanına geçti, elini omzuna koydu ve kulağına eğilerek fısıldadı:

"Burada bir sorunumuz var."

Ah, ciddi misin?

"Bakın," dedi annesi, Tony ve Heather'a işaret ederek. "Gerçekten de tatlı bir çift, değil mi?"

Tony, elini Heather'm omzundan çekti. Hemen. Aslında o kadar hızlı ki bir an yakalanacaklarından korktu. Bunun iyi bitmesi mümkün görünmüyordu.

Sonra annesinin önündeki tabağı gördü. "Anne, ne yiyorsun?"

"Kızartma," dedi annesi, ağzına bir parça daha atarken. "Harika!"

"Kızarmış jalapeno mu yiyorsun yani? Peki ya midenin durumu ne olacak?"

"Ben de onu sormuştum," dedi Bev.

"Ve içki mi içiyorsun?" diye sordu Heather.

"Evet, ne olmuş?" dedi annesi. "Jamie bana Cosmo'nun harika olduğunu söyledi ve açıkçası, haklıymış."

"Ne yaptığını sandığımı bilmiyorum," dedi Bev, ters bir tavırla. "Sen içki bile içmezsin."

"Günün her dakikası peşimden koşmuyorsun, değil mi, Bev?" dedi annesi, bir iki kelimedede dili dolanarak. "Ne yaptığım konusunda hiçbir fikrin yok."

"Ben burada birkaç kurabiye koklamaktan söz etmiyorum. Sana ne oldu böyle?"

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Barbara. "Biraz neşelenir ve iyi zaman geçirir misin?" Jamie'ye döndü. "Bize birer içki daha getir."

"Anne..."

"Bir tane de Heather'a. Hiç Cosmo içtin mi, hayatım?"

"Bu üçüncü kadehi olacak," dedi Bev, Heather'a.

Heather annesine dehşetle baktı. "Anne? Üç kadeh mi içtin?"

"Sorun yok. Hafif içkiler. Martini..." Barbara duraksadı ve boğazını temizledi. "Martini kadehleri çok büyük değil."

"Barbara, sen sarhoşsun," dedi Bev.

Barbara çenesini kaldırdı. "Hayır, Bev. Sarhoşluk, senin Regina'nın nişanındaki halindi. Altı cintonik mi içmiştin? Gerçekten."

"Ben kutlama yapıyordum," dedi Bev.

"Ben de öyle," dedi Barbara. Jamie'ye dönerek gülümsedi. "Bir Cosmo daha lütfen," dedi ve fısıltıyla ekledi: "Sana ve bebeğe büyük bir bahşış vereceğim."

Jamile gülümseyerek bara yöneldi. Heather buna inanamıyordu. Sadece inanamıyordu.

Bev bakışlarını salonda dolaştırdı ve bir masanın üzerine eğilip silmekle uğraşan Tracy'ye baktı; eteği kalçalarının üzerine kadar sıyrılmıştı.

"Garsonlarınızın elbiseleri .pek de kısa," dedi Bev, Tony'ye dönerek. "Ama sanırım bu tür yerlere gelen müşterilerin ilgisini çekmek için de böyle olması gerekiyor."

"Bev," dedi Barbara, "ahlak zabıtası olmayı keser misin?" Tony'ye dönerek gülümsedi. "Bence çok tatlılar."

Tatlı mı? Sadece göğüslerini kapatan kısacık tişörtler ve mini eteklerle mi? Bu konuşan kişi gerçekten Heather'm annesi miydi? İlk açık saçık filmini kırk yaşına kadar seyretmemiş olan kadın mı?

"Eh," dedi Bev Teyze, Tony ve Heather'a dönerek, "daha önce Vegas'ta evlenen birilerini hiç görmemiştin. Özellikle de birbirlerini sadece birkaç saattir tanırken. Bu biraz anlık bir istek değil mi?"

Barbara düşünceli bir tavırla gülümsedi. "Ah, Bev, Jason'ın Regina'ya evlenme teklif etmek için İki yıl beklemiş olması seni üzmesin. Bunun, Regina'yı daha az sevdiği anlamına gelmediğinden eminim."

Bev cevap vermek için ağzını açtı ama sesi çıkmadı. Heather çok keyiflenmişti. Çok iyiydin, anne! Bastır!

"İnsanlar buraya akın edecek," dedi Barbara, işitme mesafesindeki herkesin rahatça duyabileceği bir sesle; zaten gıgıderek de sesini yükseltiyordu. "Tony çok tatlı bir insan ve harika bir gülümsemesi var. Büyük bir başarı kazanacak."

Heather, Tony'ye baktı. Bir buldozerle karşılaşmış ve kaçacak yeri olmayan biri gibi görünüyordu.

"Ve burası çok değerli bir iş alanı," dedi Bev. "Barmenlik çok saygın bir meslek olsa gerek."

Barbara güldü. "Lütfen, Bev. Tony'nin barmen olduğunu söylemek, Donald Trump'm marangoz olduğunu söylemek gibi bir şey."

Bu da çok iyiydi, anne! Devam!

"Oh!" dedi Barbara. "Neredeyse unutuyordum. Baban ve ben size bir düğün hediyesi aldık."

"Öyle mi?" dedi Tony.

"Yarın gece evinize getirmek istiyoruz. Saat altı uygun mu?"

"Ah... korkarım değil," dedi Tony. "Yeni iş, bilirsiniz. Muhtemelen bir süre gece-gündüz burada olacağım."

"Ah, sorun değil," dedi Barbara, elini sallayarak. "Fred ve ben buraya da getirebiliriz."

"Hayır!" Tony önce Heather'a, sonra tekrar Barbara'ya baktı. "Hayır... sorun değil. Bir süre için eve gelebilirim. Hiç sakıncası yok."

"Güzel," dedi Barbara, sıcak bir gülümsemeyle. "Saat altı civarında uğrarız."

Tony, kolunu Heather'm omzuna attı ve biraz fazla sıkıca tuttu. "Heather? Ofisimde sana bir şey göstermek istiyorum. Biraz gelebilir misin?"

"Ah... tabii." Heather annesine döndü. "Birazdan döneriz."

Ofisine giderken, Tony öfkeden patlayacakmış gibi hissediyordu. Heather'ı içeri çekti, kapıyı kapadı ve yüzüne baktı.

"Neler oluyor? Buraya geleceklerini biliyor muydun?"

"Trendeyken annemin bıraktığı sesli mesajı aldım. Tekrar aramaya çalıştım ama evden çıkmıştı bile."

"Cep telefonunu denemedin mi?"

"Annem. Cep telefonu. Sesle kontrol edilen bir cep telefonunu bile kullanamaz o."

Tony ofis koltuğunun sırtlığını sıkıca kavradı ve gözlerini öfkeyle kapadı.

"Hey, seni uyarmaya çalıştım/" dedi Heather.

"Yanılıyorsun. Bütün öğleden sonra buradaydım. Aramadın."

"Ah, evet, aradım. Telefona kim cevap verdiyse, senin burada olmadığını söyledi."

"Evet, buradaydım. Bu sabah devri gerçekleştirdiğimden beri buradan ayrılmadım."

"Telefona cevap veren kadın öyle söylemedi."

"Son bir saattir ofisimdeydim. Neden..." Tony bir an durdu ve gözlerini kapadı. "Ah, Tanrım."

"Ne?"

"Boş ver."

"Ne?"

Tony gözlerini açtı. "Sanırım eski alışkanlıklar kolay ölmüyor."

"Neden söz ediyorsun sen?"

"Buradaki barmenler ve garsonlar... şey, onlar bilir ki..."

"Neyi bilir?"

"Bir kadın beni buradan ararsa..."

Heather bir an ona boş gözlerle baktı. Sonra ağzı açık kaldı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın. Yani konuşmak istemediğin kadınlara burada olmadığını mı söylüyorlar?"

"Ah... evet. Öyle bir şey."

"Yani bu senin hatan," dedi Heather.

"Benim mi? Benim hatam mı? Elinde bir kucak dolusu fotoğrafla buraya gelen senin annendi! Bu arada, onun nesi var?"

"Sadece evlendiğim için çok mutlu."

"Öyle mi? Şey, birinin bu konuda mutlu olmasına sevindim."

Heather ona öfkeyle baktı. "Hey, ahbap! Bu senin planındı. Benim değil."

"Ama tanıdığım herkesin öğrenmesini beklemiyordum!"

"Yani sence ben bundan memnun muyum?"

"Anlamıyorsun, Heather. Yüzlerindeki ifadeyi gördün mü? Benim evli olmam her şeyi değiştirir!"

"Pekâlâ, ailemden başkasının öğrenmesini beklemiyorduk. Peki, öğrenmişlerse ne olmuş? Sonuçta bir ay sonra boşanıp yine eski oyunlarına geri döneceksin. Bu yüzden neden senin bu kadar..." Heather birden sustu ve gözlerini devirdi. "Ah, şimdi anlıyorum."

"Neyi?"

"Gerçekte demek istediğin, benimle evli olman her şeyi değiştirir."

Tony donup kaldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Gerçeği söylesene. Sonuçta mükemmel, ateşli, seksi olmayan bir kadınla evlenmiş olman, insanların gözünde seni alçaltır, değil mi?"

"Bu doğru değil:"

"Garsonların sana nasıl baktığını gördüm. Ben de kendimin farkındayım, Tony. Senin gibi erkekler, benim gibi kadınlarla ilgilenmez."

"Senin neyin varmış ki?"

"Bir şeyim olduğunu söylemedim. Sorunu olan sensin."

Tony geri çekildi. "Ben mi? Neden söz ediyorsun sen?"

"Senin açısından, bir kadının göğüs çevresi doksandan düşükse, o ortamda bile olmayabilir."

"Yani bir kadında aradığım tek şeyin bu olduğunu mu sanıyorsun?"

"Ah, Tanrım, hayır. Bu sadece başlangıç. Ardından sarı saçlar, mükemmel bir bronz ten, güzel biçimli sıkı kalçalar ve kulaklarının arasındaki boşluk geliyor."

"Yani çıktığım kadınların aptal olduğunu mu ima ediyorsun?"

Heather ona alaycı bir gülümsemeye baktı. "Rona ve lotoya ne dersin?"

"Pekâlâ," diye mırıldandı Tony. "Bazıları roket bilimci değil. Ne olmuş? Güzel kadınlardan hoşlanıyorum."

"Bu da bir görüş. Ama değişiklik olsun diye boynundan yukarısına bakmayı deneyebilirsin. İkiyle ikiye toplayıp, en azından dörde yakın bir sonuç bulabilen bir kadınla çıkmayı dene."

"Yani, senin sıradan muhasebeciliğin gibi mi?"

Heather çenesini kaldırdı. "Sen çok daha kötüsünü yapabilirsin. Gördüğüm kadarıyla, aslında sıkça da yapıyorsun."

"Çıktığım kadınlar seni ilgilendirmez."

"Bak, Tony. İkimiz de biliyoruz ki benimle kaza eseri evlenmiş olsan da, seksi ve boş kafalı bir kadın olsaydım, herkesin öğrenmesi seni bu kadar öfkelenmezdi. Bütün kızlar kıskanır, bütün erkekler sırtını sıvazlardı. Ama ben..."

"Bu doğru değil."

"İtiraf et. Benimle evli olmak seni utandırdı."

Tony buna karşı çıkmak için ağzını açtı ama bir saniye geç kalmıştı.

"O halde haklıyım," dedi Heather, alaycı bir tavırla. "Bunun seni ne kadar sığlaştırdığının farkında mısın?"

Tony her şeyi inkâr edebilmeyi diledi ama onun yanında dururken, annesi ne kadar tatlı bir çift oldukları konusunda gevezelik etmeyi sürdürürken...

Heather haklıydı. Bu onu utandırmıştı. Herkesin kendisine o şaşkın, sorgulayan gözlerle bakmasından nefret etmişti. Hey, dünyada istediğin her kadını elde edebilirdin ve sen gidip bunu mu seçtin?

Ofis kapısının vurulduğunu duydu ve bir an sonra Jami başını içeri uzattı. "Heather, annen lavaboda."

"Eee?"

"Biraz midesi bulaniyor gibi."

Tony, Heather'a döndü. "Annenin içki içmediğini söylediğini hatırlıyorum."

"Pek sık içmez." Heather, Jamie'ye döndü. "Birazdan gelirim."

Jamie başıyla onayladı ve dışarı çıktı.

"İçki içmiyorsa, neden üç kadeh Cosmo içti?" diye sordu Tony.

"Gerçekten bilmiyor musun?"

Tony kaşlarını çattı. "Gerçekten bilmiyorum."

"Senin yaptığın şeyi onayladığını gösteriyor; özellikle de Bev Teyze'nin yanında."

"Onaylamak mı?"

"Anlamadın mı? Eğer bir seks oyuncakları dükkânı satın almış olsaydın, herkese vibratörün ve karanlıkta parlayan prezervatiflerin yararlarından söz ederdi."

"Ha?"

Heather elini salladı. "Ah, boş ver. Anlamayı beklemiyorum zaten."

"Herkese ne kadar harika olduğumu ve ne kadar başarı kazanacağımı anlatmasını engeller misin, lütfen?"

"Bunda da bir sorun var."

"Beni Donald Trump ile karşılaştırıyordu, Tanrı aşkına!"

"Şunu doğru anlayayım: Senin hakkında güzel şeyler söylemesi, seni utandırıyor mu?"

"Beni tanımıyor bile!"

"Seni tanıması gerekmiyor. Seni aileden biri gibi görüyor."

"Aileden biri mi? Ama değilim ki!"

"O öyle olduğunu sanıyor. Nedenini bilmek ister misin? Çünkü beni hepsinin önünde öptün ve onlara hayatının aşkı olduğumu söyledin!"

Ve Tony geçen her dakikada bunu yaptığına daha da pişman oluyordu.

"Annem seni utandırdığı için özür dilerim," dedi Heather, buna hiç üzgün olmadığı belli olsa da. "Ama onun hakkında ne düşünürsen düşün, seni sevdi. Sürekli konuşmasının nedeni bu. Buradaki insanların önünde seni utandırdığım ve ününe leke sürdüğüm için, kendi adıma da özür dilerim."

"Bunu asla söylemedim. Kelimeleri benim ağzımdanmış gibi söyleyen sensin."

"Bu doğru. Aklından geçen ama söze dökmediğin sözler. Biliyor musun? Aramızda kalsın ama bence ününün zaten biraz lekelenmeye ihtiyacı vardı."

"Ne?"

"Bu bir ayı aşırı gelişmiş bir lise öğrencisiyle birlikte geçirmek istediğimi söyleyemem, ama bu bir ayı benimle geçirmek, sana biraz iyi gelebilir."

"İyi mi?"

"Evet. Nihayet bir kadını birkaç vücut parçasının birleşiminden daha fazlası olarak görmeye başlayabilirsin. Elbette ki bunun olmasını beklemiyorum ama kimbilir, mucizeler olabilir."

Heather kapıyı sertçe çekip açtı ve dışarı çıktı. Tony onun arkasından uzaklaşan öfkeyi hissetti. Heather gerçekten sıkı biri olduğunu mu düşünüyordu? Güzel. Ama bu onu hayatıydı ve istediği şekilde yaşayabilirdi. Fazla düşünce gerektirmeyen, basit, kendini iyi hissettiren şeyleri seviyordu, kimsenin kendisine ne yapması gerektiğini söylemesini istemiyordu. Ama bu bir ay boyunca, hayatını başka biri çizecekti ve bu da onu her şeyden daha çok huzursuz ediyordu.

Demek kendisine iyi geleceğini düşünüyordu, öyle mi? Yanılıyordu. Asıl kendisi, davetsizlik kavramına yeni bir boyut kazandıran bir aileye sahip, sabahtan akşama kadar ra-kamlarla uğraşan bir sersemdi. Mizah duygusunu ortaya çıkarmak için bile -tabii varsa- aylar boyunca kazı yapmak' gerekirdi ve Batı Teksas ovası kadar büyük bir üstünlük kompleksine sahipti.

Tony dakikalar boyunca ofisinde öfke içinde oturdu ve dışarı çıktığında, Heather'ın annesini ve teyzesini alarak gitmiş olduğunu gördü. Bir bar taburesine oturup Lisa'dan kola istedi ve normalde sabırsızlıkla beklemesi gereken geceyi korkuyla karşıladı. Artık sadece elemanları evli bir adam olduğunu öğrenmekle kalmamıştı, aynı zamanda haberi sürekli müşterilere de yayacaklardı; ta ki bütün dünya öğrenene kadar. Ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

"Sen daima akıllı bir kız oldun, Heather. Bu evliliğin iyi bir şey olduğunu söylüyorsan, öyledir." Barbara derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "Biraz gözlerimi dinlendireceğim, olur mu?"

"Dedi ki..." Kyle duraksayarak güldü. "Pekâlâ, buna inanmayacağını biliyorum ama senin hafta sonu evlendiğini söyledi."

Tony bundan nefret ediyordu. Nefret ediyordu. Sanki Ve-gas'ta, geçtiği her kilometrede biraz daha hızlanan bir yük trenine binmişti ve inmesi mümkün görünmüyordu.

"Evet. Evlendim."

Andy inanamayarak gözlerini kırıştırdı. "Dalga geçiyorsun."

"Hayır," dedi Tony. "Gerçekten evlendim."

"Kiminle evlendin? Birkaç kereden fazla çıktığın bir kadın hatırlamıyorum."

"Onu tanımıyorsunuz."

Andy başını iki yana salladı. "Ne oldu, dostum? Bir bar satın alıyorsun ki bu ucuza alkol alabileceğin anlamına gelir ve her gece etrafın kadınlarla dolu. Sen gidip evlendin mi? Bu delice!"

"Her gece aynı kadınla mı yani?" dedi Kyle. "Çeşitlilikten hoşlandığımı sanıyordum."

Kelimeler Tony'nin ağzından zorlukla dökülüyordu. "Çeşitlilik fazla abartılmış."

Kyle, inanamayan bakışlarını Andy'ye çevirdi. "Bunu gerçekten söyledi mi?"

"Sanırım söyledi. Cehennemi buzlar kaplamış olmalı." Andy, Tony'ye sinsice sırıttı. "O halde... bu tatlı kadınla ne zaman tanışıyoruz?"

"Yakında, bundan emin olabilirsiniz. Siz içmenize bakın. Benim mutfakta ilgilenmem gereken bir şey var."

Tony uzaklaşırken, Andy ve Kyle hâlâ inanamayan tavırlarla mırıldanıyordu. Tony onları suçlayamazdı. Kendisi de biraz şaşkınlık yaşıyordu. Asık suratlı bir eşle, sarhoş bir kayınvalideyle, insanın hayatına davetsiz dalan bir aileyle ve kendisine şaşkın gözlerle bakan insanlarla başa çıkmanın bir yolunu bulmak zorundaydı.

Bekârlığa geri dönmenden önce bıkaçağından emin olduğu sözü bir kez daha tekrarladı: Bir ay. Sadece bir ay. Sonra hepsi bitecek.)))

[zulem](#)

Cumartesi akşam Tony arabasından indiğinde ve telaşla dairesine koştuğunda, saat neredeyse altıydı. Bütün yol boyunca, Barbara ve Fred'in zamanında gelmesini, kendilerine çirkin gümüş şamdanlar -veya her neyse- hediye etmesini ve sonra da gitmesini ummuştı.

Heather'm arabasını ön tarafta görünce, onun gelmiş olduğunu anladı. Önceki gece bardan o kadar geç çıkmıştı ki eve döndüğünde Heather çoktan uyumuştı ve sabah kalktığında, çoktan işe gitmiş olduğunu görmüştü. Bu yüzden, ailesinin bu ziyaretinden sonra, Regina'nın düğününe ve boşanmalarına kadar ayrı hayatlar sürecekları ve bir ay bittiğinde tekrar normal yaşamına dönebileceği konusunda umutlanmıştı. Kapıyı açtı, daireye girdi ve olduğu yerde donup kaldı.

Burada neler olmuştu?

Sanki korkunç güçte bir rüzgâr esmiş, bütün yığıntıları silip süpürmüştü. Şömine temizlenmişti. Yemek masasının üzerini görebiliyordu. Sehpanın üzerine birkaç dergi atılmış, oturma odası bir doktorun bekleme salonuna benzemişti.

Yere baktı. Demek halının rengi buydu.

Duvarlar bile daha beyaz görünüyordu, ama belki bunun nedeni önlerinde artık yığınlar olmamasıydı. Ve havada detarjan, amonyak ve ancak hastanelere ve umumi tuvaletlere ait olabilecek bir sürü koku vardı. Başkaları nasıl çürümüş ceset kokusundan nefret ederse, Tony de dezenfektan kokusundan nefret ederdi.

"Heather!"

Mutfaktan gelen tıkırtıları duydu ve Heather mutfak kapısında göründü. Saçlarını başının üzerinde toplamıştı ama birkaç bukle topuzdan ayrılarak yanaklarına sarkmıştı. Ellerinde bir çift pembe lastik eldiven ve yüzünde inatçı bir ifade vardı.

"İşimi bitirmek üzereyim," dedi Heather. "Lavaboyu ovمام gerekiyor."

Heather tekrar kapıda gözden kayboldu. Tony mutfığa girdiğinde, her taraftan yansıyan parlak ışık gözlerini kamaştırdı.

"Sen ne yaptın böyle?"

"Yani bu doğru öyle mi? Temizliğin ne olduğunu gerçeklen bilmiyorsun."

Kilerin kapısı açıktı. Tony içeri baktı. Kutular ve tenekeler yüksekliklerine göre sıralanmış, küçük askerler gibi dizilmişti; serbest davranmalarına izin verilmeyen mutsuz askerler gibi.

"Tanrım, burada neler oldu böyle?" dedi Tony

"Şey, eşyaların çoğunu attım."

Tony olduğu yerde hızla döndü. "Eşyalarımı mı attın?"

"Sadece küflü olanları. Paniğe kapılma. Twinkies hâlâ burada."

Tony buzdolabını açtı. "Tanrım, hiçbir şey kalmamış!"

"Elbette kaldı. Meyve. Yiyecekler. İyi olanlar. Taze yiyecekler." Heather lavaboyu son defa sildi ve eldivenlerini çıkardı. "Güzel bir değişiklik değil mi?"

"Bütün bunlar nereden geldi?"

"Bugün öğleden sonra eve dönerken markete uğradım, işten birkaç saat erken çıktım." Heather yorgun bir şekilde etrafa bakındı. "Muhtemelen birkaç şeyi daha halletmeliydim. Ama annemlerin evine uğradıktan sonra çok fazla zamanım kalmamıştı."

"Oradayken hediye almamak aklıma gelmedi sanırım," dedi Tony.

"Hayır. Annem bize kendisi vermek istedi."

"Yani bu geceki plan değişmedi."

"Birkaç dakika sonra burada olurlar."

Harika.

Birden, Tony'nin aklına berbat bir düşünce geldi. "Diğer odadaki eşyalara dokunmadın, değil mi?"

"Sadece kötü durumdakilere. Onlar da gerçekten çöptü ve attım."

"Ya oradaki kutular? Dergiler?"

Heather gözlerini devirdi. "Biraz sakinleşir misin? Kızlar hayatta ve hepsi iyi durumda."

"Bir daha bikini sayılarımla uğraşma," dedi Tony, parmağını sallayarak. "Onlar koleksiyon parçaları."

"Dolapta bir kutunun içinde duruyorlar. Beş yıllık Hot Rod dergileriyle ve birkaç spor ödülüyle birlikte." Heather başını iki yana salladı. "Luigi's Little Bit O' Italy takımıyla gerçekten softbol oynadın mı?"

"Hey, o yıl Mr. Wong's Kuru Temizleme takımını yenerek şampiyon olmuşuk. O adamlar çok sıkıdır."

"Yetişkin adamlar softbol oynuyor, ha?"

"Eşyalarımınla uğraşmayı kesmek zorundasın."

"Elbette. Bir daha sefere televizyonun üzerindeki çorapları tozlanmaya bırakırım."

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu Tony.

"Çünkü temizlik güzeldir," dedi Heather. "Ayrıca, annem senin dairende o halde yaşadığımı görseydi, kalp krizi gecirebilirdi."

Annesi. Elbette. Bunu tahmin etmeliydi. "Sadece görünen kısımları temizleyemez miydin?"

"Hayır. Annem gerçekten meraklıdır. Eğer banyoya gideceğini söylerse, yalan söylüyordur." Heather ellerini ovuşturdu ve eve bakındı. "İşte," dedi, kendinden memnun bir şekilde gülümseyerek. "Kusursuz."

Kusursuz. Tanrım, Tony bu kelimedden gerçekten nefret ederdi.

O sırada kapı çalındı.

"Geldiler," dedi Heather, saçlarını çözerken. "Hiç olmazsa biraz gülümseyebilir misin? Aslında bunda gerçekten çok başarılısın. Sadece içinden geldiği gibi davran."

"Kayınvalidemin ve kayınpederimin ziyarete gelişinde bana göre doğal bir yan yok."

Heather gözlerini devirerek kapıyı açtı. Barbara içeri girerken, Fred ağır adımlarla onu izledi. Heather annesiyle kucaklaşıp öpüştü. Şimdi sıra Tony'deydi; Barbara onu da kucaklayıp öpecekti.

Neyse ki Fred bu tür şeylere o kadar hevesli değildi. Sadece elinde büyük, düz bir paketle öylece duruyordu ve paket, tam Tony'nin korktuğu türden bir kâğıda sarılmıştı. Parlak gümüş düğün çanları ve çiçekler.

Ben asla evlenmiyorum. Bu gerçek değil. Asla, asla, asla. Üç kere topuklarını birbirine vur ve "ev gibisi yok" de.

Heather anne ve babasını kanepeye davet ettikten sonra, kendisi de Tony ile birlikte ikili kanepeye oturdu.

"Tanrım!" dedi Barbara, etrafa bakarak. "Fred! Şuna bir bakar mısın? Tony evini ne kadar da düzenli ve temiz tutuyor! Bu inanılmaz. Yani, bugünlerde evini düzgün tutmayı bilen bir genç adam görmek o kadar zor ki."

"Ah, teşekkür ederim, Barbara," dedi Tony. "Erkek olmam, yaşadığım yeri kusursuz tutmama engel değil, öyle değil mi?"

Heather ona kurnaz bir bakış attı ama Tony aldırmadı.

"İçecek bir şeyler ister misiniz?" diye sordu Heather.

"Annen dün gece yeterince içmiş zaten," dedi Fred. "Eğer yine gelecek olursa," dedi,

Tony'ye dönerek, "ona sadece meşrubat ver."

Barbara çenesini kaldırdı. "İstediğim yerde, istediğim zaman, istediğim şeyi içerim, Fred Montgomery. Bu konuda sana laf düşmez."

"Güzel. O zaman ertesi sabah seni arabana götürmesi için başkasını bulursun."

Barbara, Tony'ye döndü. "Fred'e aldırma. Bugünlerde romatizmaları azdı. Bu onu her .seferinde huysuzlaştırır. Dün gece çok güzel zaman geçirdim. Kızartmalar benim için biraz fazla baharatlıydı, hepsi o." Paketi işaret etti. "Haydi, açın bakalım!"

Tony uzandı ve Heather'm paketi açmasına yardım etti. Paketten çıkan şeyi gördüğünde, olduğu yerde donup kaldı. Ekmek kızartıcısı, blender, banyo havlusu gibi bir şey bekliyordu ama bu?

Barbara ve Fred'in nezaketi... Dünyadaki en çirkin kadının son derece büyük ve eski bir portresiydi bu. Tony bu portreyi Heather'm ailesinin evindeki şöminenin üzerinde görmüştü. Şimdi kendisi ve Heather'a mı kalmıştı bu?

"Ah, Tanrım," dedi Heather, çerçeveye şaşkınlıkla bakarak. "Bu Büyükanne Frances!"

Barbara gülümsedi. "Neden şaşırdığını bilmiyorum. Bir gün senin olacağını biliyordun."

"Şey, evet, ama..." Heather gergin gözlerle Tony'ye baktı. "Ama babamla evlendiğinizden beri bu resim şöminenin üzerinde duruyordu. Ondan vazgeçemezsiniz."

"Saçma. Onu sana vermem gerekiyor. Aile yadigârları böyledir. Fred'in, annesi bize vermişti; ben de şimdi sana ve-rıyorum." Barbara, Tony'ye döndü. "Biliyor musun, zamanın en güzel kadınlarından biriydi o."

"Evet," dedi Tony. "Nedenini görebiliyorum." Aslında, hic bir sey göremiyordu. Bu kadın güzelse, o dönemdeki çirkin kadınlar nasıldı acaba?

"Ama öldüğü güne kadar bekâr kaldı," dedi Barbara. "Şorento, Teksas'ta bir gazete yönetti; tam elli iki yıl boyunca."

Daha feministler yokken, o bir feministti. O zamanki erkekler buna hazır değildi."

"Şey, ben feminizmi savunurum," dedi Tony. "Güçlü kadınları severim." Heather ona yine anlamlı bir bakış attı ve Tony yine görmezden geldi.

"Ve tam ona göre bir yeriniz var," dedi Barbara, Fred'i dürterek. "Şöminenin üzerini dene. Bakalım nasıl duracak."

Hayır. Asla! Tony'nin istediği en son şey, sonraki bir ay boyunca kendisine bakan ekşi yüzlü bir Büyükanne Frances idi. Ama Barbara gülümsüyor, Fred kaşlarını çatıyordu ve ikisi de Tony'ye sonunun gözyaşları -ve hatta kanla- bitebilecek bir çatışma olduğunu gösteriyordu.

Fred portreyi alıp şöminenin üzerine koydu. Barbara elini kendi yanağına koyarak, hülyalı bir gülümsemeyle resme baktı.

"Orada çok güzel görünüyor, değil mi?"

"Evet," dedi Heather, yüz ifadesini göstermemeye çalışarak. "Güzel."

"Büyükanne Frances burada olmayı çok isterdi."

"Teşekkürler, anne," dedi Heather. "Kendimi gerçekten evimde hissettim. O bana böyle bakarken. Bilirsin."

Tony, bir korku filmini hatırladı; böyle bir portre, önünden gelip geçen insanları izliyordu. Büyüka'nne Frances'm gözlerinin de boş durmadığına yemin edebilirdi.

"Ailemizin büyük bölümüyle tanıştın," dedi Barbara, Tony'ye dönerek. "Biz seninkilerle ne zaman tanışacağız?"

Tony ne diyeceğini şaşırdı. "Ah... şey... Hayır. Ailemden hiç kimse burada değil."

"Ah, bu çok kötü," dedi Barbara.

"Baban ne iş yapıyor, evlat?" diye sordu Fred.

"Emekli Donanma subayı. Fort Lauderdale'de yaşıyor."

Fred başıyla onayladı. "İyi bir meslek."

Tony, Fred'in bu görüşünü duyduğuna şaşırmadı. Polisler ve ordu subayları aynı hamurdandı. Aslında, Tony onda biraz kendi babasını görüyordu. Gülümsemeyen bir yüz. Az konuşan ve konuştuğunda Tony'ye her hareketi yargılandığı gibi hissettiren bir adam.

"Peki, ya annen?" diye sordu Barbara.

"Ben küçük bir çocukken öldü."

"Ah, çok üzüldüm!"

Tony omuz silkti. "Çok uzun zaman önceydi."

"Kaç yaşındaydın?"

"On."

"Çok küçükmüşsün," dedi Barbara, sonra gülümsedi. "Başka kimsen var mı?"

"Doğu Sahilinde birkaç hala ve dayı. Onlarla pek sık görüşmem."

"Şehirde bu kadar az yakının olmasına üzüldüm. Ama bir düşünsene. Şimdi hep istediğin gibi bir aileye sahipsin."

"Evet, Tony," dedi Heather. "Bu harika, değil mi? Belki o güzel ailenin geri kalan üyeleri de yeni işini görmek ister."

Tony elini Heather'm kalçasına kaydırıp bir çimdik attı. "Eminim çoğu bir spor barına gelmekle ilgilenmez."

"Fred ister," dedi Barbara, Fred'e dönerek. "Büyük ekran televizyonları var."

"Eğer bir spor barıysa, umarım iyidir," dedi Fred.

"Haydi, Fred," dedi Barbara. "Artık gitmemiz gerek. Tony bara dönmek zorunda. Ben de önce bir lavaboya uğrayayım."

Tohy, Heather'a baktı; genç kadının yüzündeki ifadenin mesajı açıktı: Sana söylemistim..

Barbara gitmişken, Heather babasıyla akrabalarından biriyle ilgili konuşuyordu. Daha doğrusu, o babasına konuşuyordu. Her zamanki gibi, Fred pek bir şey söylemiyordu. Bütün bu süre boyunca, Tony, Barbara'nin yatak odasına, ecza dolabına baktığını, tuvalet kapağını kaldırıp ne kadar kusursuz olduğunu kontrol ettiğini tahmin edebiliyordu. Birkaç dakika sonra Barbara gülümseyerek oturma odasına döndü; anlaşılan daire kalite kontrolden geçmişti-

Fred ile birlikte gitmek için kalktılar. Kapıya yürürlerken, Fred portreye bir bakış attı ve Tony'ye eğilerek fısıldadı. "Son otuz iki yıldır o huzursuz edici bakışlarını hep üzerimde hissettim." Dudakları gülümser gibi kıvrıldı. "Şimdi seni izleyecek.")))

Tony'nin o anda içini rahatlatan tek şey, portrenin Fred'in şöminesinin üzerine döneceğini bilmesiydi. *Bir ay bekle, Fred, sonra yine sana bakmaya başlayacak.)*

Tony kapıyı kapatır kapatmaz, Heather'a döndü ama o, olanlardan hiç de endişelenmemiş gibi görünüyordu.

"Bana sadece benimle ilgili olmadığını söyle," dedi Tony. "Bu portrenin yeryüzündeki en ürkütücü şeylerden biri olduğunu söyle."

"O portre, yeryüzündeki en ürkütücü şeylerden biri. Çocukken, o gözlerin beni izlediğini hissederdim. Hâlâ izleyip izlemediklerinden pek emin değilim."

Yaşlı kadının yüzü Tony'nin tüylerini ürpertiyordu. "Onu senin odana koyalım; yüzü duvara dönük şekilde."

"Hayır. Annem uğrarsa ve onu göremezse, çok kırılır. En azından yer dolduruyor. Orada şu anda başka bir şey yok." Eliyle ağzını kapadı. "Ah, Tanrım. Görünüşe bakılırsa, zekice planında bir kusur daha bulduk, değil mi?"

Tony, Heather'a öfkeyle baktı, sonra tiksintili bir ifadeyle portreye döndü ve her gün eve

döndüğünde bu portreyle karşılaşmanın nasıl bir şey olacağını düşündü. Evet. İğrençti. Ama sonuçta bütün bu olanlar iğrenç olduğuna göre, bir eksik bir fazla, ne fark ederdi ki?

"Pekâlâ, Franny," dedi, teslim olarak. "Bir ay için buradasın."

"Frances," dedi Heather. "Kendisine Franny denmesinden nefret ederdi. Ölümlere saygılı ol."

"Büyükanne Franny."

"Bunun için seni hadım ederdi."

"Balta sallayan bir balta. Bundan daha kötüsü olamazdı."

"Teksas kanunlarına göre-eşler boşanırken eşyaları paylaşır," dedi Heather. "Boşandığımızda istersen portre sende kalabilir."

"Hayır. Senin olsun."

"Belki ortadan bölebiliriz. O zaman şimdikinın yarısı kadar çirkin olur. Ah! Buldum! Onu almayı kabul edersen, büyükbabamın elli eyaletten topladığı mıknaş koleksiyonunu da yanında verebilirim."

"Ne kadar baştan çıkarıcı," dedi Tony. "Almayacağım, teşekkürler."

"Ailendeki berbat şeyleri söylesene. Belki takas yaparız."

"Aslında bir şey yok. Az önce dediğim gibi, ailem oldukça küçüktür." Tony saatine baktı ve arabasının anahtarlarını kaptı. "Bara dönmem gerek." Kapıya yürürken aniden durup döndü ve Heather'a baktı. "Ben yokken sakın daha fazla temizlik yapma."

Heather kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona yine tatlı bir şekilde gülümsedi; yani muhtemelen Tony geri döndüğünde, onu banyoyu ovalarken veya televizyonun uzaktan kumandasını sterilize ederken bulabilirdi.

Ulu Tanrım! Üç gün önce, iş çamaşırlarını yerlere fırlatan, buzdolabında bira ve birkaç günlük pizzadan başka bir şey olmayan, sakın, normal bir bekârdı. Şimdi temizlik hastası bir karısı vardı ve görünüşe bakılırsa, hayatı giderek daha da tuhaflasacaktı.

[zulem](#)

ON BİRİNCİ BOLUM....

Heatler ertesi Cumartesi akşamı, McMillan'dan bir blok ötedeki Chantal'da Alison ile martini içiyordu. Gürültülü, lüks, her tarafta cam ve krom pırıltılarının göze çarptığı bir

yardı. Herkes gösteriş yapıyordu. Regina oraya sık giderdi ve bu, Heather'ın uzak kalması için' yeterli bir nedendi ama Alison'a artık McMillan'a gidemeyeceklerini söylediğinden beri, içki içecek başka bir yer bulmaları gerekmişti. Belki de McMillan'a bir daha hiç gidemeyebilirlerdi.

"Burası berbat/" dedi Alison. "Erkekler sevimsiz ve garsonların her yanından kaltaklık akıyor. Bir martini için on dolar ödemek de aptallık."

Heather da pek hoşlanmamıştı ama McMillan'a gitmeyecekti; o kadar. Garsonların kendisine ve Tony'ye nasıl baktığını hâlâ hatırlıyordu: Bu kadın mı? Dalga geçiyor olmalısın. Sonuçta bir insanın kişiliğinden ziyade dış görünüşüyle ilgilenen sığ insanlardı, dolayısıyla neden kendisine böyle davranmalarına izin verecekti ki?

Sonra bunun arkadaşı Kathy'nin sık sık kendisine yönlendirdiği o moral yükseltici e-posta mesajları gibi olduğunu düşündü; gülümseyen yüzler, hayvan yavruları ve animasyonlarla dolu olan mesajlar. İnsana ne kadar özel ve eşsiz olduğunu anlatırlardı. Heather başkalarının böyle morallere ihtiyacı olduğunu düşünmesinden nefret etmeye başlıyordu.

Alison pencereden dışarı baktı. "Bu gece McMillan'da büyük bir kalabalık var. Eğlenceli olmalı."

Heather, Alison'ın oturduğu yerden McMillan'ı görebildiğini biliyordu ki zaten bu yüzden masanın o tarafına oturmak istememişti. Ama şimdi buna pişman olmaya başlıyordu. Alison başka tarafa bakarken McMillan'a kaçamak bakışlar atmak çok zordu.

"İşler iyi olmalı," dedi Alison.

Heather omuz"silkti ve cininden iki dolarlık bir yudum daha aldı.

"Yani, otoparktaki şu arabalara baksana."

"Burada daha çok insan var."

"Evet. Abazan erkekler ve orospu kadınlar."

"McMillan'dakiler farklı mı?"

"Fark şu ki buradaki abazanlar ve orospular, daha kaliteli olduklarını sanıyorlar." Alison parmaklarını masaya vurdu. "Abazanlardan söz etmişken, kocan nasıl?"

"Ondan kocam diye söz etmeyi kesmezsen..."

"Tamam, tamam. Birlikte yaşadığın şu abazan adamdan ne haber?"

Heather bakışlarını içkisine indirdi. "Bilmiyorum."

Alison onu dikkatle inceledi. "Bu delice. Önce bu neon ışıklı et pazarına gelmemizi istedin, şimdi de omzunun üzerinden sık sık McMillan'a bakmana rağmen -bunu yapmaya devam edersen boynun tutulacak- Tony'yi umursamıyormuş gibi davranıyorsun."

"Orayı aldığınan beri işlerin düzgün gidip gitmediğini merak ediyorum, hepsi bu."

"Oraya gidersek bunu daha rahat öğrenebiliriz, değil mi?"

"Tony ve ben birbirimizden mümkün olduğunca uzak durursak, her şey çok daha kolay olacak."

"Ama onunla birlikte yaşıyorsun. Ondan ne kadar uzak kalabilirsin ki?"

"Birbirimizi pek sık görmüyoruz. Her gece eve çok geç geliyor ve ben de işe gitmek için erken kalkıyorum."

"O halde bir gece erken yatma ve onu baştan çıkar."

"Alison, şunu keser misin?"

"Bir ay seksten uzak kalacağını düşünürsek, bence bu hiç zor olmaz."

"Sırf el altındayım ve sırf abazanlar diye erkeklerle yatmam. Kullanılmaktan hoşlanmam."

Alison gözlerini devirdi ve tavana baktı. "Lütfen, Tanrım, hayatımda bir kez olsun Tony gibi bir adamın beni kullanmasına izin ver."

"Bu çok aşağılayıcı."

Alison kollarını masada birleştirdi ve Heather'a baktı. "Senin sorunun ne, biliyor musun?"

Heather'ın bir sürü sorunu vardı; Alison hangisini soruyordu ki?

"Bir fırsatı gördüğünde tanıımıyorsun. Sanki duvardan duvara uzanan bir açık büfenin önünde duruyorsun ve yemek istemiyorsun."

"Büfelerden söz etme," dedi Heather, ödediği on dört doların onda biri etmeyecek salata tabağına bakarken. "Bu ayın sonunda bir beden zayıflamak zorundayım."

"Heather. Odaklan!"

"Odaklandım. Tony nin planını kabul ettiğim için ne kadar aptal olduğuma odaklandım."

"Aptallık etmedin. Şımarık kuzeninin düğününe son derece yakışıklı bir adamla birlikte gidiyorsun."

Heather bir an buna değmeyeceğini söyleyecekti, ama sonra Regina'nın yüzünü düşününce, belki de degebileceğine karar verdi.

Garsonlardan biri, parmak uçlarında içki kadehleriyle dolu bir tepsiyle masaya geldi. Garsonların hepsi, prezervatif sıklığında, göbeklerine kadar yırtmaçlı bir elbise giymiş,

bellerine kalın bir gümüş zincir takmış, ayaklarına yüksek topuklu siyah ayakkabılar geçirmişti; bu, barın formasıydı. Ama bu kıyafetlerle sado-mazo eğilimi olan manyaklara benziyorlardı. Paris Hilton'dan çaldığı sıkkın bir bakışla onlara baktı ve bir martini daha isteyip istemediklerini sordu.

"Hayır, teşekkürler," dedi Alison, kadehine Öfkeyle bakarak. "Bu fiyattan bir içki daha içersem, kiramı ödeyemem."

Garson çenesini kaldırdı ve Alison'a kibirli bir tavırla baktı. "o halde McMillan'a gitmeyi düşünebilirsiniz. Duyduğuma göre bira-iki-dolar gecesi düzenlemişler."

Alison, Heather'a döndü. "Gördün mü, oraya gitmemiz gerektiğini söylemiştim."

"Hesap, lütfen," dedi Heather.

"İşte buradan nefret etmek için bir neden daha," dedi Alison, garson gittikten sonra. "Keşke... Oh, şurada neler oluyor?"

Alison bakışlarını pencereye çevirdi. Heather döndü ve McMillan'a doğru baktı. Karanlıkta kırmızı ışıkları yanıp sönen bir ambulans ön kapıya yanaşmıştı. Heather ürperdi.

"Bilmiyorum," dedi.

"Gidip öğrenelim."

Heather bir an tereddüt ettiyse de, sonra hesaba yetecek kadar parayı masaya attı ve çantasını kaptı.

Chantal'dan çıkıp McMillan'a yaklaşırlarken, Heather bir acil durumda olduğu gibi insanların belli bir noktanın etrafında toplanmış olduklarını gördü. Kendi aralarında konuşuyor, bir halt bilmedikleri bir konuda fikirler yürütüyor, genellikle de ayak bağı oluyorlardı. Kapı açıldı ve görevliler sedyede yatan bir kadını dışarı çıkardılar. Heather birinin omzunun üzerinden baktı.

Bu, Tony'nin hamile yardımcısı Jamie idi. Kendindeydi ve ortalıkta kan ya da çığlıklar yoktu. Heather durumun çok kötü olmadığını düşündü. Ama sonuçta bir bebek söz konusuydu. Burada binbir türlü şey ters gidebilirdi.

Tony adamlarla birlikte ambulansa yaklaştı. Jamie'nin elini tutup hafifçe sıktı ve ambulansa bindirilmesinden önce bir şey söyledi. Sonra kapılar kapandı ve araç hızla hareket etti. Ama siren çalmadığından, Heather bunu da iyi bir işaret olarak algıladı. Tony elini alnına koyup korkunç bir şekilde başı ağrıyormuş gibi gözlerini kapatınca, Heather tedirgin oldu.

Kalabalığın arasından sıyrılıp Tony'ye yaklaştı. "Tony? Sorun nedir? Neler oluyor?"

"Heather? Burada ne işin var?"

Bir yetişkin olarak, stresin nasıl bir şey olduğunu hiç bu kadar net görmemişti. Hayatını tam aksi yönde biçimlendirmiş, bağlantıda olduğu insanları ve çalıştığı işleri dikkatle seçmiş, var oluşunun sert, çapaklı kısımlarını temizleyip, arkasına yaslanmaya, rahatlamaya ve hayatın tadını çıkarmaya odaklanmıştı. Hiçbir şekilde gerçek baskılar, büyük talepler yoktu, burayı aldığında da aynı şey olacağını düşünmüş, kendi kendinin patronu olmanın ve güzel para kazanmanın da başka artılar getireceğini sanmıştı. Ne kadar büyük bir aptallıktı!

"Tony Neler oluyor?"

Arkasına dönünce Heather ile karşılaştı ve bundan hoşlanmadı. Önce Chantal'a, Tony'nin rakibine gitmişti ve şimdi de rekabet becerisini tamamen kaybetmesini istercesine onu sıkıştırıyordu. Garsonlar veya sürekli müşteriler onu görürse, evliliğiyle ilgili spekülasyonlar yeniden başlayacaktı.

"Şimdi konuşamam," dedi Tony. "Meşgulüm."

"Evet. Bunu görebiliyorum. Sorun ne?"

"Sorun," dedi Tony "çok fazla müşterimiz var ye yeterince elemanımız yok."

"Neden? Jamie gitti ama başka kim gitti ki?"

Tony durup derin bir nefes aldı ama hâlâ kendini berbat hissediyordu. "Bilmen gerekiyorsa, Tracy son dakikada arayıp hasta olduğunu söyledi. Bugün başlayan yeni bir garson buldum, ama o da nereye yetişeceğini şaşırdı. Kayla ve Da-nielle burada ama hepsi o kadar. Jamie'nin doğum sancıları başladığında, bu gece zaten zor yetişiyordum. Bu gece burada çalışması gereken grup çok popüler, yani çok fazla müşteri yığıldı; şimdi de kalabalıkla başa çıkamıyorum."

"Grubu erken başlat. İnsanların düşüncelerini yemek ve içkilerden uzaklaştır."

"Güzel fikir. Ama davulcuları daha yirmi dakika önce geldi ve ayakta duramayacak halde, dolayısıyla çalamıyorlar. Diğerleri davulcu bulmaya uğraşıyor ama muhtemelen bu da olamayacak. Bu insanlar onları izlemeye geldi ve izle-yemezlerse, gerçekten sinirlenecekler."

"Bir-iki garson daha çağırabilir misin?"

"Kimseye ulaşamıyorum."

"Daha fazla yardıma ihtiyacın var."

"Ciddi misin? Nereden anladın? Şimdi bunlara zamanım yok, Heather. Eve git."

Tony işine döndü ama vücudundaki bütün sinirler öylesine acıyordu ki hareket edemiyordu. Aniden herkes dünya dışı ve bulanık görmeye başlamıştı. Parıltılı mutfak ışıkları. Ağır çekimdeymiş gibi hamburger etlerini çeviren Chuck ve Emílio. Izgaradan yükselen duman. Hayatında daha önce hiç değerli bir şey yapmamış olan bu adamın büyük bir şeye heveslenip başarısız oluşunu izleyen Heather. Bu umutsuz anında, Tony ışıkların altına uzanıp kızarmış patates sepetini kaptı. Elinden düşürdü, yakalamaya çalıştı ama bunu yaparken sepeti devirdi ve patatesler her tarafa saçıldı.

"Lanet olsun! Süpürge nerede?" Etrafına bakındı ve nihayet süpürgeyi duvarın idibinde yaslandığı yerde gördü. Heather uzanıp Tony'yi kolundan yakaladı.

"Tony... dur."

" git başımdan, Heather."

"Sana dur dedim." Heather, Tony'nin kolunu sertçe sıktı ve ciddi bir yüzle, bir kaşını kaldırarak ona baktı. "Kendini kaybediyorsun. Bunun bir yararı olmaz. Senin bir plana ihtiyacın var."

"Personelim varken planım da vardı. Şimdiyse sadece kızarmış patateslerle dolu bir zeminim ve bir bar dolusu öfkeli müşterim var."

"O halde şimdi B planına geçme zamanı."

"B planım yok ki!"

"O halde dinle, çünkü benim var."

"Heather..."

"Beni dinle." Heather, yavaşça Tony'nin kolunu bıraktı. "Öncelikle, barın arkasına geç ve bütün içki siparişleri hazırlanana kadar Lisa'ya yardım et. İnsanların önüne alkol koyarsan, zamanı unuturlar ve yemeklerinin gelmesi için ne kadar beklediklerini fark etmezler."

"Anlamıyor musun? Çoğu için zaten çok uzun sürdü. Aç insanlar, öfkeli insanlardır."

"Masaların her birine bedava cips ve salsa sosu ver. Yemekleri gelene kadar kemirecek bir şeyleri olsun. Bunu Ali-son yapar; dolayısıyla diğer garsonlarının oyalanması gerekmez."

"Bedava yemek vermek mi? Bunu yaparsam nasıl para kazanacağım?"

"Yanlış soru. Asıl soru şu: Yemeklerinin gelmesi için bir saat beklerlerse, müşterilerini nasıl memnun edeceksin ve bir daha gelmelerini sağlayacaksın?" Yakındaki bir askıda duran önlüğü alıp üzerine geçirdi. "Jamie'nin bölümü neresi?"

"Batı duvarının önündeki masaların tamamı. Sen ne yapıyorsun?"

"Masalara servis."

"Sen mi? Garsonluk mu yapacaksın?"

"Bu kadar şaşırma. Üniversitedeyken, bir krep evinde hafta sonu müdürüydüm."

"Bu bir barda çalışmakla aynı şey değil."

"Bira ve hamburger. Kahve ve krep. Hepsi aynı."

Kayla aceleyle mutfığa girerken, başını iki yana sallıyordu. "İçeride işler gerçekten

çirkinleşiyor. Siparişlerim hazır mı?"

"Evet," dedi Tony, sonra ızgaraya baktı. "Dördü hazır."

Kayla tepsilerden birini kapmak için gelirken, Danielle mutfağa daldı. "Biri içkisini döktü. Paspası ve süngeri almam gerek." Malzeme dolabının kapısını açarken, yeni garson darmadağın olmuş bir halde yanlarına geldi. Çaresiz ve korkmuş bir halde durup onlara baktı.

"Erika," dedi Tony, sesindeki paniği gizlemeye çalışarak. "Haydi. Birkaç siparişin var."

Tony kızın ağladığını gördü ve ne yapacağını şaşırdı. Gözyaşı yok. Tanrı aşkına, bu gece ağlayan bir kadın istemiyorum!

"Erika," dedi. "Kendini toparla. Bu yemekleri götürmen gerek. Bunlar için zamanımız..."

Heather elini Tony'nin koluna koyarak onu susturdu. Kızı omuzlarından yakalayıp gözlerine baktı. "Hey, sakın ol, tamam mı? Bana sorunun ne olduğunu söyle."

"Hepsi üzerime geliyor! Onlara bir şey verdiğim anda, başka bir şey istiyorlar. Daha önce çalıştığım tek yer bir kareydi. Herkes sıraya girerdi. Yaşlı insanlardı. Yavaş insanlardı."

"Biliyorum, hayatım. Ama burası genellikle bu kadar çılgın değildir. Tony de senin yeni olduğunu anlıyor. Bu gece işler ters giddiğinde işe seni suçlamayacak, tamam mı? Sadece elinden geleni yapmanı istiyorum."

Kız başıyla onayladı ve şaşkın şaşkın Heather'a baktı. "Siz kimsiniz?"

Heather, bu soruyu nasıl cevaplayacağını gerçekten bilemiyormuş gibi Tony'ye baktı.

"Heather benim karım," dedi Tony. "Bu gece yardım etmek için geldi."

Heather benim karım. Tony bunu ilk kez yüksek sesle söylüyordu. Aslında böyle bir cümle Tony'yi zıvanadan çıkarırdı ama şimdi bunun nedenini düşünemeyecek kadar meşgul ve telaşlıydı.

Lisa kapıyı açtı. "Tony. Shiner Bock bitti. Arka tarafta kimse var mı?"

"Lanet olsun," diye homurdandı Tony. "Hayır. İki gün daha mal gelmeyecek."

"Başka bira verin," dedi Heather. "Daha önce denemedikleri bir şey."

Lisa, Tony'ye baktı. Tony ellerini kaldırdı. Ne olursa dene. Lisa başıyla onayladı ve mutfaktan çıkmak için döndü.

"Lisa, dur," dedi Heather. Sonra bakışlarını bütün personelin üzerinde dolaştırdı.

"Dinleyin. Burada bu gece işlerin çok zor olduğunu biliyorum, ama hepinizin gayretini takdir ediyoruz. Eğer işleri sorunsuz yürütmeye devam ederseniz, bir sonraki maaşınıza ellişer dolar prim eklenecek."

Tony dönüp ona baktı. Ne demişti bu kadın? Hem bedava yemek verecek, hem de personeline fazladan yüzlerce dolar mı ödeyecekti? Bu kadın ne yapmaya çalışıyordu?

Heather zekice bir tavırla başıyla onayladı. "Pekâlâ, millet. Haydi bakalım!"

Kadınlar tepsileri, süngerleri kaparak aceleyle mutfaktan çıktılar. Chuck ve Emilio hırslı bir şekilde ızgaranın başına döndü. Tony, Heather'ı bir kenara çekerek öfkeyle fısıldadı: "Prim mi? Sen aklını mı kaçırdın?"

"Eğer bu gece bittiğinde değmeyeceğini düşünürsen, primleri kendim ödeyeceğim. Şimdi buradan çık ve isteyen herkesin önüne birer içki koy."

"Tanrım, bu bir felaket."

"Bu işten alninin akıyla çıkarsan, öyle olmayacak. "

"Bana bu barı ve restoranı neden aldığımı tekrar söyler misin?"

"Çünkü bu senin hayalindi, hatırladın mı?"

"Şimdi hiç de hayal gibi görünmüyor." Tony yanaklarını şişirdi. "Belki de bu işe uygun değilim."

"Belki de haklısın."

Tony kaşlarını çatı. "Benimle aynı fikirde olmaman gerekiyordu."

Heather ona yaklaştı ve alçak sesle konuştu. "Korkup kaçıyorsun, çünkü yeni işinin o kadar basit olmadığını anladın. Sana bir haberim var, ödle. Zor olan iyidir. Peşinden gittiğin şeyin değerli olduğunu gösterir."

Heather dönüp uzaklaşırken, Tony orada öylece kalakaldı. Beklediği en son şey, Heather'm bunun üstesinden gelip yoluna devam etmesini söylemesiydi. Aslında, onun burada olmasını bile hiç beklememişti.

Heather mutfak kapısına ulaştığında, dönüp ona baktı. "Ve, şey, Tony."

"Ne?"

"Gülümsemeyi unutma."

Sonra Tony'ye gülümsedi ve bütün bunlar hiç sorun değilmiş gibi göz kırptı. Sadece yolun ortasında bir tümsek; sonra tam gaz devam.

Gülümsemek mi? Bu kadın aklını mı kaçırmıştı?

Birkaç dakika sonra, bütün hayatı onlara bağılıymış gibi herkese içki dağıtıyor ve umurunda değilmiş gibi gülümsü-yordu. Heather, Alison'a bir önlük getirmiş, onu bütün

masalara cips ve salsa sosu dağıtması için mutfağa göndermişti. Heather'ı daha önce aklını kaçırmış biri gibi görmüştü ama şimdi, aslında ne kadar ikna edici ve etkili olabileceğini görüyordu. Çok geçmeden, sipariş ettikleri şeyler olmasa bile, bütün masalarda insanların oyalanabileceği yiyecekler olmuştu. Durum kontrol altına alındıktan sonra, Alison mutfakta yardım etmeye koştu.

Grup bir davulcu bulmayı başaramamıştı, ama müşteriler arasında biraz davul çalabilen ve ayık olan birini bulmuşlardı ve o da birlikte çalmak için katılmıştı. Kötü bir yarık üzerine yara bandı yapıştırmak gibi bir şeydi ama en azından kalabalık yatışmıştı. Bir kredi kartıyla ilgili sorun çıktı ama Heather hiç oyalanmadan sorunu çözdü. Tony şaşırمامıştı, Sonuçta Heather bir muhasebeciydi. Parayı bilen bir insandı. Elbette ki bununla başa çıkabilirdi.

Onu asıl şaşırtan, diğer her şeyle de nasıl etkili şekilde başa çıkabildiğiydi.

Jamie'nin masalarıyla ilgilenmiş, müşterilerin siparişlerini inanılmaz bir hızla ulaştırmıştı ve personele emir verirken, hiç de emir veriyormuş gibi davranmıyordu. Daha ziyade otorite yansıtan önerilerdi. Personel onun peşine takılmış ve işe odaklanmıştı. Tony'ye kalan tek şey, siparişleri almak, hazırlamak, barı yeniden doldurmak, tuvaletlere daha fazla tuvalet kâğıdı koymak, birkaç şakaya gülmek, birkaç kişinin sırtını sıvazlamak ve birkaç kişiyle tokalaşmak olmuştu. Müşterilerden birkaçı gerçekten sinirlenmişti ama sonuçta kadın olduklarından, Heather ona gelerek özgün etkileyciliğini kullanma zamanının geldiğini söylemişti. Evet, Tony bunu yapabiliyordu.

Ama görünüşe bakılırsa, başka bir şey için ona ihtiyaç yoktu.

Heather ilk ortaya çıktığında Tony ona sinirlenmişti ama şimdi genç kadına minnet duyuyordu. Elbette ki bu kadar yetkin olmasına-çok fazla şaşırdığını söyleyemezdi. Vegas'taki o sabah, kendisi-alkol yüzünden doğru dürüst düşünemezken her şeyle ilgilenip boşanma sürecini başlatan o değil miydi?

Nihayet akış yavaşlamaya ve mekân boşalmaya başladığında, Tony bara gitti ve Lisa'dan bir bira istedi. Benliğini saran işe yaramazlık duygusundan kurtulmaya-'Çalışıyordu. Hâlâ Energizer tavşanı gibi ortalıkta-dolaşan ve her şeyi büyük bir ustalıkla sürdüren Heather'a bakmasa, bunu başarabilirdi de.

Bir bar ve restoran işletmek konusunda hiçbir fikri olmadığını anlamıştı.

Birkaç dakika sonra, Heather yanındaki bar taburesine oturup omzunu şakacı bir tavırla sıktığında, işler daha da kötüleşti.

"Eh, ne düşünüyorsun bakalım?" dedi Heather. "Sonuçta her şey gayet iyi gitti, ha?"

"Evet. Öyle."

"Sadece kendi bölümümde yaptıklarımın inanılmazsın."

"Bir hayli şey yaptığından eminim."

"Aslında, olayı kontrol altına aldıktan sonra, işler gayet sorunsuz aktı. Bir krep evinde kahvaltı saatinde çalışmayı dene. İşte gerçek kâbus odur."

Evet ama eminim sen onunla başa çıkmakta da sorun yaşamıyordun.

"Çok yorulmuş olmalısın," dedi Tony. "Eve gitsene. Ben de hesapları kapatıp gelirim."

"Hayır. Kalacağım ve temizliğe yardım edeceğim."

"Bu gerekli değil. Kendim becerebilirim."

"Sorun değil. Aslında, kapanışı yaptıktan sonra, bankaya yatırılacak parayı hazırlayabilirim."

"Bunu yapmana gerek yok."

"Sorun değil. Ben muhasebeciyim, unutma. Biz sayılarla yaşarız. Bu gece, oldukça büyük sayılarla uğraşacağız."

"Yani bedava yemeklerden ve personel primlerinden sonra yine de para mı kazandık?"

Heather'm gülümsemesi hafıfledi. "Haydi, Tony. Müşterilerin mutlu; personelin mutlu. Daha ne istiyorsun?"

"Bankada param olması hoşuma giderdi."

Heather'm yüzündeki gülümseme tamamen kayboldu. "Verdiğim kararlarla ilgili bir sorunun varsa, maliyeti ben karşılarım."

"Hayır. Hepsi benim hatam. Bunu yapmana izin verdim."

"Evet. Ve doğru şeyi yaptık."

"Jüri bu konuda hâlâ kararsız."

"Hayır. O bedava yemeklere ve primlere rağmen, bu gece bir hayli para kazandın. Ama olmasa bile, yine de değerdi. Müşterilerinin takdirini kazandın."

"Evet. İflas etmeden önce daha ne kadar takdir kazanırım dersin?"

"Tony. Biraz fazla abartmıyor musun?" Heather gülümsemeye çalıştı. "Bu geceki hesapları toplayana kadar bekle; haklı olduğumu göreceksin."

"Ben ilgilenirim."

"Ama gerçekten sorun değil. Sadece..."

"Heather, bilmiyor olabilirsin ama buranın patronu hâlâ benim. Ve sana eve gitmeni söylediğimde, eve gideceksin."(ahh, salak tony,ahh)

Heather ona bakakaldı ve yüzündeki ifade şaşkınlıktan öfkeye dönüştü. Sanki Tony'yi tokatlayacakmış ama kendini tutuyormuş gibi bakıyordu. Kelimelerinden buz parçaları dökülür gibi sakın ve yavâş-bir şekilde konuştu. "Elbette, Tony. Nasıl istersen."

Heather mutfığa girdi. Birkaç dakika sonra, önlüğünü çıkarmış, çantasını omzuna atmış halde çıktı ve Tony'ye hiç bakmadan-kapıya yöneldi.

"Heather!" dedi Erica. "Bekle!"

Heather döndü ve kız elinde iki hesapla ona koştu. "Bunları karıştırdım. Birayı bu hesaba eklemeliydim ama öbürü-ne ekledim. Ve üstelik doğru bira da değil. Acaba..."

"Tony ile konuş, Erica."

"Ha?"

"O sana yardımcı olur."

"Ama..."

"Buranın patronu o. Bunu sakın unutma." Heather, Tony'ye baktı. "Ben unutmayacağım."

Sonra kapıya döndü, sertçe çekip açtı ve öfkeli adımlarla bardan çıktı. Tony dişlerini sıktı ve kendine umursamadığını söyledi. Sonuçta ondan yardım istememişti ve kontrolü ele almasından da hoşlanmamıştı.

Erica çaresizce Tony'ye döndü. "Özür dilerim," dedi, hesapları göstererek. "Karıştırmak istemedim. Düzeltebilir misiniz?"

Evet, düzeltebilirdi.

Ne yazık ki Heather'm iki dakikada çözeceği bir sorunu çözmesi, Tony'nin on dakikasını alacaktı. Erica'yı başka şeyleri karıştırmaya gönderdikten sonra, bara döndü ve Li-sa'dan bir bira daha istedi.

"Ne geceydi," dedi Lisa.

"Evet. Kesinlikle."

"Ah, sana söylemeye fırsat bulamadım. Jamie'nin kocası aradı. Bu gece bir kızları olmuş. İki buçuk kilo. Yani muhtemelen yaşayacak."

Tony başıyla onayladı.

"Tanrı'ya şükür ki Heather geldi," dedi Lisa. "O olmasa ne yapardık, bilmiyorum."

Teşekkürler, Lisa. Tam da duymak istediğim şey.

"Bir şekilde üstesinden gelirdik," dedi Tony.

"Ama o işimizi çok kolaylaştırdı." Lisa güldü. "Heather kendi hayatında bir gün bile zorlanmış gibi görünmüyor."

Teşekkürler, Lisa, bir kez daha.

"Mesleği ne?" diye sordu Lisa.

"Muhasebeci."

Lisa gözlerini kırıştırdı. "Gerçekten mi?"

Lisa'nın inanamaması Tony'yi şaşırtmadı. Ama tüyleri ürperdi ve öfkesini bastırmakta zorlandı. "Bunda yanlış olan bir şey mi var?"

Lisa iki şarap kadehini lavaboya koymak için döndü. "Ah... hayır. Sadece... düşündüm ki..."

Tony onun neyi söylemediğini biliyordu. Onun gibi bir adamın asla zeki, profesyonel bir kadınla evleneceği aklının ucundan geçmemiştir. Görünüşe bakılırsa bütün dünya öyle düşünüyordu ve Tony bundan hoşlandığından emin değildi.

Lisa kadehleri rafa koydu. "Sadece, daha önce restoran yönetmiş olabileceğini düşündüm. Bu konuda çok şey biliyor gibi."

"Üniversitedeyken, bir krep evinde hafta sonu müdürü olarak çalışmış."

"Şimdi anlaşıldı. Onlardan birinde ben de çalışmıştım. Eğer bu gece burada olanların kötü olduğunu düşünüyorsan, bir Pazar sabahı öyle bir yeri yönetmeyi dene."

Tony sessizce iç çekti. Duymak istemediği bir şey daha.

Lisa omzunun üzerinden baktı ve alçak sesle konuştu.

"Sana söylemeliyim, Tony. Kızlardan bazıları -ben dahil-Heather'ı biraz merak ediyorduk, biliyor musun?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Yani, ikiniz çok hızlı evlendiniz. Alınma ama hiç senin tipin gibi görünmüyor. Ama bu gecedен sonra..." Lisa omuz silkti-ve hafifçe gülümsedi. "Heather zeki bir kız. Çok da tatlı ve nazik. Diğer kızların ne düşündüğünü bilmiyorum ama bence doğru bir şey yaptın."

Lisa ellerini kuruladı ve bir müşteriyle ilgilenmek için uzaklaştı. Tony karmakarışık bir halde oturuyordu. Öfkesini sürdürmek için elinden geleni yapıyor, Heather'm hiç hakkı olmadığı halde bu gece kontrolü ondan aldığını düşünmemeye çalışıyordu Ama gerçeğin hiç de böyle olmadığını anlaması uzun sürmedi ve sonunda kendini dünyanın en büyük aptalı gibi hissetti. (ha soyle)

Heather önce yönetmeyi bile beceremediği bu yeri alması için yirmi bin dolar vermişti. Sonra en çok ihtiyaç duyduğu anda yardımına koşmuştu. Oysa kendisi öfkelenmiş, onu aşağılamış ve eve gitmesini söylemişti. Hissettiği mide bulantısını bastırmak için birasından bir yudum daha aldı ama kaçış yoktu.

Heather ona yardım etmek için çok şey yapmıştı -üstelik bir değil, iki kez- ve şimdi karşılığında Tony ona ne vermişti? Hak etmediği bir nankörlük gösterisi.

İşleri berbat etmişti. Hem de çok kötü. Bir şekilde bunu düzeltmenin yolunu bulmalıydı.(eve kos tony eve)))

[zulem](#)

12. BOLUM.....

Yarım saat sonra Tony eve geldiğinde, Heather'm çoktan yatmış olmasını, böylece onunla bu gece yüzleşmek zorunda kalmamayı umuyordu. Ama oturma odasında ışıklar yanıyordu.

Lanet olsun. Hâlâ ayakta.

Tony kapıdan girdiğinde, üzerinde sabahlığıyla kanepede oturuyordu ve ayağında pembe terlikler vardı.. Saçları duştan yeni çıkmış gibi ıslaktı. Televizyonda sadece uykusuzluk çekenlerin izlediği sıkıcı bir program vardı. Tony uzaktan kumandayı aldı, televizyonu kapadı ve taşı bile eritecek bir şekilde Heather'a baktı.

Bu koku neydi? Temizlik ürünleri mi? Tanrım. Heather'ın öfkesini pislikten çıkaracağını tahmin etmeliydi.

Kapı kapatıp kilitledikten sonra, yavaşça dönerek Heather'ın öfkeli yüzüne baktı ve sessizce iç çekti. "Sadece beni sinirlendirmek için bir şeyleri temizledin, değil mi?"

"Buzdolabının üstünü. Pencere eşiklerini. Kanepenin altını."

"Başka?"

"Evet. Diş fırçanı sterilize ettim."

"Ne yaptın?"

"Berbat durumdaydı. Bir ay önce yenisini almalıydın."

"Sterilize mı ettin?"

Heather gözlerini daha da kıstı. "Dedim ya, berbat durumdaydı."

"Şimdi tadı dezenfektan gibi olacak, değil mi?"

"Eğer şanslıysam, evet."

Pekâlâ. Bunu hak etmişti. Bu kadını bir daha sinirlendirmeye niyeti yoktu; yoksa iç çamaşırlarının kolalanacağından ve bilgisayar klavyesindeki tuşların üzerindeki harfler ve rakamlar silinene kadar temizleneceğinden emindi.

Tony sessizce ellerini kaldırdı ve bir yere oturdu. Dirsek lerini dizlerine dayayıp, ellerini birleştirdi. Bir an ellerine baktıktan sonra, yavaşça bakışlarını Heather'm gözlerini kaldırdı.

"Bu gece nankör bir piç gibi davrandım, değil mi?"

Heather o büyük, parlak mavi gözlerini kırıştırdı ve biraz olsun sakinleşmeye başladı. "Evet. Öyle. Bütün akşam senin için kendimi parçaladım."

"Biliyorum."

"Ve sen bana böyle teşekkür ettin."

"Haklısın. Sersem gibi davrandım."

"Evet."

"En kötüsünden."

"Bu da doğru."

"Birden ona kadar..."

"Lanet olsun, kendini aşağılamayı keser misin? Bu benim işim."

Tony doğrulup oturdu ve başını kanepenin sırtlığına dayadı. "Doğru yapabileceğim bir şey daha var: Özür dilemek."

Heather ona şüpheyile baktı. "Yani bu bir özür mü?"

"Çok geç. Yorgunum. Yapabileceğim en iyi şey bu. Ama eğer istersen, yarın baştan alabilirim."

"Hayır. Önemli değil." Heather dudaklarını büzerek gözlerini kıstı. "Ama en azından önce biraz öfkemi kusmama izin verebilirdin."

"Yap o zaman," dedi Tony, gözlerini kapayarak. "Bunu hak ettin."

"Pekâlâ, şimdi yapamam. Sen kendini bu kadar aşağıla-dıktan sonra olmaz. Bu beni ne kadar tatmin eder ki?" Heather kanepede arkasına yaslanıp kollarını göğsünde kavuşturdu. "Şimdi, bana neden öyle nankör bir piç gibi davrandığını söyler misin?"

Tony bunu söylemekten nefret ediyordu ama Heather bir açıklamayı hak etmişti. "Bu gece onca sorunla başa çıkmakla hiç zorlanmadın, değil mi?"

Heather duraksadı. "Hiç zorlanmadığımı söyleyemem."

"Sen geldikten sonra her şey yoluna girdi."

"Tökezlediğimiz yerler vardı..."

"Ve sen onları da çözdün."

"Şu kredi kartı sorunu vardı."

"Çözdün."

"Evet ama..."

"Bu kadar becerikli olmak zorunda mısın?"

Heather ona sanki aklını kaybettiğini düşünüyormuş gibi baktı. "Becerikli olmak bir sorun mu?"

"Sen öyle olduğunda ve ben olamadığımda, evet. Bu bir sorun."

Heather şaşırmıştı. "Yani bu yüzden mi öyle davrandın? Orayı senden daha iyi yönettiğimi düşündüğün için mi?"

Tony bunları duyunca yüzünü buruşturdu.

"Kendini tehdit altında mı hissettin?"

"Şu psikosomatik gevezeliği keser misin? Dr. Phil gibi konuşuyorsun."

Heather arkasına yaslandı ve inanamayan gözlerle Tony'ye baktı. "Kafami koparmak yerine neden bana neler hissettiğini söylemedin ki?"

"Ah, evet. Tanıdığın kaç erkek bir kadına gidip 'Seninle konuşabilir miyiz? Sana duygularımı anlatmak istiyorum du der?' Tony gözlerini ovaladı ve derin bir iç çekti. "Belki de babam haklıydı."

"Baban mı?"

"Evet. O adam yürüyen bir klişe. Bilirsin, oğluna asla bir halt olamayacağını söyleyenlerden."

Heather duraksadı. "Bu korkunç!"

"Hayır. Aslında pek değil. En azından, başarısız olduğumda onu haklı, çıkaracağımı biliyorum."

"Hayır. Bunda başarısız olmayacaksın."

"Babama bunu sakın söyleme. Kalbi kırılır."

"O zaman kırılmak zorunda. Sen McMillan gibi bir yeri yönetmek için doğmuşsun."

"Bu gecedен sonra, bu konuda ciddi şüphelerim var."

"Beni dinle, Tony. Bu geceki sorunların aslında sorun değildi. Herkes bu tür şeylerle nasıl başa çıkacağını öğrenebilir. Ama sen, çoğu insanın sahip olmadığı bir şeye sahipsin."

"Neymiş o?"

"Bir mahalle barı, atmosferle ilgilidir. Konukseverlikle. İnsanlar bu yerlere gittiklerinde kendilerini rahat hissetmek isterler. Sen insanlarla iletişim kurmayı biliyorsun. Sadece onlara o muhteşem gülümsemeyle bakmaya devam et, hiçbir sorun yaşamazsın."

Tony, Heather'a yandan bir bakış attı. "Yani benim muhteşem bir gülümsemem olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Elbette. O da muazzam egonun bir parçası."

"Yani yapmam gereken tek şey insanlara gülümsemek; böylece büyük bir başarı mı kazanacağım?"

"Hayır. Büyük bir başarı kazanmak için kışını yırtman gerekecek. Ama gülümseme, senin garantin."

Zor iyidir. Peşinden gittiğin şeyin değerli olduğunu gösterir. Ama Tony, istediği şeyin peşinden tek başına gitmenin zor bir şey olabileceğini anlamaya başlıyordu.

"Gece vardiyasında geçici yardımcı müdürüm olmaya ne dersin?" diye sordu Tony. "Sadece Jamie geri dönene kadar. Karşılığını ödeyeceğim, elbette."

Teklifi üzerinde düşünmeden yapmıştı ve Heather'm yüzündeki ifadeye bakınca, bunun yanlış olduğunu görebiliyordu. Muhtemelen muhasebeci olarak çok para kazanıyor olmalıydı ve yaptığı şey, ona fisticla ödeme yapan bir ek işle çalışma fırsatıydı.

"Boş ver," dedi Tony. "Aptalca bir fikirdi. Sadece..." Dur aksadı. "Yakınımda ne yaptığını bilen insanlara ihtiyacım var. Sadece kendim ne yaptığımı öğrenene kadar."

"Hayır. Bence Kayla'yı yardımcı müdürün yapmalısın. Zeki, güvenilir ve herkesle anlaşabilen biri. Benden istediğin şey, gerektiğinde garsonluk da yapabilen bir danışman olmam."

"Pekâlâ."

"Ama bana para ödemeni istemiyorum."

"Karşılıksız çalışmana izin veremem."

"Benimle tartışma. Eğer hak ettiğim parayı ödeyecek olsaydın, bir ay dolmadan iflas ederdin."

Bu gece gördüklerinden sonra, Tony onun haklı olduğunu biliyordu.

"Bir tavsiye daha. Büyük bir açılışa ihtiyacın var."

"Ama mekân zaten açık."

"O halde yeniden açılış. İnsanlara yönetimin değiştiğini ve artık yeni bir isim olduğunu göstermelisin."

"Yeni bir isim mi?"

"Bence McMillan'ın dönemi bitti; artık McCaffrey olmalı."

Tony bundan hoşlanmıştı. Aslında mekâna adını vermeyi düşünmemişti, ama üzerinde düşününce, Heather'ın iyimserliğinin bulaşıcı olduğunu görüyordu.

"Belki de," dedi Tony.

"Kesinlikle. Bir tabela hazırlat ve büyük açılışı gerçekleştirelim. Reklam yapacağız. Ne kadar kalabalık olursa o kadar iyi ve bu kez hazır olarak karşılarına çıkacağız. Basın tanıtımını ben hazırlayacağım. Davetleri göndereceğim. Yiyecek ve içecek seçimleri konusunda beyin fırtınası yapabiliriz. Bu işi doğru yaparsak, nüfusun yarısına ulaşırız. Ne dersin?"

Tony'nin başı dönüyordu. "Sanırım az önce Heather Kasırgası geçti."

"Bunu iltifat olarak alıyorum."

"Her şeyi o kadar basit gösteriyorsun ki."

"Ama öyle."

Yanlış. O kadar basit olsaydı, Tony bu söylenenlerin hepsini çoktan yapmış olurdu. Bir bar ve restoran yönetmek, sandığından çok daha zor bir işti ama her nasılsa, Heather'ın yardımıyla, o kadar da aşılmaz bir engel gibi görünmüyordu.

Heather esnemesini bastırdı ve kanepenin ucuna kaydı. "Çok geç oldu. Ben yatmaya gidiyorum."

"Evet. Bu iyi fikir."

O anda Heather'm saçlarını fark etti. Hâlâ ıslaktı ama ilk kez, daha önce düz olan yerlerin kıvrıkcık buklelerle omuzlarından ve sırtından aşağı döküldüğünü görüyordu.

Heather ayağa kalkmadan, Tony uzanıp buklelerden birine dokundu. "Hmm, bak burada ne varmış."

Heather geri çekildi ve saçlarını düzeltmeye çalıştı.

"Gerçekte böyle mi?" diye sordu Tony. "Kıvrıkcık mı?"

Heather tiksintiyle baktı. "Kıvrıkcık oldukça kibar bir kelime."

"Yani genellikle düzleştiriyor musun?"

"Her sabah."

"Neden?"

"Dalga mı geçiyorsun? Eğer bunu yapmazsam, kanişe benziyorum."

Tony başını iki yana salladı. "Bu kadar düzgün ve düzenli olmaktan vazgeçer misin?"

Heather kaşlarını çatı. "Düz saçlar istemenin neresi yanlış?"

"Ama sen hayatındaki her şeyin dümdüz olmasını istiyorsun. Düzenli. Mükemmel. Kusursuz."

"İnandığının tersine, bu bir kişilik kusuru değil."

"Hayır, değil. Ama eğlenmeni ve iyi zaman geçirmeni engelliyor. Biraz hayatını ve kendini altüst et, Heather. Yağmurda yürü. Çamurlarda yuvarlan. Duşta şarkı söyle." Tony sırtı. "Tvvinkie ye."

"Ve sanırım başımı bir limuzinin çatı penceresinden de çıkarmalıyım."

"Ne zaman istersen söyle, gidip hemen bir limuzin kiralayayım."

Heather başını iki yana salladı. "Sen gerçekten delisin."

"Bunu daha önce de söylemiştin, ama bundan gerçekten nefret ettiğini sanmıyorum."

"Seni inandırmak için ne yapmalıyım?"

"Şimdi bunu görünce," dedi Tony, "beni inandırabileceğini sanmıyorum."

"Saçlarım dağınık diye, derinlerde benim de öyle olduğumu mu düşünüyorsun yani?"

"Başka neler gizlediğini merak ediyorum sadece."

Tony bu konuda ciddiidi. Bu geceden sonra, Heather'da ilk bakışta görülenden çok daha fazlasının olduğunu anlamıştı. Heather ona o masmavi gözleriyle bakarken, Tony içinde daha önce fark etmediği kıpırtılar hissetti.

Heather aniden güzel olmuş filan değildi. Ama duştan dolayı hâlâ pembe olan yanaklarına bakarken, boynunun yan tarafında ılık ve baştan çıkarıcı görünen teni incelerken, güzel kavramını yeniden değerlendirdiğini fark etti.

"Tony," dedi Heather. " yle bakmayı keser misin?"

Tony onun gözlerine baktı. "Sadece karımı hayranlıkla inceliyordum."

"Karının hayran olunacak bir tarafı yok."

"Neden bu konuda kararı kocasına bırakmıyor?"

Heather'ın kalp atışları hızlandı. " ok geç oldu. Yatağa gitmem gerek."

Heather kanepeden kalkmaya çalıştı ama Tony onu bileğinden yakaladı. "Bak sana ne diyeceğim, tatlım. Sen bana yardım ediyorsun, bu yüzden ben de sana yardım edeceğim."

"Ne için?"

"Bana işimin nasıl başarılı olabileceğini gösteriyorsun," dedi Tony, kelimelerini vurgulamak için öne eğilerek, "ve ben de sana hayatında hiç olmadığı kadar eğlenebileceğini göstereceğim."

Tony'nin sesinin alçak, baştan çıkarıcı tonu, Heather'ın kulaklarına müzik gibi geliyor, bütün sinir uçlarını zevkle uyarıyordu.

Seni baştan çıkartıyor.

 nanması imkânsızdı ama önünde bütün veriler mevcutken yanlış çıkarımlarda bulunmazdı. Bu düşünce zihninde belirlediği anda bütün duyuları beklentiyle canlanmıştı, ama Tony ile birlikte bir yatağa yaklaşmaya hiç niyeti yoktu.

Tony tekrar konuştuğunda, sesi neredeyse fısıldar gibiydi. "Limuzini düşünüyordum."

Ağızlar, dudaklar, eller, öpücükler, dokunuşlar... "Ne olmuş?"

"O gece bıraktığımız yerden devam etmememiz için hiçbir neden yok."

Parmağını Heather'm buklelerinden birine dokundurdu ve omzuna doğru kaydırđı. Sonra eğildi ve boynuna bir öpücük kondurdu. Heather o kadar şaşırmıştı ki kıpırdayamı-yordu.

Durdur onu. Hemen. Bundan iyi bir sonuç çıkmayacak.

Ama her nedense, Heather olduğu yerde donmuş halde oturuyordu. Tony'nin dudakları boynunda dolaşmaya ve ona daha önce hissettiklerini hatırlatmaya başladı. Ama şimdi daha da iyiydi, çünkü şampanya yüzünden uyuşma-mıştı. Tony dudaklarını Heather'm kulağına doğru kaydırđı ve konuşurken sıcak nefesi kulağına okşadı.

"Seninle sevişmeyi ne kadar istediğimi bilemezsin. O li-muzinin arka koltuğunda."

"Sana izin vermezdim," dedi Heather, nefesi kesilerek. "O tür şeyler yapmam."

"Heather, beni o kadar istiyordun ki giysilerimi parçalamamana hayret ettim."

Bu devam ederse, o senin üzerindeki kileri parçalayacak.

O ana kadar, limuzinde yaşadıkları şeyler bulanıktı, ama şimdi nasıl hissettiğini çok iyi hatırlıyordu. Yine de bu yanıştı. Tony ile bu kadar yakın olmak, felakete davetiye çıkarmak demekti. Bunu zaten kanıtlamamış mıydı?

Belki de doğru değildi. Belki bir şeyler değişmişti. Belki Heather onu etkilemeyi başarmıştı. Belki bu geceden sonra, Tony nihayet bir kadının et parçasından fazlası olabileceğini anlamaya başlamıştı. Belki...

Ama o anda kelimeler zihninden silindi ve hiçbir şey düşünemez oldu.

Tony derin ve keskin bir şekilde nefes alırken, elini Heather'm kalçasına koydu ve tişörtünün altından yukarı doğru çıkarmaya başladı. Elini hareket ettirdikçe, Heather'm kalp atışları daha da hızlanıyordu. Tony'nin dudakları genç kadının kulağından çenesine kadar yavaş ama yakıcı öpücüklerle ilerledi.

"Bir ay boyunca," diye mırıldandı Tony "ben başka kadınlarla görüşmeyeceksem, sen de başka erkeklerle görüşmeyeceksin. Sadece sen ve ben. Bunun tadını çıkarmaya ne dersin?"

Cevabını beklemeden, Tony onu öpmeye başladı. Ahh, şimdi hatırlıyordu. Heather, limuzinin arkasında öpüşüklerinde neler hissettiğini işte şimdi hatırlıyordu Tanrım, bd adam gerçekten işini biliyordu.

Ama zihni boşalırken, birkaç beyin hücresi tekrar devreye girdi. Az önce ne demişti? İkisi de başkalarıyla seks yapmayacak, sadece birbirleriyle birlikte mi olacaklardı?

Durumun gerçekliğini kavradığında, Heather çok utandı. Tony'den uzaklaştı ve avucunu onun göğsüne dayadı.

"Dur."

Tony donup kaldı. "Sorun nedir?"

Heather onun gözlerine baktı. "Birkaç hafta kimseyle birlikte olmayacaksın. Bunun senin için çok zor olduğunu biliyorum. Ama başka kadınlarla birlikte olamayacaksın diye bana yaklaşmana da izin veremem."

Heather kalkıp yatak odasına yöneldi ama Tony onu kolundan yakalayıp tekrar oturmaya zorladı. "Bir dakika. Sen bunun benim için gerçekten sadece bundan ibaret olduğunu mu sanıyorsun?"

"Ah, lütfen. Üç garsonunu ve beni yan yana koy. Hangimizi seçerdin, Tony?"

"Neden kendini bu kadar aşağılıyorsun?"

"Kendimi aşağılamıyorum. O kadınların sahip olmadığı özelliklere sahibim. Ama sana çekici gelecek türden bir kadın da değilim ve dolayısıyla, bana bu şekilde yaklaşmanın sadece seks amaçlı olduğunu görebiliyorum. Üzgünüm. Ben kimseyle öylesine yatamam."

"Peki, bana gerçekten çekici gelebileceğin olasılığını hiç düşünmedin mi?"

"Ah, lütfen. Daha önce seninle aynı anda McMillan'da kaç kez bulunduğumu bilmiyorum. Benimle ilgilemeydin, şimdiye kadar bu olurdu."

"Ben oraya iyi zaman geçirmek için gidiyordum. Gülmeyi seven, spor izleyen, bilardo oynayan kadınları fark ediyordum. Asla masasından kalkmayan, barda oturmayan ve selam vermeyen kadınları hiç fark etmedim."

"Biraz samimiyetsiz davranmıyor musun? Kapıdan mükemmel bir kadın girse ve duvarın dibindeki bir masaya otursa, radarın onu o kadar hızlı algıladı ki kadının başı dönerdi."

"Bu adil bir değerlendirme." Tony ona yaklaştı. "Ama seni fark etmemiş olmam, şimdi sana çekim duymadığımı anlamına gelmez."

"Güzel. Bunun da doğru olduğunu düşünebiliriz. Ama fark etmez, çünkü ben sana karşı çekim duymuyorum."

"Öyle mi? Limuzinin arkasında geçirdiğimiz geceye ne diyeceksin?"

"Sarhoştum."

"Hislerini gizleyemezsin." Tony elini Heather'm yanağına koydu. "Yanakların alev almış gibi."

Heather geri çekildi. "Bunu yapma."

"Yalan söyleme. Benim seni istediğim kadar, sen de beni istiyorsun."

"Hayır. Sana bunun olmayacağını en başından söyledim."

"Ama o, o zamandı," dedi Tony. "Şimdi buradayız. Senden hoşlanıyorum, Heather. Her geçen an biraz daha fazla. İkimizin birlikte olmaması için bir neden göremiyorum."

Tony bakışlarını hiç kaçırmamıştı. Heather onun yüzünde samimiyetsizlik belirtileri aradı

ve hiçbir şey bulamadı. Ama bu, Tony'nin nedenlerinin öncekinden daha masum olduğu anlamına gelmezdi.

"Ne düşündüğünü açıkça ifade ettin, Tony. Başka kimseyle yatamayız, dolayısıyla birbirimizle yatabiliriz. Bu bana bir şeylerin değiştiğini düşündürüyor." Heather ayağa kalktı. "Sana barda yardım edeceğim ama onun dışında, bütün bunlar sona ermek zorunda."

"Heather..."

"İyi geceler, Tony."

Heather yatak odasına girip kapıyı kapadı ve doğrudan banyoya girdi. Aynada kendine baktı.

Tony haklıydı. Yanakları kıpkırmızı olmuştu.

Yüzüne soğuk su çarptı ve havluyla kuruladı; keşke kalp atışlarını da yavaşlatabilseydi.

Tony iyiydi. O kadar iyiydi ki herhangi bir ortamda herhangi bir baştan çıkarma planını başarıyla gerçekleştirebilirdi. Sonuçta Tony'nin beynim harekete geçirmişti. Bir bakalım... Bir aylığına, pek de çekici olmayan bir kadınla sıkışıp kaldım. Onu yatağa atmak için neler söyleyebilirim?

Bu gerçekten beklemediği bir şeydi.

Peki, bana gerçekten çekici gelebileceğin olasılığını hiç düşünmedin mi?

İşin üzücü tarafı, bir an için ona inanmıştı. O muhteşem yeşil gözlere bakmış ve söylediği her kelimeye inanmıştı.

Sonra akli başına gelmişti.

Artık Tony'nin birçok kadını nasıl kolaylıkla baştan çıkarabildiğini anlıyordu, çünkü kendisini de neredeyse baştan çıkarıyordu. Ama Tony ne söylerse söylesin, Heather gerçeği biliyordu. Hormonları çıldırmış tavşanlar gibi devam edebilirlerdi ama sonuçta Tony'nin ona çekim duymasının tek nedeni, orada olması, dışı olması ve canlı olmasıydı.

Heather yalan söylememişti. Gerçekten de kimseyle öylesine yatmazdı. Ama Tony bunu hep yaptığı için, bir şeyler başlamadan durdurmak en iyisiydi.

Birkaç dakika sonra, Tony hayal kırıklığıyla yatağa çöktü. Heather'ı daha önce fark etmemiş olabilirdi ama şimdi onu fark ettiğini inkâr edemezdi.

Yanlış bir şey söyleyip her şeyi mahvettiğine inanamıyor-du. İsteddiği tek şey, bir ay boyunca birbirlerini daha iyi tanımak için ellerinde mükemmel bir fırsat olduğuydu. Bunda ne sakınca olabilirdi ki?

Yatak odasına gidip Heather'ı baştan çıkarmayı tekrar denemeyi düşündü ama bunu

yaparsa, Heather'm onu tokatlayacağı şüphesizdi ve böyle bir reddedişi hangi erkek kaldırılabilirdi? Kendini böyle bir durumda bulacağı hiç aklına gelmemişti. Bu taktiği her seferinde kullanırdı ve genellikle boş sözler işe yarardı ama bu kadın onlara kanmayacak kadar akıllıydı.

Peki, neden Heather'ı bu kadar çok istiyordu?

Belki de hiçbir şey değişmemişti. Belki, daha önceki gibi, sadece biriyle yatmak istiyordu.

Belki de bundan fazlası vardı.

Hayır. Bu imkânsızdı. Zeka, beceriklilik ve kontrolü ele alma tutumu, asla bir kadında aradığı özellikler arasında olmamıştı. Aslında, bu tür şeylerin daima iyi zaman geçirmeye engel olacağını düşünmüştü. Ama şimdi...

Bu şeylerin daha önce ne kadar baştan çıkarıcı olabileceğini hiç fark etmemişti. Heather'm ne kadar baştan çıkarıcı olabileceğini de.

Üç garsonunu ve beni yan yana koy. Hangimizi seçerdin?

Bir hafta önce, bu soruya hiç düşünmeden cevap verebilirdi. Ama şimdi o kadar da emin değildi. Belki de seksi bir gülümsemeyle ve baştan çıkarıcı sözlerle etkileyemeyeceği, asla çekici bulacağını tahmin etmediği birini seçerdi.

[zulem](#)

13. BÖLÜM...

Ertesi gün saat onda, Heather parlak bir güneşle, ağrıyan kaslarla ve kahve kokusuyla uyandı. Sabahlığını giyip mutfığa girdiğinde, Tony'yi masaya çökmüş halde kahvesini yudumlarken ve gazete okurken buldu. Üzerinde lime lime bir Rangers tişörtü ve yeşil ekose paçalı külot vardı. Saçları darmadağınktı. Gözleri şişmişti. Tıraş olmamıştı. Her erkek bu kadar bakımsız görünebilirdi ama Tony'yi bu halde bile bu kadar çekici gösteren neydi?

Tony döndü ve Heather'ı yavaşça baştan aşağı süzüp gülümsedi. "Günaydın."

Heather için, sabahlar yastık izi çıkmış yanaklar, yarı kapalı gözler ve darmadağınık, karmakarışık saçlar anlamına geliyordu. Tony'nin ona o şekilde bakması, sekse sandığından daha da aç olduğunu düşündürdü. Ne yazık ki Tony ona bu şekilde baktığı her seferinde, Heather'm ona teslim olmamak için ördüğü zihinsel duvarın bir tuğlası daha yıkılıyordu. O tuğlalar gözden kaybolurken, Heather'm onun teklifini kabul etmesini

engelleyen tek şey, boşanmaları sona erdiğinde, Tony'nin ona duyduğu ilginin çabucak havaya karışacağına kesinlikle inanmasıydı.

Sadece karımı hayranlıkla inceliyordum.

Ne saçmalıktı ama! Yine de, bunlara kanmamış olsa bile, Tony'nin bu palavraları satmak konusunda çok başarılı olduğunu kabul etmeliydi.

"Günaydın," dedi Heather, kendine bir fincan kahve koyarken.

"Saçların," dedi Tony.

Heather kaşlarını çattı. "Ne olmuş?"

"Bugün böyle bırak."

"Hayır. Yıllardır saçlarımı bu halde bırakmadım ve buna başlamaya da niyetim yok."

"Ama hoşuma gitti."

"Darmadağınık olan her şey hoşuna gidiyor senin."

"Şey, evet, ama..."

Heather ona döndü. "Eğer saçlarım hakkında konuşmayı kesersen, sana kahvaltı hazırlayacağım."

Tony bir an bunu düşündü. "Pekâlâ. Anlaştık."

Heather bir kâseyle tava çıkardı, ocağı açtı ve buzdolabından birkaç yumurta aldı. Yumurtaları kâseye kırdı.

"Yumurtada çok fazla kolesterol olduğunu sanıyordum," dedi Tony.

"Aynı zamanda da protein yüklüler. Kötüyü iyiyle dengeleyebilirsin. Elbette ki Tvinkie'nin dört ana yemek grubuna dahil olduğuna inanmayan insanlar için konuşuyorum."

"Değil mi?"

"Beslenme düzenin berbat."

"Bedeni ve ruhu birlikte tutuyor."

"Damarlarının içinin ne durumda olduğunu tahmin bile edemiyorum."

"Edebilirsin. Krema dolular."

Heather tiksintiyle yüzünü buruşturdu ve bir dolaptan bir kutu tava spreyi çıkardı. Kapağı

açıp tavaya sıkmaya başladı.

"Ah, Tanrı aşkına," dedi Tony Ayağa kalkıp kutuyu He-ather'dan aldı ve çöpe attı.

"Hey!" dedi Heather. "Ne yapıyorsun?"

Tony buzdolabını açıp bir paket margarin çıkardı ve He-ather'a uzattı. "Al."

Heather margarine şaşkınlıkla baktı. "Ben margarin yiye-mem. Birkaç hafta içinde o nedime elbisesinin içine girebilmem gerek ve bana bir beden küçük geliyor."

Tony şaşırdı. "Neden doğru bedeni almadın ki?"

"Regina'nın marifeti."

"Pekâlâ. O halde, neden Regina doğru beden almadı?"

Heather iç çekti. "Bunu açıklamak için çocukluğumuza dönmem gerek. O zamandan beri beslenme düzenimde bol miktarda kereviz sapı ve pirinçli kek bulunduğunu" söylemem yeterli olur sanırım."

"Nedime elbisesini boş ver. Çıplak git."

"Ah, bu gerçekten ilginç olurdu."

"Benim hoşuma giderdi."

"Çünkü sen sapıksın." Heather bir parça margarin alıp tavaya attı.

"Kendini kaptırma," dedi Tony.

"Şşş, bu kadar bile kullandığım için şanslısın."

Tony tekrar yerine oturdu ve Heather'i süzdü. "Biliyor musun, hiç aklıma gelmezdi ama mutfakta bir kadın olması gerçekten güzelmiş."

Heather döndü ve Tony'ye öfkeyle baktı. "Yemek pişiriyorum, çünkü güzel yemekler seviyorum; bu sana yumurtalıklarım için yaşadığımı düşündürmesin."

"Tamam. Bir kadın olarak doğal rolünü kabul etmek istemiyorsan, o halde benim de örümcek öldürmemi bekleme."

"Neyse ki o iş cesaret gerektirmiyor." Heather yumurtaları tavaya döküp çatalla karıştırmaya başladı. "Büyük açılışı düşünüyordum. Ne zaman yapmak istersin?"

"Dur bir dakika." Tony mutfak çekmecesine gidip küçük bir takvim çıkardı. "Ayın on ikisi, Cumartesi gününe ne dersin?"

"Regina'nın düğününden önceki gece."

"Bu bir sorun mu?"

"Olmamalı, çünkü prova yemeği Perşembe gecesi. Aslında Pazar günü düğünden bir gece önce yapacaklardı ama Jason'm annesi o gece şehir kulübünü ayarlayamamış."

"Yani Cumartesi iyi."

"Evet. Bu da bize gerekli planlamaları yapmak için yeterli zaman tanıyor."

"Çok fazla beklemek istemiyorum. Eski karım olduğunda, insanlar neden halâ yanımda olduğunu ve yardım etmeye çalıştığını merak edeceklerdir."

"Mantıklı. On ikisi diyelim. Bugünden planlamaya başlıyorum."

"Bana uyar. Ama başka bir şey yapman gerekmeceğinden emin misin?"

Aslında yapabileceği bir sürü şey vardı. Cumartesi günleri öğleden sonraları temizlik yapmıyorsa, Heather genellikle kupon keser, arabasını muayeneye götürür, alışveriş yapar, fatura öder veya kesinlikle gerekli ama aynı ölçüde de sıkıcı olan daha bir sürü şey yapardı.

Ama yeni bir işi ayağa kaldırmaya çalışmak? Bu gerçekten heyecanlıydı işte.

"Bugün evde kalırsam," dedi Heather, Tony'ye, "sadece pencereleri ve buzdolabının arkasını temizlemekle uğraşırım. Bunu mu tercih edersin?"

"Tanrım, hayır."

"O halde tamam. Önce yeni bir tabela siparişiyle ilgileneceğim. Ayrıca, barda masaların üzerine bırakabileceğimiz kartlar bastıracağım. Müşteriler bize bilgilerim verirse, ne zaman hangi grupların çalışacağını, hangi spesiyalitelerin sunulacağını vs. onlara e-posta mesajlarıyla bildirebiliriz. Bağlantıyı kaybetmezsek, onlar da gelmeye devanı eder."

Tony ona şaşkınlıkla baktı. "Bu çok güzel bir fikir. Neden benim aklıma gelmedi?"

"Çünkü sen büyük resim adamısın ve ben de detay odaklı biriyim. Bir veri tabanı oluşturmaya bugünden başlıyorum. Arkadaşlarının ve akrabalarının adresleri var mı?"

"Evet. Adres defterim yatak odamda."

"Gidip al. Kahvaltımızı ederken konuşabiliriz."

Tony gittiğinde, Heather ekmek kızartma makinesine iki dilim ekmek attı.

Tony birkaç dakika sonra geri döndü. "Üzgünüm, biraz hırpalanmış durumda," dedi, adres defterini masaya bırakırken. "El yazım da pek iyi sayılmaz. Okuyamadığın bir şey olursa ben söylerim."

Heather tabakları doldurup masaya getirdi. Tony adres defterini karıştırmaya devam ediyordu.

"Buradakilerin çoğu kadın," dedi Tony.

"Ne şaşırtıcı!"

"Davet göndermen gerekenleri de işaretleyeceğim."

Kahvaltı ederken, Tony sayfaları çevirdi ve neredeyse bütün isimleri işaretledi. Taşındığını bildiği insanlar varsa, Heather ona not almasını ve yeni adreslerini bulacaklarını söyledi. Defterin yarısına geldiğinde, Heather kırktan fazla isim işaretlendiğini tahmin ediyordu.

"Çok kişiyi tanıyormuşsun," dedi Heather.

"Ben dost canlısı biriyim. Çocukken dünyanın neredeyse her yerinde yaşadım. Hızlı arkadaş edinmeyi öğrendim. Bu benim tek yeteneğimdi."

"Doğru. Baban ordudaydı."

"Evet. Bazen tekrar taşınmak zorunda kaldığımızda, bir öğrenim yılını bile bitirmemiş oluyordum."

"Bu çok kötü. Eminim arkadaş edinmekte zorlanmışsın-dir."

"Pek sayılmaz. İnsanlar sınıf palyaçolarına çabuk ısınır."

"Sen mi? Sınıf palyaçosu mu? Bak bu gerçekten şaşırtıcı iste." .

"Aslını istersen bu sadece ortaokuldaydı," dedi Tony. "Liseye başladığımda, hızlı popülerlik kazanmanın başka yollarını keşfettim."

"Kızlarla."

"Hı-hım. Bütün kötü çocuk şeylerini yapıyordum. Büyü gibiydi."

"Kötü çocuk mu?"

"Çocukça şeyler. Duvar yazıları. Sokak yarışları. Bilirsin." Heather şaşırdığında, Tony açıkladı. "Affedersin. Sanırım mezuniyet konuşmacıları bu tür şeyleri pek bilmez."

"Eminim baban bayılmıştır."

"Öfkeden düz duvara tırmanıyordu ama kızlar bayılıyordu."

"Yani çocuk suçlularla birlikte olmayı mı seviyorlardı?"

"Ah, evet. Özellikle de üstüne biraz işkence görmüş bir ruh motifi çizdiğim zaman. Lise

kızları drama bayılır."

Heather ona aptal aptal baktı. "Yabancı bir ülkenin hapishanesinde çürümediğin için şanslısın."

"Hayır. Babam her seferinde başımı dertten kurtardı. Yoksa onun için bir utanç kaynağı olurum ve kimse Kumandan McCaffrey'i utandıramaz."

"Babandan söz etmişken," dedi Heather, "Fort Lauderdale-le'de yaşıyor olması çok kötü. Sence büyük açılışa gelebilir mi?"

"Babam mı? Hayır."

"Neden olmasın?"

"Çünkü onu davet edecek filan değilim."

Heather şaşkınlıkla arkasına yaslandı. "Ama neden?"

"Onunla üç yıldır konuşmadım. Şimdi tekrar görüşmeye başlamak istemiyorum."

"Üç yıl mı?"

"Evet, Heather. Benim ailem seninki gibi değildir."

"Şey, sanırım eyalet dışında yaşıyorsa.."

"Plano'da yaşıyor."

Heather gözlerini kırıştırdı. "Bir dakika. Anneme ve babama onun Fort Lauderdale'de yaşadığını söyledin."

"Çünkü seninkilerin onunla tanışmak konusunda hayallere kapılmasını istemiyordum."

"Burada yaşıyor ama onunla hiç görüşmüyor musun yani?"

"Babam ve ben hâlâ anlaşılamıyoruz. Bu ikimiz için de daha iyi."

"Ama bir iş kuruyorsun. Bu büyük bir şey. Eminim bir anlamı olmalı."

"Tatlım, senin açından bakınca bunu anlamanın zor olduğunu biliyorum ama bazen aile üyelerini üç yılda bir görmek iyi bir şeydir."

"Ama o senin baban!"

"Aslında pek sayılmaz. O Kumandan McCaffrey ve o kadar."

"Yani seni büyütürken çok mu sertti?"

"Disiplin düşkünü bir babayla rahatlığı ve özgürlüğü seven bir oğlun klasik durumuydu. Kendi hayatımla ilgili bir şeyler yapmamı istiyordu ve ben de onun cehenneme gitmesini istiyordum."

"Eminim 'kendi hayatınla ilgili bir şeyler yapmak,' orduya katılmakla ilgiliydi."

"Ah, evet. On iki yaşından beri bununla kafamı ütüle-ii. Ama önce üniversite diploması almamı istiyordu. Sadece bir yıl dayanabildim. Asıl kavga o zaman başladı. Okuldan çıkıp barmen olarak iş buldum. Olay büyüdü. Şimdi dönüp baktığımda, bunu sadece onu kızdırmak için yaptığımı düşünüyorum."

"Peki, McMillan'ı alman konusunda ne düşünürdü? Sonuçta barmen olmakla bir iş sahibi olmak arasında büyük fark var."

"Bilmiyorum. Umurumda da değil."

Ama umurundaydı ve Heather bunu biliyordu. Öyle olmalıydı. Bütün oğullar babalarının ne düşündüğünü umur-sardı; özellikle de asla babalarına kendilerini beğendiremeyenler.

"Bence onu yine de davet etmelisin."

Tony, Heather'a inanamayan gözlerle baktı. "Az önce söylediklerimi duymadın mı sen?"

"Bence seninle gurur duyardı."

Tony sessizce iç çekerek omuzlarını sarkıttı. "Bak, Heather. Babamla bir ilişkim olmasını istemiyor değilim. Herhangi bir şeyin değiştiğine inansaydım, farklı olabilirdi. Ama yaşlandıkça, kendi tarzına giderek daha fazla saplanıyor."

"Bazen insanlar yaşlandıkça, neyin önemli olduğunu daha iyi anlarlar. Aile ise en önemli şeydir."

"Üç yıl önce, birbirimizi sadece özel günlerde görüyorduk. Bir süre fena gitmedi. Ama sonra bana yüklenmeye, neden icra memuru olarak çalıştığımı sormaya başladı. Neden çoğu zaman avantacı insanlarla birlikte olacağım bir iş seçmişim? Neden hayatımda daha büyük bir şeyler yapmıyordum?"

"Belki McMillan sözünü ettiği türden bir şeydir?"

"İnan bana, Heather. Ne yaparsam yapayım, asla yeterli olmayacak. Bu yüzden konuk listesini hazırladığımda..."

"Evet?"

"Babamın adını o listede görmek istemiyorum."

Tony ekmeğinin son parçasını ağzına attı ve tabağını lavaboya bıraktı. Heather'm mutfağı toparlamasına yardım ettikten sonra, duşa girdi.

Heather mutfak masasına oturup adres defterini tekrar açtı. M harfine geldi ve Don McCaffrey'in Plano'daki adresini buldu. Tony üzerine büyük bir çarpı işareti çizmişti.

Heather anlamıyordu. Ergenlik çağında babasıyla sorun yaşamış olabilirdi. Tamam, belki biraz fazla sorun yaşamıştı. Ama bazen insanlar eski davranış kalıplarına takılır ve bu yüzden hayatları boyunca birbirlerinden uzak dururlardı. Tony başka yakın akrabası olmadığını söylemişti; o hâlde babasıyla arası kötü olursa, zorda kaldığında başka kime gidebilirdi?

[illegible]

Bir saat sonra Tony, McMillan'da bar stoklarını tazeliyordu. Heather o sırada hızlı adımlarla kapıdan girdi. Saçlarını karmakarışık bir yığın halinde tokayla başının arkasında toplamıştı ama yanaklarından birkaç bukle dökülüyordu.

Yumruklarını belinin iki yanına dayayarak barın önünde durdu ve gözlerini kısarak Tony'ye baktı. "Pekâlâ. Nerede olduğunu söyle."

"Ne nerede?" diye sordu Tony.

"Demir maşam."

Tony, rafa bir şişe Johnny Walker Red koydu. "Neden söz ettiğini bilmiyorum."

"Banyomdaki çekmecedeydi. Şimdi yok-"

"Başka bir yere koymuşsundur."

"Hayır, Tony. Sen eşyaları yanlış yerlere koyabilirsin, ama ben bunu yapmam. Yerinde yok."

"Ve benim aldığımı mı düşünüyorsun?"

"Senin aldığınızı biliyorum."

"Haydi, Heather. Ne zaman almış olabilirim ki? Bütün sabah senin yanıdaydım."

"Ben kahvaltı hazırlarken sen adres defterini almaya gittiğinde."

Tony duraksadı. "Ah, evet. Sanırım o zaman fırsatım vardı, değil mi?"

Tam o sırada Kayla mutfaktan çıktı ve gözleri şaşkınlıkla açılarak durdu. "Heather. Tanrım! Saçlarına ne yaptın?"

Heather dişlerini sıkarak konuştu. "Bir şey yapmadığımda, saçlarım işte böyle görünüyor. Tony demir maşamı saklamış. Bu adam deli. Saçlarımı bu şekilde seviyor."

Tuvaletteki aynanın önünde duran Heather, saçlarını olabildiğince biçimlendirmek için tokasını çıkardı. Saçlarını serbest bıraktığı anda, bukleler yüzüne ve omuzlarından aşağı döküldü.

Ahhh... Bundan nefret ediyordu.

Tony kadar cüretkâr biriyle hiç tanışmamıştı. Banyosuna girip ona ait bir şeyi çalmaya nasıl cesaret edebilirdi? Özellikle de o kadar ihtiyaç duyduğu demir maşasını?

Ama saçlarını tekrar toplamaya başladığında, kendisine ne dediğini hatırladı. Biraz hayatını ve kendini altüst et, Heather. Yağmurda yürü. Çamurlarda yuvarlan. Duşta şarkı söyle. Twvinkie ye.

Şey, Tony ne derse desin Twinkie yemek söz konusu bile olamazdı ama...

Bir an için durdu ve aynaya bakarak kendini Tony'nin gözlerinden görmeye çalıştı. Haklı olabilir miydi? Acaba sandığı kadar kötü değil miydi? Artık yetişkin bir kadın olduğuna ve çirkin bir ergen olmadığına göre, farklı bir açıdan yaklaşabilir miydi?

Parmak uçlarıyla saçlarını kabarttı, sonra başını sallayarak buklelerin sallanışını izledi.

Hayır. Hâlâ kördüğüm olmuş bir yün topağına benziyordu.

İç çekerek ellerini indirdi. Burada bir terslik vardı. Belki de sorun tutumuydu.

Parmaklarını saçlarına daldırdı, başını arkaya atıp salladı ve baygın bakışlarla aynayı süzdü. Sen vahşi bir kadınsın. Vahşi, kötü, ehlileştirilmemiş, hayatın tadını çıkarmaya kararlı bir kadın.

Ellerini tekrar indirdi. Hayır. İşe yaramıyordu.

"Heather?"

İrkilerek döndüğünde, Kayla'yı kapıdan kendisine bakarken gördü.

"Tony sana büyük bir grubun geldiğini söylememi istedi."

"Ne kadar büyük?"

"Sayıyı bilmiyorum."

"Öğle saatinde kim görevli?"

"Lisa barda. Danielle ile ben de masalarla ilgilenecektik ama Danielle az önce arayıp hasta olduğunu söyledi."

Heather hemen saçlarını düzeltti ve tokasını başına geçirdi; eve dönerken bir demir maşa alacaktı. Tony'nin onu bulmamasını garantilemek için de, bir deterjan kutusunun arkasına gizleyecekti.

Grup, Ohio'dan gelecek olan bir mezunlar grubuydu ve Dünya Kupası karşılaşmalarını izleyeceklerdi. Çok geçmeden, içerisi mağara adamları gibi yiyen ve denize açılmak

üzere olan denizciler gibi içen elliden fazla adamla doldu.

Heather üzerine bir önlük geçirdi ve spor tutkunlarıyla ilgilenmeye başladı. Kayla diğer müşterilerle ilgilenirken, Tony de gelenleri karşılıyor ve Lisa'ya alkol akışında yardım ediyordu.

Üç saat sonra adamlar nihayet gitti. Yarım saat sonra, her şey temizlendiğinde ve sadece birkaç müşteri kaldığında, Heather bir bar taburesine çökerek rahat bir nefes aldı.

"Bu adamlar manyaktı," dedi Tony.

"O adamların bankada parası var. Bana bir diyet kola verir misin?"

"Hemen geliyor."

Tony kolayı barın üzerine koydu ve Heather büyük bir yudum aldı. "Biliyor musun, böyle gruplarla bağlantı kurar ve belli takımların maçları olduğu zamanlarda özel teklifler yaparsan, yavaş zamanlarında trafiğini hızlandırabilirsin. Bölgede şubeleri olan mezun gruplarını ve spor programlarını bir kontrol edeyim."

Tony, bu gece gelen mezunlar grubunu gördükten sonra bunu zaten düşünmüştü. Ama bunu başarmak için bir strateji belirlemek, tamamen farklı bir konuydu.

"Bence iyi bir fikir," dedi, Heather'a.

Heather bardağını alarak bar taburesinden kalktı. "Müşteri veritabanlarıyla ilgilenmek için bilgisayar kullanabilir miyim?"

"Bugün kendini öldüresiye yordun. Biraz nefes al."

"Hayır. Sadece ayaklarımı biraz dinlendirmem gerekiyor. Parmaklarım harekete devam edebilir."

Tony omzunun üzerinden baktı. "Parmaklarının beklemesi gerekecek. Bak kim geldi."

Heather döndü ve orada duranları gördüğünde, Tony'nin ofisine kaçıp kendini kapanış saatine kadar kilitlemeyi düşündü. Regina buradaydı! Yanında da nişanlısı Jason vardı!

[zulem](#)

14. BOLUM.....

" Heather!" dedi Regina. "Nasılsın?"

Heather'a sahte bir gülümsemeyle yaklaşıp yapmacık bir şekilde sarılırken, Heather kendi

kendine düşündü: Bu kadında gerçek olan hiçbir şey yok. Tek bir şey bile. "Regina? Burada ne işin var?"

"Elbette ki Tony'nin yerini görmeye geldik. Burada olacağını umuyordum. Belki birlikte..."

Aniden, Regina'mn eli ağzına gitti ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ah, Tanrım!"

"Ne?"

"Seni zavallı şey! Bu sabah saçlarını düzeltecek zaman bulamadın mı?"

Heather'm eli otomatik bir şekilde başına gitti. Unutmuştu. Artık resmileşmişti: İlk fırsatta Tony'yi öldürecek.

Regina, Heather'ı omzundan tutup olduğu yerde döndürdü ve tokayla çekiştirildiği için darmadağın hale gelen saçlarını inceledi.

"Tanrım," dedi Regina. "Seni liseden beri hiç böyle görmemiştim!"

Lise. Bilirsin. Hani bulaşık teli gibi saçları olan iriyarı, çirkin, aptal kız olduğun zamanlar.

Heather kuzeninin söylediği şeylere tepki vermemek için daima büyük çaba harcamıştı ama yine de midesi bulaniyor, onunla denk, olamadığını düşündüğü zamanlardaki acılarını hatırlıyordu.

"Evet, bugün biraz dağınık," dedi Heather, biraz gülerek. Yüzüne düşen bir bukleyi çekti. "Demir maşamı bulamadım da."

Regina, parmaklarını siyah, düz, ipek gibi saçlarında dolaştırırken Tony'ye döndü. "Genetik ilginç bir şey, değil mi? Heather ve benim aynı aileden geldiğimizi düşünebilir misin?"

"Hayır," dedi Tony. "İkiniz kesinlikle birbirinize benze-miyorsunuz." Heather'a hayranlıkla bakarken, uzanıp tokasını açtı. Heather'm kalbi yerinden hopladı. Bu adam ne yaptığını sanıyordu?

Saçları sırtından aşağı dökülürken, Tony bir bukleyi aldı ve parmaklarının arasında okşadı. "Heather'm böyle güzel bukleleri var. Benden ne sakladığını gördüğüm anda, bunda sonra saçlarını böyle bırakması için ona söz verdirdim."

Heather nefesini tuttu. Tony'nin ne yaptığını biliyordu ama görmeyi bilen gözlere sahip herkes, saçlarının ne kadar berbat durumda olduğunu fark ederdi. Dolayısıyla, Tony'nin ona tapıyormuş gibi gülümseyerek bakması kesinlikle inanılmazdı. Ne kadar büyük yalancılar olduklarını hemen orada anlayacaklardı.

Heather, Regina'ya baktı ve kuzeninin yüzünde bir an sonra belireceğini tahmin ettiği zafer ifadesinin beklentisiyle yüzünü buruşturdu. Ama saniyeler geçerken, Regina'nın

yaptığı tek şey bir Tony'ye, bir Heather'a bakmak oldu.

Sonra şaşkınlığını üzerinden attı ve yapmacık bir şekilde gülümsedi. "Tony, bu Jason Reynolds, nişanlım."

Erkekler tokalaştı. Tony gülümsüyordu ama her zamanki gibi dost canlısı gülümsemesinden eser yoktu. Heather,

Tony'nin bir sıçan kokusu aldığından emindi ve bu da iyi sezgileri olduğunu gösteriyordu. Jason, Heather'a o üniversitede tanıdığı, ortalıkta dünyanın efendisiymiş gibi dolaşan şımarık zengin piçlerini hatırlatıyordu. Üzerinde kolalı bir gömlek, ayağında keskin ütülü bir pantolon ve belinden hiç çıkarmadığı BlackBerry'si vardı.

"Jason bir avukat ve Reed, Randall&McCall'da çalışıyor," dedi Regina. "Eminim cıva zehirlenmesiyle ilgili Dutton Foods'a açılan davayı duymuşsunuzdur. Şu anda o dava üzerinde çalışıyor." Tony ile Heather'a doğru eğilerek bir sır paylaşıyormuş gibi konuştu. "Yakında Reed, Randall, McCall&cReynolds olacağı şüphesiz."

"Regina abartıyor," dedi Jason, kibirli bir tavırla gülümseyerek. "Ama biraz."

Sanki komik bir şey söylenmiş gibi, Regina ile kendisi güldüler ama oradaki diğer hiç kimsenin gülümsemediğini bile fark etmediler.

Heather bir zil sesi duydu. Jason, kemerinden Black-Berry'yi çıkardı ve arayan kişinin kimliğine baktı.

"Üzgünüm, bebeğim," dedi, Regina'ya. "Buna cevap vermem gerek."

Jason birkaç adım uzaklaşırken, Regina kuzenine ve Tony'ye döndü. "İşte hayatımın özeti. Korkarım sürekli aranan bir kocam olmasına alışmam gerekecek."

Neden o süper avukatını bir tarafına tıkıp evine gitmiyorsun? diye düşündü Heather.

"Eh, siz ikiniz ara verip bizimle içki içebilir misiniz?" diye sordu Regina, etrafına bakarak. "Şu anda ortalık bir hayli sakın görünüyor."

"Ah... tabii," dedi Heather, Tony'nin buna aldırılmamasını umarak. "Sanırım birkaç dakika ayırabiliriz."

"Ne içmek istersiniz?" diye sordu Tony.

"Hmm," dedi Regina, "bir kadeh Pinot Noi'r olabilir."

"Haberiniz yok mu?" dedi Tony. "Pinot Noir'lerimiz yeni bitti."

"Ah, tamam, o zaman German Riesling olsun."

"Üzgünüm ama o da yok."

Regina neşeyle gülümsedi. "O zaman şarap listenize bir göz atayım."

"Gerek yok," dedi Heather. "Ben ezbere biliyorum. Kırmızı, beyaz ve pembe şaraplarımız var. Hangisini istersin?"

Regina, Heather'a imalı bir bakış attı. Heather daha da sinirlendi, çünkü Regina'nın şaraplar konusunda ne kadar cahil olduğunu iyi bilirdi. Kültürlü görünmek için bildiği birkaç markayı sayardı ama aslında bir kadeh Pinot Noir ile bir bardak kola arasındaki farkı bile bilmezdi.

"O halde martini alayım," dedi Regina. "Cininiz var, değil mi?"

Evet. Ve kucağına dökmekten büyük keyif alırım.

"Bana sek İskoç viskisi," diye seslendi Jason. Sonra tekrar sohbetine döndü.

"Siz ikiniz bir masa seçin," dedi Tony. "Heather ile ben de içkileri hazırlayalım."

Jason ve Regina uzaklaşırken, Tony ve Heather da barın arkasına geçti. Tony cin şişesine uzandı. "İçkisine biraz arsenik katarsam alınmazsın, değil mi?"

"İşe yaramaz," dedi Heather. "Arsenik onu sadece daha kötücül yapar."

"Belki üzerine bir kova su dökerim. Eriyip gider ve sorun ortadan kalkar." Tony çalkalama kabını alıp içine buz doldurdu.

"Seninle konuşma tarzından hoşlanmıyorum."

"Ben alıştım."

"Bunu sürekli yapıyor mu yani?"

"Çocukluğumuzdan beri. Ama bu onun sorunu, benim değil. Sadece aşağılık kompleksi var."

"Bana üstünlük kompleksi gibi göründü."

"Hayır. Kendi kalitelerinin farkında olan insanlar, başkalarını aşağılamaya gerek duymaz."

Tony durup ona baktı. "Bu son derece mantıklı. Ama yine de seni rahatsız ediyor, değil mi?"

Heather bakışlarını kaçırды. "O hep güzel kız oldu," dedi, viski doldururken. "Yüzlerce arkadaşı vardı. Amigoydu."

"Sense mezuniyet konuşmacısıydın."

"Evet ama büyürken öyle zamanlar oldu ki beyin hücrelerimin her birini onun gibi

görünmek için feda edebilirdim. Sanırım bu da benim aşağılık kompleksim."

"Kendini başkalarından aşağı hissetmen için hiçbir neden yok."

"Evet. Ama Regina bana bunu hissettirmeyi her seferinde başarıyor."

Tony onlara baktı. Jason sohbetini bitirmişti ama şimdi de BlackBerry'sini karıştırıp duruyordu. Tony gözlerini kıstı ve yüzünde hesapçı bir ifade belirdi.

"Jason hep bu şekilde BlackBerry'siyle oynar mı?" diye sordu.

"Sürekli."

"Bu Regina'yi sinirlendirmiyor mu?"

"Sürekli. Ama itiraf etmiyor, elbette. Ona bakarsan, Jason çok önemli bir adam ve başka önemli adamlar sürekli onunla iletişim kurmak istiyor." "

"Yani Jason'm kendisine aldırmmaması konusunda kendini avutuyor."

"Evet."

Tony içkileri tepsiye koydu. "Haydi gidip onlarla biraz sohbet edelim."

Masaya yaklaşırlarken, Heather kuzeninin Jason'ı dürttüğünü ve Jason'm BlackBerry'yi masaya bıraktığını gördü.

Heather adamın o aleti banyoda ve yatakta sürekli yanında taşıdığından emindi; muhtemelen öldüğünde de onunla gömülecekti.

Tony içkileri masaya koydu ve Heather'm yanına oturması için kenara çekildi.

"Annem haklıymış," dedi Regina, etrafa bakınarak. "Burası çok... ilginç."

İlginç. Yani Regina'nın dilinde, "berbat bir fare deliği."

"Bira posterleri güzel," dedi, burnunu buruşturarak. "Barın üzerindeki şu şey ne? Yabandomuzu kafası mı? Başında Rangers kasketi mi var?"

"Satın aldığımnda buradaydı," dedi Tony.

"Ölü bir hayvan," dedi Regina, dudaklarını büzerek. "Sanırım müşterilerin bu tür bir şeyle ilgileniyor dur."

"Evet. Gerçek bir sohbet konusu."

"Söylesene, işler nasıl? Birkaç kez buradan geçerken baktım ve otoparkta çok az araba gördüm."

"Şimdiye kadar iyi gitti," dedi Tony.

"Restoran işi zordur. Başarabildiğini gördüğüme sevindim."

"Doğrusunu istersen, Regina, bir şey olmasaydı kırımın üstüne oturabilirdim."

"Nedir o?"

"Heather."

"Ah, ciddi misin?"

"Ben sadece gülümseyen ve sürekli insanlarla tokalaşan bir adamım." Tony, daha önceki gibi hayranlık dolu bakışlarını Heather'a çevirdi. "O işin arkasındaki gerçek beyin."

Regina şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "İyi o zaman. Sanırım onunla tanışman senin için büyük şans olmuş."

"Evet. Kesinlikle şanslı günümdü."

Regina aniden rahatlamış gibiydi. "Ah! Yani işini yönetmek için akıllı birine ihtiyacın vardı. Seni Heather'a çeken bu mu oldu?"

"Ah, evet. Akıllı kadınları severim. Ama ben bir erkeğim, Regina. Bunu itiraf etmekten hoşlanmıyorum, çünkü beni sığ gösteriyor ama bir kadına iki kez bakmam için beyinden fazlası gerekir." Heather'a eriyen gözlerle baktı. "Kimyayı hissetmem gerekir."

Heather bunun doğru olmadığını bilse bile, Tony o kadar iyi satış yapıyordu ki o kimyayı kendisi de biraz hissetmişti. Ama asıl sorun, acaba Tony fazla mı iyi satış yapıyordu? Kimsenin inanmayacağı ölçüde?

"Özür dilerim," dedi Regina, hafifçe gülerek. "Ama bu biraz tuhaf görünüyor."

Heather korkuyla ürperdi. Her an gelebilirdi. Suçlama. Siz ikiniz birbirinize âşık mısınız yani? Hiç sanmıyorum.

"Neden tuhaf görünüyormuş?" diye sordu Tony.

"Ben sadece Heather'm evleneceği adamın hep daha şey olacağını düşünmüştüm... şey..."

Çirkin? Sıradan? Ortalama? Sıkıcı?

"Geleneksel. Sonuçta o bir muhasebeci."

"Evet," dedi Tony, tekrar Heather'a bakarak. "Öyle, değil mi? Onu Vegas'ta gördüğümde ilk düşündüğüm şeyse şuydu: 'Tatlım, istediğin zaman defterlerimi kontrol edebilirsin.'"

Ulu Tanrım. Şimdi iyice abarttı. Birazdan bütün bu olanlar başımıza geçecek.

Ama söylediği her kelime, aslında Regina'nın zihninde onların ruh eşı olduğu düşüncesini biraz daha sağlamlaştı-rıyordu. Regina nişanlısına baktı; muhtemelen Jason'm da kendisine biraz hayranlıkla bakmasını bekliyordu. Ama BlackBerry'sine özlemle bakışı dikkate alınırsa, Jason için el bilgisayarı nişanlısından daha önemli gibiydi.

Tony, kolunu Heather'm omzuna attı ve onu kendine doğru çekti. Şimdi iki muhabbet kuşu gibi birbirlerine sokulmuşlardı ve kalçaları birbirine değiyordu. Heather da başını hafifçe Tony'nin omzuna yaslamıştı. Regina'nm şaşkın ifadesi, gördüklerine inandığını gösteriyordu.

"Yani ikiniz Vegas'taki o otelde karşılaştınız," dedi Regina, "ve birkaç saat sonra evlendiniz. Aman Tanrım. Heather, bu doğaçlama eğilimini nerede saklıyordun?"

"Doğaçlama olmasına gerek yoktu ki," dedi Tony. "Ben biraz fazla ikna ediciydim. Ben ne istediğini bilen bir adamım. Bir şeyi istediğimde..." -tekrar döndü ve Heather'a aynı şekilde baktı- "hiçbir şeyin yolumda durmasına izin vermem."

"Jason da benim için böyle hissetmişti," dedi Regina. "Beni gördüğü anda arzuladı." Jason'a döndü. "Bu doğru değil mi, hayatım?"

"Ah... evet," dedi Jason. "Doğru."

Aslında bu biraz doğruydı. Heather, Regina'nm diğer nedimelerinden birinden olanları duymuştu. Chantal'a gittikleri bir akşam, Jason sarhoş bir halde onu görmüş, güzel kalçaları olduğunu söylemiş ve kendisiyle yatmayı isteyip istemeyeceğini sormuştu. Regina ona cehenneme gitmesini söylemişti. Sonra biri ona Jason'm Reed, Randall& McCall'un yüksek kazançlı avukatlarından biri olduğunu söyleyince, aniden Regina'ya o kadar da itici görünmemişti.

"Ah! Heather, sana balayı planımızı yaptığımızı söylemiş miydin?" dedi Regina. "Miami'den Bahamalar'a gemiyle gideceğiz. Güneş altında yedi harika gün. Balkonlu bir süit tutacağız ve..." Tony ve Heather'a baktı. "Ah, zavallılar. Sizin balayına çıkacak fırsatınız olmadı, değil mi?"

"Bir süre sonra çıkacağız," dedi Tony. "Ama kesinlikle bir transatlantikte olmayacak."

"Ah, öyle mi? Neden?"

"Paraya yazık. Muhtemelen kamaradan bile çıkmayız. Tony, Heather'a döndü. "Bu doğru değil mi, canım?"

"Ama oda servisinden çikolataya batırılmış çilek isteyebiliriz."

"Doğru. Sence yanında bir kutu kremşanti de gönderirler mi?"

Heather ona kıskırtıcı bir bakış attı. "Duyduğuma göre transatlantiklerde istediğin her şeyi bulabiliyormuşsun."

"Boş ver," dedi Tony, eğilip Heather'm dudaklarına nazık bir öpücük kondururken.

"Ah, bu çok kötü."

"Hem de nasıl. Düğüne birkaç hafta kaldı. Regina'ya söylersem küplere biner."

"Ama bunu er ya da geç öğrenecek, değil mi?"

"Evet. Ama ona sorunun çoktan çözüldüğünü de söylersem daha iyi olur. Yani... onun yerini sen alır mısın?"

"Yani sağdıçlarından biri olmamı mı istiyorsun?"

"Evet."

"Neden kendi arkadaşlarından birine sormuyorsun?"

"Regina'nın altı nedimesi var. Ben bütün arkadaşlarımı kullandım. Sen yapar mısın?"

Tony'nin ilk eğilimi hayır demekti ama sonra ne kadar kötü olabileceğini düşündü. Sonuçta zaten düğüne gitmeyecek miydi? Tek fark, takım elbise yerine simokin giyecekti ve t öreni daha iyi bir yerden izleyecekti.

"Tabii, dostum. Yardımcı olurum."

"Oh, Tanrı'ya şükür." Jason kadehini boşalttı ve barın üzerine bıraktı. "Bir tane daha ver, dostum. Buna ihtiyacım olacak."

"Sorunun çözüldüğünü sanmıştım."

"Bu sorunlarımdan sadece biriydi. Buradan çıkınca, Regina'nın ailesinin evinde akşam yemeğine gideceğiz."

"Öyle mi?" dedi Tony, Jason'a bir kadeh daha doldururken. "Bu kötü bir şey mi?"

"Tahmin bile edemezsin." Jason tuvaletin kapısına doğru bakarak sesini kısıtı. "Bu ailenin kadınları seni çıldırtır. Bev cehennemden çıkmış bir kayınvalide. İnsanı öyle zorluyor ki inanamazsın. Bu düğün onu daha da çıldırtıyor. Benim sağdıç sorunumu çözmeseydin, Regina ile birlikte o da canıma okurdu."

Tony, kadehi Jason'ın önüne doğru itti. "Öyle bir kayınvalideye katlandığıma göre, Regina'yı çok seviyor olmalısın."

Jason omuz silkti. "Sadece evlenme zamanım geldi. Şirketteki büyük patronlar bunu bekliyor."

Yani Regina ile evlenmek, sadece Jason'ın BlackBerry'sinde tuttuğunu tahmin ettiği yapılacaklar listesinin bir maddesiydi. Ne kadar samimi!

"Ayrıca," diye devam etti Jason, "sonuçta evleneceğim her kadının berbat bir annesi olmayacak mı?"

Tony bunun son derece aptalca bir ifade olduğunu düşündü. "Gerçekten mi? Ben kendi kayınvalidemi çok sevdim."

Jason güldü. "Evet. Şimdi böyle düşündüğünü biliyorum ama inan bana, Barbara da en az diğerleri kadar çatlak. Henüz bunu anlayacak kadar uzun süre yakınında kalmadın." İçkisinden büyük bir yudum aldı. "Eh, Fred ile aran nasıl?"

"Fred mi? İyi. Neden?"

"Doğrusunu istersen, benim ödümü patlatıyor. Benim değil, senin kayınpederin olduğu için memnunum. Gene rahattır. Tek yapman gereken, onunla golf hakkında konuşmak; bu onu mutlu etmeye yeter. Ama Fred... Dedim ya, ödümü patlatıyor." Jason tekrar tuvalet kapısına bir bakış attıktan sonra, Tony'ye doğru eğilerek fısıldadı: "Pekâlâ, dostum. Sadece ikimizin arasında. Neden Heather?"

"Ne?"

"Onunla Vegas'ta evlendin," dedi Jason, sinsice gülümseyerek. "Bu delice bir şeydi. Zilzurna sarhoş filan miydin?"

Bir hafta önce olsa, Tony gerçekten de böyle bir söze gü-lebilirdi, çünkü gerçek buydu. Zilzurna sarhoştı. Ama o zamandan beri bir şeyler değişmişti ve aniden, bunda gülünecek bir şey göremedi.

Tony ellerini bara dayadı. "Jason!"

"Evet?"

"Bana karımı aşağılıyormuşsun gibi geldi."

Jason'ın gülümsemesi silindi. "Hey, sakın ol. Sadece şaka yaptım."

"Hı-hım. Ve Jason... Bir daha bu ailenin kadınlarıyla ilgili bana bir şey söyleyecek olduğunda bana bir iyilik" yapar mısın?"

"Nedir?"

"Heather ve Barbara'yı konunun dışında bırak."

"Ah, evet," dedi Jason. "Tabii, dostum."

"Ve eğer hayatına değer veriyorsan, Fred hakkında söylediklerine de dikkat etmelisin." (yasa aslanım benim beee))))

Jason zorlukla yutkundu. "Evet. Ederim. Hey, bana kızmadın, değil mi?"

Tony ona sinsice gülümsedi. "Elbette hayır. Biz bir aileyiz, değil mi?"

"Evet," dedi Jason, gülümsemeye çalışarak. "Aileyiz."

Tony, Jason'ı gerçekte olduğu gibi aptal bir halde bırakarak içkilerle ilgilenmek için uzaklaştı. O ve Regina birbirlerini hak ediyorlardı.

[zulem](#)

15. BÖLÜM.....

Heather tuvalet kabininden çıktığında, Regina'yı aynaya doğru eğilmiş halde rujunu tazelerken buldu. Heather ellerini yıkarken, Regina dudaklarını emdi ve geri çekilerek aynadaki yansımasına hayran hayran baktı.

"İkinizin de alyans takmadığınız dikkatimi çekti," dedi Regina.

"Henüz alyans almaya fırsatımız olmadı."

"Şey, hazır olduğunda bana haber ver de, seni mücevhercimle tanıştırayım."

Evet. Hı-hım. Bunu kesinlikle yaparım.

"Tony ilginç bir adam," dedi Regina, ruj tüpünü kapatırken.

"Ne demek istiyorsun?"

"Her zaman böyle midir?"

Heather musluğu açtı ve kâğıt havluya uzandı. "Ne gibi?"

"Bilirsin," dedi Regina, gözlerini devirerek. "Beş dakika için ayrılırsanız bile ölecekmiş gibi?"

Sadece seni sinirlendirmek istediğinde. "Tony kendini ifade etmekten çekinmeyen biri."

Regina yine gözlerini devirdi ve rujunu çantasına attı.

"Sorun nedir?" diye sordu Heather.

"Hiç, gerçekten."

"Güzel." Heather ellerini kuruladı.

"Şey, bilmen gerekiyorsa..." Regina, kollarını göğsünde kavuşturarak Heather'a döndü. "Bence başkalarının yanında şefkat göstermek biraz... aşırılık."

Pekâlâ. Heather şimdi gerçekten kızmıştı. Tony'nin şefkatini kötü bir şey gibi göstermeyi ancak Regina başarabilirdi ve Heather'ın canına tak etmişti.

"Doğrusunu söylemek gerekirse, Regina, bence de biraz aşırılık."

Regina geri çekildi. "Öyle mi?"

Heather endişeli bir tavırla kaşlarını çatı. "Evet. Ve açıkçası, bu konuda endişelenmeye başlıyorum."

"Endişelenmek mi?"

"Evet. Bugün gördüklerin... inan bana, Tony'nin normal haliyle kıyaslanamaz bile."

Regina'nın gözleri iri iri açıldı. "Ciddi olamazsın."

"Ciddiyim. Arabaya bindiğimizde, mesela, ellerini üzerimden çekemiyor. Bana sürekli dokunuyor, beni sürekli öpüyor ve aklına ne gelirse yapıyor. Beni yanlış anlama. Bundan hoşlanmıyorum değilim. Tony çok iyi öpüşen bir erkek. Yani, gerçekten iyi öpüşüyor. Ve elleriyle yapabildiği şeyler..." Heather gözlerini kapatarak özlemle iç çekti. "Ama dün başka bir arabaya çarpmasına ramak kaldı."

Regina'nın yüzündeki ifade donarken, zihninin hâlâ Tony'nin ellerine ve dudaklarına takılmış olduğu belliydi. Sonra başını hafifçe iki yana salladı. "Şey, sanırım bunun seni neden endişelendirdiğini anlayabiliyorum. İkinci de öldürebilirdi."

"Ve sürekli onunla birlikte duşa girmemi istiyor. Dün şampuan sıkmaya çalışıyordum ama o beni okşayıp öpüyordu ve işler kızıncıca şampuan yere döküldü. İstemeden ona bastığımda neredeyse kayıp düşüyordum."

"Gördün mü, bu da tehlikeli olabilir. Senin yerinde olsaydım, ona bundan sonra tek başına duş almasını söyledim."

"En kötüsü bunlar da değil," dedi Heather.

Regina'nın gözleri daha da açıldı. "Dahası da mı var?"

Heather ona doğru eğilip fısıldadı. "Keşif fantezileri var."

"Keşif fantezileri mi?"

"Bilirsin. Halka açık yerlerde sevişmek gibi."

"Halka mı... Yani halka açık yerlerde mi? Nasıl yani?"

"Şey, birkaç gün önce sinemaya gittik ve bir türlü yerinde duramadı. O salonun arka tarafında benimle yapmak istediği şeyleri kulağıma fısıldayıp durdu. Hayal gücüne inanamazsın. Onu vazgeçirmeye çalışırken akla karayı seçtim."

"Yani orada, salonda seninle sevişmek istediğini mi söylüyorsun? Bunun için tutuklanabilirdiniz!"

"Kesinlikle! Şimdi neden endişelendiğimi anlıyor musun?"

"Heather, o adama bir sinema salonunda sevişmenin kesinlikle söz konusu olamayacağını söylemelisin."

"Bunu gerçekten yapacağını sanmıyorum. Ama bundan söz etmeyi kesinlikle seviyor. Sürekli. En ince detaylarına kadar." Heather başını iki yana sallayarak yanaklarını şişirdi. "Bazen saatlerce."

"Saa...?"

"Ah, konuşmaktan söz etmişken, telefon seksini de çok seviyor."

"Yani telefonda seninle seks mi yapıyor?"

"Evet. Bu en sevdiği şeylerden biri."

"O halde ona bunu kesmesini söylemelisin. İşin sonunun nereye varacağını bilemezsin."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bir düşünsene. Evlendiğin adamla ilgili neredeyse hiçbir şey bilmiyorsun. Popüler inancın aksine, normal erkekler uyanık oldukları her anı seks düşünerek geçirmez. Ve-gas'ta seni onunla ilgili uyarmamış mıydım? Biraz... sapık... olabilir, biliyorsun!"

"Tanrım, Regina, gerçekten böyle mi düşünüyorsun?"

"Bu küçük bir olasılık. Ama bir gün kontrolden çıkabilir."

"Kontrolden çıkmak mı?"

"Evet."

Heather elini göğsüne koydu. "Tanrım. Bunu gerçekten hiç düşünmemiştim. Belki de haklısın. Belki de bir seks manyağıyla evlendim."

"Belki," dedi Regina, kendinden hoşnut bir tavırla.

Heather çantasının fermuarını çekti, sonra başını kaldırıp gülümseyerek Regina'ya baktı. "Belki de yeni karısına çılgınca âşık olan ve bunu göstermek için her fırsatı değerlendiren bir erkektir."

Regina ağzını açtı ama tekrar kapadı. Bu manzara gerçekten hoştu.

"Gidelim mi?" dedi Heather.

Cevap beklemeden döndü ve tuvaletten çıktı. Regina da hemen arkasındaydı.

"Jason da çok ilgili bir erkek," dedi.

Heather hafifçe gülümsedi. "Eminim öyledir."

"Sadece... bilirsin. Aşırılığı sevmiyor."

"Doğru. Onun kadar önemli erkeklerin aklında başka bir sürü şey vardır."

"Elbette."

"Tony sonuçta sadece bu barı yönetiyor. Jason ise bir avukat."

"Kesinlikle."

"Elbette ki seksin dışında düşünecek çok şeyi var."

"Evet," dedi Regina, son derece rahatsız bir halde. "Elbette."

Heather köşeyi döndüğünde, Tony'yi barın arkasında ve Jason'ı bar taburesinde görerek şaşırdı. Dirseklerini bara dayadı ve Tony onu öpmek için eğildi. Heather hülyalı bir tavırla onun gözlerine baktı. "Beni özledin mi?"

"Her anında. Bir daha o kadar uzun süre ortadan kaybolma,"

Jason, Regina'ya döndü. "Haydi, bebeğim. Gitmemiz gerek."

"Öyle mi?"

"Annen ve baban bizi bekliyor."

"Daha bir saat var."

"Trafik yoğun olabilir."

"Evleri sadece üç mil ötede."

"Gidiyoruz dedim."

Tony baş döndürücü bir şekilde gülümsedi. "Kalamadığınıza üzüldüm. Umarım arayışınız. Ve, Jason?"

"Evet?"

"Şu kiralık smokin konusuyla ilgili beni ara. O gün elimden geldiğince iyi görünmek istiyorum."

"Ah... tabii. Elbette, dostum. Regina, Heather ile konuşur." Jason, Regina'nın kolunu tuttu ve onu kapıya doğru sürükledi.

"Neden söz ediyor bu?" diye sordu Regina.

"Kes sesini. Sana arabada anlatırım."

Kapı arkalarından kapanana kadar Tony gülümsemeye ve el sallamaya devam etti. Sonra kaşlarını çatı. "Orospu çocuğu."

"Ah, bunu hemen anladın mı?" dedi Heather. "Ailenin geri kalanının bunu anlaması en azından birkaç saat sürmüştü. Şu smokin konusu ne?"

"Jason'ın sağdıçlarından biri vazgeçmiş. O da benden onun yerine geçmemi istedi. Regina henüz bilmiyor. Jason önce sorunu çözmek istedi."

"Regina'nın öfkelenmemesi için mi?"

"Evet."

"Bunu yapacak mısın?"

"Neden olmasın? Nasıl olsa düğüne geleceğim."

"Giderken aceleleri vardı," dedi Heather.

"Sanırım Jason kendini biraz kötü hissetti. Regina ile tuvalette neden o kadar uzun kaldınız?"

"Kız kıza konuştuk biraz. Onu senin bir seks manyağı olduğuna inandırdım. Umarım buna alınmazsın."

"Hiç alınmadım."

"Bu beni çok mutlu etti," dedi Heather. "Bu beni kötü biri yapar mı?"

"Eğer yaparsa, ikimiz de kötüyüz."

"Hepsini yediler." Heather güldü. "Buna inanabiliyor musun? Regina bizim tavşan gibi olduğumuzu sanıyor. Hepsinin yalan olduğu konusunda hiçbir fikri yok."

"Heather?"

"Evet?"

Tony kollarını bara dayayarak öne eğildi ve bakışlarını Heather'ın gözlerine dikti. "Yalan olmak zorunda değil."

Heather omuzlarını sarkıttı. "Tony, lütfen..."

"Bak," dedi Tony, sesini alçaltarak, "yakında ayrılacağımızı biliyorum. Bu evliliğin sonsuza dek sürmeyeceğini biliyorum. Ama bu arada..." Başını iki yana salladı. "Tanrım, Heather. Birlikte ne kadar eğlenebileceğimizi bir düşünsene."

Tony'nin sahip olduğu söylenen cinsel yetenek repertuarı düşünülürse, sözünü ettiği şeyleri Heather ancak hayal edebilirdi. Aniden yanakları alev alev oldu. Sadece kızarmamış olmayı umuyordu.

"Ne kadar inkâr etsen de, benim seni istediğim kadar sen de beni istiyorsun. İçinde, dışarı çıkıp oynamak için can atan vahşi bir kadın var."

"Saçlarımdandır. Sana yanlış izlenim veriyor."

"Saçtan çok daha fazlası ve bunu sen de biliyorsun."

"Yoğun saatimiz başlamak üzere. İşe dönmemiz gerek."

"Kalıyor musun? Pazar geceleri genellikle yavaş olur."

"Danielle aradı ve bu gece izin istedi. Onun yerini ben dolduracağım."

"Pekâlâ," dedi Tony, gülümseyerek. "Sanırım seni baştan uyarmalıyım."

"Neden?"

"Bu gece zihnim bu yerde olmayacak. Senin üzerinde olacak."

Harika. Şimdi başarmıştı. Ona kendisini düşüneceğini söylemekle, Tony amacına ulaşmıştı. Şimdi Heather da gecenin geri kalanını onu düşünerek geçirecekti.

Sonraki birkaç saat boyunca, Heather ona yaklaştığı her seferinde, Tony'nin bakışlarını üzerinde hissediyordu. Bir masaya içki servisi yapıyor, hesap pusulası hazırlıyor veya kasada tuşlara basıyor olsun, yaptığı her hareketi izlediğini biliyordu ve ona aldırmamak giderek daha da zorlaşıyordu.

Daha sonra bir ara Heather onunla bir müşterinin yemeğiyle ilgili sorunu konuşmak için durdu. Tony müzik yüzünden rahat duyamıyormuş gibi ona doğru eğildi ama aslında müzik o kadar da yüksek değildi.

"Sanırım bu yemeği bedava vermek zorundayız," dedi Heather. "Evet, şikâyet etmeden önce bütün hamburgeri yedi ama halkla ilişkiler açısından düşünürsek..."

"Biliyor musun?" dedi Tony.

Heather sustu. "Neyi?"

"Daha önce hiç fark etmemiştim."

"Neyi?"

"Kulak memende bir ben var."

"Tony? Dikkatini verir misin?"

"Veriyorum zaten. Yarım ay biçiminde."

Heather onu kolundan yakalayıp mutfığa sürükledi ve malzeme dolabının kapısını açarak Tony'yi içeri çekti. Olduğu yerde döndü ve yumruklarını belinin iki yanına dayadı.

"Şunu keser misin?"

"Neyi?"

"Ne olduğunu biliyorsun! İşe odaklanman gerek."

"Bu gece herhangi bir sorun mu oldu ki?"

"Evet!" dedi Heather, hesap pusulasını sallayarak "Bu adam hamburgerinin parasını ödemek istemiyor!"

Tony hesap pusulasını Heather'm elinden aldı. "Bu sorun çözüldü. Diğer her şey yolunda mı?"

"Şey, evet ama..."

"Başka sorun yok mu yani?"

"Hayır ama..."

"Sürekli çalışmak ve eğlenceye hiç zaman ayırmamak konusunda ne dediklerini bilirsin, değil mi? Tony'yi sıkıcı bir adam yapar. Doğrusunu söylemek gerekirse, Heather'a da hiç iyi gelmez."

"Aynı zamanda hem iyi bir iş çıkarıp hem de sürekli beni izleyemezsin."

"Aslında bu benim de aklıma geldi. Ama bu gece neyi keşfettiğimi biliyor musun?"

"Neyi?"

"Aynı anda birden fazla iş yapmak konusunda gayet başarılıyım."

Ve o gece bilmem kaçınıcı kez Tony bakışlarını Heather'ın göğüslerine kaydırdı. Heather kollarını göğsünde kavuşturarak ona öfkeyle baktı. "Tony. Hesap pusulasıyla ilgilen. Hemen."

"Hemen." Tony tam dışarı çıkacakken, ona döndü. "Ah, evet. Sen beni buraya

sürüklerken, Alison'm içeri girdiğini gördüm."

"Gülümsüyor muydu?"

"Sanırım hayır."

"Harika. Kötü bir gece geçirmiş."

"İşler biraz yavaşladı," dedi Tony. "Gidip onunla içki iç meye ne dersin?"

"Fena fikir değil. Belki bunun için Chantal'a gideriz."

"Ah, Heather. Rakipleri desteklememelisin. İnsanlar ne der?"

"Bana bakmaktan vazgeçecek misin?"

"Sence?"

Son bir kışkırtıcı gülümsemeyle, malzeme dolabından çıktı ve Heather'ı öfkeli bir halde orada bıraktı. Bütün yetişkinlik hayatını erkeklerin ona bakmasını dileyerek geçirmişti ve şimdi biri gözlerini ondan ayıramazken, Heather onunla yatmayı reddetmek zorundaydı.

Heather bara döndüğünde, Alison'ı önünde yarı boş bir martini kadehiyle buldu.

Heather onun yanına oturdu ve cevabını zaten bildiği soruyu sordu. "Eh, bu gece buluştuğun adamla nasıl gitti?"

Alison derin bir iç çekti ve Heather'a döndü ama şaşkın bir ifadeyle hemen geri çekildi.

"Aaaah! Saçların! Ne yaptın?"

Heather yüzünü buruşturdu. "Berbat görünüyor, değil mi?"

Alison'm şaşkınlığı yavaşça silindi. Başını önce bir yana, sonra bir yana yatırdı. "Aslında, hayır. Beni biraz şaşırttı sadece. Lisedeyken böyle miydi?"

"Evet."

"Emin misin?"

"Ah, evet. Kolay unutulur gibi değildi."

"Neden kötü bir şey olduğunu düşünüyorduk ki?"

"Çünkü parmağımı prizin deliğine sokmuşum gibi görünüyordu."

"Bilmiyorum, Heather. Bugünlerde insanlar böyle saçlara sahip olmak için çok fazla para ödemeyi göze alıyor."

"Bana da öyle söylediler.""

"Tam olarak öyle göründüğünü hatırlamıyorum ama sonuçta, o zamanlar sevdiğimiz birçok şey de şimdi berbat görünüyor. Belki bunun tersi de geçerlidir. Vazgeçmene ne neden oldu?"

"Kasıtlı yapmadım. Tony demir maşamı sakladı. Böyle daha çok beğeniyormuş."

"Bence haklı."

"Saçlarımı boş ver. Bana neler olduğunu anlat."

Alison yine iç çekti. "Benim neyim var, Heather? Gerçekten. Benim neyim var ki Dallas'taki en tuhaf, en kaçık, en tiksindirici adamları kendime çekiyorum? Burada kelime oyunu yapıyorum. Bir cevap istiyorum."

"Kötü karma?"

"Hım? Şey, böyle bir şeyi hak etmek için geçmiş hayatımda gerçekten çok kötü bir şey yapmış olmalıyım."

"Ne oldu ki?"

"Şey, bir bakalım. Sinemada sırada beklerken, uzanıp aletini kaşdı."

Heather yüzünü buruşturmamaya çalıştı. "Yani insan arasında aletini kaşdı. Bunu yapmayan bir erkek var mı?"

"İlk buluşmada mı?"

"Bu gerçekten çok mu kötü?"

"Hayır. Sadece standart iğrenç erkek hareketleriyle ilgili endişelenmeyecek kadar yaşılanıyorum artık."

"O halde gerçek mesele neydi?"

"Sinemadan sonra yemeğe gittik. Burnunu kumaş bir peçeteye sümkürdü."

Pekâlâ, bu gerçekten iğrençti.

"İnsan içinde böyle şeyler yapıyorsa, bir de yalnız olduğu zamanları düşünsene."

"Haklısın. Bu gerçekten berbat." Heather gülümsedi. "Ama endişelenme. Eminim bir sonraki daha iyi olacaktır."

"Şunu keser misin? Kendimi böyle kötü hissettiğimde iyimserlikten ne kadar nefret ettiğimi bilirsin."

"Affedersin."

"Eh, Tony ile aran nasıl?"

"Her zamanki gibi."

"O halde, neden sürekli sana bakıyor?"

"Ne?"

"Tony. Barın diğer ucunda."

Heather bir bakış attığında, Tony'yi Andy ve Kyla ile birlikte otururken gördü. Heather ona baktığı anda, Tony bakışlarını yüzünden göğüslerine kaydırды, biraz duraksadı, sonra barın altında çaprazladığı bacaklarına doğru baktı. Sonra orada burada duraksayarak ama temelde gözleriyle onu yiyerek bakmaya devam etti. Birkaç saniye için Heat-her'ın gözlerine baktı, sonra yavaşça geri döndü, birasını acelesizce yudumladı ve sohbete devam etti.

"Tanrım," dedi Alison. "Sanırım az önce orgazm oldum ve baktığı kişi sendin. Aranızda neler dönüyor?"

"Hiçbir şey. Birbirimizi doğru dürüst görmüyoruz bile."

"Hayır. Yalan söylüyorsun. Bir şeyler dönüyor. Hemen anlat."

Heather önündeki zeytin tanelerine baktı ve iç çekti. "Dün gece bana yaklaştı."

Alison irkildi. "Sana mı yaklaştı? Bu da ne demek?"

"Önümüzdeki ay kimseyle yatamayacağımız için, birbirimizle yatabileceğimizi söyledi. Sonra da beni öptü. Onu durdurmasaydım..."

"Onu durdurdun mu?"

"Elbette durdurdum."

Alison alnını bara vurdu. "Beni öldürüyorsun, Heather. omrümü yiyorsun." Başını kaldırıp tekrar vurdu. "Benim yapabildiğim en iyi şey burnunu sümküren, toplarını kaşıyan bir serseriyle çıkmak ve sen, seninle yatmak için ölen muhteşem bir adamla birlikte yaşıyorsun. Ama onun sana yaklaşmasına izin vermiyorsun, öyle mi?"

"Beni istemesinin tek nedeni, ortalıkta başka kimsenin olmaması. Bunun bana kendimi nasıl hissettirdiğini biliyor musun?"

Alison, Heather'm bileğini yakaladı ve onu kendine çekti. "Heather, dinle beni. Bunu kesinlikle yüreктen söylüyorum. Hemen oraya gidip onu ofise sürüklemeszen ve orada icabına bakmazsan, bunu ben yapacağım."

"Yap o zaman. Belki beni rahat bırakır."

"Sorunun ne, biliyor musun? Bütün bunları yanlış değerlendiriyorsun. Seninle yatarsa, seni kullanacağını düşünüyorsun."

"Elbette."

"Peki, sen de onu kullanıyor olmayacak mısın?"

"Ne?"

"Tony bir eğlence düşkünü. Bunu sen de biliyorsun. Bu yüzden, gerçekten evlenmek istediğin bir adammış gibi düşünmeyi kes. Bağlanmak isteyen erkekler vardır, sadece eğlenmek isteyen erkekler vardır. İkisini karıştırmaktan vazgeç."

"Neden söz ediyorsun sen?"

"Bir aydan kısa süre sonra ayrılacaksınız, değil mi? Bir yardımı olacaksa, Tony'yi evlendiğin bir oyuncak "gibi düşün. Birkaç hafta sonra ondan sıkıldığında, fırlatıp atacaksın. Ama bu arada, o oyuncakla oynasan iyi olur."

Heather bunu düşündü. Gerçekten de hiç böyle bir açıdan yaklaşmamıştı. Sonuçta ne tür bir erkek olduğunu bildiğine göre, birlikte geçirdikleri süre sona erdiğinde, kesinlikle ondan bir şey beklemeyecekti; dolayısıyla, ona âşık olmayacak, acı çekmeyecekti. Sadece yollarını ayıracaklardı; o kadar.

"Haydi, Heather. Tony ile ilgili neden korkuyorsun? Olabilecek en kötü şey, birkaç hafta boyunca vahşi, ateşli bir şekilde sevişirsiniz. Sonra gülümseyerek tokalaşır ve vedalaşırsınız."

Bu mümkün müydü? Alison haklı olabilir miydi?

içinde, dışarı çıkıp oynamak için can atan vahşi bir kadın var.

Vegas'ta geçirdikleri geceden beri içinde bir şeyler olup bittiğini biliyordu ve bu sadece daha da güçleniyordu. Tony ile birlikte zaman geçirmek, ona kendini başka biri gibi hissettirmişti; geceleri uyanık yatarken, olmayı dilediği gibi biri. Daha önce hiç öylesine ateşli ve vahşi bir seks yaşamamıştı. Ölmeden önce bir kere denemek fena mı olurdu?

"Pekâlâ," dedi Heather. "Bunu yapacağım."

Alison şaşkınlıkla dönüp ona baktı. "Yapacak mısın?"

"Evet. Sen haklısın. Bay Doğru ile Bay Şimdi'yi ayırmak gerek. Aslında artık kendimi de Bayan Şimdi olarak değerlendirmeye başlıyorum."

"İşte bu! Ne zaman yapacaksın?"

"Bilmiyorum."

"Bu gece yap. Yoksa korkup kaçarsın."

"Ama eve döndüğümüzde çok geç olacak."

"Bu kadar pratik düşünmekten vazgeçsene. Biraz uykusuz kalsan ne olur yani?"

Heather derin bir nefes aldı. "Pekâlâ. Bu gece."

"Nihayet aklının başına geldiğine inanamıyorum," dedi Alison, gülümseyerek. Ama sonra tekrar kaşlarını çattı. "Tanrım, seni kıskanıyorum."

"Kıskanma. Sonsuza dek birlikte kalacak değiliz. Ama şimdilik..."

"Kıskandığım da 'şimdilik' kısmı zaten. Giyecek seksi bir şeylerin var mı?"

Heather donup kaldı. Bunu hiç düşünmemişti. Sadece tişörtleri ve beyaz pamuklu külotları vardı. Tony onunla yatmak için ısrar etse bile, muhtemelen onları görünce çılgık çılgına kaçardı.

Hayır, dur. Dün gece Tony onu baştan çıkarmaya çalıştığında, üzerinde bunlara ek olarak sadece çirkin bir sabahlık ve terlik vardı. Bunun onu rahatsız etmediği belliydi. Ama bu şekilde görünmek Heather'a pek fazla güven vermeyecekti.

"Bir şeyler bulurum," dedi Heather, ailesinin evinden getirdiği kutulardan birindeki siyah geceliği hatırlayarak.

"Gergin misin?" diye sordu Alison.

"Gergin mi?"

"Evet. Tony'nin çıktığı kadınlar, genellikle dantelli çamaşırlar giyen tipler. Muhtemelen yazılmış bütün seks numaralarını biliyorlardır. Bu beni biraz ürkütürdü."

"Teşekkürler, Alison. Kendimi pek yeterli hissetmiyordum ama sen sorunu çözdün."

"O şekilde hissetmen gerektiğini söylemedim. Sadece kendim nasıl hissederdim diye söyledim."

Ama Heather da aynı şeyleri hissediyordu.

"Sadece sakın ol," dedi Alison. "Kayıtsız davran, sanki her gün seksi adamlarla yatıyormuşsun gibi. Tony farkı anlamaz."

Heather aşırı sıkı kalçalarını, deneyimsizliğini ve dantelli çamaşırlarının olmadığını düşünüyordu. Tony çok şey olabilirdi ama aptallık o özelliklerden biri değildi. Farkı elbette anlayacaktı.

Barın diğer ucuna baktı. Tony mutfığa gitmiş olmalıydı, çünkü ortalıkta görünmüyordu.

Heather bunu yapacaksa, olayların kontrolünü eline aldığından emin olmalıydı. Kalabalık belirgin şekilde azalmıştı. Şimdi giderse sorun çıkmazdı.

Çantasını almak için barın diğer tarafına geçti.

"Bana bir iyilik yap," dedi. Alison'a. "Tony'ye gittiğimi söyle."

"Neden? Nereye gidiyorsun ki?"

"Sadece ona söyle, tamam mı?"

"Pekâlâ. Ama beni yarın ara. Olanları öğrenmek.,." .

Ama Heather çoktan kapıya yaklaşmıştı bile ve Alison'ın sesi müzikten duyulmadı. İyi olacaktı. Çok iyi olacaktı. Hayal edebileceğinden çok daha ateşli ve vahşi olacağını hissediyordu.

Tabii kendini vazgeçirmediği sürece.

[zulem](#)

16. BÖLÜM

Tony kapıyı açtığı anda, Heather'm kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ve sert, ağır bir ritimle atmaya devam etti. Onu yatak odasının kapısından duymuştu ve kendisini burada bulmasının an meselesi olduğunu biliyordu:

Daha önce, siyah geceliğini bulamadığında, hiçbir şey giymeyerek dantelli iç çamaşırı sorununu çözebileceğini düşünmüştü. Geceliği olsaydı bile, nasılsa Tony onu çıkaracaktı. Işığı söndürerek ve eve dönerken aldığı Glade vanilyalı mumları yakarak kalçalarının büyüklüğünü gizleyebileceğini düşünmüştü. Mum ışığında her kadının güzel görüldüğü söylenirdi ve bunun doğru olması için dua ediyordu. Cinsel deneyimsizliğine gelince; bu kadar az zamanda buna çözüm bulması mümkün değildi elbette.

Sakin ol, diye hatırlattı kendine. Seksi erkeklerle yatmak senin için normalmiş gibi davran.

Tony önce çok şaşırdı; Heather'm kendine bu kadar aykırı bir şey yaptığına- inanmadığı belliydi. Ama çok geçmeden yüzünde bir gülümseme belirdi.

"Hey, selam, Altınbukle. Yatak rahat mı?"

Heather paniğe kapılmak üzere olduğunu hissetti. Tanrım! Tony'nin konuşacağını tahmin etmeliydi. Seksi sözler. Bu tür şeylerde Heather çok beceriksizdi. Yatak örtüsün boynuna kadar çekti ve konuşmak için ağzını açtı ama sesi çıkmadı.

Hayır. Bunu yapabilirsin. Vahşi bir kadın ne derdi?

"Yatak yeterince iyi," dedi Heather, kıskırtıcı bir tavırla "ama sen de gelirsen daha iyi olur."

Tanrım, ne aptalca, diye düşündü ama kendini kayıtsız go rünmeye, hayatının her gününde erkeklerle yatıyormuş gibi davranmaya zorladı..

"Ben de senin cici kız olduğunu sanmıştım," dedi Tony.

Karşılık vermesi gereken, bir meydan okuma daha. Düşün! Düşün!

"Ben cici kızım," dedi Heather, kısık sesle. "Buraya gel de, sana ne kadar cici olduğumu göstereyim."

Lanet olsun! Kendini ucuz bir erotik film yıldızı gibi hissediyordu.

Ama tam Tony'nin gülmeye başlayacağını sanırken, genç adam ona doğru yaklaştı. Adımları neredeyse sessizdi, ama her birinde Heather başında gök gürlüyor gibi hissediyordu. Buraya geliyor. Yakında çırılçıplak kalacak, 1.90 boyunda, muhteşem bir adam!

Belki de istediği kadar seksi görünebilmişti.

Tony yatağın kenarında durdu, sorgulayan bir tavırla başını yana eğdi ve hafifçe gülümsedi. "Kimsin sen ve o evlendiğim hanım hanımcık muhasebeciye ne yaptın?"

"Bu gecelik izin aldı," dedi Heather, mırıltılı bir sesle. "Artık sadece* sen ve ben varız."

Lauren Bacall yanında solda sıfır kalırdı.

"Yatağında çırılçıplak yatıyorsun," dedi Tony, bakışlarını örtünün altındaki vücutta dolaştırırken. "Bu hiç beklemediğim bir şey."

Heather parmağını bir buklesine dolayarak oynadı. "Eh, görünüşe bakılırsa sandığından daha gizemliymişim, değil mi?"

"Hımm." Tony'nin yüzünde düşünceli bir ifade belirdi. "Gizemlerden söz etmişken, son birkaç gündür bir şeyi merak ediyordum."

"Neymiş?"

"Çıplak nasıl görüldüğünü."

Çıplak? Heather neredeyse boğulacaktı. Örtünün altında çıplak olmasına rağmen, birbirlerini görmeden sevişebileceklerini düşünmüştü.

Sakin kalmaya çalışarak yastığa gömüldü, ama kalbi deli gibi atıyordu. Tam korktuğu gibi, Tony uzandı ve üzerindeki örtüyü tuttu. Yavaşça kendine doğru çekmeye başladı.

Tanrım! Gerçekten de örtüyü alıp ona olduğu gibi bakmayı mı düşünüyordu? Aniden mumlar bir tiyatro sahnesinin spotları kadar parlak göründü; kendisiyse başroldeydi. Neden üç tane mum yakmıştı ki sanki?

Örtü göğüslerinden aşağı süzülürken, Heather ucundan tutup geri çekti ve aniden doğrulup oturdu. "Yapma."

Tony geri çekildi. "Sorun ne?"

Heather hayatı boyunca hiç olmadığı kadar korkmuştu. Neden kendini rahat bırakarak doğru düzgün seks bile yapamıyordu?

"Ben... ah... üşüyorum."

"Öyle mi? Burası bana pek de soğuk gelmedi."

Heather kışkırtıcı bir tavırla gülümsemeye çalıştı. "Yani bana benimle birlikte bu örtünün altına girmek istemediğini mi söylüyorsun?"

"Hayır, seni örtünün üzerinde istiyorum."

Heather'in elleri titremeye başladı ve örtüyü daha sıkı kavradı. "Haydi, Tony. Gizem unsurunu yok etme."

"Gizem beni tahrik etmez. Çıplak. Beni bu tahrik eder."

Tony tekrar örtüye uzandı ama Heather hemen örtüyü tekrar tuttu.

"Heather? Sorun ne?"

"Özür dilerim," dedi Heather. "Bunu yapamayacağım." Örtüyü de beraberinde sürükleyerek yatağın ucuna doğru emekledi. "Ne düşündüğümü bilmiyorum. Aklımı kaçırmış olmalıyım." Örtüyü vücuduna sarmaya çalışarak ayağa kalktı. "Bu ben değilim. Ben öyle vahşi bir kadın değilim. Biraz bile dağınık değilim."

"Nereye gidiyorsun?"

"Gerçekte yatıyor olmam gereken o berbat kanepeye. Örtü için özür dilerim. Bu gece onsuz idare etmen gerekecek. Yarın yıkayıp sana iade ederim."

Kapıya doğru yürürken örtünün ucuna takıldı ama kalan saygınlığını koruma çabasıyla toparlandı.

"Görünüşe bakılırsa benim hanım hanımcık muhasebecim geri döndü," dedi Tony.

"Evet, öyle," dedi Heather. "Hoşuna gitsin ya da gitmesin."

"Ah, hoşuma gitti," dedi Tony. "Hem de çok."

Heather sersemleyerek olduğu yerde dönüp ona baktı. "Ne dedin sen?"

"Bir an için, uzaylıların gelip Heather'ımı kaçırdıklarını sandım. Neyse ki öyle bir şey değilmiş."

Heather şaşkınlıkla kalakaldı. "Senin neyin var? Ha? Bana aşırı ciddi olduğumu söylüyorsun ama bundan vazgeçmeye çalıştığımda, bana bunun da doğru olmadığını söylüyorsun!"

"Sadece kendin olmanı istiyorum, Heather. Kaltak kadınlar her yerde var. Beni sana çeken şey bu değil."

Seni bana çeken şey mi?

Tony gibi bir adam bunu söylediğinde Heather bundan ne anlam çıkarması gerektiğini bilemiyordu, ama olduğu yerde mihlanıp kalmıştı. Örtüyü göğsüne bastırmış halde dururken, Tony yaklaştı ve ona baktı. Son derece iri ve fazlasıyla rahat görünüyordu. Bu da Heather'a gerçekte ne kadar acemi olduğunu gösteriyordu. Hayatına giren kadınlardan sonra, iri, şişko bir hayal kırıklığından başka bir şey olamazdı ki. Şimdi mahcup olduğunu düşünüyorsa, bir de sonrasını düşünmeliydi.

Heather başını eğdi. "Özür dilerim, Tony. Bunu yapabileceğimi sandım ama yapamam."

"Neden?"

Heather yanaklarını şişirdi. "Çünkü ben eğlence olsun diye seks yapamam."

Tony kaşlarını çatı. "Golften söz eder gibi konuştun."

"Ne demek istediğimi biliyorsun. Ama sen bunu yapabilirsin."

"Neyi?"

Eğlence için seks."

"Bu bir sorun mu?"

"Çok sık yapıyorsun."

"Evet..".

"Ama ben çok sık yapmıyorum. Yani bu yürümeyecek."

"Bak, hayatım, bana burada bir şey anlatmaya çalıştığını biliyorum ama korkarım hiçbir şey anlama-" Aniden sustu ve Heather'a paniğe kapılmış gibi baktı. "Bana bakire olduğunu mu söylüyorsun?"

"Ah, Tanrı aşkına, Tony! Temmuz ayında otuz yaşında olacağım. Hangi kadın otuz yaşına kadar en azından bir kez denemez ki?"

"Kaç kez yaptın peki?"

Heather zorlukla yutkundu.

"Bir kere mi?"

"Hayır!"

"İki?"

Heather gözlerini kapadı. Bu ciddi bir felakete dönüşü yordu.

"Üç mü?"

Heather iç çekti. "İki buçuk diyebiliriz."

"Yarımı nasıl oluyor ki?"

"Ev arkadaşı erken döndü."

Tony gülümsedi, sonra gülmeye başladı. Heather kendini berbat hissediyordu.

"Gördün mü, bunun bir sorun olacağını biliyordum," dedi Heather. "Bunu neden yaptığımı bilmiyorum. Geçici delilik. Ayın yanlış etkileri. Kişilik bölünmesi. Bilmiyorum. Sadece gitmek istediğimi biliyorum."

Tekrar kapıya yöneldiğinde, Tony onu kolundan yakaladı. "Dur bakalım. Bu konuda konuşmamız gerek."

"Tony? Neden diğer erkekler gibi değilsin? Onlar konuşmayı sevmiyor. Kadınlar kelimeleri ağızlarından kerpetenle söküyor. Ama sen öyle değilsin. Hiç susmuyorsun. Konuşuyor, konuşuyor..."

"Bana neden daha önce sadece iki buçuk kez seks yaptığını söyle."

"Benimle alay ediyorsun."

"Hayır. Sadece bilmek istiyorum."

Heather omuz silkti. "Onlar o kadar iyi gitmedi ve ben de iyi gidecek birini bulana kadar beklemeye karar verdim."

"Bunun asla garantisi yoktur ki." Tony duraksadı ve tekrar gülümsedi. "En azından, çoğu erkekle."

Heather başını iki yana salladı. "Senin şu egon hiç tatile çıkmaz mı?"

"Doğrusunu istersen, Heather. Egomdan hoşlanıyorsun. Yanında kendinden emin ve ne

istediğini bilen bir adam görmek hoşuna gidiyor." Tony ona yaklaştı. "Şu anda ne istediğini biliyor musun?"

"Ne?"

Tony bir adım daha atarak aralarındaki mesafeyi kapadı ve Heather'm yüzünü ellerinin arasına aldı. "Seni"

Tony eğilerek onu nazikçe öptü ve Heather hissettiği utanca rağmen titremeye başladı. Tony parmak uçlarını Heather'm yanağından kışkırtıcı bir şekilde kaydırıp ve dilini dudaklarına dokundurdu; Heather dudaklarını araladığında, Tony ona sıkıca sarıldı. Heather örtüyü iki eliyle sımsıkı tutuyordu ve dünya etrafında dönüyordu. Tony hiç acele etmeden onu defalarca öptü ve her seferinde Heather'm kendisini daha fazla istemesini sağladı.

Sonunda uzaklaşıp Heather'm örtüyü tutan ellerine baktı. "Bak sana ne diyeceğim. Şu mumları söndürmeye ne dersin?"

Sonra yavaşça geriledi ve mumlara tek tek yaklaşarak hepsini sırayla söndürdü. Heather pencereden dışarı, el feneri gibi parlayan aya baktı. Panjurlar kapalı olmasına rağmen, oda hâlâ çok aydınlıktı.

"Sanırım ayı da söndürmezsin değil mi?" diye sordu Heather.

"Üzgünüm. Süper güçlerim sadece seksle sınırlı." Tony ona elini uzattı. "Yanıma gel."

Heather derin bir nefes alarak ona yaklaştı. Huzursuzca kıpırdanarak örtüyü göğsüne daha fazla bastırdı.

"Kendini kötü hissettiğini biliyorum," dedi Tony. "Ama bunun uzun sürmeyeceğine söz veriyorum. Haydi şu örtüden kurtulalım."

"Gördüklerinden hoşlanmayacaksın."

"Heather," diye fısıldadı Tony. "Bırak şunu."

Heather korkudan titreyerek örtüyü bırakırken, Tony'nin kendisini gördüğü anda yüz ifadesini görmemek için gözlerini kapadı. Saniyeler çok yavaş bir şekilde geçti. Sadece Tony'nin ne kadar hayal kırıklığına uğramış olabileceğini düşünüyordu.

Sonra Tony'nin elini kalçasında hissetti. Tanrım, sadece bakmıyor. Dokunuyor.

Tony elini yukarı kaydırırken Heather soluğunu tuttu. Gözlerini sımsıkı kapadı ve vücudundaki bütün kaslar gerildi. Tony iki kolunu Heather'm beline doladı. Bir an sonra, dudakları boynuna nazik bir öpücük kondurdu.

"Heather?" dedi Tony

"Ne?"

"Gördüklerimden hoşlanmayacağım fikrine nereden kapıldın sen?"

Heather şaşkınlıkla gözlerini açarken, Tony'nin hayranlık dolu bakışlarıyla karşılaştı. Söylediği her kelime yalan olabilirdi. Muhtemelen de bir yalandı. Ama Tony'nin bakışlarında içtenlikten başka bir şey bulamadı.

Tony elini Heather'm boynuna kaydırđı ve parmaklarıyla omuzlarına minik şok dalgaları gönderdi. Öne eğilip kulağına fısıldayarak konuşurken, ılık nefesi ensesini okşadı. "Sana dokunmak için ölüyordum ve artık her şeyinle benimsin."

Her şeyinle benimsin. Heather saç uçlarından ayak parmaklarına kadar arzuyla titredi.

"Seni böyle kollarıma almayı nasıl hayal ettiğimi bile mezsın," dedi Tony, Heather'm arkasına geçip ellerini karnına koyarken ve vücudunu kendisinininkine bastırırken. Heather belinde onun sertliğini hissetti ve kotunun üzerinden bile ne kadar arzu dolu olduğunu anladı.

"Ve seni böyle öpmek," diye mırıldandı Tony, Heather'm saçlarını yana çekip ensesine sıcak, ıslak bir öpücük kondururken. Heather'm bütün vücudu ürperdi.

"Hâlâ gerginsin," dedi Tony.

"Biraz."

"Seksle ilgili en güzel şey, içinden geleni yapmaktır."

"Kendimi o kadar doğal hissettiğimi hiç hatırlamıyorum."

"Çünkü çok fazla düşünüyordun. Kendini akışa bırakmalısın."

Tony ellerini Heather'm belinden kalçalarına, oradan da bacaklarının arasına kaydırđı. Sonra ellerini yavaşça kalçalarından geçirerek göğüslerine uzandı ve başparmaklarıyla göğüs uçlarını okşadı. Heather zorlukla yutkundı. Göğüs uçları daha şimdiden şişmiş olduğundan, Tony'nin her dokunuşunda Heather'm bütün vücudu titriyordu.

"Ah, Heather, aynı anda her yerine dokunmak istiyorum."

Heather kendini kaybederek başım Tony'nin omzuna dayadı ve anatomik açıdan bunun mümkün olmasını diledi. Sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca Tony'nin iri, nazik, güçlü elleri bütün vücudunda dolaştı ve Heather ona aitmiş gibi istediğini yaptı. Ama Heather daha fazlasını istiyordu. Tony'nin de soyunmasını istiyordu. Ona dokunmak istiyordu. Eğer bir an önce bunu yapmazsa, çok geçmeden eriyip gideceğini hissediyordu.

"Tony..."

"Şşş."

Heather büzüldü ama Tony onu sıkıca sardı.

"Ben çıplağım," dedi Heather, nefes nefese. "Sen değilsin."

"Çünkü henüz işimi bitirmedim."

"Ne zaman bitireceksin?"

"Sana söylerim."

"Ama benim istediğim..."

"Ne istiyorsun, hayatım?" Tony onun göğüs uçlarını hafifçe çimdiklerken ve parmakları arasında yuvarlarken, aynı anda kulak memesini ısıırıyordu.

Ah, Tanrım. Heather zevkten ölüyordu. Daha, daha fazlasını istiyordu. Daha, daha, daha! Hemen!

Heather aniden soluk soluğa ona döndü. "Çabuk soyun!"

Tony sahte bir şaşkınlıkla geri çekildi. "Emin misin? Şimdi mi?"

"Evet, şimdi, hemen!"

"Başüstüne, hanımefendi."

Tony tişörtünü tutup başının üzerinden çıkardı ve bir kenara attı. Saniyeler geçmeden, diğer giysileri de yerdeydi.

Bir an için Heather'ın bütün yapabildiği, ona hayranlıkla bakmak ve mumları söndürttüğü için kendine kızmak oldu. Karanlıkta daha fazlasını görebilmek için irislerinin iri iri açıldığını neredeyse hissediyordu.

Tony onu yatağa çekti ve yanına uzanıp nazikçe öperken, elini karnına doğru kaydırdı. Sonra elini daha da aşağı itti. Biraz daha. Heather nefesini tutarak gerildi ve bir an sonra, Tony'nin parmak uçlarını bacaklarının arasında hissetti.

Gerisini hatırlamıyordu.

Nihayet yan yana yattıklarında, Tony dönüp ona baktı.

Bakışları buluştuğunda, Heather aralarında anlamlı bir şeyler olduğunu hissetti. Bir an için, Tony gerçekten kocası olsa nasıl bir şey olabileceğini hayal etti. Sadece seks yapmıyor, sevişiyor olsalardı. Sanki bir büyü onu geleceğe taşımış, hayatının her sabahında Tony'nin yanında uyandığı bir noktaya sürüklemişti.

Sonra Tony'nin yüzünde bir gülümseme belirdi. "Bu," dedi, soluklanmaya çalışırken, "gerçekten çok eğlenceliydi."

Ve büyü bozuldu.

Eğlenceli seks, diye hatırlattı Heather kendine. Golf oynamak gibi. Tek fark çıplak olmak. Ve yatakta. Golf sahası veya sopalar olmadan. Sadece eğlence. İçinde başka bir şey yok.

"Şimdiden uyarayım," dedi Tony. "Bir daha sefere intikam alacağım. Bir daha sefere senin için tüylü kelepçeler ve bir kuştüyü hazırlayacağım."

Bu birçok açıdan tehlikeliydi. Daha önce bir erkek ona hiç yemin etmemişti. Bu, mantıklı, düzenli zihnine zarar veriyordu. Ama kiminle karşı karşıya olduğunu aklından çıkarmadığı sürece, sorun olmayacaktı. Tony onun için iyi değildi. Uzun dönemde, aslında hiçbir kadm için iyi değildi. Ama kısa dönemde...

Ondan daha iyi biri olamazdı.

"Sanırım haklısın," dedi Heather. "İkimizin de bundan yoksun kalmamız aptalca."

"Kesinlikle. Bunu istemeyiz. Mahrum kalmak kötü bir şeydir. Birlikteyken, birlikte olalım."

"Bittiğinde de biter."

"Ama bu süreçte ne kadar eğleneceğimizi bir düşünsene." Tony sırtıttı. "Gel buraya, Altın bukle."

Tony onu kendine çekerek öptü ve ne kadar tatlı, nazık ve baştan çıkarıcı olabileceğini bir kez daha hatırlattı. Kendisini uçurumdan aşağı iten cinsel bir buldozer gibi; Heather gözlerini kapadı ve kendini atlayışa hazırladı.

[zulem](#)

17. BOLUM.....

Tony ertesi sabah uyandığında yatağın diğer tarafı boştu. Bir an için neler olduğunu anlayamadı ve Heather'm nerede olduğunu merak etti. Dönüp saate baktı. Dokuzu on geçiyordu. Sonra Pazartesi sabahı olduğunu hatırladı; yani- Heather birkaç saat önce işe gitmişti ve Tony uyuyakalmıştı.

Dün geceyi düşününce, gülümsemekten kendini alamadı. Heather neredeyse otuz yaşındaydı ama hayatında sadece iki buçuk kez mi sevişmişti? Tanrım! Tony kendini nasıl bir şeyin içine sokmuştu? Onun kadar deneyimsiz bir kadınla karşılaştığında Tony normalde kaçıp giderdi. Ama Heather...

Beklediği en son şey onu kendi yatağında çıtırçıplak bulmaktı. Ona içinde dışarı çıkmayı bekleyen vahşi bir kadın olduğunu söylediğinde sadece şaka yapmıştı, ama ne kadar haklı

Garson geldi. Alison pastırmalı sıcak sandviç, Heather da her zamanki gibi salata istedi. Yine. Yanında sosla. Iyk!

"Pekâlâ," dedi Alison. "Dökül bakalım. Her şeyi anlat."

Heather bir an düşündü. "Hmm. Kelimelere dökmek zor olacak."

"Heather," dedi Alison, sertçe. "Kelimeleri bul. Seksi. Erotik. Baştan çıkarıcı. Ateşli. Sersemletici. Romantik. Birkaç tanesini seç, birkaç fiil ekle ve anlamlı cümleler halinde bana söyle."

"Sanırım tek kelime uygun düşer."

"Neymiş o?"

"Tatlı."

Alison yüzünü buruşturdu. "Tatlı mı?"

"Sanırım sen de orada olmalıydın."

"Yani söyleyebileceğin tek şey bu mu? Tatlı?"

"Hayır, söyleyebileceğim tek şey bu değil. Ama söyleyeceğim tek şey bu."

"Heather, bunu bana yapamazsın. Sen..." Alison birden duraksadı ve şüpheli bir tavırla gözlerini kıstı. "Onunla yatmadın, değil mi?"

"Evet, yattım."

"O zaman neden anlatmıyorsun be kadın? Liseden beri birbirimize her şeyi anlatıyoruz. Şimdi buna son veremezsin."

Ama sorun şuydu ki Heather'm yaşadıklarını kelimelere dökmesi gerçekten zordu. "Şu saydığın sıfatlar var ya... Hepsi konunun doğasında olan şeyler, biliyor musun? Asıl beklemediğim şey..."

"Ne?"

Heather gülümsedi. "Ne kadar eğlenceli olacaktı."

"Eğlence mi? Hayır. Kendi deneyimlerime göre, seks ciddi bir iştir."

"Tony ile öyle değil," dedi Heather, gülümsemesi sırtısa dönüşürken.

Alison arkasına yaslandı ve Heather'ı dikkatle süzdü. "Heather? Ona âşık mı oluyorsun?"

"Hayır. Ama kadınların neden âşık olduğunu artık anlamaya başlıyorum."

"Evet, ona âşıklar ve o da onların kalplerini kırıyor. Ona âşık olamazsın, yoksa senin de kalbin kırılır."

"Kalbim kesinlikle kırılmayacak."

"Şimdi böyle söylüyorsun ama birkaç hafta daha var. Onunla tekrar yatacak mısın?"

"Öyle görünüyor."

"Belki bu o kadar da iyi bir fikir değildir."

Heather öfkeyle omuzlarını sarkıttı. "Bir karar verir misin? Önce onunla yatmamı istedin, şimdi de yatma diyorsun."

"Sadece incinmeni istemiyorum."

"Benim için endişelenmeyi keser misin? Ben ne yaptığımı biliyorum."

"Bildiğini biliyorum. Sadece emin olmak istiyorum." Alison iç çekti. "Yani yaşadıklarınla ilgili bana söyleyeceklerin bu kadar, öyle mi?"

"Evet," dedi Heather, neşeli bir tavırla. "Sanırım öyle."

"Pekâlâ. Bak bakalım sana bir daha flörtlerimi anlatacak mıyım?" Alison gözlerini devirdi. "Bilirsin. Benim toplarını kaşıyan, burun sümküren erkek arkadaşlarım. Tanrım1."

Garson yemeklerini getirdi. Alison sandviğine dalarken, Heather da salatasına eğildi.

"Diyet nasıl gidiyor?" diye sordu Alison.

"Kötü. Tony bana margarin yediriyor."

"Ne?"

"Boş ver. Bütün o cipsleri yiyecek misin?"

"İstedğin kadar alabilirsin."

Aslında Heather hepsini istiyordu. Yanında da bir sandviç. Belki yanında patates salatası. Tatlı olarak da çilekli pasta.

Onu sipariş vermekten alıkoyan tek şey, Regina'nın düğününde nasıl görüneceği düşüncesiydi. Tony smokiniyle muhteşem görünecekti ve kendisi iğrenç bir tabiat hatası gibi görünmek istemiyordu. Elbise yüzünden iğrenç görüneceği kesindi ama en azından tabiat hatası olmamayı başarabilirdi.

Heather akşamı kucağında bilgisayarıyla geçirdi ve büyük açılış davetiyeleri için veritabanı üzerinde çalışmaya devam etti. Tony'nin adres defterinin geri kalanını bilgisayara aktardı ve civardaki yiyecek ve eğlence mekânlarının Internet sitelerini dolaştı. Birkaç gazeteciye mekânla ilgili güzel yazılar yazdırabilirse, çok iyi bir avantaj kazanabilirlerdi. Ama yazıcısı ailesinin evindeki kutulardan birinde olduğu için davetiyelerin çıktısını alamadı. Bu yüzden Tony'nin ofisine götürüp orada çıktı almak için bir CD'ye kaydetti.

Internet'te yerel barların ve restoranların listelerini de kontrol ettiğinde, McMillan'm eski sahibinin bu listelerle hiç ilgilenmemiş olduğunu gördü. Birkaç güzel dijital fotoğraf çeker çekmez, bunu da yapmaya karar verdi.

Ve bir Internet sitesine ihtiyaçları vardı. Yeryüzünde, sitelerden yarar görmeyen tek bir şirket bile yoktu.

Saat ona gelirken midesi kazınmaya başladı, ama aldır-mamaya çalıştı. Yirmi dakika sonra tekrar başladı. Tony'nin Tvvinkie'leri ve cipsleri aklına geldi.

Hayır. Elbise. Elbiseyi hatırla.

On buçukta nihayet bilgisayarı kapadı ve biraz şekerleme yapmayı düşünerek kanepeye uzandı. Tony eve geldikten sonra gecenin kaçına kadar uyanık kalacağından emin değildi ve ertesi gün işte etkili olmak istiyorsa, biraz uyuması gerekiyordu.

Gece yarısını biraz geçte telefon çaldı ve onu derin bir uykudan uyandırdı. Bir dirseğinin üzerinde doğruldu, telefonu aldı ve arayanın ismine baktı. Gülümseyerek cevap verdi.

"Hey," dedi. "İşler nasıl gidiyor?"

"İyi bir gece geçiriyoruz, ama şu anda düşündüğüm şey bu değil. Sadece eve döndüğümde yatakta ne bulacağımı merak ediyordum."

"Belki de dün geceyle aynı?"

"Tatlım, aklımdan geçenleri okuyorsun. Görüşürüz."

Heather telefonu kapadı, kanepede arkasına yaslandı ve gözlerini kapayarak bu gece neler olabileceğini hayal etti. Birkaç hafta önce, böyle bir şeyi asla tahmin bile edemezdi. Tony ile aynı evde yaşamak. Tony ile yatmak. Bu iş bittiğinde bitecekti, bunu kendine sürekli hatırlatıyordu ama bu, sürerken tadını çıkarmayacağı anlamına gelmiyordu.

Birkaç dakika sonra etrafı mum ışıklarıyla sarılı halde Tony'nin yatağına girdi. Bu kez mumlar yanık kalacaktı, çünkü bu konuda gerginliğini üzerinden atmıştı. Devam ettiği sürece, her anıran tadını çıkarmaya kararlıydı.

Çok geçmeden ön kapının açılıp kapandığını duydu ve Tony odaya girdiğinde, onu yatakta bulduğunda, yüzündeki gülümseme Heather'a kendini dünyadaki en çekici kadın

gibi hissettirdi.

"Güzel," dedi Tony. "Tam istediğim yerdesin. Sakın kıpırdama."

Heather halinden memnun bir şekilde oturduğu yere yerleşti. Bir yere gitmeye niyeti yoktu zaten.

Tony pantolonunun arka cebinden cüzdanını çıkarıp, saatiyle birlikte dolaba attı. Yavaşça yatağa yaklaştı, Heather'm üzerine çıkıp ata biner gibi Oturdu ve parmaklarını onunkilere geçirdi. Heather'm ellerini yatağın iki yanına doğru açtı, öne eğildi ve dudaklarına uzun, lezzetli bir öpücük kondurdu. Heather erimiş, neredeyse şilteyle bir olmuştu.

"Dün gece," dedi Tony, gülümseyerek, "biraz çizgiyi aştın."

"Evet," dedi Heather, cilveli bir tavrıla. "Aştım, değil mi?"

"Ve sanırım sana bu konuda ne yapacağımı söylemiştim."

Heather'm yüzündeki keyifli ifade silindi. "Ne?"

Daha ne olduğunu anlayamadan, Tony onun ellerini aşağı indirdi ve dizlerini nazikçe ama güçlü bir şekilde kollarına bastırdı. Hemen şilteyle yatağın başucu arasına uzanıp bir şey çıkardı ve Heather'm bileğine geçirdi.

Kelepçe mi

[zulem](#)

18. BOLUM

Heather sonraki hafta her akşam iş çıkışında McMillan'a gitti. Önce Tony'ye rahat yardım edebilmek için ani felaket olasılıklarını ortadan kaldırdı ve sonra, büyük açılışın planlaması, dosyalama sisteminin yeniden düzenlenmesi veya para gizleyebileceği yerleri bulmak için defterleri kontrol etmek olsun, bir şeyler yapmak için ofise geçti. Birkaç saat sonra oradan çıkıyor, eve gidip birkaç saat kestiriyor, Tony geldikten sonra da o gece için hazırladığı sürprizlerin tadını çıkarıyordu.

Ama o ikinci geceyi unutmaması kolay olmayacaktı. Kelepçeleri çıkardığında önce biraz paniğe kapılmış, Regina'nın haklı olabileceğini düşünmüştü. Ama gece bitmeden, Tony'nin yanında kendini gerçekten güvende hissetmeye başlamıştı. O deneyimden sonra Tony, Haydi, paraşütümüzü açmadan yirmi bin fitten atlayıp havada sevişelim, dese, Heather bunu bile yapabilirdi.

Tony'nin hayal gücünün sınırı yok gibiydi.

Salı gecesi, Heather ona mutfak masasını yemekten başka bir şey için kullanmanın hijyen kurallarına aykırı olacağını söylemesine rağmen, Tony mecbur kalırsa bu masayı atıp yenisini alacağını söylemiş ve kafasına koyduğunu yapmıştı. İşlerini bitirene kadar yarım kutu kremşantiyi ve bir şişe şarabın çoğunu boşaltmış, sonra da partiye duşta devam etmişlerdi.

Çarşamba gecesi Tony ona bir sinema salonunun arka tarafında yapmak isteyip istemediğini sormuştu. Heather ona şaşkınlıkla bakarken, Tony eve getirdiği bir romantik komedi film CD'sini takmış, Heather ile birlikte kanepeye yerleşmiş ve ışıkları söndürmüştü. Heather, Regina'ya anlattığı sinema salonu fantezisinin gerçekten o kadar da uzak olmadığını anlamıştı.

Perşembe gecesi eve döndüğünde, eski bir videonun televizyona takılmış ve uzaktan kumandaya bir not iliştilmiş olduğunu görmüştü: Üniversite yurdunda geçirdiğim yıldan küçük bir anı. Oynatma tuşuna bas. Heather bunu yaptığında karşılaştığı porno görüntülerle şok olmuştu. Cici kız olduğundan, Heather hemen bandı durdurmuştu ama sonra kendi kendine, Cici olmayı kes artık, diye düşünerek tekrar çalıştırmıştı. Tony o gece eve döndüğünde, Heather filmdeki kadının bir grup erkeği memnun etmek için kullandığı teknikleri uygulamaya hazırды.

Cuma sabahı, Heather uyandığında onu yanında uyurken gördü ve Buna daha fazla devam edemezsin, diye düşündü. Tony ile yatmaya devam ederse, gelecekte birlikte olacağı erkeklerin hiçbirinden zevk alamayacağını biliyordu. Her birini Tony ile kıyaslayacaktı ve zavallılar onun tozunu yutmaktan başka bir şey yapamayacaktı. Hemen sona erdir, dedi Heather, kendi kendine. Ya da en azından onu sisteminden atmaya başlamak için azalt. Ona bu gece hayır de.

Sonra, yataktan kalkmak üzereyken, Tony uyandı. Heather'ı bileğinden yakalayıp geri çekti. Bu geceyi unut; ona şimdi bile hayır diyemiyorum, diye düşündü Heather. Sadece Tony'nin yatakta iyi olmasının bir nedeni olduğunu kendine hatırlatmalıydı. Bugüne dek gezegendeki kadınların yarısıyla birlikte olmuştu ve diğer yarısının peşinden gideceği gün için sabırsızlanıyordu.

Bir buçuk saat sonra, Heather şehir merkezinde hızla çalıştığı binaya doğru yürüyordu. Bir elinde çantası, diğerinde büyük açılışın davetiyelerinin bulunduğu bir torba vardı. Hiç şüphesiz, bundan sonra sabahları seks yapmayacaktı. Bacakları hâlâ spagetti gibiydi.

Önceki gece Tony'nin ofisinde davetiyelerin çıktısını almıştı. Bu sabah postalarsa, insanlar önceden plan yapacak zaman bulabilecekti, ama bir kenara atıp unutabilecekleri kadar da zamanları olmayacaktı.

Acele etmesinin tek nedeni işe geç kalmış olması değildi. O akşam iş çıkışı nedime elbiselerinin provası vardı ve daha hızlı hareket etmek, daha çok kalori yakmak anlamına geliyordu. Evet, bu aptalcaydı, ama önceki gece rüyasında elli kalorinin bir elbiseye girip girmemek arasındaki farkı belirlediğini görmüştü ve hâlâ rüyanın etkisindeydi. Ne yazık ki ne kadar uğraşırsa uğraşsın, o elbiseyi daha az çirkin göstermeyi başaramazdı.

"Yediklerimin tavşan yemi olduğunu ben de biliyorum. Regina da çok nazikti. Bana elbise içinde çok şişman görünmekten korkmamamı, çünkü iki buçuk kilo daha vermek için bir haftam daha olduğunu söyledi."

"Sence sunağa yürürken gelinliğinin eteğine basıp düşme olasılığı ne kadardır?"

"Ayağımı önüne uzatırsam yüzde yüz."

Tony kapıyı tuttu ve Heather ile birlikte içeri girdi. Terzi smokini alıp Tony'yi soyunma odalarından birine gönderdi. Tony birkaç dakika sonra çıktığında, Heather elini kalbinin üzerine koydu. "Tanrım! İnanılmaz görünüyorsun."

Tony üçlü aynada kendine baktı. "Bilmiyorum. Smokin giymek bana kendimi biraz hanım evladı gibi hissettiriyor."

"Hanım evladı mı? Dalga mı geçiyorsun? James Bond bir hanım evladı mı? Hiç sanmam. Birlikte olduğu kadınlara bir baksana."

"Hmm. Belki de haklısın." Tony dik durup omuzlarını gevşetti ve yakasını çekti. "Yani bunlardan birini giyersem, gerçek bir bebek mıknaatısı olacağımı mı söylüyorsun."

Heather yüzünü buruşturdu. "Bebek mıknaatısı mı."

"Bilirsin, yani bütün piliçleri kendime mi çekeceğim."

"Evet, Tony," diye tersledi Heather. "Artık bir bebek mıknaatısı olduğuna göre, istediğin kadar piliç bulabilirsin."

Tony ona bakarak gülümsedi. "Seni kızdırdım, değil mi. Eh, bunun içinde muhteşem göründüğümü söyleyen sendin; kendin kaşındın."

Heather terziye döndü. "Ona balıkçı pantolonu verir misiniz?"

Mizah duygusundan nasibini almamış olan terzi pantolonun paçalarını uygun ölçüde işaretledi ve ceketini inceledi ama o gayet iyi görünüyordu. Tony'ye smokinin düğünden önce hazır olacağını söyledi ve soyunma odasına geri gönderdi.

Tony kotuyla tişörtünü giydi ve tam soyunma odasının perdesini çekerken, olduğu yerde donup kaldı, perdeyle paravanın arasından mağazanın ön tarafındaki birini görmüştü.

Hayır. Bu olamazdı.

Babası mı?

Tony bütün vücudunun uyduğu hissetti- Önce hayal gördüğünü sandı. Babasını son gördüğünden beri uç yıl geçmişti. Bu adam sadece ona benziyor olabilir miydi?

Adam pencereden dışarı bakmak için döndü ve Tony tam olarak görebildi. Evet, bu adam Don McCaffrey idi-

Tony babasının cüzdanını çıkarışını ve tezgâhtara kredi kartını uzatışını izledi. Donanma'dan ayrılmış olabilirdi ama Donanma ondan ayrılmamıştı. Son otuz yıldır olduğu gibi yine aşırı ciddi

görünüyordu ve yüzünde aynı ifade vardı. Tony çocukken babasının gülümsemeyen yüzüne bakmak için boynunu nasıl uzattığını, annesi öldüğü gün hayatından silinen nezaket ve anlayışın izlerini nasıl bulmaya çalıştığını hatırlıyordu.

Ama ikisini de bulamamıştı.

Babası kredi kartı fişini imzaladı. Tezgâhtar kasiyerin yanında duran smokini ona verdi. Babası başıyla onaylayarak teşekkür etti ve mağazadan çıktı.

Tony perdeyi bıraktı. Soyunma odasının duvarına sırtını yaslarken, içinde bir şeyler ezildi. Son üç yıldır birçok kez neredeyse telefonu kaldırıp babasının numarasını çevirecekti ama her seferinde kendini aynı düşünceyle durdurmuştu.

Neden babası onu aramıyordu?

Zaman geçtikçe, Tony gerçekten de babasına bir şey olmuş olabileceğini düşünmeye başlamıştı ve muhtemelen aramamasının nedeni buydu. Tuhaf bir şekilde, böyle bir şey olduğunu ummuştu. En azından babasının kendisini bir daha görmek istememesi yerine, böyle bir düşünce daha rahatlatıcıydı.

Ama şimdi babasına hiçbir şey olmadığını görüyordu. Bugün burada, resmi giyinmeyi gerektiren bir yere gitmek için smokin almıştı ve hayatını berbat ettiği oğlunu aklına bile getirmeden yaşamaya devam ediyordu.

Umurumda değil. Ona ihtiyacım yok. Ona bir daha asla ihtiyacım olmayacak.

Tony kısa bir süre daha orada durdu ve kalp atışlarının normale dönmesini bekledi. Sonra derin bir nefes alıp perdeyi çekti. Heather ayağa kalkıp ona gülümsedi ve Tony her nedense kendini biraz daha iyi hissetti.

"Orada çok uzun süre kaldın," dedi Heather, kapıya yürürlerken.

"Affedersin. Aynadaki görüntümden gözlerimi alamadım."

Heather kapıyı çekip açtı. "Haydi. Bakalım o koca kafanı kapıdan geçirebilecek misin?"

Tony durup ona baktı. "Sen ne zaman böyle akıllı bir kız oldun? Geçiş anını yakalayamadım da."

"Seninle tanıştıktan hemen sonra. Ne dediklerini bilirsin. Bana arkadaşını söyle, sana kim olduğunu söyleyeyim."

Mağazadan çıkarlarken, Tony babasının hâlâ yakınlarda olabileceğinden endişeleniyordu, ama onu hiçbir yerde göremedi. Belki hâlâ ondan uzak durmaya çalışması gülünçtü ama bütün bu süreden sonra başka ne yapabilirdi ki? Doğruca yanına gidip merhaba mı diyecekti?

Birlikte yürürlerken Heather esnedi. Sonra tekrar esnedi. "Halletmem gereken birkaç işim var. Sonra gidip biraz kestireceğim."

"Bu sabah uyumak işe yaramadı mı?"

"Uyumama izin verseydin yarayabilirdi. Yarın Pazar. Saat ona kadar kalkmam. Bu yüzden ellerini üzerimden çek, anladın mı?"

"Affedersin. Bir şey mi dedin? Seni duyamadım da."

"Tony? Biraz uyumak için ne yapmam gerekiyor? Seni de kelepçeyle bağlayayım mı?"

Arabaya binerlerken Heather ona son bir uyarı bakışı attı. Tony, onun örtüyü de çekerek yataktan kalkmaya çalıştığı geceyi hatırladıkça gülümsemekten kendini alamıyordu. Şimdiyse kelepçelerden söz ediyordu. Heather kesinlikle başladığı yerde değildi artık.

Bir taraftan tatlı ve saf, diğer taraftan zeki ve cilveliydi. Birlikte olduğu kadınlar arasında onu kaprisleriyle sıkmayan bir tek Heather olmuştu ve böyle bir kişinin insanın hayatında olmasının değerini yeni yeni anlamaya başlıyordu. Kendine karşı dürüst olması gerekirse, şimdi babasını gördükten sonra, hayatında her gün görebileceği bir insan olmasının önemini de kavramaya başlıyordu.

Seks sonsuza dek sürmeyebilir, diye düşündü. Ama bütün bunlar bittikten sonra seninle arkadaş kalacağız Heather. Bunu kaybetmeyeceğim. Asla.

Heather, bugün ne kadar yorgun olduğunu Tony'ye söylemişti ama uykusuzluk, öğleden sonraki yoğunluğa kadar Tony'yi rahatsız etmedi. Şimdiyse gözlerini zor açık tutabiliyordu. Kayla akşam yemeğinden sonraya kadar kalacağından, -Tony ona birkaç saat uyumak için eve gideceğini söyledi. Cumartesi öğleden sonraları yavaş olurdu ama Cumartesi geceleri korkunçtu ve kesinlikle zinde olmak istiyordu.

Eve dönerken, Heather'ı yatakta uyurken bulacağını düşünüyordu. Sadece yatakta ona katılacaktı. Hmmm. Belki bir şeyler başlayabilirdi tekrar ve...

Hayır. Uyumak zorundasın. O kadar.

Birkaç dakika sonra arabasını Heather'mkinin yanına park etti ve eve girdi. Anahtarlarını mutfak tezgâhının üzerine attıktan sonra, gelen postalara bakıp yatak odasına yöneldi ve o sırada kapının vurulduğunu duydu.

Geri dönüp açtı ve karşısında duran kadını gördüğü anda paniğe kapıldı. Uzun boylu, sarışın, iri göğüslü, üzerinde mavi hostes üniforması olan bir kadındı bu ve bir eliyle terlekli bavulunu tutuyordu.

Hostes Babette! Aylık randevuları için gelmişti. Tony onu arayıp görüşmelerini iptal etmeyi unutmuştu.

"Bonjour, Tonee," dedi Babette, bembeyaz dişleriyle sırtarak. "Beni içeri almayacak mısın?"

19. BOLUM

Babette, öğleden sonrayı hızlı bir şekilde geçireceklerini umduğunu belli eden bir tavırla Tony'nin evine daldı. Tony omzunun üzerinden baktı ve Heather'm uykuda olmasını, kendisi Babette'ten kurtulana kadar yatakta kalmasını umdu.

Babette bavulunu dikip bıraktı ve dönüp Tony'ye yaklaşarak kollarını onun boynuna doladı. "Bu gece için harika planlarım var, Tonee. Amsterdam'da harika bir seks mağazası buldum. Bizim için getirdiklerime bayılacaksın."

"Bu kulağa çok hoş geliyor ama..."

"Seni çok özledim," dedi Babette, Tony'nin yüzünü bir an sonra tek lokmada yutacakmış gibi süzerek. "Beni buraya getiren taksi şoförüne olabildiğince hızlı gitmesini söyledim." Dudaklarıyla Tony'ninkileri arayarak yaklaştı. "Tone-e? Beni özledin mi?"

"Ah... tabii. Elbette özledim."

"O halde beni öpmek istersin, değil mi?" Babette'in sesi baştan çıkarıcı bir fısıltıya dönüştü. "Öp beni."

Tony'nin kendisine uzanmasını beklemeden, Babette onu duvara doğru itti ve dudaklarını dudaklarına vantuz gibi yapıştırarak öpmeye başladı. Elleri aynı anda her yerdeydi;

Tony'nin yüzünde, omuzlarında, kollarında, göğsünde ve çok geçmeden fermuarının üzerinde.

Tony tam uzanıp Babette'in ellerini yakalamıştı ki yatak odasının kapısının açıldığını duydu. Kendini Babette'ten kurtarmaya fırsat bulamadan, Heather'm köşeden dönerek oturma odasına girdiğini gördü.

"Tony? Sen bu saatte evde ne..."

Aniden olduğu yerde durarak ona baktı. Sonra Babette'e. Tony konuşmak için ağzını açtı, ama tek kelime bile edemedi.

Babette şaşkın bir şekilde Tony'ye döndü. "Kafamı karıştırdın. Başka bir kadınla mı birliktesin?"

Tony, Heather'a baktı. Böyle bir durumda ne diyebilirdi ki? O benim karım ama aslında değil ve yatıyoruz ama ciddi değil ve benimle yaşıyor ama uzun sürmeyecek ve...

"Ben ev arkadaşayım," dedi Heather.

"Ev arkadaşı mı?" dedi Babette.

Ev arkadaşı mı? diye düşündü Tony.

"Evet," dedi Heather, gülümseyerek. "Ve böldüğüm için çok özür dilerim. Bakın ne diyeceğim. Hemen odama döneceğim; siz ikiniz kaldığınız yerden devam edebilirsiniz."

Sonra döndü ve kendi yatak odasına girip kapıyı kapadı. Tony olduğu yerde kalakalmıştı. Heather'm verebileceği çok çeşitli tepkileri düşünmüştü, ama bu kesinlikle onlardan biri değildi.

Babette onu yakasından yakaladı ve kendine doğru çekti. "Kesinlikle çok haklı. Kaldığımız yerden devam edelim."

Ve yine Tony'nin üzerine çullandı ve ahlaksız porno yıldızını bile kıskançlıktan ağlatacak bir iştahla öpmeye başladı. Elleri Tony'nin yakasından gömlek düğmelerine indi ve hızla açmaya başladı; Tony daha ne olduğunu anlamadan göğsü açıkta kalmıştı. Birkaç saniye geçmeden bu oturma odasında ikisi de çıplak kalacak, Birleşik Devletler ve Fransa arasında gerçek politikacıların ancak hayallerinde görebilecekleri türden bir zirve görüşmesi başlatacaklardı. Tony uluslararası ilişkilere hep ilgi duymuştu ve bunu gelecekte de yapacaktı ama Heather'dan ayrılana kadar değil. Üstelik bunu kesinlikle Heather yan odadayken yapmaya niyeti yoktu. (efferin len)

Ama Heather'm ona neden devam etmesini söylediğini anlayamıyordu. Üstelik de hiç umursamadan?

Heather'm burnunun dibinde böyle bir şeye nasıl izin verdiğini aklı almıyordu. Bir terslik vardı ve hemen kökenine inmeliydi.

Babette'in ellerini tutup fermuarından çekti. "Dur. Birazdan dönerim."

"Nereye gidiyorsun ki?"

"Endişelenme. Geri döneceğim."

Tony Heather'm odasına gitti ve yavaşça kapıyı vurdu.

"Evet?"

Kapıyı açıp başını içeri uzattığında, Heather'ı kanepeye uzanmış ve uyuyacakmış gibi yastığa sarılmış halde buldu.

Tony başıyla oturma odasını işaret etti. "Kim olduğunu sormayacak mısın?"

"Bana hostes gibi göründü."

"Evet. Adı Babette. Biz... ayda bir kez buluşuyoruz. Onu arayıp iptal edecektim, Heather. Unuttum."

"Her neyse."

Her neyse mi?

"Şu 'ev arkadaşı' hikâyesi de nedir? Evli olduğumuzu sanıyordum."

Heather omuz silkti. "Babette ile gayet iyi zaman geçiriyor gibiydin. Neden berbat edeyim?"

"Şey, sanırım çünkü insanları karı-koca olduğumuza inandırmamız gerekiyor."

"Babette'in ne düşündüğü fark eder mi?"

"Şey, hayır..."

"Sadece bir gece, değil mi? Yarın gitmiş olacak."

"Evet."

"Eğer biri gelmezse, kimse onun burada olduğunu da anlamaz. Bu da doğru mu?"

"Ah... evet. Sanırım."

"Fıstık gibi hatun, Tony. Bence keyfine bak." Heather, Tony'nin gömleğinin açık düğmelerini işaret etti. "Görünüşe bakılırsa iyi bir başlangıç yapmışsınız."

"Ah... evet. Ama biliyorsun, son zamanlarda sen ve ben..."

"Birlikte iyi zaman geçiriyorduk. Evet. Ama doğrusunu istersen, Babette bana iyilik yapıyor. Bir günlük tatile ihtiyacım var."

Tony şaşırıp kaldı. "Bir günlük tatil mi?"

"Evet. Uyumam gerek."

Tony bunun ne kadar incittiğini fark edince çok şaşırdı. Heather kendisiyle sevişmekten bir işmiş gibi söz ediyordu; hem de sıkıcı bir işmiş gibi. İlişkileri sonsuza dek sürmeye-bilirdi, ama birbirleri için daha fazla anlam taşıdıklarını sanıyordu.

Aniden öfkelen-di. Buraya geldiğinde Babette'i kesinlikle göndermeyi düşünüyordu ama Heather'm tatile ihtiyacı varsa, kesinlikle buna saygı duyacaktı.

"Sadece sonradan bana kızmanı ve anlaşılmamıza uymadığımı söylemeni istemiyorum," dedi Tony.

"Kızmayacağım."

"Kızarsan adil olmaz, biliyorsun."

"Biliyorum."

"Pekâlâ. Bu konuda anlaştığımıza göre?"

"Anlaştık." (saskolozlar pehh)

Tony döndü ve odadan çıktı. Oturma odasına dönerken, öncekinden daha da şaşkındı. Bunu Heather'ı bir parça bile rahatsız etmediğine inanamıyordu.

Boş ver. Umurunda olmadığını söyledi. Ona inan ve Babette'in seni cennete götürmesine izin ver. istediği tek şey eğlencelik seksse, kiminle olduğunun önemi var mıydı?

Tony, Babette'i kanepeye uzanmış halde buldu. Ayakkabılarını, ceketini çıkarmış, bluzunun düğmelerini göbeğine kadar açmıştı. Babette kışkırtıcı bir şekilde gülümsedi ve parmağıyla işaret etti.

"Buraya gel, Tonee."

Tony kanepede onun yanına oturdu. Daha mindere değdiği anda, Babette yerinden fırladı, eteğini yukarı sıyırdı ve Tony'nin kucığına oturdu. Bluzunun düğmelerinin geri kalanını hızla çözmeye başladı ve çok geçmeden dantelli pembe sutyenin sardığı iri göğüslerini gözler önüne serdi. (amanin yetis kız hett)

Bir dakika içinde, Tony'nin yatak odasına geçecek, soyunacaklardı ve Babette, Amsterdam'dan getirdiği hediyelerle onu mutlu edecekti. Yarın gece, Heather hâlâ burada olacaktı. Bir erkek başka ne isteyebilirdi ki?

Ahh. Hayat güzeldi.

Kendini sevişmeye kaptırarak ellerini Babette'in eteğinin altına soktu ve kalçalarını okşamaya başladı. Zihnini boşaltmak, sadece sekse odaklanmak istiyordu, ama bunu ancak on saniye yapabildi.(ohhhh)

Yine Heather aklına takıldı.

Şimdi kendi odasında yatıyor, dünya umurunda değilmiş gibi davranıyordu. Üzerinde düşündükçe, bu Tony'yi daha da öfkeliyordu. Son birkaç haftadır o kadar yakınlıktan sonra, en azında biraz kıskanması gerekirdi ama hayır. Nasıl böyle umursamaz davra...

Bir dakika! Heather'm neden öyle davrandığını şimdi anlıyordu. Neden daha önce fark edememişti ki?

Heather onu kıskanmıştı. Sadece bunu Tony'nin bilmesini istemiyordu.

Evet. Buydu. Kıskanmıştı. Aslında o kadar kıskanmıştı ki tam ters yönde hareket ediyor, bütün bunlar hiç umurunda değilmiş gibi davranıyordu.

Babette Tony'nin gömleğini çekip çıkararak bir kenara attı ve kemerini çözmek için ellerini uzattı. Ama inanılmaz bir şekilde, Tony sadece Heather için duyduğu üzüntüye odaklanmıştı.

Babette'in ellerini tuttu ve onu kucağından indirdi. "Bak ne diyeceğim, hayatım. Benim yatak odama gidip beklemeye ne dersin? Biraz sonra gelirim."

"Şimdi ne oldu ki?" diye sordu Babette.

"Sadece içeri git," dedi Tony, Babette'in dudaklarına bir öpücük kondurarak. "Uzun sürmez."

Babette ona şüpheyile baktı. "Kendin gibi davranmıyor-sun, Tonee."

"Birazdan kendim gibi olacağım. Söz. Önce başka bir şeyle ilgilenmem gerek."

Babette yerinden kalkıp yatak odasına doğru yürürken, omzunun üzerinden ona şüpheyile baktı. Sorun değildi. Babette kolayca oyalanabilirdi.

Tony hemen Heather'm odasına gitti, hafifçe tıklattı ve açtı. Tuhaftı ama Heather ağlamıyordu.

Uyuyordu!

Heather yorgun bir şekilde gözlerini kırıştırıp dirseğinin üzerinde doğruldu ve yüzünün önüne düşen karmakarışık saçlarının arasından baktı. O pırıl pırıl mavi gözleri gördüğünde, Tony birkaç saniye için konuşmakta zorlandı.

"Bak, Heather," dedi Tony, nazikçe. "Bunu neden yaptığını biliyorum."

"Neyi yapıyorum?"

"Babette'in burada olması ve bizim... biliyorsun... Sanki rahatsız olmamış gibi davranıyorsun."

"Rahatsız etmiyor ki."

"Hey, bak, sorun değil. Gerçekten. Eğer seni bu kadar rahatsız ettiyse Babette'i gönderebilirim."

"Tony? Sana rahatsız olmuş gibi mi görünüyorum?"

"Evet, şimdi böyle diyorsun, ama ne düşündüğünü biliyorum."

"Öyle mi? Ne düşünüyor muşum?"

"Babette'in gitmesini istiyorsun ama bunu söylemeye cesaret edemiyorsun. Bu yüzden burada oturuyor, uyuyor gibi yapıyor, beni umursamadığına inandırmaya çalışıyorsun."

Heather inanamayan bir tavırla başını iki yana salladı. "Yemin ederim ki tanıdığım erkekler arasında egosu seninki kadar güçlü olanını görmedim."

"Haydi, Heather. İtiraf et. Kıskanıyorsun."

"Pekâlâ," dedi Heather. "Kıskanıyorum. Artık uyuyabilir miyim?"

"Hey, üniversiteli kız," dedi Tony, sertçe. "Ters psikoloji terimini bilmediğimi mi sanıyorsun sen?"

Heather iç çekti. "Aslında, Tony, psikoloji son derece doğrudan. Babette ile seks yapmak istiyorsun. Bu umurumda bile değil. Senin yerinde olsaydım, oraya gider ve keyfime bakardım." Heather'm bakışları Tony'nin beline kaydı ve yüzünde hafif bir gülümseme belirdi. "Bir yandan istediğin ortada."

"Ben erkeğim, Heather," dedi Tony. "İki kadın beni baştan çıkarmaya çalıştığında böyle olurum."

Heather güldü. "Seni baştan çıkarmak mı?"

"Evet! Babette orada uluslararası yatak müsabakasına hazır ve sen burada... burada..." Tony çaresizce kollarını salladı.

"Uyuyorsun!"

Heather kaşlarını çattı. "Pekâlâ. Bir şeyi netleştirelim. Yan odada uyuyarak seni baştan çıkarmaya çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

Tony bunun kulağa ne kadar aptalca geldiğini ilk kez fark etti. "Şey hayır. Elbette hayır. Ben sadece..." Tony ne diyeceğini bilemedi. "Ah, boş ver, unut gitsin."

"Oraya çabuk geri dönsen iyi olur. Kadıncağızın ateşi sönebilir."

"Hayatım, Babette'in ateşi sönmez. Bütün gün boyunca yüz derecede kaynar halde kalabilir. Ama şimdi oraya gideceğim ve beni ısıtmasına izin vereceğim."

Tony kapıyı çekip açtı ve tarifsiz bir öfkeyle dışarı çıktı. Heather rahatsız olsaydı, Babette ile ilişkisini hemen bitirebilirdi ama genç kadın nasıl böyle bir tepki vermişti? Kıskanmadığını, hatta hiç etkilenmediğini söylemiş ve onu doğruca başka bir kadının kollarına göndermişti.

Tony şimdi Babette'in yanma dönüyordu ve yatağı ateşe vermeye kararlıydı. Heather orada yatıp düşünmeye devam edebilirdi. (eh hakketti valla, bastir tony..ama bebetmeye degil))

Heather berbat kanepede yatarken dişlerini o kadar sıkıyordu ki çene kemiklerinin kırılmadığına kendisi de şaşıyordu. Gerçeği itiraf etmek istemiyordu, ama kıskanmaması mümkün değildi.

Sadece, eğlence amaçlı sekse alışkın değildi. Sorun da buydu. Zihni pelte gibi olmuştu. Ne kadar çok yaparsa, o kadar çok istiyordu. Tony'nin başka biriyle birlikte olması düşüncesini ise kesinlikle kaldıramıyordu. Şiddetli tepki veremeyecek kadar gururluydu ve bu yüzden, Tony o kadını yatak odasına sürüklese ve uçağa gerek olmadan uçursa bile, umurunda değilmiş gibi davranmıştı. Ne aptalca!

Tony ona kadını gönderebileceğini söylemişti. Neden Heather bunu istememişti?

Çünkü Tony'nin zihninin nasıl çalıştığını biliyordu. Kendisini kıskandığını söylemesini istemesinin tek nedeni, sesini duyacak kadar yakındaki bütün kadınların onunla birlikte olmayı istemesine duyduğu umutsuz ihtiyaçtı. Ama Heather onu memnun etmeyecekti. Birkaç hafta sonra Tony yine bir sürü kadınla düşüp kalkmaya başlayacaktı, dolayısıyla Heather buna şimdiden alışsa iyi olurdu. (off hettt bu kadar mantikli olmak zorundamisin)

Birden, diğer odadan bir ses duydu. Birileri kavga ediyormuş gibi. Daha iyi duymaya çalışarak bir kulağını kapıya çevirdi ama neler olduğunu anlayamadı.

Yavaşça yataktan kalktı ve parmak uçlarında kapıya doğru yürüyüp kulağını kapıya dayadı. Tutku ve zevk sesleri bekliyordu. Herhangi bir şey.

Hiçbir şey duyamadı.

Bir dakika. Bir şey duyuyordu. Ön kapı mı? Neler oluyordu?

Kulağını kapıya dayadı ve koridorda bir ses duydu. Ayak sesleri mi?

Geri çekildi ama yeterince hızlı değildi. Kapı hızla açıldı ve başının kenarına sertçe çarptı.

"Ah!" dedi Heather, elini başına koyup Tony'ye öfkeyle bakarken. "Ne yaptığını sanıyorsun? Kafamı yarıyordun!"

"Aha!" dedi Tony, parmağını Heather'm yüzüne sallayarak. "Kapıyı dinliyordun!"

"Dinlemiyordum!"

"Evet, dinliyordun! Diğer odada olup bitenleri umursamayan biri için ilginç bir davranış bu, değil mi?"

"Kapıyı dinlemiyordum! Ben sadece..." Heather devam edemedi.

"Kıskandın mı?"

"Ah, kendini aşar mısın? Tanrıml Ben burada beyin sarsıntısı geçiriyorum, sen sadece kendini düşünüyorsun." (bunlar deli ayol)

Tony'nin yüzündeki gülümseme kayboldu. "Sen iyi misin?"

"İyiym," diye tersledi Heather.

Tony yaklaştı ve Heather'm elini başından çekti. "Şişmeye başlıyor. Biraz da morarmış."

"Harika."

"Benimle gel."

Tony onu elinden tutup odadan çıkardı ve mutfığa sürükledi. Heather etrafa bakmarak şaşırdı.

"Babette nerede?"

"Gitti."

"Gitti mi? Neden?"

"Biri telefonla aradı ve gitmesi gerekti."

Tony buzdolabını açıp, bir donmuş bezelye paketi çıkardı. Etrafına bir mutfak havlusu sardı, Heather'ı mutfak masasına oturttu ve yanına bir sandalye çekti. Bir elini yanağına koyarken, diğer eliyle torbayı Heather'm başına bastırdı. Heather acıyla yüzünü buruşturdu.

"Seni doktora götürmemi ister misin?" diye sordu Tony.

"Hayır. Elbette hayır. Bir şeyim yok." Heather torbayı aldı ve Tony arkasına yaslandı.

"Merak ediyorsan," dedi Heather. "İçeri girdiğinde kapıyı dinlemiyordum. Sadece..."

"Ne?"

Heather duraksadı. "Yerden bir şey alıyordum."

"Halının üzerinden ne alıyordun ki?"

"Hav. Bilirsin, halının üzerinde havdan nefret ederim."

"Hı-hım. Uyuduğunu sanıyordum."

Heather kaşlarını çatı. "Sen sürekli kapıdan içeri dalıp beni uyandırırken nasıl uyuyabilirim ki?"

"Yani ben seni uyandırdıktan sonra halının üzerinde bir hav gördün ve onu almak için eğildin."

"Evet."

"Kalktığında da atacaktın."

"Evet."

"Şunu doğru anlayalım. Yatakta yatıyordun, uykuya dalmak üzereydin ama yerde, halının üzerinde bir hav gördün ve aniden karşı koyamadığım bir dürtüyle..."

"Tamam!... Tamam. Kapıyı dinliyordum. Oldu mu?"

Tony kurnazca gülümsedi. "Teslim olman çok yazık, He-ather. Şu hav hikâyesine tam da inanmak üzereydim."

"Ah, hiç de değil," diye tersledi Heather.

"Haklısın. Kesinlikle kanmadım. Ama yine de eğleneliydi." •

"Pekâlâ, uyanık. Bir sorum var. Babette'i kim aradı?"

"Bilmiyorum."

"Yani tam sevişmenin ortasında kalkıp telefona cevap verdi ve sonra da gitti, öyle mi?"

"Hemen hemen."

"Seks için beş bin mil uçtuktan sonra?"

"Beş bin mili seks için uçmadı, Heather. O bir hostes. Sürekli uçuyor zaten."

"Pekâlâ, havalimanından otuz mili seks için geldi ama. Sonra da kalktı ve hiçbir açıklama yapmadan gitti mi?"

"Babette havaidir."

"Ben telefonun çaldığını duymadım."

"Titreşimdeydi."

"Oturma odasına geldiğimde, Babette sana ahtapot gibi sarılmıştı. Bence öyle bir anda titreşimli cep telefonunu iletişim aleti olarak değil, seks oyuncağı olarak kullanırdı bence.")))

Tony iç çekti. "Bundan vazgeçmeyeceksin, değil mi?"

"I-ıh."

"Babette'i kimse aramadı. Ondan gitmesini ben istedim."

"Teslim olman çok yazık, Tony. Şu telefon hikâyesine tam da inanmak üzereydim."

"Haklısın. Peki, neden kapıyı dinliyordun?"

Heather ona dik dik baktı. "Babette'in gitmesini neden istedin?"

Birbirlerine bakmaya devam ettiler ve ikisinden de cevap gelmedi.

Berabere.

"Bak," dedi Tony sonunda. "Ben Babette ile birlikte olmak istemedim, sen de benim Babette ile birlikte olmamı istemedin. O gitti ve ikimiz de istediğimizi aldık, doğru mu?"

"Doğru-."

"Evli kaldığımız sürece, sadece biz varız. Bunun dışında her şey çok aykırı kalıyor." (tebrikler tonim)

"Bir daha söyle."

"Babette geldiğinde aslında biraz uyumayı düşünüyordum. Birlikte uyumaya ne dersin?"

"İyi fikir."

Tony masadan kalktı ve Heather da onun peşinden yatak odasına gitti. Tony ayakkabılarını çıkardı ve birlikte yatağa uzandılar. Tony kolunu Heather'a dolayıp onu kendine çekti. Heather bezelye paketini başına uzattığında, Tony paketi onun elinden alıp kendi tuttu.

Heather derin bir nefes aldı ve memnun bir şekilde iç çekti. Bir an sonra Tony dönüp başına hafif bir öpücük kondurdu ve o da iç çekti,

Panjurlardan süzülen akşamüstü güneşi odayı ılık, hafif bir pırıltıyla yıkarken Tony ile böyle sarmaş dolaş yatmak çok zevkliydi. Kulağını Tony'nin göğsüne dayamış halde kalp atışlarını dinliyordu ve bir an sonra, o yavaş, ritmik nefesler Heather'ı uykuya sürükledi.

Çok rahatlama. Bu sonsuza dek sürmeyecek.

Ama içten içe, Babette'i neden gönderdiğini biliyordu. Kabul etmek istemese bile, onu asla öyle hayal etmese bile, Tony aslında nazik bir adamdı. İnsanların incindiğini görmekten hoşlanmayan biriydi. Başlangıçta bu delice planı uygulamaya koymasının nedeni de buydu; şimdi Heat-her'ın burada onun yanında yatmasının nedeni de buydu.

Ama boşandıklarında, Tony'nin yine Babette'in peşinden gideceğini biliyordu; tabii eline geçirebildiği kadınlar ordusunun diğer seksi üyeleriyle birlikte.

Ama belki de bu olmayacaktı.

Bir an için, Tony'nin gerçekten bu evlilik hayatından hoşlanabileceğini, belki de bunu kalıcılığa dönüştürmeyi düşündüğünü hayal etti. Belki de birkaç gün sonra Tony gelip boşanmaktan vazgeçtiğini, işlerin nereye varacağını görmek için biraz daha devam etmek

istediğini söyleyecekti...

Hayır, bu sadece bir dilekti.

Tony neyse oydu ve bir ay için tek eşli olmak, onu farklı bir adam yapamazdı. (ne biliyon)

zulem

20. BOLUM

Heather ertesi Salı günü işten eve dönerken, yemek için Alison ile buluştu ve birlikte Regina ile Jason'a düğün hediyesi alabilmek için Northpark Alışveriş Merkezi'ndeki Neiman Marcus'a gittiler. Ev eşyaları bölümüne gecerken, Heather bir şal vitrini gördü. Etikete baktı.

Yüz yirmi dolar.

Neiman Marcus. Sonuçta burası Fuzuli Pahalılık adını boşuna hak etmemişti.

"Regina'nın kayıtlı olduğu tek yerin burası olduğuna inanamıyorum," dedi Alison. "Bu sana bir servete mal olacak. Neden fazla parası olmayan davetlilerin de gerçekten pratik bir şeyler alabilmesi için Target gibi bir yere kayıt yaptırmadı ki?"

"Çünkü pratik olan, prestijli değildir."

Ev eşyaları bölümüne geldiklerinde, Regina'nın listesinin bir kopyasını aldılar ve birlikte incelediler.

"Buradaki en ucuz şey ne?" diye sordu Alison.

"Bakalım... Tanrım! Şu sofa takımının fiyatına bakar mısın? Tek bir set için kırk dolar mı?"

"Ekmek kızartma makinesine filan ne dersin?"

Heather listeyi taradı. "Pekâlâ. Onlardan birini alabilirim. İki yüz yirmi dolar harcamam gerekmedikçe."

"Lanet olasıca bir ekmek kızartma makinesi için mi? Şehrin her yerinden yirmi beş dolara alabilirsin!"

"Ama prestijli bir ekmek kızartma makinesi olmaz."

Sonunda Heather, dörtlü bir Waterford şarap kadehi seti aldı ve yüz yirmi dolar verdi.

Kredi kartını kasiyere uzatırken dişlerini sıktı ve birkaç dakika sonra Alison ile birlikte mağazadan çıktılar. Body Shop mağazasının önünden geçerken, Heather'in dikkatini bir şey çekti.

"Dur," dedi, vitrinin önünde durarak. "Şuna bir baksana."

Alison durdu ve geri dönüp Heather'm gösterdiği şeye baktı. "Kokulu masaj losyonu mu?"

Heather gülümsedi. "Eğlenceli olabilir. Gel."

"Masaj losyonu mu alacaksın?" dedi Alison, Heather'm peşinden mağazaya girerken. "Siz ikiniz ne haltlar karıştırıyorsunuz?"

"Tony'nin hayal gücüne inanamazsın," dedi Heather, gülerek. "Bazen öyle şeyler buluyor ki beynim duruyor." Losyonlardan birinin test şişesini alıp elinin ayasına biraz döktü. "Hmm, bu kurabiye gibi kokuyor." Alison'a uzattı. "Sen ne dersin?"

"Bence kendini fazla kaptırıyorsun."

"Şunu koklar mısın?"

Alison kokladı. "Sorun değil, sanırım. Tabii bir pasta fırınında sevişme fantezin varsa."

Birkaç tane daha denedikten sonra, Heather iki koku seçti: Hindistancevizi ve okyanus esintisi. Sonuçta, kim Güney Denizleri'ndeki bir adada sevişmeyi hayal etmezdi ki? Parasını ödedikten sonra, tekrar alışveriş merkezinde yürümeye başladılar.

"Heather?"

"Evet?"

"Tony ile ilgili neler hissediyorsun?"

"Ne demek bu?"

"Seni hiç böyle görmemiştim. Onun hakkında konuştuğumuz her seferinde ciddi şekilde heyecanlanıyorsun."

"Ne olmuş? Çok güzel zaman geçiriyoruz. Sonuçta beni DisneyWorld de heyecanlandırır."

Alison, Heather'ı kolundan yakalayıp bir banka doğru çekerek oturttu ve bunu yaparken neredeyse pusetli bir kadına çarpıyordu.

"O boşanma gerçekleştiğinde," dedi Alison, "onun hayatından tamamen çıkacağını biliyorsun."

"Biliyorum."

"Başka kadınlarla birlikte olacak. Bir sürü kadınla."

Heather, Babette'i düşündü. "Bunu da biliyorum."

"Heather? Onunla ilgili duyguların nedir? Gerçekten?"

Heather her zamanki kayıtsızlığıyla cevap verecekti, ama birden anladı. Onun için deli oluyorsun. Kesinlikle çıldırıyorsun.

Bunu anladığında, tüyleri ürperdi. Bu ne zaman olmuştu? Mantıkçı, gerçekçi kadın olmayı bırakıp o hep alay ettiği hayalperest, maceracı, duygusal kadına ne zaman dönüşmüşü? Henüz işyerinde bir kâğıt parçasına Tony'nin adını yazmamıştı ama şimdi düşünürken, yazabileceğine inanmanın imkânsız olmadığını fark etti.

Heather bakışlarını kaçırdı. "Sadece seks. Özleyeceğim."

"Hepsinin bundan ibaret olduğundan emin misin?"

Heather evet diyecekti ama bunun da yalan olduğunu fark etti.

Tony için deli olmasının tek nedeni yatak değildi. Mutfakta ona kahvaltı hazırlarken ve Tony orada uyku sersemliğiyle otururken. Barda müşterilere yetişmeye çalışırken aniden salonun iki ucundan göz göze geldiklerinde Tony'nin hiçbirsey söylemesine gerek kalmadan Heather'm onun zihninden geçenleri anlaması. Terzideyken ona nasıl bir megaloman olduğunu söylediği zaman; oysa Heather, Tony'nin tanıştığı adamlar arasında belki de etrafındakileri en fazla düşünen olduğunu biliyordu. Tony ona davranışlarıyla sadece yatakta arzulamakla kalmadığını, aynı zamanda beynine ve kişiliğine de değer verdiğini göstermemiş miydi?

Zihninin derinliklerinde, Heather belki de Tony'nin o gün Babette'i göndermesinin başka nedenleri olabileceğini anlamaya başlamıştı. Belki de gerçekten Heather'ı geçici bir eşten fazlası olarak görüyordu.

Hayır. Bu gerçekçi olmazdı. Tony çelişkiyi sevmezdi. Etrafındaki herkesin mutlu olmasını isterdi. Bunun olması için her şeyi yapardı; hatta bir öğleden sonrasını ateşli bir Fransız ile geçirmekten bile vazgeçebilirdi. Yine de, sadece Heather ile olabilmek için o güzel kadını gönderdiğini düşündüğünde, Heather umutlanmaktan kendini alamıyordu

"Belki de dahası var," dedi Heather. "Biraz."

"Ah, Tanrım," dedi Alison. "Bunun olacağını nasıl düşünemedim? Neden seni onunla yatmaya zorladım sanki?"

"Biraz neşelenir misin? Sanki ayrıldığımız anda bir avuç uyku hapı alacakmışım gibi davranıyorsun."

Alison başını yana yatırıp Heather'a baktı. "Hayır. O kadar feci olmaz. Ama ağlayacaksın, değil mi?"

"Regina'yı tanıdığım kadarıyla, hepsini."

"Üzgünüm. Jason'un kendine yemin yazabilecek biri olduğunu sanmıyorum."

"Elbette. Regina ikisi için yazıp ona ezberletecektir." He-ather duraksadı. "Düşündüm de, bence ikisinin de yeminini Bev Teyze yazar."

Saat yediye yaklaşırken otoparka girdiler. Kiliseye girdiklerinde, Heather neredeyse herkesin gelmiş olduğunu gördü.

Damat dışında herkes.

Provanın başlaması gereken saati on beş dakika geçmişti ve Jason hâlâ ortalıkta yoktu. Regina onun yokluğunu açıklamaya çalışıyor, çok önemli biri olduğu için gecikmesine neden olacak bir şey çıkmasının doğal olabileceğini anlatıyordu. Ama Heather, Regina'nın gözlerindeki endişeli bakışları kaçırmamıştı.

"Yine onun adına bahaneler uyduruyor," diye fısıldadı Heather, Tony'ye.

"Neden o serseriyi terk etmiyor ki?" diye fısıldayarak karşılık verdi Tony. "Regina'ya deli oluyor değilim ama Bev'e bakınca, en azından Regina'nın neden böyle davrandığını anlayabiliyorum. Jason'm ailesi gayet normal görünüyor; onun bahanesi ne ki?"

Nihayet Jason belinde BlackBerry'siyle kapıdan girdiğinde, Regina belirgin bir şekilde rahatladı. Rahip provayı başlattığında, nedimeler hâlâ kendi aralarında sohbet ediyordu. Onları susturmak, kedi yavrularını susturmaya çalışmak gibiydi, sonunda Regina'nın havalı düğün organizatörü onları sağdıçlarla eşleştirdi ve herkes sıraların arasında yerini aldı. Tony ve Heather en arkadaydı. Törenin gevezelik kısmı bitince ve Bev, Jason'm Regina'nın duvağını kaldırma zamanını anladığından emin olunca, Heather dönüp Tony'ye baktı. Tony kimseye fark ettirmeden gözlerini devirdi ve hafifçe gülümsedi.

Heather da gülümserken, son birkaç haftadır Tony ile sessizce anlaştıkları ilk anın bu olmadığını düşündü. Günler geçtikçe, onu özleyeceğini giderek daha çok fark ediyordu ve bazen seks konunun en önemsiz parçası oluyordu. Şimdi bu kilisede yan yana dururken, kendini Tبنى ile olduğu kadar rahat hissedebileceği başka bir erkek bulma olasılığının ne kadar yüksek olabileceğini merak etti. Acaba Tony sakinleşip evli bir erkek olmayı başarabilir miydi?

Olasılıkları düşünmek bile istemiyordu.

Prova sona erdiğinde, tekrar sıraların arasına döndüler ve çiçeklerin konumuyla ilgili olarak, Bev Teyze düğün or-ganizatörüyle ateşli bir tartışmaya girdi. Gene müdahale etmeye çalıştı ama her zamanki gibi Bev onu susturdu. Gene umutsuz bir tavırla gidip sıralardan birine oturdu; böyle bir rezillik için otuz bin dolar harcamaya nasıl ikna edildiğini düşünüyor olmalıydı.

Sonunda herkes kiliseden çıktı ve resepsiyon provası için Glen Golf ve Şehir Kulübü'ne yöneldi. Tony, beyaz sütunlu, önünde fiskiyeli havuzu olan tuğla malikâneye yaklaştı. Kulüp binasının arkasında golf sahası uzanıyordu ve batmakta olan güneşin son ışıkları

görünüyordu.

Ön kapıya geldiklerinde arabadan indiler ve Tony anahtarları valeyeye verdi. İçeri girip, yemek salonuna açılan ikili kapılara doğru yürümeye başladılar.

"Sen devam et," dedi Heather. "Benim lavaboya gitmem gerek."

Tony başıyla onaylayarak devam etti. Heather lavaboya uzanan koridora döndü ama birden, oradan gelen sesleri duydu. Öfkeli sesler. Köşede durup dinledi.

"Hayır. Hemen kapat şunu."

"Regina..."

"Kapat dedim."

Heather, Jason'm öfkeli sesini ve elektronik bir aletin kapanış sesini duydu.

"Onu bana ver."

"Hayır. Ben sadece..."

"Yemek boyunca telefonunun sürekli çalmasına istemiyorum. Bu çok utanç verici"

"Tanrım, Regina! Bu konuda böylesine sorun çıkarmak zorunda mısınız?"

"Provaya geç kaldın, bu yüzden bana sakın herhangi bir konuda sorun çıkardığımı filan söyleme!"

"Pekâlâ," diye tersledi Jason. "Al."

Birkaç saniye sessizlik. Sonra biri iç çekti.

"Üzgünüm, Jason," dedi Regina, pişmanlıkla. "Seninle kavga etmek istemiyorum. Sadece şu düşün yüzünden, biliyorsun."

"Biliyorum. Ben de bir an önce bitmesini istiyorum."

Heather ayak sesleri duydu ve duvara yaslandı. Jason köşeden çıktı ve onu görmeden yemek salonuna doğru yürümeye devam etti. Arkasına bakmadığı için, zaten Heather'ı göremezdi.

Heather birkaç saniye bekledi ve Regina ortalıkta görün-meyince, koridora girip kapıyı açtı. Regina hâlâ bekleme bölümündeki kanepede oturuyordu; başını eğmişti ve ağzına bir kâğıt mendil bastırmıştı. Heather'ı duyduğunda, hemen doğrulup oturdu ve gözlerini sildi.

"Alerji," dedi. "Kuzey Teksas'ta saman nezlesi berbattır, değil mi?"

"Sen iyi misin?"

Regina burnunu çekti. "Elbette iyiyim. Neden olmayayım ki?"

Heather onun yanına oturdu. "Ağlıyordun."

"Gelinleri bilirsin. Bütün o duygusallıklar. Her şey sinirlerini bozar."

"Sorun Jason, değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Tartıştığınızı duydum."

Regina inkâr edecekti ama bunun nafile olacağını anlamış gibi, gülmeye çalıştı. "Hangi çift tartışmaz ki?"

"Düğünden iki gün önce mi?"

Regina dişlerini sıktı. "Sadece kafalarımız çok dolu."

"Onun kafasında ne var?"

"İş. Çok meşgul, biliyorsun. Bu tatile çıkması için yanlış bir zaman, bu yüzden de gergin."

"İşi unutmak zorunda," dedi Heather. "Bu onun düğünü."

Regina kendini tutmaya çalıştı ama bir an sonra daha fazla dayanamayarak hıçkırıklara boğuldu.

"Böyle olmaması gerek," dedi Heather, nazıkçe.

"Doğru," dedi Regina, gözyaşları arasında. "Sanırım evli olduğuna göre, evlilik konusunda uzman olduğunu düşünüyorsunuz."

"Hayır, öyle bir düşüncem yok. İnan bana. Sadece Jason ile evlenirsen..."

Regina burnunu çekerek Heather'a baktı. "Ne?"

"Bunun doğru olmayacağını düşünüyorum."

"Bu kesinlikle doğru şey! O benim için mükemmel biri! Herkes aynı şeyi söylüyor. Diğer kızların hepsi bana onun ne kadar iyi bir kısmet olduğunu..."

"O kızlarla takılmaktan vazgeçmek zorundasın."

"Onlar benim arkadaşlarım."

"Hepsi salak."

Regina cevap vermedi. Muhtemelen bu değerlendirmeye tamamen karşı çıkamıyordu.

"Düğünü iptal etmek için çok geç değil," dedi Heather.

Regina hızla ona döndü. "İptal etmek mi? Bunu yapamam!"

"Neden?"

"Benimle dalga mı geçiyorsun? Annem ıldırır!"

"Ama bu annenin hayatı değil; senin hayatın, Regina!"

"Hayır," dedi Regina, sırtını dikleştirerek. "Her şey yoluna girecek. Sadece biraz tartıştık. Hepsi bu. Evlendiğimizde ve her şey rayına oturduğunda, hiçbir sorun kalmayacak."

Regina ayağa kalktı, aynaya yaklaştı ve makyajını düzelitti. Sonra kapıya yöneldi.

"Regina!"

Dönüp Heather'a baktı.

"Bunu düşünür müsün? Lütfen?"

"Düşünülecek bir şey yok," dedi Regina, burnunu çekerek. Sonra titreyerek iç çekti. "Jason ile evleniyorum. O kadar." Sonra döndü ve dışarı ıktı.

Birkaç dakika sonra, Heather yemek salonuna yöneldi. Nedimeler hâlâ gevezelik yapıyordu ve bu da Heather'm sinirini bozuyordu. Regina gülümsüyordu ama davranışları yapmacıktı. Genellikle insanları aşağılarken yüzünde beliren o kibirli gülümseme değildi; yaralı bir kalbi gizleyen türden bir gülümsemeydi.

Bev Teyze'nin bunun farkında olmadığı açıktı. Yüzünde heyecan ve zafer ifadesi vardı. Bu, hep istediği şeydi. Güzel kızı, güzel bir adamla evleniyordu; böylece güzel torunları olacaktı. Bev onların fotoğraflarını kulüpteki diğer kadınlara gösterecekti. Başardım, diyecekti o fotoğraflar. Mükemmel kızı yetiştirdim. İşte kanıtları!

Regina, Jason'un elini tutuyordu ve onun konuştuğu insanlara gülümsüyordu. Jason ise Regina'nın elini tutmak yerine, BlackBerry'sine dokunmayı tercih edermiş gibi bakıyordu.

Tony, Heather'a yaklaştı. "Orada bayağı kaldın. Her şey yolunda mı?"

"Regina'nın Jason ile tartıştığını duydum ve sonra Regina kadınlar tuvaletine girdi. Oraya girdiğimde onu ağlarken buldum."

"Tanrım."

"Jason ile evlenirse, hayatı cehenneme dönecek."

"Yirmi dört saat kaldı. Büyük açılışa hazır mıyız?"

"Her şey kontrol altında. Chuck büfeyle ilgili seninle konuşmak istiyor. Lisa da denemek isteyebileceğin birkaç içki spesiyalitesi buldu. Yarın mekânı hazırlamak dışında sanırım her şey halledildi."

Heather, Chuck ile konuşmak için uzaklaşırken, Tony onun kendisini bu noktaya ulaştırmak için ne kadar çok şey yaptığını düşünüyordu. Sadece davetiyeleri hazırlayıp göndermekle kalmamış, gazeteye ilan vermiş, yeni bir tabela hazırlatmış, yakın semtlere broşürler dağıttırmıştı. İki yiyecek içecek eleştirmenine davet göndermişti ve ikisi de kesinlikle geleceklerini söylemişti. Tony'nin çok uzun zamandır haber alamadığı insanlar davetleri almış, geleceklerini bildirmek için aramışlardı. Yarın gece, McMillan nihayet McCaffrey olacaktı.

Bunun için sabırsızlanıyordu.

Ama Heather'ın yaptığı en iyi şey, sürekli olarak büyük başarı kazanacağına inandığını söylemesiydi. Bu onun için çok büyük bir hayal olsa da, içinden bir ses hep geri çekilmesini söylemiş, şüphe etmişti ama Heather bunu gerçekten başarabileceğine onu da inandırmıştı.

Kayla o gün bir telefon almış, on iki kişilik bir grubun geleceğini öğrenmişti; bu yüzden Heather ile birlikte masaları birleştirdiler. Saat yediye beş kala, gümüş takımları ve mönülleri masalara yeni yerleştirmişken, Erica koşarak yanlarına geldi.

"Chuck'm mutfakta bir sorunu var," dedi. "Sanırım ikiniz gelseniz iyi olur."

"Sorun ne?"

"Kendiniz görün."

Aceleyle mutfığa koştular. İçeri girer girmez, Tony yere dökülmüş suya basmamak için son anda durdu.

Onun dışında her şey düzgün görünüyordu.

"Su vanasını kapadım," dedi Chuck. "Çok fazla akıyordu."

"Pekâlâ. Yemeği çıkarabilmek için bu pisliği temizlememiz gerek. Chuck, paspası kap. Heather, sen de telefon açıp bir tesisatçı çağırır mısın?"

"Hemen," dedi Heather, duvardaki telefona uzanırken.

Tony paspasın işi yeterince hızlı yapamayacağını anlayınca, kâğıt havluları kapıp yere eğildi.

Erica onlara yaklaştı. "Benim yapabileceğim bir şey var mı?"

"Su bir süre kapalı kalacak," dedi Tony. "Yani tuvaletlerde sifonlar ancak bir kez kullanılabilecek. Bu sorunu hemen çözmezsek, kapılara 'arızalı' yazıları asmanı istiyorum."

"Tamam. Ben ilgilenirim."

"Lisa'ya da bardaki musluğun neden çalışmadığını söyle. Temiz kadehlerinin tükenmesi uzun sürmez. Daha fazlası gerekirse, birini markete gönderip plastik bardak aldırırım."

Erica mutfaktan çıkarken, Tony ızgaranın yanındaki tabaklara baktı. "Chuck? Şunlar bu vardiyayı atlatmaya yeter mi?"

"Muhtemelen."

"Henüz ambalajında duran bir sürü takımmız var. Heat-her?"

Heather kulağında ahizeyle ona döndü. "Bir tesisatçıya ulaştım. Yirmi dakika içinde gelebileceğini söylüyor."

"Güzel." Tony derin bir nefes aldı. "Sanırım kontrol altına aldık."

Kayla kapıdan başını uzattı. "Grup az önce geldi," dedi. "Heather ile buraya gelebilir misiniz?"

"Ne?"

"İkinizle konuşmak istediler."

"Ne istiyorlarmış ki?"

"Söylemediler."

"Siz gidin," dedi Chuck. "Geri kalanını ben hallederim."

Tony, Heather'a baktı. Heather omuz silkti. Kayla kapıyı açtı ve birlikte mutfaktan çıktılar. Büyük masanın etrafı insanlarla doluydu. Sandalyelerden ikisine bir sürü balon bağlanmıştı ve yakındaki bir masanın üzerine bir sürü hediye paketi yığılmıştı. Tony ile Heather'ı gördükleri anda, hepsi bağırmaya başladı.

"Sürprizi"

Fotoğraf makinesi flaşları patlıyordu. İnsanlar alkışlıyordu. Burada neler oluyordu?

Tony nihayet kalabalıktan birkaç kişiyi seçebildi. Fred ve Barbara. Regina. Şu Bev değil miydi? Ve Heather'ın diğer akrabaları?

"Ulu Tanrım," dedi Heather, soluğu kesilerek. "Sürpriz bir düğün kutlaması!"

21. BOLUM

Heather buna inanamıyordu. Tony, ailesinin McMillan'ın açılışına tek bir hediye getirmesi fikrinden bile ürpermişti, şimdiyse bir düzine mi vardı?

Annesi ikisini kucaklayıp öptü.

"Anne?" dedi Heather. "Bütün bunlar da nedir?"

"Her yeni evlenen çiftin bir kutlamaya ihtiyacı vardır, değil mi? Ailenin geri kalanı da McMillan'ı hiç görmemişti, bu yüzden kutlama için buranın mükemmel olacağını düşündüm. Birkaç gün önce burayı aradım ve Kayla bize yardımcı olmaktan mutluluk duydu!"

Tony, Kayla'ya döndü. "Yani tesisat krizi filan yok, öyle mi?"

"Hey, Tony," dedi Kayla, gülümseyerek. "Hayal kırıklığına uğramış gibisin."

Kayla ne kadar haklı olduğunu bilemezdi. Eğer Heat-her'm ailesiyle bir düğün kutlamasıyla tesisat krizi arasında seçim yapması gerekseydi, Tony her seferinde tesisat krizini seçerdi.

"Tesisatçıyı arayıp iptal ederim," dedi Kayla, Heather'a. "Hangisini aramıştın?"

"Adını telefonun yanındaki deftere yazmıştım."

Kayla masayı işaret etti. "Tony ile siz oturun. Biz mutfakı hallederiz."

"Bugün Cuma," dedi Tony "Burası çok yoğun olacak. Eğer bir şey olursa..."

"Ben müdür yardımcısıyım," dedi Kayla, gülümseyerek. "Bırak da işimi yapayım. Her şey kontrol altında, merak etme, ikiniz burada oturun ve tadını çıkarın."

Kayla uzaklaşırken, Heather dönüp Tony'nin kulağına fısıldadı: "Bunun için çok ama çok üzgünüm."

"Sorun değil," dedi Tony. Ama Heather bunu sadece kapana kısılmış oldukları için söylediğini biliyordu. Tony'nin söyleyebileceği tek şey buydu.

Balon süslü sandalyelere oturdular ve Heather masanın etrafındaki aile üyelerini tek tek tekrar tanıttı. Hepsiyse Heat-her'm ailesinin evinde zaten karşılaşmıştı, ama o zaman ortalık o kadar karışıktı ki isimler bir kulağından girip diğerinden çıkmıştı. Tony gülümsemek ve rahat davranmak konusunda zorlanmıyordu. Heather bu gece eve döndüklerinde, ona teşekkür etmek için elinden geleni yapmaya karar verdi.

Erica siparişleri almaya geldiğinde, Barbara herkesin paylaşacağı dört aperiatif istedi ve Erica'ya biraz sonra yemek siparişini vereceklerini söyledi. Erica başıyla onayladı ve herkese tek tek ne içeceklerim sordu.

İçecekler? Aperiatifler? Yemek? Heather ürperdi. Bütün geceyi burada geçirmek niyetindeydiler; yani kendisi ve Tony de onlarla kalacaktı. Bu Tony'nin hiç hoşuna gitmeyecekti.

"Regina burada," diye fısıldadı Tony. "Jason nerede?"

"Muhtemelen önemli birinin yanındadır," diye fısıldadı Heather. "Böyle aile toplantılarına katılmamak için elinden geleni yapar."

"Belki Regina'nın şansı yaver gider de, Jason kendi düğününü de kaçırır."

Ama ailenin geri kalanı kutlamaya çoktan başlamıştı ve kahkahalar kesilmiyordu. Heather ailesine alışkındı ama şimdi onları Tony'nin gözlerinden görünce, ne kadar gürültücü olabildiklerini fark etmişti.

"Bunun için gerçekten çok özür dilerim," diye fısıldadı Heather. "Haberim yoktu."

"Sana sorun olmadığını söyledim. Gerçekten. En azından para kazanıyorum, değil mi?" Tony gülümsedi.

İçkilerden ve yemekten sonra hediyeleri açmaya başladılar ve Heather hepsinin birkaç hafta sonra iade edileceğini düşününce yüzünü buruşturdu. Sylvia ve Burt bir blender, Büyükanne Roberta banyo havluları, Heather'm kuzeni Cynthia da bir yemek takımı getirmişti. Bev ve Gene onlara Tony'nin şöminesinin üzerinde, Büyükanne Frances'm portresinin yanında harika görünecek aşırı seçkin şamdanlar vermişti. Ve Regina... Tanrım! Kimin gümüş kaplamalı bir mum söndürücüye ihtiyacı olabilirdi ki?

Bütün hediyeler bir kenara yığıldıktan sonra, Erica, Kayla'nın o gün daha erken saatte Heather'm annesinin evinden aldığı büyük pastayı masaya getirdi. Herkes birer parça bitirirken, Heather'm babası Tony'ye döndü.

"Bilardo masası açık. Bir oyuna ne dersin?"

Tony şaşırılmış gibi görünerek duraksadı. "Ah... Tabii."

Onlar masadan kalkarken, Heather yine Tony'ye özür dileyen gözlerle baktı. Tony sorun olmadığını belli etmek için ona hafifçe göz kırptı ama gülümsemedi. Heather'm ailesiyle birlikte zaman geçirmek, Tony'nin yapmak zorunda kalacağını hiç tahmin etmediği bir şeydi. Ama sonuçta Tony bilardo oynamayı severdi; bir oyunun ne zararı olabilirdi ki?

Fred, her zaman söylediğinden daha fazlasını düşünen türden adamlardan, bu yüzden Tony onunla bilardo masasına yürürken biraz tedirgindi. Topları dizdi ve ikisi de istekalara uzandı.

"Sekiz top mu?" diye sordu Tony.

Fred başıyla onayladı.

"Sen başla."

Fred topu masaya koydu ve vuruş yapmaya hazırlandı. "Eh, Tony. Nasıl gidiyor?"

"İyi. Sen nasılsın?"

"Şikâyet edebileceğim bir şey yok." Fred topları açtı ve yedi numaralı topu yan deliklerden birine soktu; sonra düşürebileceği bir sonraki çizgili topu seçmek için masayı inceledi. "İşler nasıl?"

"Yavaş yavaş toparlanıyor."

"İyi para kazanacak mı?"

"Umarım."

"Güzel. Bu güzel."

Fred on numaralı topu köşe deliğe soktu, sonra peş peşe on üç ve dokuz numaraları gönderdi. Tony oyunun geri kalanını sessizce oynayıp oynamayacaklarını merak ediyordu.

Sonra aniden Fred tekrar konuştu. "Heather o gece beni şaşırttı, biliyor musun? Gecenin on birinde evi arayıp bize evlendiğini söyledi."

Tony'nin beyninde kırmızı alarmlar başladı. "Evet. Sanırım bu sizin için büyük bir şok oldu."

"Kendime şöyle sordum: 'Şimdi, neden benim gerçekçi, mantıklı, zeki kızım gidip böyle bir şey yaptı?' Sonra Heather'm hayatında asla uzun uzadıya düşünmeden bir karar vermediğini hatırladım, dolayısıyla ne yaptığını bildiğine güveniyordum."

"Evet. Heather çok zeki ve mantıklı bir kız, değil mi?"

Fred masanın etrafında dolaştı ve bir sonraki vuruşunu seçti.

"Evet. Öyle. bu yüzden nedenlerini çok fazla sorgulamadım." Duraksadı. "Ama seninkileri kesinlikle merak ediyorum."

Tony biraz öfkелendi. "Tam olarak merak ettiğin şey nedir, Fred?"

"Bir sürü şey. Herhangi bir nedenle geçici bir eşe mi ihtiyacın oldu? Bu yeri yönetmek için yardıma mı ihtiyacın vardı? Onu para için mi kandırdım?"

"Yani benim Heather'ı dolandırdığımı mı düşünüyorsun?"

"Böyle bir şey söylemedim. Sadece aklımdan geçtiğini söyledim." Fred istekasını geri çekti, sonra on bir numaralı topu yan deliklerden birine gönderdi. "Hiç şüphesiz kadınlarla fazlasıyla deneyimi olan bir adamsın. Heather pek öyle değil. Bu da asıl hikâyenin ne olduğu konusunda beni düşündürdü."

"Ben asla..."

Fred elini kaldırarak Tony'yi susturdu. "Sana sadece, başlangıçta bir şeyler olduğunu düşündüğümü söylüyorum. Yerimde olsaydın, sen de düşünürdün."

Tony bunun doğru olduğunu itiraf etmek zorundaydı, iki kişi birbirini sadece birkaç saat tanıdıktan sonra evlenirse, kim şüpheyne kapılmazdı ki?

"Barbara ve ben, son birkaç haftadır bu konuyu defalarca düşündük. Bana paranoyakça davrandığımı, senin mükemmel bir adam olduğunu söylüyor. Ama o benim gördüklerimi görmedi. Otuz yıl boyunca polistim, bu yüzden insanların neler yapabileceklerini biliyorum. Bu yüzden senin geçmişini araştırdım."

Tony buna inanamıyordu. "Geçmişimi mi araştırdın?"

"Evet. İş geçmişin biraz lekeli ama kredibiliten yüksek. Hiç tutuklanmamışsın. Aşırı hızdan iki ceza ama onlar da beş yıldan uzun süre önceymiş. Oldukça temizsin."

'Ah, evet, öyleyim, seni orospu çocuğu.'

"Ama anlamadığım bir şey var."

Fred bir sonraki vuruşu için hazırlandı. "Bize babanın Fort Lauderdale'de yaşadığını söyledin. Ama o hiç oraya gitmemiş. Aslını istersen, Plano'da yaşıyor."

Tony duraksadı. "Bu doğru."

"Bu konuda yalan söylemek için bir nedenin var mı, Tony?"

"Ailem seni ilgilendirmez."

"Baban bana oldukça saygın biri gibi göründü, dolayısıyla karanlık bir geçmişi gizlemek için yalan söylemedin. Ben aranızda bir sorun olduğunu tahmin ettim."

"Bu seni ilgilendirmez."

Fred başıyla onayladı. "Bunda haklısın. Heather'ı etkilemediği sürece, umurumda bile olmaz." İstekayı itti ve on iki numaralı topu köşe deliğe soktu. "Sonuçta, şüphelenmek için hiçbir sağlam neden bulamadım ve Heather mutlu görüldüğünden, sana güvenebileceğimi düşündüm." Fred son vuruşunu yapmak için eğildi; bu vuruşu beş yaşındaki bir çocuk bile yapabilirdi. Sekiz numaralı topu deliğe soktu, sonra doğrulup istekasını temizledi ve bakışlarını Tony'nin gözlerine dikti. "Ama seni uyarıyorum. Eğer kızımı incitecek bir şey yaptığımı duyarsam, bana cevap verirsin. Anladın mı?"

Tony buna inanamıyordu. "Ben Heather'ı incitecek hiçbir şey yapmam," dedi öfkeyle.

"O halde zaten sorun yok, değil mi? Sen ve ben gayet iyi anlaşacağız."

Ama Fred'in yüzündeki şüpheciliğe bakılırsa, bu konuda pek de umutlu olmadığı belliydi. Bilardo masasından uzaklaştı, istekasını diğerlerinin yanına koydu ve ailenin geri kalanına katılmak için masaya döndü.

'Bana güvenebilirmiş, geri zekâlı.'

Öfkesini zorlukla kontrol edebilen Tony masaya döndü. O sırada herkes saatlerine bakıyordu ve kalkma saatinin geldiğini düşünüyordu. Heather'm aşırı samimi akrabalarına dayanarak yüzüne olabildiğince keyifli bir ifade takınmaya çalıştı; bütün bu süre boyunca, Fred'in delici bakışlarının üzerinde olduğunun da farkındaydı.

Heather ile birlikte herkesi geçirdikten sonra kapıyı kapadıkları anda, dönüp ofisine yürüdü. Birkaç saniye sonra Heather kapıda görüldü.

"Pekâlâ," dedi Heather. "Babam sana ne dedi?"

Lanet olsun. Bu kız neden bu kadar gözlemciydi sanki? "Hiçbir şey. Sadece bilardo oynadık."

"Umarım şansını bir daha sefere kâğıt oyununda denemezsin. Poker yüzün berbat."

Tony öfkeyle iç çekerek başını eğdi. Şimdi bununla uğraşmak istemiyordu. Sadece istemiyordu.

"Bak, Tony. Babamın çok sert görüldüğünü biliyorum ve senden hoşlanmadığını da düşünebilirsin ama..."

Tony aniden başını kaldırdı. "Benden hoşlanmadığını düşünmek mi?"

"Sana ne dediğini bilmiyorum ama her ne dediyse, bence altında çok fazla şey arıyorsun."

"Pekâlâ, Heather," dedi Tony. "Bana dedi ki eğer seni incitecek bir şey yaparsam, ona cevap verecekmişim. Bu sence kaç farklı şekilde okunabilir?"

Heather'm ağzı açık kaldı. "Seni tehdit mi etti?"

"Zaten bütün hayatımı kendi babam tarafından aşağılanarak geçirdim. Seninkinin de böyle davranmasını istemiyorum."

"Babam bir polisti. Sadece doğası gereği şüpheci biri, tamam mı? Üstesinden gelecektir."

"Bunun üstesinden gelmesine yetecek kadar uzun süre ortalıkta olmayacağım."

Heather başıyla onayladı. "O boşanma kâğıtları için hazırsın, değil mi?"

"Ne?"

"Evlilik kesinlikle sana göre değil ve bu kesinlikle gerçek olmayacak."

Haklıydı. Tony kendini boğulacak gibi hissediyordu. İsteddiği tek şey, daha önceki hayatına geri dönmekti; kafa yormadan, kendini hissederek, kendisinden bir şeyler bekleyen ve olması gerektiği şekilde davranmazsa diye kendisini tehdit eden insanlardan uzak.

Sadece eski hayatını geri istiyordu.

Dirseklerini masaya dayadı ve şakaklarını ovaladı. Derin bir iç çekti. "Sadece eve git, olur mu? Burayla ben ilgilenirim."

"Bunu yapabileceğini biliyorum. Bu gece bunu kanıtladın."

"Ne?"

"Sana daha önce söyleyecektim. O krizle başa çıkmakta çok başarılıydın."

"Su sızıntısı mı? Haydi, Heather. Bu gerçekten bir kriz değildi."

"Evet ama sen bunu bilmiyordun. Bütün doğru şeyleri yaptın." Heather hafifçe gülümsedi. "Yarınki büyük açılıştan sonra, her şeyle kendin ilgilenmeye hazır olacaksın. Bu da demektir ki artık bana ihtiyacın kalmadı."

Heather bunları söyledikten sonra döndü ve kapıyı arkasından kapatarak ofisten çıktı.

Tony olduğu yerde sessizce oturmaya devam ederken, kendine bunun iyi bir şey olduğunu söyledi. Artık kendine yetebilirdi. İşler dağılmayacaktı. Ama Heather gittikten sonra hayatının nasıl olacağını hayal bile edemiyordu.

[illegible]

Akşamın geri kalanında Heather ile başlattığı bu çılgınca planla yarattığı sorunları unutmaya çalışarak kendini işine vermeye çalıştı. Ama sonra, eve dönerken arabasının sessizliğinde, Fred'in sözleri hâlâ zihninde yankılanıyordu.

Tony eve girdiğindeyse, ilk fark ettiği şey şöminenin yanında duran hediye paketleri oldu.

Lanet olsun. Ne berbat bir durum!

Şöminenin üzerinde duran Büyükanne Franny'nin resmine baktı; o da Heather ile birlikte gidecekti. İşin tuhaf tarafı, aslında o çirkin portreyi özleyecekti. Sonra diğer odada yatan Heather'ı düşündü ve McMillan'm ona ihtiyaç duyduğu tek yer olmadığını anladı.

İşler çok fazla karışmıştı; özellikle de bu gece olanlardan sonra. Artık zihinsel olarak geri

çekilme zamanıydı. Bu şekilde, boşanma kâğıtları geldiğinde Heather'm elini sıkacak, veda öpücüğü verecek ve pek de fazla pişmanlık duymadan normal hayatına geri dönecekti.

Heather, Tony'nin yatak odasında tek başına yatıyor, babasının söylediği şeyleri söylememiş olmasını diliyordu, çünkü ondan sonra her şey değişmişti. Babasının bunu neden yaptığını biliyordu ama aynı zamanda Tony'nin bunların tek kelimesini bile hak etmediğini de biliyordu. Heather'a hep iyi davranmıştı ve babasının onun hakkında kötü düşünmesi çok sinir bozucuydu. Ama Tony haklıydı. Heather'm babasının ne kadar yanıldığını anlamak için fırsatı olmayacaktı.

Sonunda Tony'nin koridordan geldiğini duydu. Tony kapıyı itip yatak odasına girdi.

Heather biraz doğrularak yastığı başının arkasında dik-leştirdi. "Selam," dedi uyuklu bir halde.

Tony onun uyanık olduğunu görerek şaşırdı. "Selam."

"Gecenin devamı nasıl geçti?"

Tony soyunmaya başladı. "İyi idi."

"Güzel. Bu güzel."

Tony giysilerini bir kenara atarak yatağa girdi. Rahat bir şekilde uzanıp kolunu alnına dayayarak-bakışlarını tavana dikti. Birkaç dakika geçtikten sonra hâlâ kendisine uzanmayınca, Heather hayal kırıklığına uğradı. Tony muhtemelen kendini kapana kısılmış gibi hissediyor, tekrar eski hayatına dönebilmek için günleri sayıyordu. Belki de ilişkilerinin Tony için de bir şeyleri ifade ediyor olabileceğini ummakla hata etmişti. Görünüşe göre gerçek öyle değildi. Birlikte geçirdikleri güzel zamanların etkisi geçiyordu ve bu gece olanlar işleri daha da kötüleştirmişti.

"Tony?"

"Evet?"

"Sadece babamın sana söylediklerinden dolayı üzgün olduğumu söylemek istedim."

"Özür dilemene gerek yok. Sen bir şey yapmadın."

"Biliyorum. Ama son haftalarda bana karşı hep iyi oldun; incinmemi önlemeye çalıştın. Babamsa seni kötü biri gibi gösteriyor."

"Bu konuda da gayet başarılı. Bir an için, orada kendi babamı dinliyorum sandım. Gerçekten nostaljik bir andı."

Heather, onun sesinde duyduğu acıdan nefret etti. "Babanla yaşamının zor olduğunu söylemiştin. Ama bana annenden hiç söz etmedin."

"Çünkü çok fazla hatırlamıyorum."

"Çok kavga ederler miydi?"

"Evet."

"Neyle ilgili?"

Tony duraksadı. "Çoğunlukla benimle ilgili."

"Seninle mi? Neden?"

"Babam annemin bana karşı fazla yumuşak olduğunu düşünürdü ve buna karşı çıkmaya çalışırdı. Daha küçük bir çocuktum, ama babam benden yetişkin bir erkek gibi davranmamı beklerdi."

Bu sözler, Heather'a Tony'nin çocukluğunun nasıl geçmiş olabileceği konusunda bir fikir verdi. Çocuğunu mükemmelce anlayan sevgi dolu bir annesi, çocuğunu hiç anlamayan sert bir babası vardı ve ikisinin arasında sürekli bir uyumsuzluk yaşanmış olmalıydı.

"Birçok baba oğullarıyla biraz öyle çatışır, değil mi?" diye sordu Heather.

"Bizimki biraz değildi," dedi Tony, sakince.

Uzun bir sessizlik oldu ve bir an için Heather onun başka bir şey söylemeyeceğini sandı. Tony tekrar konuştuğun-daysa, sesindeki acı daha da artmıştı.

"Piçin tekiydi," dedi Tony, karanlıkta fısıldarcasına konuşarak. "Beş-altı yaşlarımdayken, bir defasında annemin bana bir kitap okuduğunu duydu. Peter Pan, Annem Wendy ile Tinkerbelle'in seslerini, ben de Peter'm sesini yapardım. Babam odaya daldı ve anneme oğlunun asla uçan bir peri gibi davranmayacağını söyledi. Korkunç bir kavgaya tutuştular ve kitap sonunda çöp kutusunu boyladı."

"Ama sadece Peter Pan'mış," dedi Heather. "Bütün küçük çocuklar öyle kitaplar okumalıdır."

"Babama göre değil. Ama ben o kitabı öylesine seviyordum ki annem bir tane daha aldı ve şifonyerin çekmecesine sakladı. Sadece babam yokken çıkarırdı. Bana fısıldayışım hâlâ hatırlıyorum: 'Sakın babana söyleme.'"

Tony, babasıyla ilişkisinin ne kadar zor olduğunu daha önce söylemişti, ama Heather bunun sadece ergenlik yıllarında olduğunu sanmıştı. Tony'nin bütün çocukluk yıllarının nasıl paramparça geçtiğini anlamamıştı. İki farklı dünya arasında bölünmüştü; annesinin hayallerle ve kahkahalarla dolu dünyasıyla, babasının kurallar ve suçlamalarla dolu dünyası.

Artık anlıyordu. Tony'nin kırılganlığının derinliğini nihayet anlıyordu. Bu sadece bir adamla ergenlik çağındaki oğlu arasında geçen çatışmanın kalıntısı değildi. Kökleri çok daha eski ve derindi.

"Annen sen on yaşındayken ölmüş," dedi Heather. "O zaman babanla ilişkin nasıldı?"

"Sürekli tayini çıkıyordu. Pek fazla da eve gelmiyordu. Ama aslında bu iyi bir şeydi."

"Yani çoğunlukla yalnız mıydın?"

"Ah, hayır. Yanımda insanlar vardı. Evdeki hizmetkârlar genellikle dost canlısıydı; tabii İngilizce biliyorlarsa."

Heather, onun yabancı bir yerde yanında ailesi olmadan ne kadar yalnızlık çekmiş olabileceğini düşündü.

"Bir Noel Arifesi'nde," dedi Tony, "babam büyükelçilikte yemeğe gitmişti. Ben evde yalnızdım. Televizyon kanallarını taramış ve Harika Bir Hayat'ı izlemiştim. Diğer kanallarda onlarca kez izlediğim Seinfeld bölümleri ve Katolik Kilise ayını vardı."

Pencereden süzülen loş ay ışığında, Heather onun boğazının kıvrımını ve kirpiklerinin silüetini görüyordu. Tony birkaç kez gözlerini kırptırdı ve zorlukla yutkundu.

"O adamla kendimi özdeşleştirmiştim."

"O adam?"

"Filmdeki."

"George Bailey mi?"

"Evet. Nereye dönsem, hayatım cehenneme gidiyormuş gibi görünüyordu. Annem ölmüştü. Babam pek eve gelmiyordu ve geldiğinde de canıma okuyordu. Ev diyebileceğim bir yer yoktu. Annemin ölümünden sonra yaşadığımız her yer, bana buz gibi geliyordu. Babam bir sürü hizmetkâr tutuyordu ve yaşadığımız evin yerden tavana kadar pırıl pırıl olmasını istiyordu. Bu yüzden evler sürekli dezenfektan kokuyordu. Sorun çıkmadan odamın duvarına bir poster bile asamıyordum."

Tanrım! Heather ne yapmıştı? Tony'nin dairesini santim santim temizlemişti. Düzensiz durumdaki her şey için onu azarlamıştı. O anda yataktan fırlamak ve kileri talan etmek ya da mutfak zeminine çöp dökmek geldi içinden.

"Babam her zaman uyumsuzdu," diye devam etti Tony., "Annem hayattayken araya girerdi. Ama o gittikten sonra, bütün öfkesini bana kustu. Sürekli taşınyorduk, bu yüzden de hiç gerçek arkadaşım yoktu. Evet, gülmeyi seven delikanlılar ve peşimde dolaşan kızlar hep vardı ama hiçbirisi gerçekte ne düşündüğümü bilmiyordu."

Tony'nin sesi karanlıkta neredeyse fısıltı gibiydi ve içinde, asla gün ışığına çıkarmadığı bir şeyler yansıyordu. O zamanlar güvenebileceği, dayanabileceği bir ailesi olsa, her şey farklı olabilirdi ama öyle bir ailesi olmamıştı.

"O gece orada oturup filmi izlerken," diye devam etti, "yaşadığımı veya öldüğümü bilecek ya da umursayacak kimse olmadığını düşündüm. George Bailey hiç doğmamış

olmayı dilediğinde, 'Seni çok iyi anlıyorum, George/ diye düşündüğümü hatırlıyorum. 'Keşke ben de hiç doğmasaydım.' Annemi özliyordum. Çoğu zaman onu aklıma getirmiyordum ama o Noel Arifesi'nde, orada tek basımayken..."

"Ne?"

"Ağladım. On altı yasmadaydım ve o yaşta erkek çocuklar kesinlikle ağlamaz. Özellikle de babaları Don McCaffrey ise. Ama o gece uyuyana kadar ağladım."

O kayıp, yalnız çocuğu zihninde canlandırdığında, Heat-her da ağlamak istedi. "Ama film mutlu bitiyordu. George sonunda ne kadar çok dostu olduğunu fark ediyordu."

"Benim hiç dostum yok."

"Tony, tanıdığım herkesten daha çok dostun var. Bardaki insanlara ne diyeceksin? Andy ve Kyle?"

"Dost? Onlar sadece birlikte içki içtiğim insanlar. Birlikte bilardo oynuyoruz. Dost filan değiller. Benim hakkımda bilmedikleri şeyleri yazsam, bin sayfa doldurabilirim."

"Peki ya ben?" diye sordu Heather.

"Ne?"

"Ben senin dostunum."

"Belki şimdilik. Ama yakında ayrılacağız."

"Bu dost olamayacağımız anlamına gelmez ki."

"İşler öyle yürümez. Sen kendi hayatına döneceksin ve ben de daha önce yaptığım şeyleri yapmaya devam edeceğim."

"Kadınlarla?"

"Daima en iyi olduğun şeyi yapmalısın."

"Bir gün bu değişecek. Bir eş ve aile istediğine karar vereceksin."

"Heather, son birkaç haftadır aramızın iyi olduğunu biliyorum. Ama sadece evcilik oynuyorduk. Baskı ya da uzun vadeli sözler yoktu. Benim nasıl bir hayat sürdüğümü biliyorsun. Hayatım pahasına bile olsa, gerçek bir evliliği sürdüremem."

Gerçek bir evlilik.

O anda, Heather sahte evliliklerinin kendisi için ne kadar gerçek hale geldiğini fark etti. Ama Tony haklıydı. Bu gerçek değildi ve Tony ona aksine inanma fırsatını asla vermeyecekti.

"O halde, sanırım yakında vedalaşacağız," dedi Heather.

"Evet, sanırım. Ama bunda çok iyiyimdir. Hayatımın yarısını vedalaşarak geçirdim."

Tony'yi uzaktan izlerken, ulaşılır, dost canlısı, herkesin sırtını sıvazlayan bir adam gibi düşünmüştü. Etrafına ne kadar duvar ördüğünü ve kadınlar dahil olmak üzere herkesle ilişkisinde araya mesafe koyduğunu fark etmemişti. Dost canlısı ve dışa dönük olmasının, doğuştan gelen yetenekler olduğunu sanmıştı. Onları kendi avantajına kullanabilirdi ama yetenek değillerdi. Belirtiydiler. İçinde hâlâ dokunmak istemeyeceği kadar acı veren ve taze olan bir şeylerin belirtisi. Birçok açıdan, hâlâ duygularını sıkıca kilitleyen ve kim-senin yanma yaklaşmasına izin vermeyen o korkmuş çocuktü.

Tony yan döndü ve ona baktı. "Heather?"

"Evet?"

"Benim için yaptıklarının karşılığını ödemem mümkün değil."

Ses tonu -samimi ve dokunaklı- Heather'm tüylerini ürpertti.

"Sorun değildi," dedi Heather.

"Hayır. Çok büyük bir şeydi. Sen olmasaydın barı asla alamazdım."

"Haydi, Tony," dedi Heather. "Kocamı yüzde yüz desteklemezsem nasıl bir eş olurum?"

Tony'nin biraz gülmesini ve esprili bir şeyler söylemesini ummuştu ama bu olmadı. Bunun yerine, Tony ona ısrarla bakmaya devam etti.

"Ayrıldığımızda, herkese bunun senin kararın olduğunu söylemeni istiyorum. Boşanmayı sen istedin."

"Ama neden? Ortak kararımız olduğunu söyleyebiliriz."

"Hayır. Kimsenin, benim seninle evlenmek istemediğini düşünmesini istemiyorum. Anlıyor musun? Onlara ne söylediğin umurumda değil; sadece beni kötü adam olarak göster. Baban zaten öyle düşünüyor; bu yalanı satmak zor olmaz."

"Hayır. Senin için kötü düşünmelerine izin vermeyeceğim."

"Fark etmez, Heather. Onları bir daha hiç görmeyeceğim. Ama sen bütün hayatını onlarla geçireceksin."

Heather gülümsedi. "Onlara yatakta canımı çıkardığını söylememe ne dersin? Kendimi korumak için boşandığımı?"

Tony'nin bir cevap yapıştırmasını bekledi ama bu da olmadı.

"Bana söz ver," dedi Tony.

Heather başıyla onayladı. "Tamam."

"Teşekkür ederim," dedi Tony. "Her şey için."

"Asıl ben sana teşekkür etmeliyim."

"Neden?"

"Sözünü tuttuğun için. Sana işini başarıya ulaştırmayı öğretirsem, bana hayatımda gerçekten eğlenmeyi öğreteceğine söz vermiştin." Heather hafifçe gülümsedi. "Yaptığın şey gerçekten buydu."

Tony uzanıp Heather'm yanağını okşadı. O ana kadar, seksi hayal ettiğinden çok daha eğlenceli hale getiren harika bir âşık olmuştu. Ama şimdi gözlerinde başka bir şey vardı.

"Bunu yapmamalıyım," diye mırıldandı Tony. Heather onu zorlukla duyabiliyordu. "Sadece işleri daha da zorlaştıracak."

Tony onu kollarına alıp öptü ve bu kez seviştiklerinde ikisi de gülmüyordu. Hatta gülümsemiyorlardı. Bunun yerine, Tony onunla yüreğine işleyen bir yumuşaklıkla sevişiyordu.

Bu geceden sonra, Tony'nin neden bunun işleri daha da zorlaştıracığını düşündüğünü anlayacaktı. Nihayet ayrılma günü geldiğinde, Tony'nin kesinlikle umursamaması gerekiyordu. Ve ilk kez, Heather onun aslında ne kadar umursadığını anladı.

* * *

Heather uzun zaman önce uykuya dalmıştı ama Tony hâlâ uyanık halde yatıyor, birlikte geçirdikleri zamanın sona erişini düşünüyordu. Büyük açılış yarın geceydi; bir sonraki gün de Regina'nın düğünü vardı. Biraz zaman geçecek, sonra da dünyaya ne kadar uyumluymuş gibi görünseler de, düzelemeyecek şekilde şiddetli geçimsizlikleri olduğunu söyleyecek ve ayrılacaklardı.

O kadar.

Boşanacaklarını öğrendiğinde Heather'm babasının kendisi için ne berbat bir herif olduğunu düşüneceğini biliyordu. Fred'in bu gece kendisine yönelttiği suçlama ona kendi babasını o kadar hatırlatmıştı ki Tony'nin tüyleri dimdik olmuştu. Birbirlerine çok benziyorlardı.

İşin ilginç yanı, Barbara da annesi gibiydi.

Hatırladığı kadarıyla, annesi yumuşak bakışlı, kumral saçlı, parfüm kokuluydu ve her geçen yıl, onu hatırlaması giderek zorlaşıyordu. Onu hafızasında ne kadar idealleştirdiğinin farkında değildi ama şimdi bile, yaklaşık yirmi yıl sonra, bazen onu o

kadar özlüyordu ki canı yanıyordu.

Tony örtüyü üzerinden atarak sessizce ayağa kalktı ve boş yatak odasına geçti. Bir lambayı yaktı, şifonyerin en alt çekmecelerinden birini açtı ve kahverengi, eski bir ayakkabı kutusu çıkardı. Kanepeye oturup açtı, içinden bir tomar eski fotoğraf çıkardı.

İlkinde annesi yirmilerinin başlarında görünüyordu. Üzerinde sarı bir elbise, ayağında açık ayakkabılar vardı ve siyah parlak saçları bir omzundan aşağı dökülüyordu. Bir verandanın basamağına oturmuştu ve gülüyordu. Bu resmi babası flört dönemlerinde çekmişti ve Tony bu resme ne zaman baksa, o gülüşün ne zaman kesildiğini merak ederdi.

Diğerlerini karıştırdı. Biri babasının ailesiyle çekilmiş bir düğün fotoğrafıydı; babasının üzerinde Donanma üniforması, annesinin üzerinde dantelli beyaz bir tuvalet vardı. Tony ve annesinin birlikte çekildiği birkaç resim de vardı; Tony küçükken, ilkokuldayken... Fotoğraflardan birinde, annesi zayıf, solgun görünüyordu ve Tony bunun sonlara doğru çekilen bir resim olduğunu biliyordu.

Resimleri geri koydu ve kutudan küçük bir kitap çıkardı;

Peter Pan'in resimli masal kitabı. Şimdi bile, hâlâ her kelimesini ezbere hatırlıyordu. Onu okurken annesinin sesini ve babası ortalıkta değilken yüzünde beliren canlı, güneşli ifadeyi asla unutamazdı. Ama annesi kapı tokmağının sesini duyduğu anda, kahkahaları susar, yüzü asılırdı; sanki yaklaşan bir fırtınaya karşı panjurları kapar gibi. Cenazesinden sonra, Tony yatakta uyanık halde yattığını, bakışlarını tavana diktiğini, hiç unutmamak için sesini zihninde kazıdığını hatırlıyordu. Resimler sayesinde nasıl görüldüğünü hatırlıyordu ama bir annenin sesindeki sevgi ve şefkati asla yansıtamazlardı.

Sonra küçük siyah kutuyu gördü. Neredeyse eline alacakken vazgeçti. İçindekilere çok uzun zamandır bakmamıştı ve muhtemelen uzun bir süre daha bakmayacaktı. Annesinin yaşadığı günleri hatırlamak istiyordu, öldüğü günleri değil.

Hayatının son anlarına kadar, Tony annesinin kendisini ne kadar sevdiğini daima biliyordu. Ama babasından sevgiye yakın hiçbir şey görmemişti. Ebeveynlerin bir çocuğu acıdan korumaları gerekirdi, oysa babası ona bir çocuğun yaşaması gerekenden çok daha fazla acı çektirmişti.

[illegible]

Heather ertesi akşam saat altı buçukta Tony'nin ofisindeki bilgisayarın başına çöktüğünde, içi kıpır kıpırdı. Kendine gelmek için birkaç derin nefes alıp verdi ve gerginliğe gerek olmadığını kendine hatırlattı. Her şey kontrol altındaydı. Büyük açılış muhtesem bir olay olacaktı.

Gelecek olan yiyecek ve içecek eleştirmenlerinin isimlerini listeden bulup bir kâğıda yazdı. Geldiklerinde kim olduklarını hatırlaması için bu kâğıdı Tony'ye verecekti. İyi bir izlenim bırakmasına yardım etmek için Heather elinden geleni yapıyordu. Aslında neden

endişeli olduğunu da bilmiyordu. Sonuçta Tony her zamanki etkileyiciliğini kullanacak ve kimse ona karşı koyamayacaktı.

Tony sıcacık bir gülümsemeyle başını kapıdan uzattı. "Tabela hazır."

"Tanrı'ya Şükür, zamanında bitirdiler."

"Gel de bir bak."

Heather yerinden fırlayıp Tony'nin peşinden gitti. Dışarı çıktıklarında başını kaldırıp baktı. İşte oradaydı. Ve çok güzeldi.

"Artık resmileşti," dedi Tony. "McMillan, McCaffrey oldu."

Heather, onun koluna girdi. "Kendini nasıl hissediyorsun?"

Tony tabelaya baktı ve memnun bir şekilde başıyla onayladı. "Çok güzel."

"Bu gece yönetim konularıyla ilgili endişelenmeni istemiyorum," dedi Heather. "Kayla ve ben işlerle ilgileneceğiz."

"Tamam."

"İnsanlar seni görmeye geliyor, bu yüzden Bay Konuksever'i serbest bırakmanı istiyorum. Sadece rahatla ve eğlenmene bak, tamam mı?"

"Denerim."

"Ah, bir şey daha. Bu gece gelen eleştirmenlerin isimlerini hatırlarsan, iyi bir izlenim bırakırsın. Onları yazdım..."

"Heather?"

Heather döndü ve kapıdan başını uzatmış olan Kayla'yı gördü.

"Chuck'm sana ihtiyacı var."

"Hemen geliyorum." Tony'ye döndü. "Bir kâğıda yazıp masana bıraktım."

"Ben alırım. Sen gidip Chuck ile konuş."

İçeri girdiler. Tony ofisine yönelirken, Heather da mutfağa girdi; heyecandan ölüyordu. Chuck'm büfeyle ilgili sorularına cevap verdikten sonra, saate bakıp derin bir nefes aldı. Artık uzun sürmeyecekti.

Kayla mutfağa geldi. "Tony nerede? Erica ona Central'da trafiğin yoğun olduğunu, bu yüzden birkaç dakika gecikebileceğini söylememi istedi."

"Ofisinde. Ben gidip söyle..."

Tanrım! diye düşündü Heather, olduğu yerde donup kalarak.

Davet listesi!

Hemen dönüp mutfaktan fırladı ve barın etrafından koşarak Tony'nin ofisine daldı. Kapıda durup kendini toparladı ve sakin bir şekilde içeri girdi. Ama Tony'nin omzunun üzerinden baktığında, görmekten korktuğu şeyle karşılaştı; tabelaya bakmak için çıkarken, Excel belgesini kapamayı unutmuştu. Tony koltuğunda yavaşça dönüp ona bakarken, yüzü öfkeyle gerilmişti.

"Heather? Babama davetiye mi gönderdin?" (off eyvahhhh!!!!

.

22. BOLUM

Heather kendini berbat hissederek orada öylece kalakalmıştı. Yalan söyler ve davetiye göndermediğini iddi-a ederse, Tony'nin babası da gelirse, Tony çok daha fazla öfkelenecekti. Ama davet ettiğini söylese, Tony yine öfkelenecekti. Bu ne yöne gitse kaybedeceği bir durumdu.

Ama sonunda doğruyu söylemesi gerektiğine karar verdi.

"Evet," diye itiraf etti. "Onu davet ettim."

Tony'nin yüzünde korkunç bir ifade belirdi. "Sana onu burada istemediğimi söylemiştim!"

"Tony, lütfen, kızma. Sadece sana yardım etmeye çalışıyordum."

"Yardım mı? O adamı buraya davet etmek nasıl yardım olabilir?"

"Aile önemlidir. Pişmanlıksa berbat bir şeydir. Sadece babanla barışmayı isteyeceğini ama korktuğunu düşündüm."

"Yani beni tanıdığını mı sanıyorsun?" dedi Tony, kısık ve öfkeli bir sesle. "Birkaç hafta birlikte yaşadık diye, benim için neyin önemli olduğunu bildiğini mi sanıyorsun? Sana bir haberim var, Heather. Bu konuda hiçbir fikrin yok." Yavaşça ayağa kalkarken, gözlerinden ayırmadığı öfkeli bakışlar Heather'ı bir adım gerilemeye zorladı. "Buraya gelirse durumun benim için nasıl olacağı konusunda bir fikrin var mı? Var mı?"

"Seni incitmek istemedim!"

"Neden yaptığın umurumda bile değil! Bu senin verebileceğin bir karar değildi!"

Birkaç saat sonra grup ara. verdiğiinde, Tony mikrofonu aldı. Herkese geldiği için teşekkür etti, birkaç espri yaptı ve insanlara gelecekle ilgili planlarını anlattı. Ama bütün bu süre boyunca, kendini dışarıdan izliyormuş gibi hissediyordu.

Tony'nin çok uzun zamandır görmediği başka insanlar da gelmişti ve artık kendi işinin patronu olduğu için hepsi heyecanla kutlamıştı. Nihayet ayağa kalkıp böylesine cesur bir şeyler yapması harikaydı; herkes başarısını izleyecekti. Ama tam zevk almaya başlayacağı anda, Heather'm yaptığı şeyi hatırlıyor ve içi korkuyla eziliyordu. Sanki Heather bir dinamit lokumunu ateşlemişti ve Tony de patlamasını bekliyordu.

Ama Tony babasının gelmesinden korksa da, saatler geçtikçe zihninde farklı bir duygusal savaş başladı. Onu burada istemiyordu; özellikle de sorun yaratmak için gelecekse. Ama gelmediyse...

Tony'nin umurunda bile değildi.

Nihayet gece sona ererken, bu Tony'nin varabildiği tek sonuç oldu. Dinamit patlamamıştı. Ama onun yerinde, neredeyse dayanamadığı soğuk ve karanlık bir yalnızlık duygusu vardı.

Son elemanını gönderdikten sonra, Tony bara gidip kendine viski doldurdu. Birinci kadehi tek yudumda bitirip bir tane daha doldurdu. Heather'ın hâlâ mutfakta olduğunu biliyordu ama ne yaptığı konusunda bir fikri yoktu. Birkaç dakika içinde, hiç umursamayacak kadar sarhoş olacaktı.

O gece Heather'ın bütün ailesinin geldiğini düşündü ve kendi ailesinin berbatlığını bir kez daha gördü. Sahip olduğu tek aile, hiç ziyaret etmediği yerlerde oturan birkaç kişi ve varlığını bile umursamayan bir baba.

Belki de davetiyeyi almadı. Belki de yapacak başka bir şeyi vardı. Belki...(bu adam sevgiye acc, icim sizladi beyaaa)

Hayır.

Yine aynı şeyi yapıyordu; tıpkı büyürken milyonlarca kez yaptığı gibi. Asla umursamayan ve umursamayacak olan bir baba için bahaneler uyduruyordu.

Ama babası, güvenilebileceği tek insan değildi. Hayatında ilk kez, bir kadının önünde kendini açmış, Heather'a daha önce kimseye söylemediği şeyler söylemişti ve sonunda Heather onu arkasından bıçaklayarak aklına bile gelmeyecek bir şekilde hayatını mahvetmişti.

O anda, Tony başından beri haklı olduğunu anladı; bu dünyada güvenilebileceği tek bir kişi vardı. Onu bulmak için yapması gereken tek şeyse, en yakındaki aynaya bakmaktı. (sacmalamaaa)

Heather bundan daha berbat bir gece geçirdiğini hatırlamıyordu.

Etrafında herkes gülümsüyor, kahkahalar atıyor ve güzel zaman geçiriyordu. Grup ortalığı sarsmıştı. Basında iyi yazılar çıkacağını ve insanların muhtemelen kendi arkadaşlarıyla birlikte geri döneceğini biliyordu. Ama buna odaklanamıyordu. Düşünebildiği tek şey, Tony'nin yüzündeki öfkeydi. Birkaç kez onunla göz göze gelmişlerdi ve o gülümseyen zeki yüz kaybolarak yerinde buz gibi bir ifade belirmişti. Aralarında geçen onca şeyden sonra Tony'yi öyle görmek, kalbini paramparça ediyordu.

Ama en kötüsü, kendi ailesinin gelmesiydi. Tony onları iyi karşılamıştı; kendisi de öyle. Ama birkaç gün sonra Tony ile ayrıldıklarını onlara söylemek zorunda kalacağını düşündükçe, midesi altüst oluyordu. Babasının Tony'ye karşı davranışlarıysa durumu daha da zorlaştırıyordu.

Şimdi mutfakta tek başına otururken, sessizlik içini ke-miriyordu. Herkesin paydos ettiğini ama Tony'nin hâlâ orada olduğunu biliyordu.

Böyle bırakamazdı. Onunla konuşmak zorundaydı.

Derin bir nefes alarak mutfaktan çıktığında, onu bir şişe viski ve bir kadehle barda otururken buldu. Bu görüntü hoşuna gitmemişti ama bir şeyler söylemek zorundaydı. Özür dilemeliydi. Yaptığı şey için gerekirse bin kez özür dilemeliydi.

Endişeli bir şekilde Tony'nin yanındaki bar taburesine oturdu.

"Selam," dedi.

Tony sessizdi.

"Sana mutfakta bir şeyleri topladığımı söyleyecektim," dedi Heather, "ama bu yalan olur. Sadece seninle konuşmak için kaldım."

Tony kadehte kalan viskiyi bitirdi.

"Özür dilerim," dedi Heather. "Davetiyeyi gönderdiğim için."

"Bunu zaten söyledin."

"Baban gelmediği için de üzgünüm."

Tony viski şişesine uzandı. "Biliyor musun, Heather? Ben de bunu düşünüyordum. Aslında ona davetiye göndermekle bana iyilik yaptın."

"Ne demek bu?"

Tony kadehi tekrar doldurdu. "Son üç yıldır, birçok kez neredeyse telefonu açıp onu arayacaktım. Ama her seferinde durdum. Her seferinde, bana pislikmişim gibi davranmasından korktum; bu bana artık bir babam olmadığını gösterecekti çünkü. Ama tabutun son çivisini çakacak cesaretim yoktu. Oysa sen benim için bunu yaptın," dedi Tony, kadehini ona doğru kaldırarak, "artık o aşağılık herifi kafamdan atıp keyfime bakabilirim."

Tony'nin ses tonu neşeli olabilirdi ama kelimeleri değildi. Onu böyle görmek, Heather'ı huzursuz etmişti. Aslında Tony'nin yaptığı şey, hayal kırıklığını alkolde boğmaya çalışmaktı.

"Belki de gelmemesinin bir nedeni vardır," dedi Heather. "Belki de bu gece yapmak zorunda olduğu başka bir şey vardı."

"Bu doğru olsa, en azından arayabilirdi."

"Belki de davetiyeyi almadı."

"Heather. Davetiyeyi aldı. Sadece..." Tony bir an sustu ve zorlukla yutkundu. "Sadece gelmek istemedi."

Heather, Tony'nin yüzündeki acıyı açıkça görüyordu ve içi parçalanıyordu. Babasının artık onunla ilgisi olmasını istemediğini öğrenmek korkunç bir şey olmalıydı.

Heather elini uzatıp Tony'nin koluna dokundu. Tony ise iki avucunu birden bara vurdu ve dönüp ona gülümsedi.

"Eh," dedi Tony. "Bu kadar yeter. İşin güzeltarafı, büyük açılış çok başarılı oldu. Bunu benden çalamaz, değil mi?"

"Hayır," dedi Heather. "Çalamaz."

"Sanırım bunun için özel bir kutlama yapmalıyız. Sadece sen ve ben. Ah! Biliyorum." Barın diğer tarafına geçip bir limonla bir şişe tekila kapıp havaya kaldırdı. "Hiç vücuttan içki içmiş miydin?"

"Tony..."

Tony parmağını kaldırarak onu sustururken, ayakta sallanıyordu. Limonu ikiye böldü. Yarımlardan birini alıp barın önüne geldi ve tuzluğu aldı.

"Şimdi, bunu yapmanın çok çeşitli yolları vardır ama seni bara yatırırsam muhtemelen bunun temiz olmayacağını söyleyeceğin için, boyunda limon ve tuz tekniğini kullanacağım."

"Haydi, eve gidelim, olur mu?"

"Biliyorum, biliyorum. Doğruca yatağa girmek istiyorsun. Utanmalıyım. Seni şımarttım."

"Bence ikimiz de biraz uyursak çok iyi olacak."

"Sana bunu gösterene kadar olmaz. Bayılacaksın."

"Tony! Ne yapıyorsun?"

"Dediğim gibi; vücuttan içki içeceğiz." Tony uzandı ve limonu yavaş, nazik bir şekilde

Heather boynunun yan tarafına sürdü.

"Yapma," dedi Heather, usulca. "Lütfen."

"Şimdi, başını arkaya yatır ki tuzu dökülebileyim, yoksa hepsi gömleğinin içine akar."

Heather kıpırdamadı bile. Gerçekte Tony'nin içinden geçenleri bilerek sadece gözlerine baktığında, gözleri doldu.

Tony gülümsemeyi keserek geri çekildi. "Hey, kes şunu."

Heather gözyaşlarını tutmak için gözlerini kırıştırarak başını yavaşça iki yana salladı.

"Lanet olsun, bana öyle bakmaktan vazgeçer misin?"

"Babanın gelmemesinin seni ne kadar incittiğini biliyorum; sen bunu göstermek istemesen de.

"Vazgeç, Heather."

"Neden her gece yatağında başka bir-kadin olduğunu şimdi anlıyorum. Neden insanlara yaklaşmadığını. Neden çoğu zaman öyle gültimsediğini ve o gülümsemeyi neyin sildiğini biliyorum. Büyürken bir çocuğun yaşaması gerekenden çok daha fazla acı çektiğini biliyorum. Ama dünyayı bir kol boyu mesafede tutmaya devam edersen, asla bir hayatın olmayacak."

Tony ona öfkeyle baktı. "Hayatım tek basımayken gayet iyi."

"Hayır. İlişkilere ihtiyacın var. Onlara açsın. Ama yine de karşılaştığın her kadınla yatıyor ve bu yeterliymiş gibi davranıyorsun."

"Sen kim olduğunu sanıyorsun da beni yargılıyorsun?"

"Ben seni yargılamıyorum. Sadece..."

"Yeter artık!"

".. hayatında bir bağlantı yaratmak için bir şey yapmazsan, bir gün kırk yaşına, sonra elli yaşına geleceksin ve geceleri ısınmak için, yüzü olmayan binlerce kadının anısından başka hiçbir şeyin olmayacak."

"Kes şunu dedim!"

"Bunu düşünmeye dayanamıyorum, Tony. Sadece..."

"Hayatımdan defolup gider misin?" diye haykırdı Tony

Sesi boş salonda yankılandı ve Heather'ın kalbini paramparça etti. Tony öfkeyle limonu bir kenara attı. Sesi az önce kulakları sağır edercesine çıkmıştı, ama şimdi sessizlik aynı

etkiyi yapıyordu. Babasına öfkeliydi ve kendisini kabullenmek istemediği bir şeyle yüzleşmek zorunda bıraktığı için Heather'a da kızgındı. Muhtemelen sonsuza dek de kızgın olacaktı.

"Pekâlâ," dedi Heather, sakince. "Gidiyorum." Barın diğer tarafına geçip çantasını aldı. Geri dönüp kapıya yürürken dizleri titriyordu. Yarı yolda durup Tony'ye baktı.

"Biliyor musun, ben gerçekten aptalım," dedi Heather.

"Neden söz ediyorsun sen?"

"Bu duruma getirmeye çalıştığım onca mantığa, kendime yaptığım onca uyarıya, bunun bir aydan fazla sürmeyeceğini kendime defalarca hatırlatmama rağmen..." Heather'ın sesi titriyordu. Düzgün konuşabilmek için yutkundu. "Yine de oldu."

"Olan ne?"

Sakın söyleme. Sakın söyleme. Buna pişman olacaksın. Ama yine de kelimelerin ağzından döküldüğünü duydu.

"Sana âşık oldum."

Tony bakışlarını kaçırdı ve uzun bir sessizlik oldu. Tony tekrar yavaşça dönüp gözlerine bakarken, yüzü buz gibiydi.

"Tatlım, bana bunu söyleyen her kadın için kenara bir sent atsaydım, bu barı almak için Vegas'a gitmem gerekmezdi."

Heather bütün ruhunun titrediğini hissetti. Bunun imkânsız olduğunu bilmesine rağmen, o sözleri duyarsa gerçekten Tony'de bir şeylerin değişeceğini ummuştı.

Ama hiçbir şey değişmemişti.

"Dediğim gibi," dedi Heather. "Ben aptalın tekiyim. Yoksa, artık kimseyi sevemeyecek bir adama neden âşık olayım?"

Gözyaşlarına direnerek döndü ve kapıya kadar ağlamamayı umarak yürüdü. Ama yine de Tony'nin onu durdurmasını umuyordu. Durdurursa ne derdi bilmiyordu, ama böyle bitmesini istemiyordu.

"Heather?"

Heather olduğu yerde donup kaldı. Yavaşça Tony'ye döndü.

"Evet?"

"Merak ediyorsan," dedi Tony, "yarın düğüne geleceğim. Bunu berbat etmeyeceğim."

Ve?

, Hiçbir şey. Başka bir şey olacağını neden düşünmüştü ki?

"O halde düğünde görüşürüz," dedi Heather. "Endişelenme. Yarın sabah evden çıkarım."

"Bunu yapmana gerek yok."

"Alison'a gideceğim. Düğünden birkaç gün sonra da aileme ayrıldığımızı söyleriz."

"Hemen evden çıkmak zorunda değilsin dedim. Sonuna kadar devam edeceğime söz verdim."

"Tony," dedi Heather. "Bu sonu zaten."

Tony'nin yüzü değişmedi. Sadece soğuk bir ifadeyle Heather'a bakmaya devam etti, sonra içkisine döndü ve aralarında geçenlerin hiçbir önemi yokmuş gibi içmeye devam etti.

Heather binadan çıktı ve çantasından anahtarlarını çıkarmaya çalışarak arabasına yürüdü. Tam arabaya binip kapıyı kapatmıştı ki gözyaşlarına daha fazla engel olamadı.

Bir süredir inkâr ediyoi, Tony'ye öfkeli olmasının tek nedeninin birlikte geçirdikleri güzel zamanlar olduğunu düşünüyordu. Ama şimdi çok daha umutsuzca bir şeyi anlıyordu. Bu geceye kadar Tony'nin hayatında sevebileceği birine ne kadar ihtiyaç duyduğunu hiç anlayamamıştı. Heather o kişi olmak istiyordu ve Tony buna izin vermiyordu.

[illegible]

Tony ertesi sabah gözlerini açtığı anda, pencereden süzülen güneş ışığı gözlerini acıtarak beynine ulaştı. Gözlerini tekrar kapadı ve ışıktan kaçmak için yatakta döndü; başı kazan gibiydi.

Muhtemelen ölmüş ve cehenneme gitmişti.

Yatağın diğer tarafına bakıp boş olduğunu görünce, hatırladı.

Evet, gerçekten cehennemdeydi.

Önceki gece eve geldiğinde, yatağını boş bulmuştu. He-ather'ın yatak odasının kapısı kapalıydı. Kapının altından ışık gelmiyordu. Tony odasına dönüp yatağa devrilmiş, başı yastığa değer değmez de uyuyakalmıştı.

Keşke uyumaya devam edebilseydi.

Bacaklarını yatağın kenarından indirip oturdu ve zonklamayı bastırmak için başını ellerinin arasına aldı. Dün gece olanlardan sonra Heather ile karşılaşmaktan çekiniyordu. Aspirin ve kahve almak için mutfığa gidecekti, ama koridordan bir bakış attığında, Heather'm yatak odasının kapısını açık buldu. İçeri baktı.

Heather gitmişti. Eşyalarını da almıştı.

Tony boş odaya bakakaldı. O sabah kendisi uyurken Heather eşyalarını toplayıp gitmişti ve Tony duymamıştı bile. Heather bunu yapacağını söylemişti ama Tony ona inanmamıştı.

Demek gerçekten sonuna gelmişlerdi.

Oturma odasına geçip şömineye baktı. Üzerindeki duvar boştu.

O lanet portreden nefret ediyordun. Gittiği iyi oldu.

Mutfığa girdiğinde, yemek masasının üzerinde parlak gümüşü bir kâğıda sarılı küçük bir paket buldu. Yanında Heather'in el yazısıyla bir not vardı:

Dün gece her şey mahvolmadan önce sana bunu verecektim.

Masaya oturdu ve paketin yanındaki zarfı aldı. içindeki kartı çıkarıp açtı.

Büyük açılışın için tebrikler! Çok başarılı olacağını biliyorum. Sana mucizelerin daima olabileceğini hatırlatacak bir şey. Sevgiler, Heather.

Tony son kelimeleri okurken, boğazında bir şeyler düğümlendi. Sevgiler. Bunu yazdığında, Heather samimiydi. Onu seviyordu ve Tony bunu anlamamıştı bile. Önceki gece ona sanki anlamayacağını bildiği anlamasını umuyormuş gibi bakmıştı.

Oysa Tony orada öylece oturmuş, yaşlarla dolu gözlerini ve yüzündeki o ifadeyi fark etmemiş gibi yapmıştı. Ama Heather anlaşılmayı bozmuştu. Eğlence ve oyunlar, öpücükler ve koklaşmalar... Ama bittiğinde bitecekti. Lanet olsun. Heather'm ona âşık olmaması gerekiyordu. Ama her nasılsa Tony'nin hayatına girmiş, Tony'nin asla göstermek istemediği şeyleri görmüştü. Heather'm önemli olduğunu düşündüğü bütün o aile saçmalıkları, Tony'nin tüylerini ürpertiyordu, çünkü er ya da geç bir illüzyon olduğunu anlayacağını biliyordu. Sevdğin insanlar yarın gidebilirdi. Sevdğin insanlar seni sevmeyebilirdi. Kendinden bir parçayı verdiği her seferinde, bir daha asla geri alamayacağını farkındaydı. Bütün çocukluk ve ergenlik yıllarını, dünyaya parçalarını dağıtarak geçirmişti ve artık verecek çok fazla şeyi kalmamıştı.

Paketi alıp dikkatle açtığında, küçük bir çerçevenin içinde hiç beklemediği bir şey buldu. On dolarlık kumarhane fişi!

Tony o fişe bakarak oturduğu yerde donakalırken, zihni o gecenin heyecanına, ikisini düğün şapeline sürükleyen olaylara gitti.

Heather haklıydı. Mucizeler olabiliyordu. Bazen de o mucizeler kirislerinden çöküveriyordu.

Çerçeveyi bırakıp başını eğdi ve gözlerini ovaladı. Demek senin izinden gelmemi istedin, öyle mi, baba? İşte istediğin oldu. Sonunda bunu yaptım. Beni gerçekten seven tek kadına

bir pislilikmiş gibi davrandım. Artık benimle gurur duyuyor musun?

Birden hatırladı. Düşün o gün öğleden sonraydı. Heather orada olacak ve hiç şüphesiz ona dün geceki gibi bakacaktı. Ulu Tanrım, bunu istemiyordu.

Önceki gün gelen ama açmaya fırsat bulamadığı postalara baktı. Biri kendisine, diğeri Heather'a gönderilmiş olan birbirinin aynısı iki zarf vardı. Las Vegas'taki Clark County Mahkemesi'nden geliyordu.

Artık resmi olarak karı-koca değillerdi. Tony her tarafı uyuşmuş halde zarflara bakmaktan başka bir şey yapamadı.

O sırada cep telefonu çaldı. Hemen önceki gece bıraktığı mutfak tezgâhından alıp açtı.

"Tony?" dedi Kayla. "Neredesin? İyi misin?"

"Ah... evet. Tabii. İyiyim. Neden..."

Birden ocağın üstündeki saate gözü ilişti. Neredeyse öğle olmuştu. Hava bulutlu olduğu için fark etmemişti.

"Tanrım, Kayla, özür dilerim," dedi Tony, şakağını ovalayarak. "Sanırım dün gece eğlenceyi biraz fazla kaçırdım ve bu sabah uyuyakaldım."

"Kutlamak hakkındı. Büyük açılış çok başarılı oldu."

"Duş alıp hemen geliyorum."

"Endişelenme. Ortalık fazla kalabalık değil. Ben hallediyorum."

"Teşekkürler."

Tony telefonu kapadı, kahve makinesini hazırladı ve duşa girdi. Yirmi dakika sonra evden çıktı ve bara ulaştığında, başının üzerinde toplanmış olan gri, ürkütücü, kasvetli yağmur bulutları, tam anlamıyla ruh halini yansıtıyordu. Otoparka girerken Heather'ın arabasını orada bulacağını hayal etti; son birkaç haftadır her gün olduğu gibi. Ama elbette ki yoktu. Dün gece ona söylediklerinden sonra, bugün düşün de geçince, bir daha onu göremeyeceğini biliyordu.

İçeri girdi. Pazar öğle saati olduğu için müzik sakindi ama bas hâlâ beyrinde zangırdıyordu.

Aspirin. Daha fazla aspirine ihtiyacı vardı.

Ofise yöneldi ama bara döndüğü anda orada oturup içki içmekte olan adamı gördü. Gördüğü anda da gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bu kişi babası Don McCaffrey idi.

23. BOLUM

Tony yavaşça yaklaşıırken, babası ona döndü. Biraz değişmişti. Hâlâ saçlarını ordu modelinde kestiriyordu, yeşil gözleri hâlâ delici bakıyordu ve çenesi taştan oyulmuş gibi görünüyordu. Günlük giysiler giymiş olmasına rağmen, teftişe hazır gibiydi.

"Burada ne işin var?" diye sordu Tony.

"Davetiyeni aldım."

Davetiye. Heather'm göndermemiş olması gereken davetiye. Tony içinde yükselen o eski öfkeyi hissetti.

"Biraz geç kaldın. Büyük açılış dün geceydi."

"Biliyorum." Don, Lisa'nın bir bira bardağını sürdüğü bara baktı. "Bir yere gidip konuşabilir miyiz?"

"Gerek yok. Uzun kalmayacaksın."

Babası iç çekti. "Dinle, Tony..."

"Hayır, sen dinle," dedi Tony, öfkeli bir fısıltıyla. "Bir davetiye alıyorsun; peki, ne yapıyorsun? Bir gün geç geliyorsun. İşte hayatımın özeti. Hep geç kaldın, baba. O da gelmeye tenezzül edersen."

"Sadece birkaç dakika istiyorum."

Tony bir an daha babasına öfkeyle baktı ama sonra isteksizce de olsa, ofisini işaret etti. Kapıyı kapatıp koltuğuna oturduğunda dirseklikleri parmaklarını acıtan bir öfkeyle sıktı. Kalbi deli gibi atıyordu. Babasına duyduğu nefret onda böyle bir etki yaratıyordu ve bunu bastırmak için elinden geleni yapıyordu. Babası kanepenin kenarına oturdu, dirseklerini dizlerine dayadı ve ellerini önünde birleştirdi.

"Kesinlikle gelirdim," dedi, "ama şehir dışındaydım."

"Bu da hayatımın özeti."

"Balayımda."

Tony dondu. "Ne dedin sen?"

"Evlendim. Biliyorum. Bu delice. Ama bütün bu yıllardan sonra, bana katlanacak bir kadın buldum. Düşünebiliyor musun?"

Tony bunu düşünemiyordu. Bir an bile. Babası... evlenmiş miydi?

Sonra geçen Cumartesi babasını o mağazada gördüğünü hatırladı. Adamın kendi düğünü için smokin aldığını nereden bilebilirdi ki?

"Evet, biliyorum," diye devam etti Don. "Sana evleneceğimi söylemedim. Söylemeliydim. Rachel beni buna ikna etmeye çalıştı ama çok inatçıydım."

"Rachel?"

"Karım. Bana seni düğüne davet etmem gerektiğini söyledi. Küçük bir şeydi ama sen oğlumsun. Neden davet etmediğimi anlayamadı."

"Neden etmedin?"

"Bilmiyorum. Ben..." Don çaresizce başını iki yana salladı. "Sanırım son defasında aramız o kadar kötüydü ki..."

Tanrım, evet, öyleydi. Çünkü birlikte güzel bir gün geçirmek yerine, hâlâ oğlunu yargılamaya devam ediyordun.

"Belki de gelmemeden korkmuştum," dedi babası. "Sanırım gelip gelmeyeceğini öğrenmekten korkuyordum."

O ana kadar, Tony babasının bir şeyden korktuğunu duymak yerine, dünyanın toza dönuştüğünü duysa daha çok inanırdı.

"Balayımızda bu konuyu çok konuştuk," dedi Don. "Rachel bana pişmanlığın berbat bir şey olduğunu söyledi; denemeliydim. Bugün eve döndüğümde, davetiyei gördüm..." Don yine başını iki yana salladı. "Benden daha cesur olduğunu anladım."

Ama. Tony'nin cesareti filan yoktu. Heather olmasa, üzerinde konuşacakları bir davetiye bile olmayacaktı.

Ama fark etmezdi. Bunların hiçbirinin önemi yoktu. Babası ömür boyu süren bir acının o kadar kolay silinebileceğini sanıyorsa, çok yanılıyordu.

"Bütün bu zamandan sonra buraya böylece gelip benden bağışlamamı ve unutmamı bekleyemezsin," dedi Tony, sesi titreyerek. "Hayatımı cehenneme çevirdin."

Babası gözlerini kapadı ve bir an için, Tony kendi çocukluğunu, babasını öfkeliendirdiği ve fırtınadan önceki sessizliği izledi zamanları hatırladı. Ama babası gözlerini tekrar açtığında, gözlerinde öfke yoktu.

Sadece hüznün vardı.

"Haklısın," dedi Don. "Bunu bekleyemem. Beni bağışlamayı kesinlikle beklemiyorum. Sadece dün gece gelemediğim için üzgün olduğumu bilmeni istedim. Gelirdim, Tony. Bilseydim... gelirdim."

Tony'nin boğazında bir şeyler birbiri üstüne düğümleniyordu. Geliyordu. Öyle olmalıydı. Babası ne derse desin, er ya da geç, Kumandan McCaffrey oğlunun hayatını cehenneme çevirmek için her an ortaya çıkacaktı. Bir hata bulmak zorundaydı. Tony ne kadar başarılı olursa olsun, babası onu aşağılamanın bir yolunu bulurdu.

"Büyük açılış nasıldı?" diye sordu babası.

"Çok iyiydi."

"Mekâna adını vermene sevindim. Güzel durmuş."

Uzun, huzursuz bir sessizlik oldu. Tony duygularının aynı anda her yana dağıldığını hissetti ve kendini ele vermemek için bakışlarını önündeki masaya indirdi.

"Bak, oğlum, sadece dün geceyi kaçırdığımı söylemek için geldim. Ben, sanırım... sanırım artık gitsem iyi olacak."

Ayağa kalkmaya başladı ama aniden duraksadı ve bir an kararsız kaldıktan sonra derin bir iç çekerek tekrar oturdu. Bakışlarını kaldırarak Tony'nin gözlerinin içine baktı.

"Sana gerçeği söyleyeceğim, Tony. Benim gibi yaşlı bir alçak, tek basına ölmeyi kesinlikle hak eder. Ama bir gün dönüp baktığımda, onu gördüm. Rachel. İyi bir koca olabilmek için ikinci şansımı değerlendirmeye çalışıyorum. Bu da beni çok korkutuyor. Bunu başarıp başaramayacağımdan emin değilim ama onu da kaybetmek istemiyorum. Bu yüzden, sahip olduğum her şeyden vazgeçip, Tanrı'ya şükrettim."

Tony, Heather'a söylediklerini hatırladı. Hayatım pahasına bile olsa, bir evliliği sürdüremem. Bu açıdan kendisi de tıpkı babası gibiydi. Ama babası bunu değiştirmeye çalışıyordu. En azından bunu denediğini söylüyordu. Tony buna gerçekten inanabilir miydi?

"Düğünümüz konusunda Rachel'ı dinlemedim. Seni davet etmesine izin vermedim. Ama eve dönüp davetiyeyi gördüğümde, hemen bana buraya gelmemi, yoksa hayatım boyunca pişmanlık duyacağımı söyledi." Don başını iki yana salladı. "Doğrusunu istersen bazen benimle öyle bir konuşuyor ki en acemi erlerle bile öyle konuşmamışım dır."

Tony bunu hayal bile edemiyordu. Birinin babasıyla öyle konuşup da hayatta kalabileceğine asla inanamazdı.

Belki de bunu bir tek sevdiği kadın yapabilirdi.

"Annen. Onu sevdim, Tony. Ne kadar sevdiğimi asla bilemezsin. Göstermediğimi biliyorum. Babam sert bir ordu subayıydı ve beni kendisi gibi yetiştirdi."

Tony babasının söylediklerini duyuyordu ama hâlâ inanamıyordu. Bir terslik olmalıydı. Bütün vücudu gerilmişti. "Annen öldükten sonra," diye devam etti Don, "kendi hayatımı kurtarmak için anlayışlı davranmadığım bir çocuk, sen, oradaydın. Senin için her şey bir şaka, bir eğlenceydi. Notların umurunda bile değildi. Okulundan aldığım telefonların sayısını unuttum; beni arar, sınıfta ciddi davranmadığını, sınıf dışında da başını derde soktuğunu söylerlerdi. Seni hizaya sokmak istiyordum ama sen tamamen farklı bir yol izliyordun. Sadece... bununla nasıl başa çıkacağımı bilemiyordum." Don duraksadı ve bakışları çok uzaklara dikildi. "Aramızda geçen bütün o saçmalıklar... Hepsi benim hatamdı. Her biri."

Tony'nin zihni allak bullaktı. Onca yıldan sonra babasının buraya gelip kendisine böyle şeyler söylemesi mümkün değildi. Adam her kelimesinde samimi olsa bile, Tony ne diyebilirdi ki? Hey, baba, boş ver, unut gitsin. Haydi bir içki içelim. "Ben de senin işini hiç kolaylaştırmadım," dedi Tony. "Özellikle de ergenlik yıllarımda."

"Evet ama sen daha çocuktun. Benim mazeretim neydi?" Tony buna verecek cevap bulamadı. Babasına bakamıyordu bile. Sadece adamın içini dökmesine izin veriyor, bütün bunlar bittiğinde kendine geleceğini düşünüyordu. Neden elleri titriyordu? Belli etmemek için koltuğun dirsekliliklerini tutup sıkı.

"Rachel ile tanışmanı isterim/" dedi babası. "O da seninle tanışmak istiyor. Ama bunu isteyip istemediğin konusunda kararı sana bırakıyorum. Eğer istersen, bana sadece zamanını ve yerini söyle; orada olacağız. Gündüz ya da gece, fark etmez. Sadece iste, yeter. Ama bunu yapmasan bile..." Don duraksadı.

Tony ilk kez babasının gözlerine bakmaya cesaret edebildiğinde, yılların biraz da olsa yumuşattığı o gözlerdeki pişmanlığı, kederi ve nemi gördü. Babasının gözleri mi dolmuştu? Koca Kumandan McCaffrey ağlayabilir miydi?

"...yine de seni çok seviyorum, oğlum," dedi Don, sesi titreyerek, başını eğerek bakışlarını kaçırırken.

Kanepeden kalkarken olabildiğince belli etmemeye çalışarak elinin tersiyle gözlerini sildi. Sonra kapının tokmağını tuttu, dönüp Tony'ye baktı.

"Burası güzel bir yer. Seninle gurur duyuyorum."-

Sonra döndü ve hızlı adımlarla ofisten çıktı.

Tony babasının gidişini izlerken, kendi gözlerinde biriken ve görüşünü bulandıran yaşlarla savaşıyordu. Kendisini kandırmasına izin vermeyecekti. Hiçbir şey değişmemiştir. Eğer babası şimdi göstermeye çalıştığı gibi bir adam olabilecekse, annesi hayattayken bunu yapamaz mıydı?

Ama yüreğinde, Tony gerçeği biliyordu. Her nasılsa, bunların gerçek olduğunu biliyordu. Bir mucize olmuş ve babasının hayatını değiştirmişti. Bir anlam katmıştı. Onu daha önce bildiğinden çok daha iyi bir hayata yönlendirmişti. Ve bu mucize neydi?

Kendisini seven bir kadın bulmuştu!

Heather törenden bir saat önce kiliseye geldi. Beş sarışın nedimenin aynanın karşısında sohbet edip gülüşerek dikildiği gelin odasını buldu. Regina kanepede oturuyor, Bev Teyze de onun saçlarıyla uğraşıyordu. Bir kuaför saçlarını zaten yapmıştı ama görünüşe bakılırsa Bev Teyze tatmin olmamıştı. Regina açması bir halde öylece oturuyordu. Bev Teyze, gelinin neden gülümsemediğini merak etmiyor muydu?

Elbette ki Heather'in annesi de onun durumunu anlayamamıştı. Heather bu sabah onunla konuştuğunda, annesi Tony ile birlikte salonda ne kadar güzel görüneceklerini ve onlarla gurur duyduğunu söylemişti.

Heather nedime elbisesini giydi. Neyse ki üzerine uydu. Ama ne yazık ki elbise hâlâ çirkindi. Ne var ki artık umursamıyordu. Regina ona bir çuval giymesini söylese bile, düşünebileceği tek şey Tony olacaktı.

Tony'nin planını kabul ettiği zaman, Heather bu düğünde herkesin önünde rezil olmak istememişti, ama şimdi bunun hiç de o kadar önemli olmadığını düşünüyordu. Aşağılanmanın acısından daha kötü bir şey olabileceği hiç aklına gelmemiştir.

Asla kendisini sevmeyecek olan bir adamı sevmenin acısı.

Kendini tam bir budala gibi hissediyordu. Kendini defalarca uyarmasına rağmen zihninde bir peri masalı yaratmış, Tony ile birbirlerine âşık olarak sonsuza dek mutlu yaşayacaklarına inanmıştı. Bu ne aptalca bir düşünceydi. Tony'nin kendisini ona âşık olan sayısız kadından biri olarak görmesine inanamıyordu. Sadece kalabalığın arasında bir yüz!

Bev Teyze, Regina'nın gelinliğini giymesine yardım ettikten ve duvağı başına yerleştirdikten sonra, Regina'ya düğün organizatörüyle konuşması gerektiğini söyleyerek dışarı çıktı. Heather yaklaştı ve kanepede Regina'ya katıldı.

"Nasıl gidiyor?" diye sordu.

"İyiym elbette," dedi Regina, hafifçe gülümseyerek. "Bu benim düğün günüm."

Heather, Regina'nın kendini kandırmasından nefret ediyordu. Ama bu onun kararıydı ve yanlış bir karar verecekse, Heather'in bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.

"Saçlarını düzleştirmişsin," dedi Regina.

"Evet."

"Tony kızmaz mı?"

"Bu senin günün ve sen böyle seviyorsun." Regina başıyla onayladı ve bakışlarını kucağına indirdi. Bir an sonra fısıltıyla konuştu: "Bana öyle bakma."

"Nasıl?"

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Regina? Bundan emin misin?"

"Sana Perşembe gecesi de söyledim. Elbette eminim." Ama sonra başını kaldırıp Heather'a baktığında, gözleri yaşlıydı. Hemen gözlerini kırptırarak bakışlarını kaçırdı.

"Sadece gerginim."

Heather nedimelere döndü. "Bizi biraz yalnız bırakır mısınız?"

Kızlar sohbete devam ettiler.

"Hanımlar!"

Beş sarışın baş ona döndü. "Biraz dışarı çıkar mısınız?" dedi Heather.

"Niye ki?" dedi İki Numara.

"Regina ile konuşmamız gerek."

"Biz buradayken konuşun."

"Yalnız konuşmamız gerek," dedi Heather.

Dört Numara, İki Numara'ya bakarak yüzünü buruşturdu. "Bunun derdi ne?"

"Ne bileyim."

"Ben rimelimi sürene kadar bir yere gitmiyorum," dedi Üç Numara, aynaya dönerken.

"Hepiniz," dedi Heather, sertçe. "Dışarı!"

Hepsi saç fırçalarını ve makyaj malzemelerini fırlatıp, korkmuş geyik gibi odadan kaçıştılar ve kapıyı kapadılar.

Regina masmavi gözlerinde yaşlarla Heather'a baktı. "Heather? Sana bir soru sorabilir miyim?"

"Tabii."

"Nasıl bu kadar şanslı olabildin?"

"Ne?"

"Artık dayanamıyorum. Bilmem gerek. Benim Jason'ı evliliğe ikna etmem iki yılımı aldı. Tony sana bir gecede evlenme teklif etti. Bunu nasıl yaptın?"

"Bilmiyorum," dedi Heather, Regina ile göz göze gelmemek için bakışlarını kaçırırken. "Sadece... oluverdi."

"Tony hakkında söylediğim şeyleri biliyorum ama..." Regina burnunu çekti. "O harika biri. Çok yakışıklı. Sana çok iyi davranıyor. Seninle ilgileniyor. Ve kucağına düşüverdi. Bir gün kimsen yoktu, ertesi gün aniden o oradaydı. Nasıl bu kadar şanslı olabildin?"

Heather, Regina'ya ve başkalarına yalan söylemeyi sürdürmekten nefret ediyordu, ama

Tony ile önceki gece aralarında geçenlere rağmen, bir türlü gerçeği söyleyemiyordu.

Ama buradaki asıl mesele, onun Tony ile olan ilişkisi değildi. Asıl mesele, Regina'nın Jason ile ilişkisiydi ve o da zaten ilişki filan değildi. Artık sona ermesi gerekiyordu.

"Sanırım burada ne yapman gerektiğini biliyorsun," dedi Heather.

"Ama yapamam! Konuklar birazdan gelecek. Resepsiyon hazır. Annem ve babam binlerce dolar harcadı. Düğünü iptal edemem!"

"Alternatifin ne? Cesaretini toplayıp düğünü iptal etmeyi mi, yoksa beş yıl bekledikten sonra cesaretini toplayıp Jason'ı boşamayı mı tercih edersin?"

Regina yavaşça başını kaldırıp Heather'm gözlerine bakarken, yaşlarla dolu mavi gözlerinde uzun zamandır direndiği bir şeyi nihayet anladığını gösteren pırıltılar vardı.

"Tanrım. Olacak olan şey bu, değil mi?"

"Çok büyük bir olasılık. Ve sen kesinlikle çok daha iyisini hak ediyorsun."

Regina yine burnunu çekti ve kâğıt mendille bir gözünün altını kuruladı. "Bana bir iyilik yapar mısın?"

"Tabii."

Regina derin bir nefes aldı. "Jason'ı buraya getir."

[zulem](#)

24.BOLUM.....

Yirmi dakika sonra, Tony arabasıyla Preston Yolu'ndan kiliseye ilerliyor, bir Pazar günü akşamüstü bu lanet trafiğin nereden çıktığını merak ediyordu. Heather'ı görmeye o kadar hevesliydi ki neredeyse kırmızı ışığı görmeyerek arabanın birine çarpıyordu. Bütün gücüyle frene basarak arabayı durdurdu ve parmaklarını direksiyonun üzerinde tıklatarak sabırsızlıkla bekledi.

Ne kadar kör olduğuna hâlâ inanamıyordu. Vegas'taki o geceden bu ana kadar, saniye saniye Heather'a âşık olmuştu. Üstelik bunu fark etmemişti bile. Babası bugün gelince, sadece birinin devirmesine ihtiyaç duyduğu tuğlayı kafasından indirivermişti.

Nihayet yeşil yandı. Tony gazı kökledi, kiliseye doğru son yarım millik yolu bitirdi ve arabayı otoparka soktu. Arabadan inip içeri girecekken, kapılar açıldı ve Jason dışarı fırladı.

"Hey, Jason!" dedi Tony. "Heather'm nerede olduğunu biliyor musun?"

"Canın cehenneme," dedi Jason, öfkeyle yürümeye devam ederken.

Kapılar tekrar açıldı ve Jason'm annesiyle babası dışarı fırlayarak Tony'nin iki yanından geçti ve Jason'm BMVV'sine doğru yürüyüp onu durdurdu. Jason gerçekten öfkeliydi. Ailesi de öyle. Hepsi biraz manyaklaşmış gibiydi.

Neler oluyordu?

Tony şaşırarak kiliseye girdi, düğün organizatörünü buldu ve nedimelerin nerede olduğunu sordu. Kadın gelin odasına uzanan koridoru işaret etti. Tony köşeyi dönerken, Heather'ı kulağını kapıya dayamış halde buldu.

"Heather?"

Heather hızla ona döndü ve birkaç saniye için Tony onun yüzünden gelip geçen duyguları gördü. Önce Tony'yi gördüğü için şaşırmıştı. Ardından dün gece söylediği şeylerden dolayı duyduğu acı belirmişti. Sonra da onu tekrar incitebileceğini düşünerek korkmuştu. Ama hepinsin arasında, ne kadar gizlemeye çalışsa da, Tony başka bir şey görmüştü. O parlak mavi gözler öylesine pırıltılarla doluydu ki Tony iliklerine kadar titredi.

Heather onu gerçekten seviyordu.

Tony'nin ona yaptığı onca şeyden sonra, sevgisi hâlâ içindeydi. Ona acı çektirdiği her an için kendini tekmelemek geldi içinden.

"Tony?" dedi Heather, eliyle boğazını tutarak. "Burada ne işin var? Sağdıçlar kilisenin öbür tarafındaki bir odadalar."

"Onları boş ver. Seninle konuşmam gerek."

Heather kapıya baktı. "Hayır. Konuşamam. Şimdi olmaz."

"Ama önemli. Sana söylemem gere..."

"Regina düğünü iptal etti."

Tony şaşırdı. "Öyle mi? Jason'm neden öyle barut gibi olduğu şimdi anlaşıldı. Eh, aferin Regina'ya. Bunu yapacak cesareti olacağı aklıma gelmezdi."

"Ama annesi ve babası içerideler. Korkarım Bev Teyze onu vazgeçirmeye çalışacak. Bunu yaparsa, Regina hayatının geri kalanını sefil bir halde geçirecek."

"Onlara direnmesi gerek."

"Yapamayabilir. Bev Teyze'yi tanırım. Oraya gidip o serseriyle evlenene kadar Regina'mn canına okur ve düğünü iptal etmenin ne kadar rezilce bir şey olduğunu anlatıp durur. Bir şeyler yapmak zorundayım. Sadece ne yapabileceğimi bilmiyorum."

Tony, Heather'a bir dakika sonra bununla ilgileneceklerini, şimdi kendisini dinlemesi gerektiğini söyleyecekti. Ama Heather kulağını tekrar kapıya dayadığında, önce bu meseleyi halletmesi gerektiğini anladı.

"Pekâlâ," dedi Tony. "Burada tam olarak ne olması gerektiğini söyle bana."

"Açık değil mi? Bev Teyze'nin gitmesini istiyorum. Regina'nın bu kiliseden bekâr bir kadın olarak çıkmasını istiyorum. Jason'm da yavaş ve acılı bir şekilde gebermesini istiyorum."

"Üçünden ikisi yeter mi?"

Tony, Heather'ı kapıdan uzaklaştırdı ve kapıyı açtı. "Tony?" dedi Heather. "Sen ne yapıyorsun?" Tony ona aldırmadan içeri girdi ve Heather da peşinden koştu. Regina kanepede oturuyordu ve yüzü yaşlarla doluydu. Bev, Godzilla gibi tepesinde dikiliyordu ve öfkesini kismaya hazırdı. Gene yakınlarda duruyor, bir karısına bir kızına bakıyor, Godzilla ile Tokyo arasında durmamasının en iyisi olacağını düşünen bir adam gibi görünüyordu. "Beni dinle, Regina," dedi Bev, sertçe. "O kilisede iki yüz kişi olacak ve hepsi senin evlenmeni bekleyecek. Şimdi vazgeçemezsin!"

"Elbette vazgeçebilir," dedi Tony. "Bu onun hayatı."

Bev olduğu yerde döndü. "Senin burada ne işin var?"

"Regina," dedi Tony. "Jason ile evlenmek istiyor musun?"

Regina birkaç saniye sessizce oturdu ve etrafındaki yüzlere tek tek baktı. Sonra burnunu çekerek başını eğdi.

"Hayır," dedi. "İstemiyorum."

"Güzel," dedi Tony. "Jason sersemin teki. Bu evlilikten vazgeçmekte haklısın." Bev'e döndü. "Sizin de gitmeniz gerekiyor."

Bev geri çekildi. "Pardon? Sen kim olduğunu sanıyorsun da buraya girip..."

"Bev," dedi Gene. "Bitti artık."

Bev öfkeyle kocasına döndü. "Otuz bin doları sokağa atacağının farkındasın, değil mi?"

"O otuz bin doları bir daha duymak istemiyorum. Bir daha sefere evleneceği zaman sevgiliyle kaçsın." Gene, Tony'ye göz kırptı. "Akıllı insanlar bütün bu saçmalıkları atlayıp Vegas'ta evleniyor."

"Bunu söylemek senin için kolay," diye tersledi Bev. "Bütün bir yılını bu düğünü planlamakla geçiren sen değilsin!"

"Sen o düğünü planlarken, kendisinin ne istediğini kızına kaç kere sordun?"

"O Jason'ı istiyor!"

"O zaman neden düğünü iptal ediyor be kadın?" Gene, Regina'ya döndü. "Kızım, onunla evlenmediğine sevindim. Ondan hiç hoşlanmamıştım. Bütün yaptığı o lanet olasıca BlackBerry'yi kurcalamak ve hiç durmadan golften konuşmaktı."

Tony bunu duyduğunda neredeyse kahkahalara boğulacaktı; Jason ise bu zeki adamı golf sohbetleriyle oyaladığını sanıyordu.

"Gene!" dedi Bev. "Sözünü ettiğin müstakbel damadın!"

"Hayır," dedi Gene. "O köprünün altından çok sular aktı. Bu düğünü senin planladığını söyledin, değil mi? Güzel.

O zaman oraya gidip planları bozmak o kadar zor olmasa gerek." Regina'ya döndü. "Sen iyi misin?"

"Biz burada onunla kalırız," dedi Heather.

Gene, Bev'i kolundan tuttuğu gibi kapıdan dışarı sürükledi ve birkaç saniye sonra, beş nedime içeri girmeye çalıştı. Tony onların yolunu kesip hepsini dışarı çıkardı. Kapıyı kapadı ama dışarıdaki konuşmaları hâlâ duyuluyordu.

Regina derin bir nefes alarak sakinleşmeye çalıştı. "Lütfen bana doğru şeyi yaptığımı söyleyin."

"Kesinlikle doğru olanı yapıyorsun," dedi Tony. "Hayat aptalca kararlarla boşa harcanamayacak kadar kısa. Ben öyle kararlardan bir sürü verdim. Bu yüzden biliyorum."

Regina başıyla onayladı. "Onu sevdiğimi sanmıyorum. Sadece mükemmel aday gibi görünüyordu. Annem çok heyecanlıydı. Arkadaşlarım onun harika olduğunu söylüyordu. Ama biliyor musunuz? Hiçbiri hayatının geri kalanını onunla geçirmeyecekti."

Kapı sertçe vuruldu. "Regina!" diye seslendi kızlardan biri. "Hemen buraya gel! Bize her şeyi anlatmalısın!"

Regina başını ellerine gömdü. "Haklısın, Heather. Bunların hepsi salak. Şimdi onlara katlanamam. Sadece buradan çıkmak istiyorum."

"İyi fikir," dedi Tony.

"Ama arabam yok."

"Heather ve ben seni istediğin yere götürürüz."

Heather, şaşkınlıkla Tony'ye baktı. Dün gecedten sonra bir daha "Heather ve ben" olmayacağını açıkça ifade etmişti. Neler oluyordu?

"Güzel," dedi Regina. "Gidelim." Ayağa fırladı ve doğruca otoparka açılan arka kapıya yöneldi.

"Regina!" dedi Heather. "Önce üzerini değıştirsen?"

"Annem bütün giysilerimi götürdü. O geri dönmeden beni buradan çıkarır mısınız?"
"Ona gittiğini haber vermemi ister misin?"

"Onu arabadan ararız," dedi Tony. "Gidelim."

Birkaç dakika sonra, Regina'yı Tony'nin arabasının arka koltuğuna oturtmuşlardı ve Tony arabayı otoparktan çıkarıyordu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Heather.

"İçkiye ihtiyacım var," dedi Regina. "Belki iki kadeh. Hatta üç. Tony, senin bara gidelim."

"Regina," dedi Heather. "Üzerinde gelinlik olduğunun farkındasın, değil mi?"

"Ne olmuş?"

Tony, aynadan Regina'ya baktı. "Şu anda içmek istediğinden emin misin?"

"Zaten bir saat önce iki kadeh içtim. İşe yaramadı. İki kadeh votkadan sonra bile Jason hâlâ sersemin biri gibi görünüyordu." Regina asık suratla arkasına yaslandı; etrafında şişmiş gelinlik eteğiyle çok komik görünüyordu. "Umarım o lanet BlackBerry'siyle mutlu olur."

BlackBerry'nin adı geçince, Tony dönüp Heather'a kaçamak bir bakış attı. Tony'nin neden orada olduğunu bilmesede, Heather da gülümsedi. Onun yanında oturmak bile acı verici bir arzu duymasına yetiyordu.

"Bir defasında senfoniye gittiğimiz bir gece Jason'ı görmeliydiniz," dedi Regina, öfkeyle. "Herkesin cep telefonunu kapaması gerektiğini anons ettiler. Her on beş dakikada bir açıp sesli mesaj gelip gelmediğini kontrol etti. Birleşik Devletler başkanının karşısında dursa ve o lanet alet çalsa, eminim 'Bay Başkan, biraz bekler misiniz lütfen?' derdi."

Regina konuşmaya devam ederken, Heather onun söylediklerini duymuyordu bile. Düşünebildiği tek şey Tony idi. Düğünün gerçekleşmeyeceğini öğrenince arkasını dönüp olanca hızıyla kaçacağını sanmıştı. Oysa buradaydı ve kargaşanın ortasında gayet rahat görünüyordu. Heather'ı delirtmeye mi çalışıyordu?

Regina, Jason'm o elektronik aletle kendisini nasıl deli ettiği konusunda söylevine devam ediyordu ve Tony arabayı McCaffrey'in otoparkına soktuğunda bile hâlâ susmaya niyeti yoktu. İçeri girerlerken, Heather kuzeninin eteğinin beton zemine sürünmesine razı olamayarak kaldırdı.

Bara girdiklerinde içerisi her Pazar akşamüstü olduğu gibi sakindi. Barda birkaç kişi

vardı ve birkaç masa doluydu. Televizyonda Rangers maçı vardı. Regina bar taburelerinden birine oturdu. Lisa yaklaştı ve şaşkınlıkla Tony'ye döndü. "Bunun arkasındaki hikâyeyi duymak için sabırsızlanıyorum."

"Martini," dedi Regina. "Düşündüm de, iki tane olsun."

Heather barın köşesindeki tabureye oturdu ve Tony de onun yanına yerleşti. Regina barın üzerindeki duvarda asılı duran yabandomuzu başına gözlerini kısarak baktı. "Biliyor musunuz, bu biraz bana boş geliyor. Gerçek bir sohbet konusu ister misiniz?" Başındaki duvağı çıkarıp barın üzerine koydu. "Bunu ona giydirin."

Heather, Tony'ye dönerek fısıldadı: "Şimdi gerçekten sapıtıyor."

"Sapıttığım filan yok," dedi Regina. "Aslında, kendimi hiç bu kadar net hissetmemiştim."

Lisa içkileri getirdiğinde, Regina martinilerin ikisini de hevesle kaptı. "Kadınların şerefine, çünkü erkeklerin hepsi domuz. Yanımızdaki tatlı beyefendi hariç. Sen iyilerden birini kaptın, Heather. Sakın bırakma."

Regina kadehleri peş peşe yudumlarken, Keşke elimden gelse, diye düşündü Heather.

"Jason'a hayatımın üç yılını kaptırdım," dedi Regina. "Kaybettiğim zamanı telafi etmeliyim." Salonu bakışlarıyla taradı ve barın diğer ucunda oturan adamı gözüne kestirdi.

"İşte. Heather, şu adamla ilgili ne düşünüyorsun? Sarışın olan?"

"Andy. Zamparanın tekidir. Seni alıp götürür, istediğini yapar, sonra da terk eder."

Regina sırttı. "Güzel, bu mükemmel."

"Bütün erkeklerin domuz olduğunu sanıyordum?"

"Öyleler. Ama ben ne yapacağım ki? Lezbiyen mi olayım yani?"

Bar taburesinden sallanarak kalktı ve iki martiniyi eline aldı.

"Haydi, Regina," dedi Heather. "Düğününü iptal ettikten yarım saat sonra bir adamla birlikte olmayacaksın, değil mi?"

"Dalga mı geçiyorsun?" dedi Regina. "Beyazlar içinde harika görünüyorum. Neden bundan yararlanmayayım ki?" (bu kız gozume hos gorunmeye basladi)

Regina eteğini tekmeleyip önünden çekerek barın diğer ucuna doğru yürüdü. Andy onun için bir tabure çekti ve sırtarak baktı. Gelinlik olmasa bile, adam kör değildi. Regina yarı sarhoş olmasına rağmen hâlâ baş döndürücüydü.

"Muhtemelen bu kadar içmesine izin vermemeliydik," dedi Tony, "ama gülümsediği ve ağlamadığı sürece, bırakalım da keyfine baksın. Ayrıca, bu arada ben de seninle konu-

şabilirim."

Heather'm kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Neyle il-gili?"

"Benimle gel."

Tony, Heather'm koluna girdi ve tabureden inmesine yardım etti. "Lisa," dedi, "biz ofiste olacağız. Gelin gitmek isterse, eteğine bas."

"Olur," dedi Lisa.

Ofise girdiler. Tony kapıyı kapadı ve birlikte kanepeye oturdular. Heather'm neler olacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. Neden dün gece onu bir daha görmek istemediğini söyledikten sonra bu duruma müdahale etmişti ki?

"Öncelikle' dedi Tony göğüs cebinden bir şey çıkarırken, "bu resmî." İki zarf uzattı. "Bayın ve bayanın boşanma belgeleri. Dün geldi."

"Yani artık evli değiliz."

"Değiliz."

Demek buydu. Siyah ve beyaz. Ama Tony'nin neden yaranın üzerine tuz döktüğünü anlayamıyordu. Kendi zarfını Heather'm posta kutusuna bırakamaz mıydı?

"İkincisi," dedi Tony, "dün gece hakkında..."

"Bunu konuşmak istemiyorum."

"Konuşacağız."

"Tony..."

"Sadece sana ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum. Ağzımdan çıkan o aptalca kelimelerin her biri için senden özür dilerim. Sersem gibi davrandım ve bunun için vurulmam gerek aslında."

Heather buna inanamıyordu. Tony özür mü diliyordu?

Bir dakika. Elbette. Tony şartlar ne olursa olsun herkesin mutlu olmasını isterdi. Heather bu durumda asla mutlu olamazdı ama kesinlikle yetişkin gibi davranabilirdi.

"Sorun değil," dedi Heather.

"Hayır, sorun. Sana söylediğim şeyler sorundu."

"Sadece kötü bir gece geçirdin."

"Bu kadar anlayışlı davranmaktan vazgeçer misin? Bunu hak etmiyorum. Sana

söylediğim şeyler..."

Heather elini kaldırarak onu susturdu. "Tony özür dilemeyi kesmezsen, davetle ilgili kendi özürlerime başlamak zorunda kalacağım ve mahşer gününe kadar özür dileyip duracağız." İç çekti. "İkimiz de bağışlayıp unutabilir miyiz?"

Tony gülümsedi. "Evet. Bunu yapabiliriz."

"Tanrı'ya şükür," dedi Heather. "Sadece aramızda kötü duygular kalmasını istemiyorum."

"Biliyorum. Ben de öyle."

"İstedğim tek şey, dost kalabilmemiz."

"Dost?" Tony'nin gülümsemesi silindi. "Hayır. Biz dost olamayız."

Heather'm yüzü asıldı. "Bütün o unutmalara ve bağışlamalara ne oldu?"

"Unutuyor ve bağışlıyoruz. Ama dostluk konusu... Bu olamaz."

"Nedenmiş? Daha önce evli olduğumuz için mi? Boşanmış insanlar dost kalabilir. Bunu her gün yapıyorlar."

"Ama gerçekten uyanık bir adamın seni kapıp evlenmesi uzun sürmeyecek ve farkına bile varmadan onunla ellinci evlilik yıldönümünü kutlayacaksın. Bu süreçte de beni çoktan unutacaksın."

"Endişelenme," dedi Heather. "O kadar çabuk evlenecek değilim."

"Ah, evet, evleneceksin. Kendine bir baksana. Harika bir işin var. Çok zekisin. Harika saçların var. Bütün Protestan cemaatini utandıracak bir iş ahlakın var. Müthiş organizasyon becerilerin. Ve hayatım, bir erkek seni yatakta çıplak gördüğü anda, bir daha senden vazgeçemez. Sence eski kocanla dost kalmaya anlayışlı yaklaşır mı? Bunun cevabı hayır,"

"Buna mecbur. Boşansak bile seninle hâlâ dost olacağımızı kabullenmek zorunda."

Tony üzgün bir tavırla başını iki yana salladı. "Üzgünüm, Heather. Ne yazık ki öyle olmuyor. Benim kadar yakışıklı ve etkileyici bir eski kocan varsa, zavallı adam bütün hayatı boyunca kendini tehdit altında hisseder."

Heather şaşkın şaşkın ona baktı. "Senin egon hiç devreden çıkmaz mı? Yoksa Niagara Şelaleleri gibi, istesen bile durduramıyor musun?"

"Bu yüzden," dedi Tony elini cebine sokarken, "o sahiplenici yeni kocanın dostun olmama izin vermeyeceğini bildiğimden ..." -küçük siyah bir kutu uzattı- "... ben o sahiplenici yeni koca olmaya karar verdim."

Kutuyu açtı ve Heather içindekini gördüğünde, neredeyse kanepeden yere yuvarlanacaktı.

Bu, hayatında gördüğü en güzel alyanstı.

[zulem](#)

25. BOLUM.. (finallllllllllllllllll)

Birkaç saniye için Heather hiçbir şey düşünemedi. Konuşamıyordu. Tony'nin sözleri zihnini kurcalıyordu. Orada öylece oturmuş, bütün noktaları birleştirmeye ve beynine düz kontak yaptırmaya uğraşıyordu. Bunun anlamı düşündüğü şey olamazdı. Kendisi yanlış anlamış veya Tony yanlış ifade etmiş olmalıydı.

Yavaş, kontrollü bir şekilde derin nefes aldı ve bakışlarını Tony'nin muhteşem yüzüne çevirdi. Gözleri yaşlarla dolmuştu. Heather sulugöz biri değildi. Asla olmamıştı. Ama şimdi kesinlikle olmaya başlıyordu.

"Annem öldüğü gün," dedi Tony, sakince, "yüzüğünü çıkardı ve bana verdi. Bir gün bir kıza âşık olacağımı ve bu olduğunda yüzüğü ona vermem gerektiğini söyledi. O kişi sensin, Heather. Bana sözünü ettiği kişi sensin."

Heather önce yüzüğe, sonra Tony'ye baktı ve ikisinin de bir anda havaya karışacağından korkar gibi, bakışları birkaç kez daha gidip geldi.

"Ama anlamıyorum," dedi. "Daha dün gece dedin ki..." Başını iki yana salladı. "Değişen ne?"

"Başka bir adamın gelip seninle evleneceği konusunda dalga geçmiyordum. Bunun olabileceğini düşündüğümde... Adil olmadığını düşündüm."

"Ne?"

"Saçlarını doğal halinde bırakmanı isteyen benim. Sana seksin eğlencelerini gösteren benim. Sana o açık saçık hikâyeleri anlatıp, seni tüylü kelepçelerle tanıstıran benim. Seni seks manyağına çeviren benim. O halde, neden bir başkası bundan yararlansın?" (aman tanrım bu adam inanılmaz))

Bu sözler öylesine Tony idi ki, Heather gözyaşlarını silerken gülümsemekten kendini alamadı.

"Ama sonuçta," dedi Tony, "önemli olan benim senin için neler yaptığım değildi." Duraksadı ve gülümsemesi kayboldu. "Önemli olan, senin benim için yaptıklarını." Heather'm ellerini sıkıca tuttu. "Sana ihtiyacım var, Heather. Beni sağlamlaştıracak birine ihtiyacım var. Bugün, yarın ve sonsuza dek yanımda olacak biri. Akşam eve geldiğimde bana hissettirdiğin o duyguya ihtiyacım var." Parmak uçlarıyla Heather'in yanağını

okşadı. "Beni sevdiğini söylediğinde, samimi miydin?"

"Evet. Her kelimesinde."

"O halde cevabın ne? Benimle evlenir misin?"

"Evet," dedi Heather. "Ah, evet." Tony'nin boynuna sarıldı ve gözyaşları boşandı. Tony yüzüğü onun parmağına taktığında, Heather elini kaldırıp yüzüğe hayranlıkla baktı. "İnanamıyorum. Tam oturdu."

"Elbette. Bu yazgı. Artık yazgıya kesinlikle inanıyorum."

Tony ona tekrar sarıldı ve bu kez kulağına fısıldadı: "Hâlâ anlamadığım ve belki de asla anlayamayacağım bir şey var."

"Nedir o?"

Tony geri çekildi ve cevabı orada bulacakmış gibi Heather'm yüzünü inceledi. Sonra içten bir şaşkınlıkla başını iki yana salladı.

"Senin gibi bir kadın, benim gibi bir adamda ne bulur ki?" (ihh, ihh, tonim harikasin, inanılmazsin)

Heather şaşkın bir şekilde kalakaldı. Böyle bir soruyu, bütün kadınların hayal listesinin tepesinde yer alan bir adamdan duyacağı hiç aklına gelmemişti. Ama gerçekte Tony'nin herkese gösterdiği adama değil, sadece ona gösterdiği adama âşıktı.

"Seninle karşılaşana kadar, hayatta neleri kaçırdığımı hiç fark edememiştim," dedi Heather. "Artık farklı biri oldum. Çok daha iyiyim."

"Birlikte iyiyiz," dedi Tony. "Bu yüzden birlikte kalmaya ihtiyacımız var."

Tony onu öpmek için tekrar eğilirken, aniden kapı vuruldu. "Tony! Heather!"

Tony ayağa kalkıp kapıyı açtı.

"Dışarı gelseniz iyi olur," dedi Lisa. "Çılgın gelin gidiyor."

Tony ve Heather dışarı çıktıklarında, Regina'nın sarhoş adımlarla kapıya doğru yürüdüğünü ve Andy'nin kolunu onun omzuna atmış olduğunu gördüler. Regina onlara el salladı. "Tony! Heather! Bu adamla gidiyorum ben. Beni kiliseden buraya getirdiğiniz için çok teşekkürler. Sonra görüşürüz... ne zaman olursa."

Andy bir altın madeni bulmuş gibi aptalca sırıtıyordu. Kapıdan çıkmak üzerelerken, Tony onlara yetişip Andy'yi kolundan yakaladı.

"Dur bakalım, ahabap. Hiçbir yere gitmiyorsunuz."

"Tony!" diye fısıldadı Andy. "Şunu keser misin? Bu piliç gerçek olamayacak kadar iyi."

Hem azmış hem de sarhoş!"

"Bu piliç, karımın kuzeni, Andy."

Andy aniden kolu alev almış gibi Regina'yı bıraktı. "Oh! Hey, dostum. Ailene hakaret etmek istemedim."

"Bak ne diyeceğim, Andy. Bundan böyle, azmış sarhoşları potansiyel dışında bırakalım, olur mu?"

"Ah... evet. Tabii."

"Bugün bence eve git. Böylece yarın buraya dönmeden önce bu yeni kuralı gözden geçirme fırsatın olur."

Andy başıyla onayladı. "Tamam, dostum. Nasıl istersen."

Kapıdan çıkarlarken, Tony, Heather'in Regina'yı bir bar taburesine oturtmasına yardım etti. Heather başında duvak olan domuz kafasına baktı ve gerçekten ilginç görüldüğünü düşündü.

"Hey!" dedi Regina, etrafına bakınarak. "Bir dakika! O adam nerede? Biz onunla..." Durup Heather'a baktı. "Biz onunla ne yapacaktık yahu?" (hey gidi hey regina'yi bu halde kim dusunebilirdi)

"Bir fincan kahve içecektiniz," dedi Heather.

"Ah, evet." Regina dirseğini bara ve çenesini eline dayadı. Bir an sonra sızacakmış gibi görünüyordu. O sırada Heather'ın yüzüğünü gördü ve aniden doğrulup oturdu.

"Ah, Tanrım!" dedi, Heather'm elini tutarak. "Bu yüzük muhteşem!"

Güzel bir elmas yüzüğün pırıltısı, Regina'nın burnuna tuz ruhu tutmak gibi oldu. Başını kaldırıp Heather'm yüzüne baktı, "Oh, rimelin akıyor."

Heather, Regina'ya kendisinin de rakun gibi görüldüğünü söylemek için uygun bir zaman olmadığını düşündü. O anda Regina yüzünü ekşitti; içtiği cin geri çıkacak gibi görünüyordu.

"Bence kahveyi atlayıp onu eve götürsek daha iyi olacak," dedi Tony.

"Sanırım onu önce lavaboya götürmeliyim. Biraz rengi attı."

Tony, Heather'ı tuttu ve onu öpüp gülümsedi. "Bu kez çok uzun kalma."

Heather gülümsedi. Saniyeleri sayacaktı.

* * *

Yirmi dakika sonra, Tony arabasını Regina'nin evinin önüne yanaştırdı. Heather, onu eve getirdiklerini söylemek için Gene'i aradı ve arabadan inip Regina'yı ön kapıya getirdiklerinde, Gene ile Bev de geldiler. Bev hâlâ birini öldürmek istermiş gibi görünüyordu, ama çok fazla konuşmadığı için, dizginler hâlâ Gene'de olmalıydı. Heather, artık Regina'nın iyi olacağını biliyordu. En azından, sabah bu baş ağrısını atlattıktan sonra iyi olacaktı.

Heather arabaya geri dönerken, Tony cep telefonunu kapatıyordu. "Bara dönmemiz gerek."

"Ne oldu?"

"Şu mutfaktaki boru var ya. Bu kez gerçekten patlamış."

"Ah, harika. Vanayı kapatmışlar mı?"

"Evet. Ama Chuck ortalığın battığını söylüyor."

"Tanrı'ya şükür Cumartesi yerine Pazar gecesi oldu."

"Kesinlikle."

"Yani Ken ve Barbie gibi bu halde krizle mi başa çıkacağız?"

"Korkarım öyle."

"Bana uyar. Bu elbiseyi hiç sevmemiştim zaten."

On dakika sonra McCaffrey'in otoparkına girdiler. Heather yeni tabelayı gördüğünde, iliklerine kadar ısındığını hissetti. Yakında bu isim sadece Tony'ye ait olmakla kalmayacaktı; onun soyadı da olacaktı.

Ama şimdi, ilgilenmeleri gereken bir kriz vardı.

Arabadan indiler ve aceleyle içeri girdiler. Ama Heather mutfığa giderken, Tony onu tutup kendine çekti.

"Dur, Heather. Tanışmanı istediğim biri var."

"Kim?"

Tam o sırada, bar taburelerinden bir adamla bir kadın kalktı ve yanlarına geldi. Kadının kısa, koyu renk saçları vardı; gözlerinin ve ağzının etrafındaki çizgiler, çok gülümseyen biri olduğunu gösteriyordu. Adam uzun boylu ve son derece yakışıklı, gür kıvrıllı saçlı biriydi.

"Heather," dedi Tony, "bu babam. Don McCaffrey."

Heather donup kaldı. Tony'yi yanlış duymuş olmalıydı.

"Baban mı?"

"Evet."

Heather birkaç saniye için nefes alamadı. Sadece şaşkın bir halde öylece durdu ve bir an kalbinin duracağını sandı.

Tony'nin babası mı?

"Ama anlamıyorum," dedi, bir babaya bir oğluna bakarak. "Nasıl...?"

"Uzun hikâye. Ama sanırım..." Tony babasına döndü ve yüzünde, bütün o yılların acısını silip götüren bir duygusallık belirdi. "Sanırım bundan sonra her şey yoluna girecek."

İki adam birbirlerine anlamlı gözlerle baktılar ve Heather, harika bir şey olduğunu anladı. Bütün bu yıllardan sonra, her nasılsa, birbirlerini anlamının bir yolunu bulmuşlardı. Heather neredeyse mutluluktan patlayacaktı. Don'm elini sıkmak için uzandı.

"Sizinle tanıştığıma çok sevindim," dedi. "Adım Heather. Tony'nin karışımı."

Don, Tony'ye şaşkınlıkla baktı, sonra sıcak bir gülümsemeyle Heather'a döndü. "Yani bir gelinim mi var?" .

"Evet/" dedi Tony. "Ve benim de bir üvey annem var." Babasının yanındaki kadına baktı. "Sen Rachel olmalısın."

Şimdi şaşıрма sırası Heather'daydı. "Üvey anne? Bilmiyordum..."

"Ben de birkaç saat önce öğrendim" dedi Tony.

Tony, Rachel'in elini sıkmak için uzandı ama Rachel, Don'dan biraz daha sıcakkanlıydı ve Tony'ye sarıldı. "Nihayet seninle tanıştığıma çok sevindim," dedi. Heather onun fısıldadığını duydu: "Babanın aramanı ne kadar ümit ettiğini bilemezsin."

Heather, Don'a döndü. Gözleri parlamaya başlamıştı ve kendini toparlamak için bir an bakışlarını kaçırdığında, gözleri doldu.

Rachel, Heather'a döndü ve onu da aynı içtenlikle kucakladı. Sonra gerileyip ikisini de baştan aşağı süzdü. "Tanrım, siz ikiniz ne güzel giyinmişsiniz."

"Kuzenimin düğünü vardı," dedi Heather. "Gelin gru-bundaydık. Şey, düğün olsaydı, öyle olacaktık."

"Ne?"

Heather gülümsedi. "Boş verin. Uzun hikâye. İçki için kalır mısınız?"

Tony bir dirseğinin üzerinde doğrulup Heather'a baktı ve parmaklarıyla saçlarını okşadı. "Bu kez doğru başlamak istiyorum. Herkesin seni sevdiğimi duymasını istiyorum. Senin

ailenin... ve benimkilerin."

Heather mutluluktan kalbinin dışarı fırlayacağını düşünüyordu. Tony çok uzun zamandır tek başınaydı ve şimdi iki ailesi birden olmuştu.

"Ama kimse boşanmamızı bilmeyecek," dedi Heather. "Onlara bir düğünü daha nasıl açıklayacağız?"

"Sadece aile ve dostların önünde yeminimizi tazelediğimizi söyleyeceğiz. Gerçeği sadece rahip bilecek. O adamların sır saklamakta çok usta olduklarını duydum."

"Düğün," dedi Heather, kısık sesle. Doğru adamın gelip gelmeyeceğini düşünerek geçirdiği onca zamanı düşündü. Alison ile birlikte lisedeyken, Modern Bride'in bir sürü sayısını paramparça etmişlerdi. O zamanlar bir dilekten başka bir şey değildi; şimdiyse dilekler gerçekleşmişti.

Alison. Bütün bunları Alison'a söylemeliydi. Arkadaşı, Tony ile evli kalacaklarını bilmiyordu; düğünleri olacağını da.

Telefona uzandı.

"Kimi arayacaksın?" diye sordu Tony.

"Alison. Ona baş nedimem olacağını söylemeliyim."

Alison'm numarasını tuşladı. Alison cevap verdiğinde ve Heather ona olanları anlatıp bir düğün yapacaklarını söylediğinde, arkadaşının beş mil uzaktaki neşeli çığlığını duyması için telefona ihtiyacı yoktu. Alison ona yedinci sınıftaki yeminlerini değil ama birbirlerinin gelinlikleri ve nedime elbiseleriyle ilgili yeminlerini hatırlattı.

Heather telefonu kapadığında, "Şimdi de anneni ara," dedi Tony. "Bu kez gerçek."

Heather gülümsedi ve Vegas'ta düğünden sonra annesini arayışını hatırladı. O zaman anlamı yoktu ama bu kez gerçekten anlamlıydı. Ailesinin evinin numarasını tuşladı ve annesi telefona cevap verdi.

"Selam, hayatım," dedi annesi. "Tony ile Regina'yı eve götürdünüz mü?"

"Evet, o iyi."

"Düğün çok kötü oldu."

"Biliyorum. Ama doğru şeyi yaptı."

Barbara iç çekti. "Muhtemelen haklısın. Jason biraz... ilgisizdi, değil mi?"

İlgisiz mi? Bu, annesinin bir serseme kibarca sersem deme şekliydi.

"Her şeyin boşa gitmesi yazık oldu," dedi Barbara. "Sabırsızlıkla bekliyordum. Düğünlere

bayılırım."

"Peki, bir tane daha ister misin?"

"Bir tane daha mı? Kim evleniyor ki?"

"Tony ve ben."

"Ama... siz zaten evlisiniz?"

"Biliyorum. Ama düğünümüz Vegas'ta oldu ve kimse orada değildi. Tony burada bir tane daha yapmamız gerektiğini düşünüyor."

"Gerçek bir düğün mü?" dedi Barbara, umutlu bir sesle. "Kilisede mi? Rahiple mi? Öyle bir düğün mü?"

"Evet. Çiçekler, nedimeler, resepsiyon..."

"Fred!" diye bağırdı annesi. "Fred! Hemen buraya gel! Heather ve Tony düğün yapacaklar!"

Heather elini telefona koydu ve Tony'ye fısıldadı: "Bunu duydun mu?"

Tony güldü. "Dalga mı geçiyorsun? Uzaylılar bile duymuştur."

Sonraki on dakika boyunca, Barbara resepsiyon salonundan pastaya, içkilerden müziğe kadar bir sürü şeyden söz etti ama Heather annesini hiç bu kadar mutlu görmediğini düşünüyordu. Sonra, Heather, Tony'nin kendisine verdiği yüzüğü anlattı ve annesinin diğer tarafta bayılacağını sandı. Heather telefonu kapadığında, gelecek Cumartesi annesiyle birlikte gelinlik mağazasına gitmek için sözleşmişti.

"Peki, ya şampanya?" dedi Tony. "Bundan söz etmedin. Bir sürü şampanyamız olacak."

Heather gözlerini kapadı. "Sadece düşünmek bile başımı ağrıttıyor."

"Ve seni gerçek bir balayına götüreceğim," dedi Tony. "Vegas'a ne dersin?"

"Aslında, ben daha ziyade Cancun'u düşünüyordum. Yine sahilde çıplak yatabilirsin. Bu hoşuma gider."

"Sen de çıplak yatacak mısın?"

"Bence bana bunu sen yaptırırsın. Dolayısıyla seninle Cancun'a kesinlikle gitmem."

Tony onun dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Biliyor musun? Vegas'taki gece, bence biliyorduk. Tuhaf, derin bir seviyede, gerçekte ne yaptığımızı biliyorduk."

Heather onun yanağını okşarken inanamayacağı kadar mutluydu.

"Ya da sadece zilzurna sarhoştuk."

Heather, Tony'nin koluna bir şaplak attı. Tony gülerek ona sarıldı ve elini tutup başının üzerine kaldırdı; sonra Heather'ı uzun uzun öptü.

"Her şekilde de," diye mırıldandı, "nihayet doğrusunu yaptık."

Sarmaş dolaş yattılar ve tam uykuya dalmak üzereyken telefon çaldı. Heather arayanın ismine baktı.

"Yine annem."

"Tanrım. Yine mi düğün muhabbeti?"

"Hey, sanki neyle karşı karşıya olduğunu bilmiyormuş gibi konuşuyorsun."

Heather telefonu açtı. "Selam, anne." Duraksadı, şaşırdı. "Ah, baba, sen misin?" Biraz daha dinledi. "Ah... evet. Burada." Telefonu Tony'ye uzatırken fısıldadı: "Babam. Seninle konuşmak istiyor."

"Benimle mi?" dedi Tony, fısıltıyla. "Neden?"

Heather omuz silkti. Tony telefonu alırken biraz endişeliydi; nedenini bilmese bile. Sonuçta Heather mutluydu ve Fred de mutlu olmalıydı... değil mi?

Telefonu kulağına dayadı. "Hey Fred. Senin için ne yapabilirim?"

Fred boğazını temizledi. İki kez. "Ah... Barbara ve ben konuşuyorduk ve..."

"Evet?"

"Bana Heather ile gerçek bir düğün yapacağınızı söyledi."

"Evet, bu doğru."

"Heather bunun senin fikrin olduğunu söylemiş."

"Hı-hım."

"Ona bir yüzük vermişsin. Annene ait olan bir yüzük."

"Bu da doğru."

Uzun bir sessizlik oldu ve Tony gerginleşti ama ağzını açmadı. Fred tekrar konuştuğunda, her zamanki sert sesi yumuşamıştı ve sıcacıktı.

"Onu gerçekten seviyorsun, değil mi?"

Tony gözlerini kapadı ve içi mutlulukla doldu. Tanrı'ya şükür, adam gerçeği anlamıştı.

"Evet, Fred. Seviyorum."

"Güzel. Bu çok güzel. Hep istediğim şey buydu, biliyor musun?"

"Evet," dedi Tony. "Biliyorum."

"O halde, artık kapasam iyi olur. Sadece aramak istedim ve..." Duraksadı. Yine boğazını temizledi. "Ah, lanet olsun, yalan söyleyemem. Seni aramak benim fikrim değildi."

"Değil miydi?"

"Hayır. Barbara aramamı istedi. Aramam ve seni aileye kabul etmem gerektiğini söyledi. Bunu yapmazsam, beni pişman edeceğini söyledi. Kayınvaliden çok tatlı görünebilir ama inan bana..." Fred duraksadı ve sonra fısıltıyla devam etti. "Onu kızdırmak istemezsin."

Tony elinde olmadan gülümsedi. Mutlu, küçük Barbara, iriyari, kötü Fred'e haddini bildiriyor. Bu ailenin kadınları gerçekten inanılmazdı.

"Şey, aslında, seninle ilgili haklıydı," dedi Fred. "Ben ya-nıldım. Ama Heather benim her şeyim, bu yüzden sözüne sadık kalmanı istedim."

Tony o anda Fred'in kendisini neden tehdit ettiğini anladı: Heather'ı o kadar çok seviyordu ki onu incitmeye çalışacak herkesle savaşa girerdi.

"Belki de bunu daha önce yapmalıydım," dedi Fred. "Ama en azından şimdi yapıyorum. Tony?"

"Evet?"

"Ailemize hoş geldin, evlat."

Tony o gün olan her şeyden dolayı o kadar dolmuştu ki bir an cevap veremedi.

"Teşekkürler, Fred," dedi sonunda. "Sana minnettarım."

"Şey," dedi Fred. "Artık kapamalıyım. İkiniz bu yakınlarda bir akşam yemeğine gelin. Size barbekü yaparım."

Söz konusu Fred olunca, muhtemelen önce bir şeyi vurmaktan, sonra barbekü yapmaktan söz ediyor olmalıydı ama Tony için sorun değildi. Bu ailenin bir parçası olmak için, gerekirse çiğ yaban öküzü bile yerdi.(ah canimm)

Telefonu kapatıp Heather'a uzattı ama Heather endişeli görünüyordu.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu.

"Evet," dedi Tony. "Daha iyi olamazdı."

"Ne istiyormuş?"

"Beni aileye kabul etti."

Heather bir şey söylemek için ağzını açtı ama sesi çıkmadı. Bunun yerine, gözleri yaşlarla doldu.

"Hey, ağlamaya gerek yok ki," dedi Tony, gülümseyerek. "Bu güzel bir şey."

"Biliyorum. Ama dün gecenin sonra... sadece... beklemiyordum. Şimdi her şey o kadar güzel ve..."

Daha fazla devam edemedi. Ama Tony'nin onun nasıl hissettiğini bilmesi için Heather sözünü tamamlamak zorunda değildi, çünkü o da aynı şeyleri hissediyordu.

"Seni seviyorum, Het."

"Biliyorum," dedi Heather. "Ben de seni seviyorum."

Tony onu kollarına alıp sarıldı ve bütün bu yıllar boyunca farkında olmadığı halde özlediği tek şeyi düşündü. Ve-gas'a yirmi bin dolar bulmak için gitmişti ama paradan çok daha değerli bir şey bulmuştu: Onu seven bir kadın.

Bundan sonra hayat ikisi için de çok güzel olacaktı.

Mutlu son.... ..

Tum bekar kizlara Rabbim birer Tony nasip etsin insallah..
